

Юрій Цехміструк
Народні пісні Волині:
Фонографічні записи
1936 – 1937 років

Юрій Цехміструк
(1895 – 1968)

Юрій Цехмістрок

**НАРОДНІ ПІСНІ
ВОЛИНІ**

**Фонографічні записи
1936 – 1937 років**

**Львів, Рівне
2006**

Львівська державна музична академія імені Миколи Лисенка
Проблемна науково-дослідна лабораторія музичної етнології
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут мистецтв
Кафедра музичного фольклору
Наукове видання

ББК 85.313 (4Укр) 0
УДК 784. 4 (477. 81) 82

Ц55 Цехміструк Юрій.

Народні пісні Волині: Фонографічні записи 1936 – 1937 років / Джерельні матеріали та видання Богдана Столярчука; відчитання та загальна редакція Богдана Луканюка. – Львів; Рівне, 2006. – 480 с. з ілюстр., нот., CD

Відомому рівненському музично-освітньому діячеві Юрію Цехміструку (1895 – 1968) належать записи народної творчості, здійснені за допомогою фонографа в 1936 – 1937 роках на теренах колишнього Волинського воєводства для варшавського Центрального фонографічного архіву (усі зібрання цієї установи були знищені гітлерівцями в 1944 році), що мають не тільки історичне, але й велике джерельно-наукове значення, а проте досі залишалися не знітими. Усі 644 тексти та 204 мелодії до них оприлюднюються з уцілілих рукописів збирача вперше у точній відповідності до оригіналів; орієнтацію ж у матеріалах покликано забезпечити найнеобхідніші систематичні покажчики, а також окремий комп'ютерний додаток (CD), який, крім повторного – електронного – викладу всієї збірки, включає ще чотири позиції – текстологічно відредаговані нотні транскрипції і базу дескриптивно-аналітичних даних, зміст фоноваликів. Видання ілюстроване зокрема експедиційними фотографіями, зробленими самим збирачем, факсиміле окремих його рукописів та пам'ятними світлинами.

Етнографам, етномузикологам, етнолінгвістам, діалектологам, краєзнавцям і шанувальникам фольклору.

Джерельні матеріали та видання – *Богдан Столярчук*
Відчитання та загальна редакція – *Богдан Луканюк*

Рецензенти:

доктор філологічних наук *Григорій Аркушин* (Луцьк)
кандидат мистецтвознавства *Юрій Рибак* (Рівне)

Друкується за ухвалою Вченої ради ЛДМА ім. М. Лисенка
(від 27.05.2006, протокол № 7)
та Вченої ради РДГУ (від 30.06.2006, протокол № 11)

*Публікація підготована за сприяння Каси ім. Ю. Мяновського та
Фонду 3. Залеського у Варшаві.*

ISBN 966-7643-91-3

- © Проблемна науково-дослідна лабораторія музичної етнології
Львівської державної музичної академії ім. М. Лисенка, 2006
- © Кафедра музичного фольклору Інституту мистецтв
Рівненського державного гуманітарного університету, 2006

Від видавця

Юрій Антонович Цехміструк залишився у вдячній пам'яті рівнян багатолітнім завучем музичної школи, учителем теоретичних дисциплін, вихователем кількох поколінь музикантів, багатьом із яких дав пунівку в професійне музичне життя¹. І я добре пригадую собі цю чудову людину з часів свого навчання у Рівненській музичній школі (початок 60-х років) – невисоку на зріст, інтелігентну, скромну та ввічливу, привітну та щирю в спілкуванні. Можливо, дехто ще знав Ю. Цехміструка як славного хорового диригента².

Та якось, збираючи матеріали до красознавчої мистецької енциклопедії³, я відкрив для себе ще одну, зовсім не відому мені (та, мабуть, і широкому загалу) сторону його діяльності – фольклористичну, коли взяв у 1992 року під час екзаменаційної сесії зустрітись зі своїм давнім колегою, викладачем Рівненського педагогічного інституту (нині музично-педагогічного факультету гуманітарного університету) Костянтином Олексійовичем Устенком, і він показав мені саморобну папку з архіву Ю. Цехміструка, датовану 1936 роком. У цій папці знаходився загальний зошит із численними текстами народних пісень і фотографіями осіб, від яких збирач записав ці пісні. Там же були нотні листочки, менші за поштовий конверт, із транскрипціями мелодій до деяких з тих пісень.

---

¹ Ось короткий його життєпис: Юрій (Георгій) Антонович Цехміструк, син селянина з містечка Киликієва Острозького повіту Волинської губернії (тепер – Славутського району Хмельницької області), народився 10 (за старим, 23 за новим стилем) квітня 1895 року, православного віросповідання. Із 1912 року навчався у Волинській Свято-Федоровській церковно-учительській школі в с. Дермань Дубенського повіту Волинської губернії (тепер – Здолбунівського району Рівненської області), яку закінчив через три роки, отримавши звання “учителя початкового училища”. Після Першої світової війни Ю. Цехміструк один рік навчався у консерваторії, а також, можливо, відвідував літні учительські курси у м. Кременці (тепер – Тернопільської області). У міжвоєнний період працював інспектором народних хорів кураторії Луцького шкільного округу в Рівному. Під час Другої світової війни викладав у Костопільському педучилищі, працював у Рівненській міській управі, якийсь час був безробітним. Із вересня 1941 року став учителем співу Рівненської гуманістичної української гімназії ім. Т. Шевченка, а з 1 березня 1942 року – учителем сольфеджіо середньої музичної школи ім. М. Лисенка (згодом – Рівненської музичної школи). Із життя Ю. Цехміструк пішов 17 грудня 1968 року та похований у Рівному на Дубенському кладовищі (див. світлина на с. 477).

² Про це можна також дізнатися і з преси минулих років. Так, газета “Волинь” від 4 червня 1942 року в замітці “На конкурсі у Рівному” писала: “1942 р., 31 травня, неділя, хор окружної “Просвіти” в Рівному під проводом Ю. Цехміструка влаштував концерт, у репертуарі якого були пісні “Засяло сонце золоте”, “Зеленая ліщинонька”, “Котилася зірка”, “Туман хвилями лягає”, “Ой чи пора”, “Птичий хор” [...]”.

³ Митці Рівненщини: Енциклопедичний довідник / Укладач Б. Столярчук. – Рівне, 1997. – 364 с.

У папці знаходилися також два листи до Ю. Цехміструка, писані на початку 1963 року Дмитром Олексійовичем Немченком, який колись працював у Рівному інспектором шкіл, диригентом музично-драматичного театру, а на той момент був диригентом Вінницького драмтеатру. Із цих листів випливало, що за його допомогою Ю. Цехмістрок тоді намагався видати свої записи. У першому листі Д. Немченко повідомляв: “Будучи у Києві, я майже остаточно домовився з директором видавництва образотворчого мистецтва та літератури тов. Біляковою Юлією Олександрівною про видання збірки пісень польських¹ – вашого запису, і пісень сучасного Полісся – мого запису. [...] Проспект збірки я вже надіслав у видавництво”. А в другому листі (від 9 квітня того ж року) Д. Немченко писав, що “ходить до І. Молдовіна (рецензента видавництва)” і той “ще не переглянув усіх пісень, але говорить, що окремі зразки пісень цікаві. Дуже придирливий до біографії пісень, правильного оформлення їх запису”.

Із тих листів мені стало відомо, що Юрій Антонович записував народно-пісенні мелодії на фонограф і знався з видатним фольклористом, академіком Філаретом Колесою.

Заходи Д. Немченка, очевидно, закінчилися нічим, оскільки запланований збірник так і не був опублікований. Отож фольклористичний доробок Ю. Цехміструка далі зоставався архівним матеріалом, невідомим громадськості.

У зв'язку з цим ми спільно з К. Устенком вирішили видати до 100-річчя від дня народження Юрія Антоновича наявні нотції разом з їх народнопоетичними текстами у двох машинописних збірочках². Так невеличким тиражем вийшло в світ півтора сотні фольклорних творів з Рівненської та Волинської областей. Упорядкувала їх і зредагувала нотні записи викладач кафедри музичного фольклору подільського Інституту культури (тепер – Інституту мистецтв Рівненського університету) Людмила Гапон-Січкарук, а словесні тексти до них відшукала в польовому зошиті, відчитала та транслітерувала українськими буквами Ельжбета Рижик-Томчук, тоді студентка цього ж інституту (нині проживає в м. Більськ-Підляський, Польща).

1997 року відбулося моє знайомство з професором Богданом Луканюком, який зразу звернув увагу на це ротапринтне видання та розповів мені сумну історію Цехміструкових фонозаписів, здійснених для варшавського Центрального фонографічного архіву. З огляду на велику історичну та джерельну цінність цих архівних записів він запропонував видати повністю польовий зошит і мелодії, водночас заохотив мене продовжити пошуки фольклористичної спадщини Ю. Цехміструка.

У результаті, коли вже матеріали практично були підготовані до друку, мені вдалося віднайти другу папку із Цехміструковими записами, здійсненими 1937 року, і рукописний листок із чернетками нотних транскрипцій. Це заставило кілька разів

¹ Автор листа помилився – зібрані Ю. Цехміструком пісні не польські, а українські, лише були записані переважно латинськими буквами.

² Цехмістрок Юрій. Ой на горі ряс цвіте. – Рівне, 1995; його ж. Ой зійдися, родиночко. – Рівне, 1995.

змінювати попередній план видання цієї книги, до якої довелося йти спільно аж ціле десятиліття. Сподіваюся, затрачені зусилля виправдають себе сповна.

А ще 17 жовтня 2001 року з ініціативи Б. Луканюка й автора цих рядків за сприяння Рівненського обласного краєзнавчого товариства Всеукраїнської спілки краєзнавців (голова – Іван Пацук) було відкрито меморіальну дошку Юрію Антоновичу Цехміструку на будинку, де він проживав в останні роки¹.

Хай ці підношення стануть гідним увіковіченням пам'яті вельми заслуженого музичного діяча Рівненщини, педагога, диригента і фольклориста.

Богдан Столярчук.

---

¹ Див. світлини на с. 477.

Від редактора

Відомий крилатий вираз “рукописи не горять” хоч, може, й не завжди, та все ж не раз таки справджується стосовно фольклорних записів, яким із тих чи інших причин свого часу не судилося вийти в світ. Пролежавши довгі роки мертвим капіталом на полиці в архіві чи приватній колекції, а то й узагалі серед непотребу десь на старому горіщі, вони за нових обставин врешті змогли побачити денне світло. Дотепер таких оприлюднено уже чимало¹, проте ще ціла низка рукописних зібрань, вельми цінних не тільки з історичного, бібліографічного тощо, але й джерельного погляду, продовжує залишатися не знаною широкому загалу та чекає на своє воскресіння².

Цією публікацією повертається із безвісти рукописна збирацька спадщина Юрія Цехміструка – визначного музичного діяча, педагога, диригента, інструктора народних хорів Кураторії луцького шкільного округу в Рівному³, вчителя та завуча місцевої музичної школи, а також одного з найактивніших документалістів

---

¹ Важніші з них: Танцюра Гнат. Пісні Явдохи Зуїхи / Упор. В.А. Юзвенко, М.Т. Яценка. – Київ: Наукова думка, 1965; Українські народні пісні в записах Гната Танцюри (До 100-річчя з дня народження). – Київ: Асоціація етнологів, 2001; Присяжнюк Настя. Пісні Поділля: Записи [...] в селі Погребище 1920-1970 / Упор. С.В. Мишанича. – Київ: Наукова думка, 1976; Українські народні пісні в записах Софії Тобілевич / Упор. С.В. Мишанича та М.В. Мишанича. – Київ: Наукова думка, 1982; Українські народні пісні в записах М.В. Лисенка / Упор. Л.О. Єфремової. – Київ: Музична Україна, 1990. – Вип. 1; Українські народні пісні, наспівані Д. Яворницьким: Пісні та думи з архіву вченого / Упор. М.М. Олійник-Шубравської. – Київ: Музична Україна, 1990; Музичний фольклор з Полісся у записах Ф. Колесси та К. Мошинського / Упор. С.Й. Грици. – Київ: Музична Україна, 1995; Козицький Сергій. Сивий туман по долині: Народні пісні Волині, Поділля та Холмщини / Упор. Б. Столярчука, О. Юзюк. – Рівне, 1998; Mierczyński Stanisław. Muzyka Huculszczyzny / Przygotował do druku z rękopisu J. Stęszewski. – Kraków: PWM, 1965, а також спеціальна серія архівних публікацій “Українські народні пісні в записах письменників” (Київ: Музична Україна, 1968 – ...).

² Найвідоміші з них: Нижанківський Остап. Народні пісні (1891); галицька частина австрійської серії “Das Volkslied in Österreich”, підготовлена Філаретом Колессою та Осипом Роздольським (1914); Колесса Філарет. Волинські народні пісні (1937); транскрипції фонографічних записів Осипа Роздольського; нотації народних мелодій Михайла Гайдая, Володимира Харківа; друга частина підляських записів Якова Сенчика; подільські записи Миколи Леонтовича, закарпатські Михайла Рошаківського; записи Євстахія Дюдюка слідами Івана Колесси в селі Ходовичі; транскрипції весільних мелодій Юрія Сливинського й ін.

³ Своїм досвідом у цій ділянці він поділився в дописі “Народні хори на Волині” (Cechmistrz Jerzy. Chóry ludowe na Wołyniu // Wołyń. – 1933. – Nr 52. – S. 5), а також частково в неопублікованому машинописі “Zagadnienia kształcenia dyrygentów chórów wielogłosowych w skali obwodu i okręgu” (“Питання підготовки диригентів багатоголосих хорів на рівнях області й округу”), написаному, судячи з наявних у ньому дат, найшвидше в 1937 році.

народної творчості міжвоєнних часів. На сьогодні його фольклористичний доробок, віднайдений завдяки старанням відомого рівненського музичного краєзнавця Богдана Столярчука, складають два загальні зошити текстових записів, картотека нотних транскрипцій деяких мелодій до них та кільканадцять фотографій народних виконавців (інформантів), зроблених, очевидно, теж Ю. Цехміструком (див. факсимільні відбитки зразків на с. 465 – 472). Ці матеріали були зібрані ним у 1936 – 1937 роках на завдання варшавського Центрального фонографічного архіву (ЦФА)¹ під безпосереднім керівництвом видатного польського етномузиколога, засновника та керівника цього архіву Юліана Пулікowsького (1908 – 1944)² практично на всій території Волині в тодішньому адміністративному значенні цього поняття, тобто – колишнього Волинського воєводства, що тепер охоплює Волинську, Рівненську та північ Тернопільської області (відповідно саме в такому, адміністративному, а не в історико-етнографічному значенні слід трактувати слово “Волинь” у заголовку даної публікації)³.

Відмітною особливістю заходу ЦФА було записування народномузичних творів на спеціальні, циліндричної форми валики за допомогою фонографа –

¹ У рамках загальнішої т. зв. Акції збирання музичного фольклору 1935 – 1939 років.

² Про Ю. Пулікowsького й організовану ним акцію фонографування народної музики в міжвоєнній Польщі докладніше див.: Targowski Zdzisław. Wokół postaci dr. Juliana Pulikowskiego – docenta muzykologii Uniwersytetu Warszawskiego // Kronika Warszawy. – 1985. – Nr 1-2. – S. 105-128; Dahlig Piotr. Julian Pulikowski i Akcja Zbierania Folkloru Muzycznego w latach 1935-1939 // Muzyka. – 1993. – Nr 3-4. – S. 119-156; Dahlig Piotr. Tradycje muzyczne a ich przemiany: Między kulturą ludową, popularną i elitarną Polski międzywojennej. – Warszawa: ISPAN, 1998. – S. 574-624; Bartkowski Bolesław. Julian Pulikowski – Musikethologe, Historiker und Philosoph der Musik // Contexts of Musicology / Red. M. Jabłoński, D. Jasińska, B. Muszkalska, R.J. Wieczorek. – Poznań: Ars Nova. – 1998. – Vol. 2. – S. 181-190; Луканюк Богдан. З історії збирання волинського музичного фольклору в міжвоєнний період // Традиційний музичний фольклор Волині. – Кременець, 1997. – С. 7-9.

³ Територія Волинського воєводства 1921 – 1939 рр. в основному (без Забужжя та Берестейщини) укладається в межі давнього Володимир-Волинського князівства (пор. карту-схему на с. 457 з адміністративними кордонами різних часів на мапі в кн.: Енциклопедія українознавства. Загальна частина: В 3 т. – Київ, 1994. – Т. 1. – С. 120, мал. 92), поточно званого просто Волинським (особливо в спільній назві з Галицьким, тобто як Галицько-Волинське), дарма що в тогочасних офіційних документах ця держава мала назву Галичини та Володимирії (Грушевський Михайло. Історія України-Руси: В 10 т. – Київ, 1993. – Т. 3: До року 1340. – С. 67, 100, 110, 111, 113, 115, 122, 124, 126, 130, 513, 516, 517; Крип'якевич Іван. Галицько-Волинське князівство. – Київ, 1984. – С. 109, 117, 118, 120, 121), отже, в прикметниковій формі правильніше повинна би називатися Галицько-Володимирської, а її складові князівства – Галицьким і Володимирським. Відповідно точніше з історичної та етнографічної точки зору звучала б і назва цієї збірки: “Народні пісні Володимирії”, однак з огляду на заведення залишено звичніший для загалу, хоч і засадничо хибний термін (про історико-етнографічні межі правдивої Волині див.: Енциклопедія українознавства. Словникова частина: В 11 т. – Львів, 1993. – Т. 1. – С. 303-304; Луканюк Богдан. Питання методики географічного етномузикознавства й етнографічне регіонування західноукраїнських земель // Перша конференція дослідників народної музики західноукраїнських земель (Львів, 22-24 березня 1990 р.). – Львів, 1990. – С. 5-8).

першого в історії звукозаписувального пристрою (див. фото на с. 465)¹, який дозволяв зафіксувати живе звучання усномузичних творів (що фактично в природного фольклорному середовищі існують лише одноразово в процесі неповторного виконання), архівувати і тиражувати його, щоби мати можливість чути та “репродукувати досхочу – все в тім самім виді”². Для етномузикології застосування фонографа в експедиційно-польовій роботі мало епохальне значення – цим започатковувався її принципово новий етап розвитку (на думку ж деяких дослідників, узагалі з тих пір бере свій початок етномузикологія як наукова дисципліна)³. Хоча Ю. Цехміструк не був першим, хто використав фонограф для документування народної музики на теренах Володимирії, зокрема й в експедиційно-польовій практиці⁴, саме йому випало зробити черговий методологічно важливий крок у цьому напрямку – виступити тут піонером фронтально-систематичного фонографування музичного фольклору, подібно як Осип Роздольський на самому початку ХХ століття в сусідній Галичині⁵.

Та, на відміну від О. Роздольського, фонодокументування народної музики не стало пасією життя Ю. Цехміструка. Усе ж він якийсь час живо цікавився фольклором (можливо, не так самохіть, як головню з обов’язку інструктора самодіяльних хорів, для яких тоді критично бракувало відповідного репертуару, передусім з місцевим фольклорним забарвленням) і, слід підкреслити, напевно цілком усвідомлював собі особливу значимість наукового дослідження музичної культури усної традиції. Відомо, що Ю. Цехміструк брав активну участь у конкурсі серед

---

¹ Яким саме типом фонографа користувався Ю. Цехміструк, наразі з’ясувати достеменно не вдалося, однак відомо, що в Познанському університеті застосовувався фонограф “Excelsior”, так само як у Берлінському фонограмархіві (Dahlig Piotr. *Tradycje muzyczne a ich przemiany*. – S. 548), і, судячи з ілюстрацій, уміщених П. Даглігом у вказаній книзі на с. 710 (фото Регіонального фонографічного архіву в Познані) та на с. 711 (фонозаписування, здійснюване Тадеушем Грабовським, добровільним співробітником ЦФА), такі ж фонографи були й у Варшаві.

² Людкевич Станіслав. *Передмова // Роздольський Йосип, Людкевич Станіслав. Галицько-руські народні мелодії: У 2 ч. – Львів, 1906. – Ч. 1. – С. IV.*

³ Див. докладніше: Hornbostel Erich Moriz von. *Über die Bedeutung des Phonographen für Vergleichende Musikwissenschaft // Zeitschrift für Ethnologie. – 1904. – Jahrgang 36; Kaczmarek Leon. Fonografna usługach dialektologii i etnografii muzycznej w Polsce // Biuletyn Fonograficzny (Poznań). – 1953. – Т. I. – (Lingua Posnaniensis. – Т. IV); Schüller Dietrich. *Phonographische Dokumentationsmethoden in der Ethnomusikologie: Ein historisch-technisch-quellenkritischer Überblick // Sociologia Internationalis. Gesellschaft und Musik: Wege zur Musiksoziologie / Herausgegeben von W. Lipp. – Berlin, 1992; Земцовский Изалий. Этномузыкальное: Столетний путь // Народная музыка. История и типология: Сборник научных трудов. – Ленинград, 1989.**

⁴ Луканюк Богдан. *Найперші фонографічні записи в Україні: Городоцький музей // Етнокультурна спадщина Рівненського Полісся. – Рівне, 2003. – С. 19-45.*

⁵ Докладніше див.: Довгалою Ірина, Луканюк Богдан. *Осип Роздольський як піонер фронтально-систематичного фонографування народномузичної творчості // Народознавчі зошити. – 1997. – Зош. 1. – С. 1-4; Довгалою Ірина. Осип Роздольський: Музично-етнографічний доробок. – Львів, 2000. – С. 87-89.*

учителів на записування народних мелодій у Волинському воєводстві, оголошеному на початку тридцятих років саме Кураторією луцької шкільної округи в Рівному, навідувався з цього приводу до Філарета Колесси у Львові¹. Згодом із матеріалів, тоді згромаджених учителями, вчений уклав фольклористичний збірник “Волинські народні пісні”² та водночас видав пісенник власних хорових обробок³. Трохи пізніше Ю. Цехміструк і собі підготував збірку з 19 пісень для спеціальної серії регіональних співаників, опублікованих у кількоголосому аранжуванні редактора цієї серії Кароля Главічки⁴.

Тож Ю. Цехміструк був певною мірою підготований фахово⁵, до того диспонував рідкісними можливостями, які давала йому посада шкільного інструктора, для успішної кореспондентської роботи в широkozакроєній акції збирання музичного фольклору з суто науковою метою. Користаючись зі службових відряджень, він об’їхав із фонографом майже все тодішнє Волинське воєводство, відвідавши півсотні місцевостей (див. географічні покажчики на с. 450-457) та здійснивши на 185 валиках від більш ніж півтораста виконавців різного віку та статі (див. покажчики виконавців на с. 458-462) понад 700 записів творів не лише вокальної, а й вокально-інструментальної та інструментальної народної музики⁶. Таким чином за гранично короткий термін йому вдалося одноосібно охопи-

¹ Це в розмові зі мною підтвердив Микола Колесса.

² Polska Akademia Umiejętności: Sprawozdania z czynności i posiedzeń, rok 1936. – Kraków, 1936.

³ Pieśni ukraińskie zebrane na Wołyniu a zharmonizowane przez prof. F. Kolesse: W 2 zeszytach. – Równe, 1936–1937; Колесса Філарет. Волинські народні пісні. – Рівне: Видання Волинського союзу народних театрів, 1937 (перевидання: Колесса Ф.М. Музичні твори. – Київ, 1972. – С. 276-296). Рецензію на цю збірку див. у часописі: Teatr Ludowy. – 1937. – № 10. – С. 187-188.

⁴ Cechmistrz Jerzy. Wołyń. – Katowice, 1938. – (Biblioteczka Pieśni Regionalnych. – № 15 / Red. Karol Nławiczka). Зміст цієї серії див.: Dahlig Piotr. Tradycje muzyczne a ich przemiany. – С. 188-189, або Луканюк Богдан. Матеріали до бібліографії польської етномузикології XIX–XX ст. – Львів, 2006 (роки 1934–1938).

⁵ Наразі не зовсім ясно, якого рівня була загальна й, особливо, музична освіта Ю. Цехміструка, відомо лише, що в 1915 році йому після закінчення 3-річної церковно-вчительської школи (до речі, з оцінкою “дуже добре (4)” з предмета “церковний спів з навчанням регентування та музики”) було присвоєно звання “учителя початкового училища” (копія “Атестата” від 15.05.1915 р. в особовій справі Ю. Цехміструка. – Державний архів Рівненської області. – Ф. 165, р. 33, оп. 2, од. зб. 165; див. копію на с. 473-474), згодом, правдоподібно (чому немає фактичного підтвердження), відвідував літні курси Учительського ліцею в м. Кременці (тепер – Тернопільської області), а також провчився один рік у консерваторії (за згадками сина, ніби в Кракові, але радше то мав би бути педагогічний факультет Варшавської консерваторії).

⁶ Ю. Цехміструк зробив 349 записів на 88 фонографічних валиках у 1936 році та 365 записів на 98 валиках у 1937 році. Звичайно, при цьому фіксувалася лише одна, рідко дві-три початкові строфи кожного чергового твору, тому на одному фоновалику містилося в середньому чотири-п’ять мелодій. Слова ж повністю збирач занотував в окремий польовий зошит сам або відповідно залишав у ньому вільне місце, куди пізніше вносив або, частіше, просто вклеював тексти, прислані чи самими виконавцями, чи кимось із місцевих помічників, котрі були задіяні безпосередньо в збирацьких сеансах.

ти експедиціями т. зв. “розвідкового” типу¹ доволі значну територію та згромадити музично-етнографічних матеріалів на міру регіонального репрезентативного збірника, як скажімо, лемківській та польській Ф. Колесси² чи упорядкована ним же вищезгадана збірка “Волинські народні пісні”³.

На жаль, ні фонографічні валики, з яких навіть нині можна було б чути звуки 70-літньої давності, ні чистовики словесних текстів та ще, можливо, нотних транскрипцій до них не дійшли до нас. Передані свого часу збирачем до ЦФА, всі вони були варварськи спалені гітлерівцями в листопаді 1944 року разом з іншими спеці-альними колекціями варшавської Національної бібліотеки, чим заподіяно непоправних втрат як польській, так і зокрема нашій та білоруській культурам, адже за орієнтовними оцінками біля “20-25% зібраного походило зі східних воєводств”⁴. Із випадково уцілілої частини каталожної картотеки, складеної протягом 1939–1940 років під час копіювання валиків на желатинові платівки⁵, видно, що в фоноархіві знаходилися три окремі зошити (“брульйони”) власне чистових текстових записів Ю. Цехміструка, заінвентаризованих під номерами 22 (записи 1936 року), 35 і 36 (записи 1937 року), і твори в цих зошитах викладалися, за малими винятками, у тому ж порядку, як вони фіксувалися в процесі польової роботи. Натомість інвентарні номери валиків та платівок-копій не мали якогось порядкувального значення – їх вони отримали ще будучи “чистими” (після закуплення, при надходженні на склад), тобто перед записуванням. На каталожних карточках, проте, брак даних про транскрипції мелодій, але не виключено, що вони знаходилися в тих же брульйонах поряд із текстами.

Отже, увесь збирацький доробок Ю. Цехміструка донедавна вважався цілковито втраченим разом із безцінними зібраннями ЦФА. Та, на щастя, уціліли текстові чернетки збирача, і вони хоч якоюсь мірою спроможні були поправити, здавалося б, непоправне (ясна річ, фонограми поновити уже ніяк неможливо), якби знову ж таки дорога до їх оприлюднення не виявилася такою і довгою, і непростою. У повоєнній Народній Польщі, з якою по цей бік кордону будь-які,

---

¹ Про такого типу експедиції див.: Луканюк Богдан, Яцків Юрій. Зібрання Бели Бартока на Закарпатті // Шоста конференція дослідників народної музики червононоруських (галицько-володимирських) та суміжних земель: Матеріали. – Львів, 1995. – С. 56-57; Довгалюк Ірина. Осип Роздольський: Музично-етнографічний доробок. – С. 69-80.

² Колеса Філарет. Народні пісні з галицької Лемківщини: Тексти і мелодії. – Львів, 1929. – 820 №№. – (Етнографічний збірник Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові, т. 39-40); Музичний фольклор з Полісся у записах Ф. Колесси та К. Мошинського. – 205 №№.

³ Збірка включала за одними даними 218 (211 українських і 7 польських), за іншими – 435 мелодій і текстів.

⁴ Dahlig Piotr. Julian Pulikowski i akcja Biblioteki Narodowej zbierania folkloru muzycznego w latach 1935 – 1939 // Sprawozdania Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk: Wydział Nauk o Sztuce. – 1991. – Nr 109. – S. 190.

⁵ Зразок одного з таких картотечних листків див.: Dahlig Piotr. Julian Pulikowski i Akcja Zbierania Folkloru Muzycznego w latach 1935 – 1939. – S. 137 (ре ж: Dahlig Piotr. Tradycje muzyczne a ich przemiany: Między kulturą ludową, popularną i elitarną Polski międzywojennej. – S. 596).

навіть прості людські контакти стали немислимыми, під табу попала вся діяльність Ю. Пуліковського, звинуваченого в коляборації, попри те, що він загинув від гітлерівської кулі, будуючи барикаду під час Варшавського повстання. Сам Ю. Цехміструк, який також зі зрозумілих причин старався не надто афішувати рід своїх занять (як професіональних, так і пов'язаних з ними громадських) у “буржуазній” другій Речі Посполитій, щойно під кінець життя марно пробував видати невелику добірку транскрибованих ним народних мелодій¹. Свого виходу в світ майже вся вона дочекалася лише посмертно в незалежній Україні стараннями Б. Столярчука та його колег², завдяки чому громадськість нарешті змогла бодай трохи пізнати Ю. Цехміструка-музиканта ще й як фольклориста.

Пропонована публікація включає всі його польові матеріали, відомі на сьогодні³. У той спосіб, зводячи пам'ятник скромному подвижнику на ниві вітчизняної музичної етнографії, звичайно, не тільки відновлюється історична справедливість. Рукописна фольклористична спадщина Ю. Цехміструка має, безумовно, набагато ширше науково-пізнавальне значення. Вона, в загальніших вимірах, якнайкраще характеризує дієву роль і самовідданість нашої інтелігенції в боротьбі за утвердження рідної культури; дещо вужче, зі спеціальної точки зору, кидає заодне додатковий пучок світла на історію міжвоєнної акції збирання музичного фольклору, багато в чому деталізує й уточнює її, виявляє той методичний рівень записування (фіксації та транскрипції) народної творчості, котрий був досягнутий збирацьким загалом у цей період, а найголовніше – за жанровим і географічним охопленням доволі повно представляє тогочасний основний

¹ Докладніше про це див. вище в передмові “Від видавця” (с. 6).

² Цехміструк Юрій. Ой зійдися, родинойко: Народні пісні Рівненської та Волинської областей / Упор. Л. Гапон-Січкарук, Е. Рижик, Б. Столярчук, К. Устенко. – Рівне, 1995. – 53 с., 45 №№; Цехміструк Юрій. Ой на горі ряст цвіте: Народні пісні Рівненської та Волинської областей / Упор. Л. Гапон-Січкарук, Е. Рижик, Б. Столярчук, К. Устенко. – Рівне, 1995. – 115 с., 111 №№. У цих виданнях відсутні мелодії №№ 23, 26, 29, 50, 60, 132, 135, 137, 161, 163 з рукописної нотної картотечки Ю. Цехміструка. Крім того, на с. 42 другого з указаних збірників вміщена мелодія та одна строфа пісні з початковими словами “Нічку цілу я не спала”, записана нібито в с. Студині (без зазначення виконавця). Такі паспортні дані навів сам збирач на карточці з мелодією № 43, однак у його рукописних зошитах відповідного запису немає, є натомість текст із початком “Цілу нічку я не спала” походженням зі с. Підлісці й у виконанні Євдокії Данилюк.

³ За винятком словесного тексту весільного твору, що був зафіксований першим на фоновалику № 152. Серед польових чернеток Ю. Цехміструка цей текст зберігся на відокремленому листку без належної паспортизації. Зовні він схожий на інший, також окремий листок, на якому є пісенні матеріали з с. Тесів Острозького р-ну Рівненської області, датовані 6 жовтня 1937 року, та оскільки не може бути цілковитою упевненістю в тому, що обидва листки дійсно складала колись цілість, запис не включено до збірника як нелокалізований. Для зацікавлених його все ж варто навести бодай отут:

1. Ой сядай, сядай, дівко Олюню, коли маєш сядати. [2]
2. Вже нашим коням, нашим вороним докучило стояти. [2]
3. Доки (закреслено).

народновокальний репертуар володимирського краю, завдяки чому навіть нині цілком може вважатися свого роду історичним регіональним репрезентативним зібранням (принаймні до тих пір, поки не буде оприлюднена рукописна волинська збірка Ф. Колесси або, може, й надалі залишиться таким спільно з нею).

Однак за задумом своїм – власне лише зібранням польових матеріалів, але аж ніяк не повноцінним збірником такого типу, який за визначенням передбачає відповідне їх аналітично-систематичне осмислення та опрацювання¹. Ледве чи Ю. Цехмістрок коли-небудь ставив перед собою такі завдання, а якщо, припустимо, ставив і розв'язання їх було йому під силу, то знову ж невідомо, які він сповідував систематизаційні ідеї, щоби можна було пробувати їх реставрувати з належним ступенем вірогідності; згрупувати ж наявні записи за засадами, при-внесеними іззовні (навіть нібито загальноприйнятими, хоча таких на сьогодні фактично не існує), означало б на ділі не так підняти статус видання, як навпаки – позбавити його джерельно-історичної вартості, у даному випадку важливішої. Тому вирішено подати Цехміструкові матеріали фактично в тому порядку, в якому вони дійшли до нас у чернетках, що дозволяє кожного разу в деталях прослідкувати процес їх поставання. Відсутність звичної систематизації покликани компенсувати відсилачі, долучені до споріднених творів, й обидва типологічні покажчики (див. с. 428-449).

Із тих же міркувань максимальної відповідності рукописам окремо викладаються словесні тексти й окремо – мелодії до них із нотної картотечки. Зв'язок між цими двома основними розділами здійснюється за допомогою спеціально розробленої бінарної нумерації. Мелодії в своєму розділі йдуть за порядковими номерами, присвоєними їм самим збирачем. Для наочності вони потовщені та дещо збільшені. Перед ними, відділені скісною рисочкою, даються порядкові номери відповідних текстів у словесному розділі (наприклад, 34/1), і ці номери належать уже редакторіві, оскільки у польових зошитах Ю. Цехміструка подібної наскрізної нумерації, зрозуміло, не могло бути (в них є тільки наскрізне сторінкування і то далеко не завжди), а вона вкрай необхідна як для такого й іншого роду відсилачів, так і всіх доданих покажчиків.

У текстовому розділі, навпаки, більшою за розміром та потовщеною є вже перша цифра порядкового номера твору (наприклад, 1/94). Коли друга цифра при тому відсутня, то це означає брак мелодії.

Різні тексти, що за вказівкою Ю. Цехміструка виконуються на одну й ту ж мелодію, подаються під єдиним номером, але з відмінними буквами кириличного алфавіту (див., наприклад, 5/83а-б або 64/44 а-б тощо). Так само кириличними буквами, лише взятими в редакторські клямри (квадратні дужки), розмежовані сюжетно самостійні складові явно контамінованих текстів (наприклад, 3[а-б-в-г-г] або 11[а-б] тощо).

---

¹ Довгалоук Ірина. Історичні типи публікацій народномузичних творів (до постановки питання) // Наукові записки Львівського національного університету ім. Івана Франка: Серія філологічна. – Львів, 2003. – Вип. 31. – С. 195-197.

Додаткові пояснення самого фольклориста всюди зазначені окремою припискою: *Примітка Ю. Цехміструка* (див., наприклад, 37/14). Натомість усі підрядкові примітки-виноски належать редакторові.

Хоча головним для Ю. Цехміструка було власне фонографування народної музики, за існуючого стану речей основним з обох розділів цієї збірки слід визнати текстовий. Він найповніше представляє обсяг зібраного, розкриває історію його громадження, конкретні обставини кожного чергового сеансу, його хід, методичні особливості проведення тощо.

Відповідно структуровані рубрикації цього розділу. Склали його два підрозділи, що відбивають зміст двох рукописних загальних зошитів за 1936 і 1937 роки та відтворюють два основні етапи експедиційно-польової роботи збирача; далі, в середині цих підрозділів, матеріали подаються строго в хронологічному порядку за збирацькими сеансами, в межах яких вже окремі твори йдуть у тій послідовності, як вони фіксувалися.

Підставою для розмежування сеансів служили доволі старанно фіксовані збирачем т. зв. паспортні дані – час та місце записів, відомості про виконавців тощо. У теперішніх фольклорних збірниках такі дані прийнято вносити у прикінцеві примітки, однак це, як показує практика, звичайно призводить до зайвого повторювання ідентичних відомостей та змушує зацікавленого читача зчаста листати книгу, заглядаючи в її кінець, що само по собі незручно. Тому не без рації, мабуть, класики нашої етномузикології в своїх збірниках основні супутні відомості викладали безпосередньо біля кожного записаного твору¹. Те ж і з тих же міркувань зроблено в цій публікації з усіма паспортними даними та примітками, наявними в рукописах Ю. Цехміструка.

Так, про початок чергового збирацького сеансу сигналізує дата його проведення, випишувана лише один раз потовщеним курсивом зліва. Для кращої орієнтації в часових параметрах поряд у клямах підказується ще й відповідний день тижня, установлений уже редактором.

Трохи нижче справа подається місце записування і також лише один раз, якщо під час сеансу виконувався виключно місцевий фольклор; якщо ж фіксовані твори походили з різних теренів, то це зазначається щоразу перед кожним таким текстом. Населені пункти локалізуються завжди двояко – спершу згідно з тодішнім адміністративно-територіальним устроєм (здебільшого за даними збирача), потім у редакторських клямах за теперішнім, орієнтуючись головню на останній з виданих офіційних довідників². Місцезнаходження присілка-колонії Людвісин встановлене луцьким красзнавцем Олексієм Ошуркевичем³, за що йому належить тут щира подяка.

¹ Див., наприклад: Роздольський Йосип, Людкевич Станіслав. Галицько-руські народні мелодії: У 2 ч. – Львів, 1906, 1908; Колесса Філарет. Народні пісні з галицької Лемківщини; Музичний фольклор з Поліся в записах Ф. Колесси та К. Мошинського; Гошовський Володимир. Українські пісні Закарпаття. – Львів, 2003 й ін.

² Українська РСР. Адміністративно-територіальний устрій: На 1 січня 1987 року. – Київ, 1987.

³ Щоправда, за його даними ця колонія мала би назватися Людвішин.

Після кожного тексту справа дрібнішим шрифтом вказуються імена та прізвища виконавців із зазначенням у круглих дужках їхнього віку на момент запису (за відсутності даних про вік у дужках стоїть прочерк). Ці відомості Ю. Цехмістрок переважно відзначав відразу біля запису (особливо, коли в сеансі брало участь декілька інформантів), але, на жаль, далеко не завжди. У тих випадках, коли особи виконавців були очевидними, вони зазначаються як звичайно, в сумнівних же – беруться в клямки, а де виконавців установити з належною імовірністю видавалося неможливим, стоїть застереження: “інформант не вказаний”.

Також тут такі під поетичними текстами, але вже зліва, знаходяться редакторські відсилачі до близьких варіантів (у цілому або тільки деяких строф), якщо вони наявні в іншому місці Цехмістрокувального зібрання. Зачинається кожен такий відсилач з аббревіатури “пор.” (тобто “порівняйте”), за якою йдуть відповідні порядкові номери творів.

Словесні тексти в польових зошитах записувалися двома алфавітами – польською латинкою та українською кирилицею. Сам Ю. Цехмістрок користувався тільки латинкою (можливо, з огляду на вимоги ЦФА), теж латинкою здебільшого послуговувалися його інформанти-інтелігенти чи помічники, які згодом досилали повні тексти (коли вони з певних причин не були записані відразу), хоча були й такі, які застосовували кирилицю, і їхні записи Ю. Цехмістрок, якщо не клеював прямо в зошит, то переписував латиницею. Оскільки дане видання адресується насамперед українському читачеві, всі латинізовані тексти включно зі спольщеними або, навпаки, українізованими, було транслітеровано кирилицею (за винятком кільканадцятьох питомих польських пісень)¹.

Розділові знаки Ю. Цехмістрок виставляв не завжди і вельми непослідовно, що в польових чернетках є, зрештою, само собою зрозумілим. Тому правопис і пунктуація, а також змістова інтерпретація текстів всюди належить редакторові². Зокрема це стосується прямої мови (і не тільки у діалогах), котра скрізь відмічається лише початковим тире, щоби можна було брати в лапки цитування висловлювань інших осіб у межах прямої мови, наприклад (№ 151/202):

[...]

5. Ой як же прийшов Семен до нової комнати,
Питається свої діток: – Де ваша, дітки, мати?
6. – Ой пішла, тату, мама ой у луг по калину.
Щось вона нам говорила: “Я вас, дітки, покину!”

[...]

У своїх словесних записах збирач виразно намагався передавати відтінки мовного діалекту т. зв. напівфонетичною транскрипцією, тобто настільки, наскільки це можливо за допомогою звичайного алфавіту (як відомо, призначеного передовсім для потреб іншого, морфологічного письма). Очевидно, такою була настанова ЦФА, цього ж, мабуть, вимагав і Ю. Цехмістрок від своїх кореспондентів, які

¹ Див. №№ 95/161, 104, 105/163, 106/135, 114/179, 158, 265, 268, 383-385, 392-394.

² За безкорисну допомогу при цьому складаю щирю подяку мовникам Ользі Гнатюк та Ользі Харчишин.

також здебільшого враховували особливості місцевої говірки. У тому є свій резон: вимова слів тією чи іншою мірою позначається на характері музичного звучання (етнофонії). Крім того, напівфонетичні записи мають стати в пригоді мовним діалектологам, особливо при історично-порівняльних студіях, дарма що як Ю. Цехмістрок, так і його помічники аж ніяк не належали до фахівців у даній галузі й транскрибували виключно “на слух”. Отож усі діалектні відміни, спостережені збирачами, збережено всюди буквально, за винятком хіба що деяких взаємопереходів голосних “е” в “и” (скажімо, “*мини*” замість “*мени*”, “*детя*” замість “*дитя*” і т. п.), які взагалі фіксувалися доволі безсистемно, інколи провокуючи навіть можливі непорозуміння, як наприклад, у виразах: “*то я й не плела*” (вінок) і “*то я й не плла*” (рікою), а то й спотворюючи слово до невпізнання.

Щодо графічної форми віршів, то вона викладається зчасти не так, як у збіроча, який у процесі запису рядкував народнопоетичні тексти, так би мовити, на око (ad hoc), а не як того вимагає властиве їм структурне членування. Натомість розмежування та нумерація строф переважно належать Ю. Цехмістроку¹, який при цьому явно орієнтувався на обсяг постійно відтворюваної мелодії і, можливо, через те інколи не помічав незгідностей між формами обох інгредієнтів народної пісні (як наприклад, у грі № 108/120, де первісний тирадний поетичний текст суперечить набутій строфічній будові мелодії).

Із метою економії місця всі закономірні поетичні повтори (як міжстрофові *рефрени*, так і середстрофові *репетиції*) повністю виписуються тільки в початкових двох строфах, а далі вже подається тільки основний текст (з випущеними повторами такого роду). Про це щоразу попереджує відповідна примітка із зазначенням формули т. зв. семантичної форми, де великими кирилическими буквами кодуються цілі віршові рядки, а малими – їхні складові (стопи, силабні групи). Рефрени позначаються буквами, починаючи від “*P*” (“*p*”). Так само тексти з *трафаретковою* будовою, в яких експонований сюжет далі відтворюється буквально за винятком одного-двох *ключових* слів, виписуються лише раз із подальшим переліком цих ключових слів, обрамлених здвоєними апострофами (“”). Аналогічно цифри після прямої риски (|2 або |3) проти рядка чи відразу кількох рядків означають, що та частина строфи повторюється вказану кількість разів (двічі або тричі). Наприклад, у пісні № 43/56 базова дворядковість переходить у восьмирядковість завдяки тому, що перший рядок співається тричі, а потім ще раз відтворюється уже ціла строфа (за семантичною схемою: *АААБ:АААБ*)²:

¹ Ця класична засада запису народнопоетичних текстів збережена в даному виданні не тільки з поваги до авторської волі, але й з цілком практичних причин: порядковий номер, поперше, однозначно відмічає сам початок чергової строфи, що немаловажно для правильного розуміння будови вірша, відповідності його мелодії тощо, а по-друге, при потребі може використовуватися для посилання на відповідну частину твору (див., наприклад, відсилач до варіантів № 27/93).

² Так відчитується запис Ю. Цехмістрока, хоча в більшості відомих варіантів цієї форми за другим разом у строфі вже не повторюється перший віршовий рядок, тобто схема є семирядковою: *АААБ:ААБ*.

1. Шумить, гуде сосонойка, |3 |2
Плаче, тужить дівчинойка.

При різного роду обривах на місці пропущеного тексту виставляються три крапки¹:

1. Весна красна...
Весна красна, що принесла?
Старим бабам по кудельци,

у тому числі й у вкороченнях, що виникають через недоспівування останнього складу, як правило, в кінці мелострофи, наприклад²:

1. Ой у полі могила лежала,
На могилі сидит сиротин...

Ю. Цехмістрок відреставровував їх у круглих дужках:

1. Ой у полі могила лежала,
На могилі сидит сиротин(а),

однак потреба в такій підказці є вельми сумнівною, адже подібні реставрації спроможний зробити, мабуть, кожен сам і без допомоги записувача, з іншого ж боку важливо зберігати однастайність у використанні умовних знаків (див. список на с. 26).

При записуванні словесних текстів Ю. Цехмістрок не раз припускався помилку, зрештою, цілком типових для багатьох збирачів минулого, що зумовлювалися хибним переконанням, ніби мелодія в народній пісні завжди відтворюється незмінною від початку до кінця, тому після схоплення першої мелострофи подальші слова фіксувалися вже не безпосередньо зі співу, а з простого переказування³. У результаті текст виходив не зовсім докладним за своїм змістом та ще й на додаток із більше чи менше попсованою віршовою структурою через пропуски окремих рядків (звичайно, повторюваних), а в межах рядків – складів, потрібних для дотримання ритму (хоч і не завжди обов'язкових із погляду змісту), або, навпаки, додавання зайвих слів, а то й цілих зворотів, що нібито краще розкривають, уточнюють і т. п. значення, внутрішній смисл висловлюваного. Через те може також затрачуватися поділ на строфи, які потім уже ніяк не дається підвести під наявну мелодію. Чи не граничним виявом

¹ № 119/2, а також № 50, 120/167 тощо.

² № 217/189, а також № 267, 316-317, 319, 377, 398-399, 409, 411, 419, 425, 438, 447.

³ До цього ж схилила певною мірою ще й специфіка самого записування на фонограф, а саме – постійна потреба економити валики, які були порівняно дорогими та яких ніколи не було надто багато, особливо в умовах експедиції, через що фіксувалося звучання, як правило, лише однієї початкової мелострофи (в кращому випадку – двох перших), після чого робота приладу призупинялася і вся увага переключалася на фіксацію словесного тексту або до рупора підходив черговий виконавець та відразу співав одну-дві строфи наступного твору, повні тексти яких узагалі занотовувалися окремо.

такого хибного способу документування фольклорних творів є запис балади про братів – убивців чоловіка сестри (№ 49).

Відповідно, в даній публікації, коли це видавалося можливим і – найголовніше – доцільним, зіпсовані таким чином поетичні тексти реконструювалися: там, де бракувало словесного матеріалу, вони доповнювалися на підставі знаних варіантів, проте всі подібні редакторські вставки завжди бралися в квадратні клямки; там же, де пропуски потрібних з погляду ритміки слів є настільки значні, що не піддаються простому відновленню, замість них у клямках виставлялися крапки (мінімум – три). Натомість усі словесні надмірності в записах Ю. Цехміструка обов'язково залишалися, але відмічалися взяттям у фігурні дужки (тобто: { }). Наприклад¹:

1. Зслаб я, зслаб – може, я й умру;
Ой пуйдіте приведіте, кого я люблю.
2. Приведіте м'ні попа і дяка,
Нехай же я розпишуся ще й за живота.
3. Хай же {я} одкажу попови {гроши,} воли,
Щоб[и мене] хорошейко до гробу везли.

На місці ж зумисно пропущених букв у слові (також здебільшого задля збереження структури вірша, рідше в зв'язку з особливостями локальної вимови) стоїть верхня крапка, наприклад: м•ні (замість: мені), т•ра (замість: треба), •Сус Христос (Ісус Христос), питим• (питиму)². Якщо такий пропуск може мати різні тлумачення, то він вписується у редакторських клямках.

Слова (або їхні частини), які взагалі не вдалося відчитати в рукописі, позначаються крапками в гострих дужках: <...>. У такі ж дужки зі знаком питання взяті вирази, значення яких встановлене тільки здогадно, наприклад³:

1. На городі керниця сама <...>
2. А до мене дівчина сама йде.
3. А я тую керницю <нагорну?>
4. А до себе дівчину пригорну.

На відміну від текстів, що дійшли до нас лише в чернетках, більшість транскрипцій мелодій писалися на окремих нотних листочках уже як чистові, проте деякі з них швидко перетворилися фактично в чорнові через внесені поправки⁴, а деякі навіть залишилися просто недовершеними. Історія появи цієї нотної картотечки достеменно невідома, і лише можна снувати здогади,

¹ № 30/96.

² Подібні пропуски традиційно прийнято позначати апострофами (м'ні), однак таке знакування видається недоцільним як з системного (знакова полісемія), так і практичного погляду: бувають випадки, коли важко збагнути, що є що.

³ № 404.

⁴ Зроблені вони явно в різний час, до того ж одні з них належать самому Ю. Цехміструку, а інші, мабуть, тим, хто намагався підправляти його записи.

коли саме і для чого вона повставала – чи ще в 1936 – 1937 роках для варшавського ЦФА та чомусь не була відіслана своєчасно, що хіба мало ймовірно, чи, правдоподібніше, щойно в 60-х роках спеціально для планованого київського видання збірки, у зв'язку з чим нотації повторно переписувалися з первинних чернеток, які тільки частково збереглися серед паперів збирача. Один такий стандартний чотиристорінковий нотний листок, густо списаний олівцем, уцілів, і на ньому є начерки нотацій 19 мелодій з картотечки (див. факсимільну відбитку на с. 467)¹. Усі вони відмічені в ньому “птичками” або цілковито закреслені таким же чорним чорнилом, яким писалися листочки, що може означати одне – ці мелодії були переписані начисто саме з даної первинної чернетки.

Решта чорнових транскрипцій таких відзнак не має й, отже, не увійшла до картотечки, хоча ще кільканадцять з них мало би в ній знайтися. Про це говорить нумерація мелодій, виставлена Ю. Цехміструком в обох випадках уже зеленим чорнилом. У картотечці таких номерів є 173, у чорновому ж рукописі вони продовжені до круглого числа 180. Очевидно, власне стільки своїх записів збирач мав намір включити до збірки, бо подальші чорнові транскрипції (загалом 29) zostалися непромуерованими. Звідси можна висновувати, що збирач напевно ще в 30-х роках транскрибував із фонографічних валиків усі зареєстровані ним мелодії (окрім, можливо, чисто інструментальних), переписане набіло він відправив до Варшави, залишивши у себе чернетки, з яких не всі мали би зберегтися в його архіві на момент приготування збірки...

Принаймні саме такий хід подій бодай якоюсь мірою пояснював би доволі випадковий відбір мелодій до неї, в основному записаних у 1936 році та лише кількох – у 1937 році, їхню невелику кількість порівняно з наявними текстами. Якщо б це припущення відповідало реальності, то з чималого транскрипторського доробку Ю. Цехміструка (біля 650 одиниць) мало би уціліти менше третини – всього 209 мелодій. Поза тим, з невідомих причин до нас не дійшли ще №№ 8, 101, 165 (на біду, їх немає і серед чернеток), а №№ 113 і 170 виявилися тотожними двом іншим нотаціям.

Щодо двоголосого запису № 193/113, то він буквально відтворює № 83/49 і йде з тими ж початковими словами, через що, очевидно, Ю. Цехмістрок помилково приписав одне виконання обом різним варіантам тексту. За паспортними даними, перший належить Євдокії Галан. Вона, звичайно, могла показати почергово, як пісня розкладається на дві партії, та це хіба мало ймовірно, враховуючи, що під час збирацького сеансу поряд була її, треба гадати, старша сестра Ганна Галан. Двоголосий же виклад більше відповідає саме № 83/49, записаному дещо раніше від двох співаків – Федора Корнилюка та Варфоломія Дурдюка.

---

¹ №№ 2, 6, 21, 23, 24, 30, 31, 32, 36, 92, 117, 118, 120, 144, 145, 146, 167, 171, 173.

Аналогічною механічною помилкою, мабуть, пояснюється практично повний збіг мелодій під №№ 170 і 116¹. Перша, за паспортом, нібито була записана в селі Буща, де Ю. Цехміструк дійсно побував 22 квітня 1937 року, зафонографувавши від 16-літньої Ірини Стратюк вісім творів різних жанрів (включно з похоронним голосінням). Серед них у польовому зошиті, проте, немає тексту з початковими словами “Через річку кладка”; підписаними під нотами, є натомість звичайна пісня зі схожим інципітом “Піду я на кладку” й однотипною мелодією (№ 307/25) – і це, напевно, змилило збирача, тим більше, що й ідентична мелодія № 116 зі села Дорогиничі також починається подібними словами “Через річку кладка”.

Таким чином, у пропоноване видання увійшло 204 транскрипції, з яких 36 відчитані з чернеток. Їм відповідно присвоєні наступні (після 173) порядкові номери – до 180 мелодій включно за вказівками Ю. Цехміструка, а далі – в тій послідовності, в якій вони викладені на рукописному листку. Також строго за вказівками збирача (місцевість, номер валика за інвентарем ЦФА, порядковий номер фонозапису на цьому валику та сторінка в польовому зошиті) зідентифіковано належні їм поетичні тексти.

На додаток варто відзначити, що серед включених до планованого збірника народних творів знайшлися два під №№ 643/20 і 644/136, котрих немає в польових зошитах, але їхні слова виписані безпосередньо біля мелодій на нотних картках. Одну без дати і зазначення місця походження виконали слухачки, правдоподібно, літних курсів Учительського ліцею в місті Кременець (Тернопільської області)², іншу – також недатовану – з села Войнин (Локачинського району Волинської області) заспівав 25-літній Володимир Гулюк, певно, такий же курсант. Можливо, ці пісні збирач записав ще під час своєї експедиції 5 серпня 1936 року, але тоді незрозуміло, чому вони не були внесені до польового зошита поряд з іншими тогочасними записами від решти слухачів кременецьких курсів; вірогідніше, ці дві пісні були занотовані принагідно пізніше, а це означало би, що Ю. Цехміструк збирав фольклор і після 1937 року, хоча й уже, мабуть, не настільки інтенсивно. Ще один текст похоронного голосіння зі с. Хорів (№ 645/203), також відсутній у польовому зошиті, але виписаний під мелодією серед чернеток, довелося перенести до цього ж доповнення, щоби не порушувати прийнятний принцип відповідності публікації рукописам збирача.

¹ Відміни між ними такі: № 170 занотований на велику секунду вище, без фермат у кінці першої та останньої фраз, у його першому такті має зліговані другу-третю ритмічні тривалості, тоді як у № 116 з'єднані (явно помилково) перші дві.

² Про ці курси та їх значення див.: Lenzion-Wysocka Alicja. *Muzyczne Ognisko Wakacyjne w Krzemieńcu: Ośrodek szkolenia kadr pedagogicznych w latach 1928 – 1939.* – Warszawa: Akademia Muzyczna im. F. Chopina, 1976. – Praca magisterska, maszynopis; Wierchoń Henryk. *Działalność zawodowa absolwentów Muzycznego Ogniska Wakacyjnego w Krzemieńcu.* – Warszawa: Akademia Muzyczna im. F. Chopina, 1976. – Praca magisterska, maszynopis; Dahlig Piotr. *Julian Pulikowski i Akcja Zbierania Folkloru Muzycznego w latach 1935-1939.* – S. 121-122; Dahlig Piotr. *Tradycje muzyczne a ich przemiany.* – S. 524.

Майже всі нотні транскрипції Ю. Цехміструка публікуються в авторських версіях¹, не зважаючи на те, що з точки зору сучасних запитів вони не раз потребували б певного редагування. Їх збережено в первісному вигляді не тільки для того, щоби можна було з перших рук оцінювати майстерність записувача, пізнавати його індивідуальний стиль і т.п., але й також як своєрідний історичний документ епохи, котрий доволі типово представляє рівень, осягнений нашим збирацьким загалом у міжвоєнні роки. Винятково треба було лише виправити очевидні музично-орфографічні похибки, а ще виставити тактові розміри та риси у непотактованих мелодіях, які звичайно справляють негативне враження дещо недоопрацьованого чи й зовсім сирового матеріалу, трудного для читання та розуміння.

При цьому застосовувалося загальноновживане, т. зв. “метричне” тактування, на котре, як правило, орієнтувався Ю. Цехмістрок, дарма що, на переконавання більшості дослідників, починаючи від Олександра Потебні, таке тактування суперечить природі ритму співних народних мелодій² та ще й не раз затушовує властиву їм музично-синтаксичну будову. Щоби бодай якось увипуклити її, вирішено було всюди подавати початки віршових рядків з великої букви.

Без тактових розмірів зумисно залишено тільки суто речитативні мелодії похоронних голосінь (№№ 6/53, 174/70, 84/138 і 645/203), у той спосіб відзначаючи їх цілком особливий характер, хоча, ясна річ, надто вже схематично нотовані їхні початки аж ніяк не в стані дати повноцінне уявлення про твори такого роду в цілому³.

Також нездоланими в окремих записах виявилися кардинальні неузгодженості між текстом і мелодією, викликані головню все тією ж орієнтацією на одну, звичайно першу, мелострофу (про що вже йшлося вище у зв’язку з нестабільністю структури вірша в пісенних текстах, фіксованих із проказування, а не зі співу), наслідком чого інколи не тільки не завважувалися варіантні відміни в подальших мелострофах⁴, але й суттєві зміни в них (як скажімо, у весняних іграх №№ 170/67,

---

¹ Нанесені олівцем чужі редакторські правки (до речі, переважно вельми невдалі) при цьому не бралися до уваги. Сам Ю. Цехмістрок користувався лише знаками конвенціонального (“шкільного”) нотного письма, єдиним особливим значком у його транскрипціях можна вважати лігу між окремими силабохронами (складонотами), як у №№ 292/41, 86/154, що в давніших записах означала м’яке глісандування, близьке до портаменто (за пропозицією Еріха Моріца фон Горнбостля, нині такі переходи здебільшого відмічають подвійними лігами, рідше – хвилястою чи прямою лінією).

² Докладніше див.: Квитка Климент. Избранные труды: В 2 т. – Москва, 1973. – Т. 2. – С. 40-46. Тактування нотних транскрипцій Ю. Цехміструка за диференціальним принципом (Луканюк Богдан. Диференціальний принцип тактування // Актуальні питання методики фіксації та транскрипції творів народної музики: Збірник наукових праць. – Київ, 1989. – С. 59-86) здійснено в електронній частині цього видання (про неї нижче).

³ На жаль, власне так, фрагментами, збирач завжди мав рекордувати звучання голосінь, якщо на валиках №№ 1408, 1453, 1450 (за інвентарем ЦФА) разом із ними знайшлося ще чотири фонові записи, на валиках №№ 1433, 1404 і 194 (за 1937 рік) – ще три, а на валику № 471 – аж п’ять.

⁴ До честі Ю. Цехміструка в декотрих транскрипціях він усе ж зазначав такі відміни (див. №№ 30/96, 32/9, 73/128, 99/63, 108/120, 117/32, 122/6, 123/144, 136/34, 148/30, 161/168, 167/74, 195/114, 209/76, 274/147, 644/136, 644/136).

252/125 і 272/152 із засадничою структурою вірша 6+3+3, що в початкових мелострофах то стискається до 4+3+3, то, навпаки, розширюється до 6+6+3+3), а навіть раптові переходи від однієї мелодії до іншої в рамках твору, як це, наприклад, має місце у тій же весняній грі № 170/67, що завершується доточеним чужим рефреном, або у весільній № 175/69, в якій після строф із трьох одноцілих 7-складників приходить заключна, утворювана двома тридільними 17-складниками (5+5+7).

Водночас наявні більш-менш суттєві розходження між словами у польових зошитах і під нотами окремо відзначені в підрядкових редакторських примітках текстового розділу. Невідредагованими ці розходження залишені тому, що деякі з них мають явно варіантну природу та можуть становити особливий інтерес, зокрема в тлумаченні ідейного змісту того чи іншого твору (як наприклад, заміна давнішого “козака” на новішого “майора” в пісні № 103/58).

Певна річ, такий суто джерельний принцип видання може спричинити незручності при систематично-порівняльній роботі, коли не час аналізувати транскрипторські огріхи, що їх, як уже мовилося, припускався Ю. Цехміструк. Тоді в пригоді мав би стати доданий від редактора мелотипологічний покажчик (див. с. 440-449), який є, з одного боку, свого роду зведеним каталогом пісенних типів, зафіксованих збирачем, а з іншого – підставою для можливих кон’єктур бодай в галузі ритміки.

Таке критичне прочитання етномузичних транскрипцій Ю. Цехміструка, запропоноване редактором, викладається в другій – *електронній* – частині цього видання (доданий CD у конверті), що повинна слугувати передовсім зацікавленим фахівцям.

Ім же адресується спеціально розроблена база даних, яка містить наступні фактографічні й аналітичні відомості¹:

1. Присвоєний порядковий номер твору в текстовому розділі даного видання.
2. Словесний ініціп твору (початкові слова його поетичного тексту).
3. Порядковий номер мелодії в нотному розділі.
4. Музичний ініціп твору (початок його мелодії).
5. Препринтна публікація твору².
6. Інвентарний номер фоновалика та порядковий номер твору, зафіксованого на цьому валіку.
7. Інвентарний номер фонограмархівної платівки – копії фоновалика.
8. Сторінка експедиційно-польового зошита збирача, на якій записаний словесний текст твору.
9. Інвентарний номер фоноархівного зошита і сторінка, де знаходилася чистова копія тексту.
10. Дата запису.
11. День тижня, коли відбувався фонозапис.

¹ Докладніші інформації подаються в поясненнях (супровідній записці) до електронної бази даних на CD.

² Про препринтні публікації зібрання Ю. Цехміструка див. вище, с. 13, виноска 2.

12. Назва населеного пункту, з якого походив твір.
13. Назва повітового центру (за тогочасним територіально-адміністративним устроєм).
14. Назва центру сільської ради (за теперішнім територіально-адміністративним устроєм).
15. Назва районного центру (за тим самим устроєм).
16. Назва області (за тим самим устроєм) та умовний квадрат на топографічній мапі відповідної територіально-адміністративної області.
17. Назва етнографічної провінції (за поділом, запропонованим редактором)¹.
18. Назва етнографічної області (за тим самим поділом).
19. Персоналії виконавців (прізвища, імена та вік).
20. Жанр твору за визначенням збирача.
21. Етнографічний жанр тексту за уніфікованою культуро-жанровою класифікацією.
22. Тематика тексту.
23. Етнографічний жанр мелодії за уніфікованою культуро-жанровою класифікацією.
24. Музичний жанр твору (його мелодії).
25. Обсяг твору (кількість строф у його поетичному тексті).
26. Обсяг строфи (кількість у ній віршових рядків).
27. Система віршування.
28. Обсяг віршових рядків (кількість складів або стіп).
29. Ритмічна форма строфи.
30. Семантично-тематична форма строфи.
31. Темп мелодії (вказаний транскриптором).
32. Система мелоритму.
33. Обсяг мелодії (кількість одиниць мелоритмічного числення).
34. Мелоритмічна форма (тактові розміри).
35. Ритморяд.
36. Ритмотематична форма.
37. Типовий мелоритмічний рисунок мелодії.
38. Амбітус мелодій.
39. Реальний діапазон мелодії.
40. Ладозвукоряд.
41. Звуковисотна (мелічна) система.
42. Співвідношення заключних тонів окремих мелосинтаксичних побудов твору.
43. Мелічна ендотематична форма.
44. Наявність мелодичних варіантів у транскрипціях збирача.
45. Аранжація (фактура, способи виконання).
46. Примітки та коментарі редактора.

---

¹ Луканюк Богдан. Питання методики географічного етномузикознавства й етнографічне регіонування західноукраїнських земель.

Ці найосновніші дані, треба сподіватися, допоможуть у різного роду пошуковій роботі з Цехміструковими матеріалами та послужать вихідним пунктом для подальшого їхнього опрацювання аж до введення в майбутній комп'ютерний каталог вітчизняного музичного фольклору. З тією ж думкою в CD повторно викладається їхня повна друкована публікація (в загальнодоступних програмах), призначена для виправлення виявлених недоглядів, а також множення, цитування, препарування тощо як у цілому, так і частками, виходячи з конкретних потреб наступних дослідницьких, текстологічних та редакторсько-видавничих заходів, знаходження потрібної інформації за допомогою опції “Знайти” (“Find”, “Search”).

Окремо ще викладено зміст фонографічних валиків у порядку їх рекордування для швидкого перегляду, які твори на якому з них фіксувалися та в якій послідовності включно з чисто інструментальними творами та численними повторними записами, що не могло знайти свого відображення ні в текстовому, ні музичному розділах друкованої частини цього видання. Така додаткова інформація може спеціально інтересувати передовсім істориків та методологів етномузикознавства.

Видання ілюстроване факсимільними зразками кількох сторінок польових зошитів, нотних карточок та їхніх чернеток із рукописного архіву Ю. Цехміструка, титульного аркуша його збірки “Волинь”, а також зробленими, мабуть, ним же світлинами деяких народних виконавців. Життєвий образ збирача дорисують певною мірою знімки з його особистого фотоальбому, скромні ж знаки увічнення пам'яті засвідчують відбитки меморіальних місць.

Принагідно складаю глибоку подяку Панам рецензентам-консультантам *Григорію Аркушину* та *Юрію Рибаку*, працівникам *лабораторії музичної етнології* у Львові та *кафедри музичного фольклору* в Рівному, слухні зауваги яких відчутно покращили видання, Пані *Лілі Добрянській* за плідну та вибачливу співпрацю на всіх стадіях комп'ютерного опрацювання поданих матеріалів, Панові *Маркіянові Кушніру* за комп'ютерне виготовлення бази даних і матриці CD, а також варшавським фондам – *імені Юзефа Мянєвського* й *імені Зигмунта Залського*, що свого часу створили ідеальні побутові умови для роботи, зокрема над цими матеріалами.

7 лютого 2006 року

Богдан Луканюк.

Умовні знаки та скорочення

Знак або скорочення	Значення
див.	– дивіться
пор.	– порівняйте
83/49	– порядковий номер твору, де перше число є порядковим номером поетичного тексту, а друге після скісної риски – номером мелодії
(17)	– цифри в круглих дужках після імені та прізвища виконавців указують їхній вік на момент запису
–	– тире на початку віршового рядка, а також після двокрапки у середині рядка (тобто ...: – ...) відкриває пряму мову
“ ”	– лапки в народнопоетичних текстах обрамлюють цитування в межах прямої мови
‘ ’	– виділені ключові слова в поясненнях до трафареткових віршових форм
•	– верхня крапка замість пропущеної букви (кількох букв) в слові, наприклад: т•ра замість треба; у•чинила замість удчинила (=одчинила) тощо
...	– крапки (три або більше) означають пропуски в поетичних текстах
<...>	– крапки в гострих дужках заступають слова чи вирази, які не відчитуються в рукописі
< ? >	– в гострих дужках і зі знаком питання знаходяться слова чи вирази, які встановлені тільки здогадно
( )	– у записах народних творів уміщене в круглі дужки є варіантним (тобто за принципом: “може бути, а може й не бути”)
[ ]	– узяті в клямки (квадратні дужки) належить редакторіві
[...]	– крапки у клямках означають здогадні пропуски
{ }	– склади, слова чи вислови у фігурних дужках імовірно є надмірними (зайвими) з погляду структури та змісту даного вірша (записаного, як правило, з проказування, а не зі співу)
2 чи 3	– повторення поспіль (відповідно, двічі або тричі) цілого віршового рядка чи кількох рядків, з’єднаних вертикальною рисою
<i>АВВ</i>	– великі кириличні букви першої половини алфавіту в формулах семантичної форми виражають співвідношення за змістом цілих віршових рядків
<i>абв</i>	– малі кириличні букви – те ж, тільки на рівні складових віршових рядків (стіп, силабічних груп)
<i>РС</i> або <i>рс</i>	– великі або малі кириличні букви другої половини алфавіту вказують на рефрени (міжстрофові повтори) в формулі семантичної форми вірша (відповідно на рівні рядків або їх складових)
;	– крапка з комою в формулі семантичної форми вірша розмежовує окремі рядки в строфі

ФОНОГРАФІЧНІ
ЗАПИСИ

ТЕКСТИ

Записи 1936 року

27 травня, [середа]

*с. Стара Гута Любомльського повіту
[Старовижівського р-ну Волинської обл.]*

1/94*

Дитяча гра
[Весняна]

1. – Пускайте нас, пускайте нас
За гин погуляти.
2. – Не пустимо, не пустимо:
Наши мости поламане
На бистрий дунай.
3. – А ми мости поладимо,
Їдне дітя зуставимо –
Сами підемо¹.
4. – Проїдьте, проїдьте,
Корольови гости;
Зуставте нам дітя,
Мизерного квітя.

Співали Ганна Кардан (12) і Ганна Романюк (13)

Пор. №№ 158, 164/207, 418.

---

* Перша з цих двох цифр вказує порядковий номер тексту, друга ж після скісної риски – порядковий номер відповідної йому мелодії. Якщо така друга цифра відсутня, то це означає, що до даного тексту мелодії немає.

¹ Очевидно, мало би бути туг: “проїдемо”.

2/84

Дитяча гра

1. Коло ями
З копиями,
Коло діжечки,
Сироїжечки,
Коло калдубця¹
Парубки б'ються.
Ой не бийтеся,
Не сварітеся,
А за мене, молодую,
Помирітеся.
2. З копиями
Коло ями,
Щітка, гребінка,
Вовкова жінка
Сидить на колочку,
Праде на сорочку.
Що виведе нитку –
Пошиє калитку²;
Що виведе другу –
Пошиє радюгу³;
Що виведе третю –
Пошиє герметю⁴.

Співала Єлизавета Шишук (12)

Пор. № 463.

3

Колискова

[а]

Біг кит керез плит⁵, подер ногавиці –
Ото тобі, котусю, чужи молодиці!

¹ Під нотами: “калдубця”. Кадлуб (кадуб, кадіб, кадівб) – велика бочка.

² Торбинка для грошей (гаманець) або тютюну (кисет).

³ Радюга – ряднина, цупке домоткане полотно, а також покривало, рядно.

⁴ Значення цього слова встановити не вдалося.

⁵ Тобто: Біг кіт через плит.

[б]

1. Біг кит по лавках –
Бити kota по лапках!
2. Біг кит по скрини –
Бити kota по спини!
3. Біг кит по мосту –
Бити kota по хвосту!
4. Ти, кицуню волохатий,
Йди дитини колихати.

[в]

1. А-а-а, люльочки,
Порвалися ворозки.
2. Колиска [з-]за Гданська,
А дитина – панська.

[г]

Біг кит керез плит до нової хати,
Зачепився за ворочку та й став колихати.

[г]

1. Гойда, гойда, гойданки,
Пуйшов батько по пташки.
2. За хатою з лопатою
Забив пташку чубатую.

Співала Мотрона Янчук (7),
навчилася від мами

4/166

Ранньовесняна, великопостна, дитяча
[Веснянка]

1. Ой буслойку, голубойку,
Чом з вирию не виходиш?
2. Чом з вирию не виходиш,
Нам теплика не приносиш?

3. – Ой як же м•ні виходити,
Свої нужки морозити?
4. Як по горах сніги лежать,
А по долах льоди блищать?
5. Як я нужки поморожу –
Вам теплечка не винесу.

Співали Єлизавета Шишук (12),
Ірина Барчук (13) і Ганна Горцарук (13),
навчилися перша від мами, дві останні від дівчат

Пор. № 495.

5/83

а)

при збиранні ягід

1. Ой збирайтеся, ягудки,
Й а которії солодки.
2. А которії [...] гирки¹,
То для нашої Хведирки.
3. Зоставайтеся з квитками –
Взавтра прийдемо з дитками.

б)

Примітка Ю. Цехміструка: “На цей сам мотив пісні співається під час жнив”:

1. Іде хмаройка горою,
Пливе рибойка з водою.
2. Іде хмаройка – буде дощ.
Пливе рибойка – буде борщ.
3. Ой ни хмаройки, ни дощу,
Ой ни рибойки, ни борщу.
4. Пушла хмаройка горою –
Попливла рибойка з водою.

Співали Єлизавета Шишук (12),
Ганна Горцарук (13) і Ганна Романюк (13),
перша й третя навчилися від дівчат, друга від мами

Пор. № 406^а.

---

¹Гірки

6/53

Похоронне голосіння

Ой моя дитиночко,
Ой моя калиночко!
Звідки я тебе буду виглядати,
По чим я тебе буду познавати?
Чи миж старейкими,
Чи миж малейкими,
Чи миж середущими,
Чи миж пташечками летючими?

Співала Надія Романюк (86)

7

[Весільна]

1. Пришла з другого села,
Нам усім ганьбу дала,
Руки по<...>цала,
Короваю не за<...>цала.

Вона відповідає (*примітка Ю. Цехміструка*):

2. – Коли <ви?> {добри} господині,
Чом сами не місили?
Було самим мисити,
А мене не просити.
А я й вас не просила,
Я й сама замисила.

Співала Надія Романюк (86)

8

[Весільна]

Устань, Наталю, не сиди,
Пуди свої матюнци послужи –
Із криници водици принеси:
Тепер твоя водиця дорога,
Дорокша од пива і вина.

Співала Надія Романюк (86)

9

[Весільна]

Зажурилися вишни,
Ой що з садочка вийшли,
Ой що їх обламали –
Коровай обтикали.

Співала Надія Романюк (86)

10

[Весільна]

Дзенькую вам за тое
За словце добре!
Як буду сина мати,
То буду годувати.
Ой сина чи дочку –
В запічку, в куточку.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. № 13.

11

[Весільна]

[а]

Вийди, свату, по скриню,
Не вважай на перину:
Були вбоги і багаті –
Тр•а було добувати
І з периною брати.

[б]

Ми вас тут не видали,
Ви самі забігали
Стежкою і т<...>шанку –
Взяли нашу коханку.

Співала Лукерія Жолоб (42)

12

[Весільна]

Ой перша квітойка – молода Наталя.

1. Ой летіли гуси керез¹ сад –
То кликали Наталю на посад.
2. – Ой а що вам, гусойки, до того
Та до мого посаду вірного?
3. Ой є в мене батейко до того,
До мого посадойку вірного.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. №№ 71/91, 485, 508.

13

[Весільна]

Дала нам сваха сира –
Дай сі, Боже, сина!
[Як не] сина, то дочку –
В запичку, то в куточку.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. № 10.

14

Похоронне голосіння за мамою

1. [Моя мамойко!]
Куди ти забираї•ся од мене
Не в чес, не в пору,
Не в щасливу годину?
У такий садочок,
У такий холодочок,
Що вітрик не довіє,
Сонічко не догріє,
Друбин дощик не докропить.
2. Моя мамойко!
То зложили ручки,
Як березойка вітки.

---

¹Через.

Вітьор на березу повіє
Та й віточки розвіє;
Ой вже моя мамуся ручок не розложить!
Ой вже ручки наробилися,
Ножки находилися!
Вже тії стежечки позаростають травицею,
Позапливають водицею,
Де моя мамуся ходила й робила.
Розлучайка м•ні з вами,
Як риби з водою.
Та рибойка попливе,
То водицю знайде, –
А я свої мамусі нігде не зобачу,
Нигде не познаю,
Низвидки не вигляджу,
Низвидки не викличу,
Ни з якого боку...

Співала Лукерія Жолоб (42)

15/52

Колискова

1. Ой люлю, люлю, мій милий синочку,
Я тебе найшла в пшаничнім колосочку.
2. [Я тебе найшла в пшаничнім колосочку,
Я тебе познаю по твоїм голосочку...

Співала Лукерія Жолоб (42)

16

[Колискова]

1. Ой люлю, люлю, малейкую дитинку,
Куди я піду – дитинку не покину.
2. Ой як покину, то з дитойками грати,
Ой бо я хочю послугийки¹ дождати.

Співала Лукерія Жолоб (42)

---

¹Послуги, допомоги.

17/82

Петрівочна

1. Малая нічка – петрівочка,
Не виспалася попівночка.
2. Погнала воли, дрімаючи,
На пеньки ноги збиваючи.
3. Сукала шнури шовкової –
Путала кони воронії.
4. Путала вона, припутала –
Попівна нічку досипляла.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. №№ 976/66, 459^a, 475, 506.

18

[Купальська]

1. Купала, купала!
Сучка в борщ упала.
2. Хлопці добували,
Сучку витягали.
3. Хлопці не відали,
Той борщ зобідали¹.

Співала Лукерія Жолоб (42)

19

Петрівочна

1. На церковци хрест, хрест, на •звиници трійка.
У нашого Іваня хорошая дівка.
2. Хорошая дівка – молода Наталя.
[.....]
3. По коморі ходить, горілоюку точить.
Молодий Іваньо з-за стола вискочить.

Співала Лукерія Жолоб (42)

---

¹ З'їли на обід.

20/51

[Колодкава]

[а]

1. Ой до лясa, хлопчики, до лясa,
Ой тепер вже коляда – не ваша!
2. Не викотим колодойки тепер,
То викотим з середойки в четвер.

[б]

1. Упала колодойка з печи
Та одбила Сименови плечи.
2. То тобі, Семене, за мене –
Не ходи щоночи до мене!

Співала Надія Романюк (86)

Пор. №№ 188, 379, 472.

21/10

Коляда

1. Ластовойка щебетала,
До океньца припадала¹.
2. До океньца припадала,
Господара пробуджала:
3. – Устань, устань, господарку,
Пуйди собі по пудварку².
4. По пудварку сам Біг ходить,
В лівій ручці коня водить.
5. В лівій ручці коня водить,
А в правій – свічку носить.
6. В лівій ручці коня водить
Та й до коня все говорить:
7. [.....]

Співала Лукерія Жолоб (42)

¹ Під мелодією: “Ластівонька щебетала й до йокенця припадала”.

² Підварок, огорожене подвір'я.

22/13

(на початок жнив)

1. Наш господарко журився,
Що в полі колос схилився.
2. Він головою турбував,
Поки женчикув позбирав.
3. Тепер головку турбує –
Нам горілоюку купує.

Співала Лукерія Жолоб (42)

23[13]

[Обжинкова]

1. Ой зажурився господар,
Що сторонойки не доклав.
2. Його господа¹ молода
Йому журитись не дала:
3. – Ой не журися, соколю,
Бо ще виночок на полі.
4. Як ми виночка принесем,
То сторонойку докладем.

Співала Лукерія Жолоб (42)

24/12

На хрестинах

1. Ой як добре, хорошейко, як рід з родом п'є!
Й аби² чарка, й аби друга – та й по мене шле.
2. Ой я собі, молодейка, забарилася,
За гусями, за качами не спішилася.
3. [За гусями, за качами не спішилася,]
За малими дітоїками не приборалася.
4. Ти, сестрице-зозулице, но ті•ко³ нас дві.
Як будете руту рвати, нарвіте мені.

---

¹ Господиня.

² Тут і далі під нотами: “Якби”.

³ Лише, тільки.

5. Як будете винки плести, сплетіте мені,
Як будете на дунай пускати, пустіте мого.
6. Усі винки поспливали, мий пушов на дно –
Усі мужі з війська ідуть, мого не видно.
7. Усі винки поспливали, а мий втопився –
Усі мужі з війська прийшли, мій забарився.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. № 61/141.

25/11

На хрестини

1. Ой румочка медяная, |2
З ким я питим•, молодая?
2. Ци з кумою, ци з сестрою, |2
Ближейкою сусідою?
3. Ой п'яна я ще й валюся, |2
Йду додому ще й боюся.
4. Бо лихого мужа маю – |2
Буде бити, добре знаю.
5. Буде бити ще й сварити – |2
Нема кому боронити.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. №№ 233, 301, 324, а також №№ 80/89, 226, 141/186.

26/95

На хрестинах

1. Ой п'яна ж бо я, п'яна, що додому не зайду.
То й почувла соловейка й у вишньовому саду.
2. Соловейко щечече, а зозулейка кує.
Ой Біг знає, Біг відає, де мій милий ночує.
3. Ой як же він в дорозі – допомуж• йому, Боже;
Як в другій на розмови, то скарай його, Боже!

Співала Лукерія Жолоб (42)

27/93

На заручинах

1. – Ой на добраноч, дівчино, на добраноч,
Ой подай, подай білу ручейку на ноч.
2. – Рада би я ще й обідві подати,
Тільки боюся, щоб не сварила мати.
3. – Ой не бійсь, доню, не бійся нікого,
Хлопец – молодий, він не зрадить нікого.
4. Зрадила його сухая ліщиночка
Та ще й до того – молода дівчиночка.
5. Хоч не сухая – ти•кі розпучаная,
Хоч не звінчана – ти•кі заручаная.
6. Хоч не сухая – ти•кі розпучалася,
Хоч не звінчалась – ти•кі заручилася.
7. – Де я тую дівчиночку побачу,
Чи на меду, чи на білий горілци?
8. [Ой не на меду, не на білий горілци, –]
В свої тещойки на білий постілци.
9. Ой бувай, бувай, дівчиночко, здорова,
Випала мені на Україну дорога.
10. Мені дорога і шляшок битий,
Тобі – хустойка, а мені – перстень литий.
11. Тобі хустойка – косоюку прикривати,
Мені перстинець – матінку й утішати.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. строфи 6-11 № 389 (7-10 строфа).

28/81

[Звичайна]

1. Ой п'яна я, п'яна,
На порозі впала.
Й о•чиняйся, муже,
Бо йду п'яна дуже!
2. Милий й о•чиняє,
Словами карас:
– Де ж ти, мила, була,
Що мене забула?

3. – Була я на ринку,
Пила мед-горілку.
З родойком зойшлася –
Там я напилася.
4. Ке¹ б ти, милий, добрий,
То взяв батіг довгий,
Та й став милу бити:
“Не йди в корчму пити!
5. Возьми собі квартинку,
Збери всю родинку,
І вдома напийся
Та й не волочися!”

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. №№ 88/156, 523.

29/97

[Напливова, напівписемна]

1. Ой у полі калинойка ще й явор.
Любив мене гарний хлопець ще й Семйон. |2
2. – Ой ти гарний, ти хороший, Семене,
Чом не ходиш, не говориш до мене? |2
3. Уже вечур вечуріє, а ти йдеш,
А чом же м•ні “Добрий вечур!” не даєш?
А з ким же ти коморойку кидаєш?
4. В тий коморі стоїть кравать тисова,
На краваті лежить постіль пухова. |2
5. На постелі лежить девча молода,
Коло девчи – ще й дитиночка мала. |2
6. Правою ручейкою обняла,
Дробнойкими сльозойками облила: |2
7. – До чого нас тая любовсть довела,
До людзького поговору-сороба! |2
8. Не слухала не матінки, не отця –
Послухала Сименюши-подлеца. |2
9. Тепер же м•ні [...] з мосту та й в воду,
Тепер же м•ні: “Не приступай до роду!” |2

¹ Скорочено з польської – “kiedy” (коли).

10. Тепер же м•ні [...] з мосту – у дунай,
Тепер же м•ні до родойку – [й] не гадай. |2
11. Тепер же я ни рекрутка, ни вдова,
Тепер же я накритуха¹ молода. |2
12. І хоть же я дитинойку люляю,
Таки ж бо я на юлойку гадаю. |2
13. Ой хоть же я дитинойку колишу,
Таки ж бо я на вулойку полечу. |2
14. Ой вийду я за новую комору
Та погляну на битий шлях-дорогу. |2
15. Там Симйонуша у скрипойку [ви]грає,
Вже на мене, молодую, й не гляне. |2

Співала Лукерія Жолоб (42)

30/96

[Похоронна пісня]

1. Заслаб я, заслаб² – може, я й умру;
Ой пуйдіте приведіте, кого я люблю.
2. Приведіте м•ні попа і дяка,
Нехай же я розпишуся ще й за живота³.
3. Хай же {я} одкажу попови {гроши,} воли,
Щоб[и мене] хорошейко до гробу везли.
4. Ой а дякови – свий вишневий сад,
Ой щоб читав псавтиройку {цілу ніч}, не переставав.
5. Паламарови – рабу телицю,
Щоб за мною, умерлою, ніс кадилницю.

Співала Надія Романюк (86)

31

[Звичайна]

1. Болять ручки, болять ніжки – сама не знаю чого,
Ой пу•діте приведіте – сама не знаю кого.
2. Ой пу•діте приведіте прекрасного молодца,
Що він ходить по риночку – зачесани волоса.

¹ Дівчина-покритка.

² У запису інформанта: “Ой заслаб я, заслаб”.

³ За життя.

3. Він волоса зачесав, набик шапку надівав,
[.....] та й до млина поїхав.
4. Коло млина-кременина бистра річейка біжить,
А по тії бистрий річци тонка кладочка лежить.
5. Там мій милий проходжав, тонку кладочку зламав.
Тонка кладочка зламалась – милий в річийку упав.
6. – Ой ви, хлопци-риболовци, зтягніте невудок,
Зтягніте й витягніте милейкого на грудок¹!
7. – “Зтягніте, витягніте милейкого на грудок...”
Йди-но, мила, подивися хоч на милого видок!
8. Ой як при•шла милейкая, – думала, вин сміє•ся,
А йому ротом-носом холодна вода лється.
9. – Ой як буде милий живий, буду річку захвалять.
Як мій милий помре, буду річку проклинать:
10. “Бодай тая бистра річка білше риби зрадила,
Ой що мого милейкого од родойку одбила.
11. Бодай тая бистра річка очеретом заросла,
Ой що мого милейкого на край світа занесла”.

Співала Лукерія Жолоб (42)

32/9

[Звичайна]

1. Ой білая березойка, чом не гориш, ті•ки куришся?
Молодая молодице, чом не жиєш, ті•ки журишся?
2. Ой коб• мене пудпальоно, я б горіла, не журилася;
Ой коб• мені добра доля, то б я жила, не журилася.

Співала Лукерія Жолоб (42)

33/22

[Звичайна]

[a]

1. Ой запивсь чумак, запивсь, запився-загулявся,
Його конь воронейкий у стаїнци застоявся.
2. – Ой коню ж [ти] мій, коню, де будем ночовати?
Де будем ночовати, вечеру вечерати?

¹ Підвищене місце на заболоченій місцевості.

3. Ночоватимо нічку при зеленим моріж {еч} ку,
Ночоватимо другу при зеленому лугу.
4. [Ночоватимо другу при зеленому лугу,]
Ночоватимо третю пуд білою березою.

[б]

1. Ой а біла береза та й шумом зашуміла,
Молодий дівчинонці головка заболіла.
2. Головка заболіла, ще й друбни сльози ллються –
До мене, молодії, все невдалиї шлються.
3. Ой хоч шлітесь, не шлітесь – я не ваша буду:
Я з їдним звінчалася, й а вас десіть забуду.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. № 564.

34/1

Щедрівка

1. Ой в саду, саду вишня стояла.
Святий вечур! Вишня стояла¹.
2. На тій вишенці свьіча горіла.
Святий вечур! Свьіча горіла².
3. З тиї свьічойки гискройка впала.
4. З тиї гискройки річейка стала.
5. А в тій річейци сам Бог купався.
6. Як викупався, у срібло вбрався.
7. У срібло вбрався та й сів на крісли.
8. Та й сів на крісли, та й послав письмі.
9. Та й післав письмі до господаря.
10. Ой господарку, ци є ти вдома?
11. Як є ти вдома, вийди-но на двір.
12. Вийди-но на двір, щось тобі дав Біг.
13. Ой дав тобі Біг два корци гречки.
14. Два корци гречки – на варенички.
15. Корець пшаници – на палюниці.

¹ Під мелодією: “У саду, саду вишня стояла. Святий вечір! Вишня стояла”.

² Аналогічно розпросторюються всі наступні рядки-строфи (за схемою: *ab;pb*).

16. Два корци вівса – коляда й уся.
17. А ще й не кінець – хліба бохунець.

Співала Лукерія Жолоб (42)

35/42

[Звичайна]

[а]

1. Нема найхоріше, як сад зеленейкий,
Нема наймилійше, як сам молодейкий.
2. Як сад зеленейкий – пташечкі сьпівають;
Як сам молодейкий – всі люди кохають.
3. Всі люди кохають та ще й молодиси,
А де й молодиси, то там вечурниці.
4. Де дівчата гарні – штири ночі, два дні,
Де дівчата гарні – там я буду два дні¹.

[б]

1. Ой чия то хата на дорогу дверми?
До теї дівчини, що хороша вельми.
2. Ой чії то воли ходять по дуброви?
То того козака, що чорний брови.
3. Ой високим лісом, зеленейким полем,
То там їхав козак вороненьким конем.
4. Ой їхав він, їхав з далекого краю,
Зустрітив дівчину: – Ночовать гадаю!
5. – Ой ночуй, козаче, як маєш охоту –
Не зачипай мене, бідную сироту.
6. – Ти, бідна сирото, не стели широко –
Постели вузейко, пригорнись близейко!
7. Будем говорити, як на сьвіті жити,
Будем розмовляти, як вік коротати.

Співала Лукерія Жолоб (42)

---

¹ Тут, мабуть, помилка виконавця, повинно бути радше так:

4. А де вечурниці – там я буду два дні;
Де дівчата гарні – штири ночі й два дні.

36/28

[Звичайна]

1. Ой дав мені Господь пару та й невірну дружину;
З невірною дружиною не живу, ті•ки гину.
2. Що він собі п'є-гуляє, а мене забуває,
Ой як прийде додомойку, не говорить зо мною.
3. Ой Господи милосер•ний, розийдися зо мною!
[.....]
4. Десь я в тебе, моя мамцю, всьой хліб переїла.
Що ти мене туди дала, де я не хотіла.
5. Десь я в тебе, моя мати, всю одєжу сходила.
Що ти мене туди дала, кого я не любила.
6. Ти на мене не вважала, що я {в тебе} єдиниця,
Чом ти мене не втопила, де найглибша криниця?
7. Не вважала [ни] на мий стан, ни на мою вроду,
Чом ти мене не втопила, як конопельку в воду?
8. Конопельку й умочивши, то тр•а витягати –
З невірною дружиною тр•а вік коротати.

Співала Лукерія Жолоб (42)

Пор. №№ 328, 530^а.

37/14

Дитяча гра

1. Шию, шию –
Не зашию.
2. Шию, шию –
Не дошию.

Примітка Ю. Цехміструка: “І так постійно, те саме в коло”.

Співала Меланія Дичко (8)

38

Дитяча гра [Весняна]

1. Десь тут була подоляночка,
Десь тут була гарна панночка.
Тут вона впала,
До землі припала.

2. Устань, устань, подоляночко,
Промий очка, як і скланочки.
Возьмися й у бочки,
Покажи нам скочки,
Бижи до дунаю,
Возьми те, що скраю.

Співали Єлизавета Шишук (12), Ганна Кардан (12),
Параска Янчук (13) і Ярина Серчук (13)

Пор. №№ 157, 165/208, 187, 207/109, 626.

39/50

Коляда

1. Ой у полю, полю висока гора. |2
2. То там походила Панна Марія. |2
3. Ой а на тій горі – д•ревко зельоне. |2
4. Ой а з того д•ревка – криже робляни. |2
5. Ой а з тих крижи – косьцьол ставляни. |2
6. Ой а в тим косьцьоли три гроби було. |2
7. А в першому гробі сам Господь лежить. |2
8. А в другому гробі ?Сус Христос сидить. |2
9. А в третьому гробі – Панна Марія. |2
10. Над Господом Божим пташки співають. |2
11. Й а над Сином Божим органи грають. |2
12. Над Паннов Марієв рожа зацьвіла. |2
13. А із теї рожи пташек вилитав. |2
14. Ой то полетів він та й на небеса, |2
15. Й а тиї небеса розтворилися. |2
16. Там усі святиї ізклонилися. |2
17. Ой не єсть то пташек, єсть то Син Божий, |2
18. Що по всьому світи люде[й] намножив. |2

Співала Єлизавета Шишук (12),
навчилася від мами

40/132

[Веснянка]

1. Зелений барвіночку, й а чом ти не стели•ся?
Гей, гуляй, мила! Й а чом ти не стели•ся?

2. Молодий козачику, й а чом ти не женишся?
Гей, гуляй, мила! Й а чом ти не женишся?
3. Нашо м•ні женитися – всім лихом журитися?
Гей, гуляй, мила! Всім лихом журитися?

Співала Тетяна Гетюк (15)

Пор. №№ 295, 496, 623.

41/133

Коляда

1. Ой в неділю рано питухи запіли.
Радуйся, земляйко, Син Божий народивсь!
2. Уставайте, браття, вже кони сьодлайте.
Радуйся, земляйко, Син Божий народивсь!¹
3. Та поїдемо у чистое поле.
4. Та звоюємо козла-барана.
5. Та заб'ємо [...] в новій коморі.
6. [...]
7. Та будуть дівойки вішати вінойки.
8. Будуть парубочки вішати шапочки.

Співала Тетяна Гетюк (15)

42/57

[Звичайна, балада]

1. Ой у Луцьку на риночку стала новина:
Молодая Марусинька дитя² повела.
2. Молодая Марусина дитя повела.
Як привела й уповила, в дунай кинула:
3. – Плавай, плавай, мале дитя, по сім бережку –
Шукай собі отца-маткі по сім й окружку.
4. Ішли хлопци-риболовци риби ловити –
Не зловили шукі-риби, зловили лина.
5. Як узяли на ручейки – стала дитина.
Та занесли до косцьола [й] до пана на двір.

¹ Даний рядок (рефрен) відтворюється в кінці кожної строфи.

² Під нотами: “сина”.

6. – Ой ти, пане окомуне¹, збирай громаду –
Не громацьку та й не бабську, ти•ки дівочьку.
7. У неділю ранесейко задзвонили в дзвін:
– Збирайтеся, усі дівки, до пана на двір!
8. У неділю ранесейку усі дівки йдуть
І на своїх головойках виночки несуть.
9. – Молодая Марусийко, чого ззаду йдеш,
Чом на своїй головойци винка не несеш?
10. – Ручки, ножки заболіли, то я й не плела,
Заболіла головойка – не накладала.

Співала Тетяна Гетьок (15)

43/56

[Звичайна]

1.	Шумить, гуде сосонойка, 3		2
	Плаче, тужить дівчинойка.		
2.	Плаче, тужить ще й ридає, 3		2
	На битий шлях споглядає.		
3.	Битим шляхом козаки йдуть, 3		2
	Вороного коня ведуть.		
4.	– Ой ти, коню з•лотогривий, 3		2
	Скажи правду, де мій милий?		
5.	– А твій милий в войську служить, 3		2
	Він по тобі барзо тужить.		
6.	Вже твій милий ранян лежить, 3		2
	В правій руці шаблю держить,		
7.	А лівію підпірає, 3		2
	Бо з кохання смерть буває;		
8.	Бо з кохання та й з любові 3		2
	Прісипає земля кості.		

Співали Платон Скрипка (80) – 1 голос
і Демид Романюк (25) – [2 голос]

Пор. №№ 89/157, 221/37, 493.

¹Економе.

44/55

[Напливова, дворацька]

1. Ой ходила дівчина берижком,
Заганяла качура¹ батижком:
2. – Гиля, гиля, качуре, додому,
Продам тебе Жидові старому!
3. – А я свого качурка не продам,
Бо у мене качурок – господар:
4. Як я піду до поля горати –
Вин за мною колосочкув збирати.

Співала Тетяна Гетюк (15),
навчилася від батьків

45/54

Їдучи на конях

1. Ой у полі стоїть два дубочки –
Схилилися верхі до купочки.
2. Стулилися верхі до купочки –
Там сиділи сиві голубочки.
3. Як сиділи, так і полетіли,
Полетіли горі долиною.
4. Полетіли горі долиною,
Говорили помежі собою.
5. Говорили помежі собою:
– Нема лучче, як тому халастому.
6. Нема лучче, як тому халастому,
А ще лучче – тому жонатому.

Співав Демид Романюк (25),
навчився від старого чоловіка

46/5

Коляда [? – Весільна]

1. Ой летіла чорная галка низейко,
А й а за нею сивий соколойко близейко.
2. – Постій, постій, чорная галко, ти – моя!
Вона стала, йому одказала: – Не твоя!

¹ Під нотами: “селезня”.

3. – Пролетів я чотири селі, п'єту версьть¹,
Не знайшов я краснійшої галки, як ти єсьць.
4. На твоїх нужках черевички маїли –
То ми тебе, красная панно, схотіли.
5. На твоїх ручках перстеники блищели –
То ми тебе, красная панно, схотіли.

Співала Тетяна Гетюк (15)

47/4

На весіллі [приспівки]

[а)]

1. Нуте, хлопці, вже не рано,
На калини ягуд мало.
2. Ой чи мухи об'їдали,
А чи сами по•падали?
3. [Ой чи сами по•падали]
А чи хлопці обирвали?

[б)]

1. Всі ви, хлопці – баламути,
Межи вами лихо бути:
2. Черевину надушили –
Черевичок не купили.
Й уха-ха!

[в)]

1. Ой не встою та й не влежу,
[...] в штанах не удержу.
2. Ой рятуйте, молодици,
Бо порвуться нагавици.
Й уха-ха!

Співав Філат Гаврилюк (24)

¹ Верста, верства – міра великих відстаней (трохи більше теперішнього кілометра).

48

При весільних танцях

[а]

Сидить баба на припичку та й праде куділку;
Дід на бабу задивився – хоріща¹ за дівку!

[б]

Ой а що то за річейка – голуби купаюця;
Ой а що то за дівчонка – всі в єї влюбляюця.

Співала Тетяна Гетюк (15)

49

Співають на весну
[Звичайна, балада]

1. Жила вдова на край села.
Мала [вона] девіть синів.
2. [Мала вона девіть синів,
Десятую Настусейку.
3. Усі сини в розбій пішли,
Настусейку замиж дали.
4. Дали замиж {так далеко аж} до Кракова
За пануйка-котромаройка².
5. Жие {Настусойка} рочок, жие другий,
А на третій стала просити {панойка-катромаройка}:
6. – Ой пануйку-катрамаройку,
Поїдемо додомойку!
7. [Поїдемо додомойку,
.....] у гостойку!
8. Пішов пануйко коней запрагати,
А Настунейка {стала} білльо збирати.
9. Їдуть полем, приїжджають на друге³, –
Бижить зайчик через нивку.

¹ Хорошіша, краща.

² Крамаройка, тобто крамаря, торгівця, купця (?).

³ Мабуть, повинно бути: “Їдуть другим”. Далі інформантом явно випущена значна частина тексту.

10. – Ой пануйку-катромаройку,
Вернімося додомойку.
11. Вернімося додомойку,
Бо не вдасться дорожейка.
12. А пануйко не слухає,
Ху•чій кони поганяє.
13. Доїжджають до дуброви,
[Стало] сонце заходити.
14. Став пануйко {-котромаройко} огонь кресати:
– Тут ми будем {, Настусейко,} ночувати.
15. Зашуміла дибровойка,
Затугніла дорожийка –
16. Приїхало [.....
...] девіть розбойнукив.
17. Взели пануйка {-котромаройка} та й забили,
Настусейку з собою взели.
18. Завезли її до темниці
Та й стали [її] питати:
19. – Чи ти роду високого,
Чи ти батька багатого?
20. Настусейка стала казати:
–[Ой] я роду великого!
21. [Ой я роду великого,]
[..] батька не знала.
22. Жила вдова на край села,
Мала [вона] девіть синів.
23. [Мала вона девіть синів,]
Десятью Настусейку.
24. Усі сини в розбій пішли,
Настусейку замиж дали.
25. [Замиж дали] до Кракова
За пануйка-катромаройка.
26. {Аж іден з розбійникув та й каже:}
27. – Ой та шо ж ми наробили –
Свого кузіна¹ забили!
28. [Свою сестру,] Настусейку,
Вдовицею осиротили.

¹ Тут інформант помилився, бо кузен – це двоюрідний брат; повинно бути радше: “свого шурина...”.

29. Ходи, Настусейко, тепер з нами,
[.....]
30. Будем тобі гроши давати,
Будеш коло нас проживати.
31. – Ой брати, брати, не хочу {ваших} грошей –
Буду собі смерти шукати.

Співав Філат Гаврилук (24)

Пор. № 489.

50

Вулична

1. Козак улюбився...
Козак улюбився в молодій дівчині –
Мати боронила женитися з нею.
2. – Козаче, козаче...
Козаче, козаче, то все мати знає,
Для твого сердейка иншої шукає¹.
3. – Ой нехай шукає і буде шукати,
А я йду на цминтар могили копати.
4. – Копай, козачейко, копай широчейку –
Може, я приляжу при твоім сердейку.
5. Копай, козачейко, копай <штирограну?>,
А я йду додому розпрощаю маму.
6. Зайшла я до хати, біле платте вбрала,
Червоную стрічку до боку прип'яла.
7. Вийшла мати з хати, ручки заломила:
– Ой нашо ж ти, доню, так хороше вбрана?
8. – Тепер тобі, мати, мене не питати,
Де любляться двоє, не тр•а розлучати!
9. Прощай мені, мамцю, прощай же навіки,
Вже м•ні не pomoже ни дохтор, ни ліки.
10. – Прощаю я, доню, усейкую кару,
Що я розлучила хорошую пару.
11. У неділю рано – барвинок з рожою:
Нихто не розлучить, мий милий, з тобою.

Співали Платон Скрипка (30),
Демид Романюк (24) і Тетяна Гетюк (15)

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *a...*; *аб*; *вг*).

28 травня, [четвер]

*с. Тур Ковельського повіту
[Ратнівського р-ну Волинської обл.]*

51/86

Колискова

Колисочка-швачка,
Дитиночка панська,
Золотії бельца¹ –
Колишу я чорнобрівця.

Співала Горпина Луцик (28)

52

Колискова

1. Ой люля, люля маленькую дитину.
Куди не піду, то тебе не покину.
2. А як покину, то не самую вдома,
А тільки пришлю рябу зозулю з поля.

Співала Горпина Луцик (28)

53/99

Співають малі діти
[Веснянка]

[а]

1. Ой весна, ти – красна, що ти нам принесла?
2. Ой ти нам принесла літечко-теплечко.
3. Ой старим бабусім поседіннечко.
4. Й а малим дитойкам поіграннечко.

Пор. №№ 119/2, 172/73, 184/199, 205/110, 288,
308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

[б]

1. Була в баби й одна курочка.
Знесла вона сорок пар •ечок.

---

¹Бокові стінки колиски.

2. І всім диткам та по •счкови,
А сироти й єдного нема.
3. Ой пушов сирота
За нови ворота.
4. І знайшов сирота
Кусок золота.
5. – Ліпше моє золотце,
Ніж те бабине яйце:
6. Золотце пудкинь – то й покотиця,
А яйце пудкинь – то й розоб’ється.

Співала Горпина Луцик (28)

54/85

Співають дівчата на весну
(як ідуть на роботу)
[Звичайна]

1. Суди, Боже, неділи дуждати –
Піде мати¹ дівчини сватати.
2. Піде мати дівчини сватати,
Й а я піду пуд окно слухати.
3. А що буде дівчина казати,
То я піду пуд вікно слухати.
4. Й а дівчина по хатойци ходить,
Біли ручки до сердейка ломить:
5. – Мати, мати, пораднице в хати,
Порадь, мати, що людьом казати?
6. – Знала й, доню, подарочки брати –
Тіпер відай, що людьом казати!

Співала Горпина Луцик (28)

Пор. №№ 220/192, 239.

55/100

Купальська

1. Ой зашуміла дубровкой,
Ой зазвеніла дорожейка.

¹ Під нотами: “То я піду”.

2. Ой їдуть хлопци молодії,
Пуд ними кони воронії.
3. Проїжджають проти хати:
– Вийди, Ганусю, нас витати!
4. Вийди, Ганусю молодая,
[.....]
5. Розпутай коня вороного,
Й витай Іванка молодого.

Співала Горпина Луцик (28)

Пор. № 56/87.

56/87

Купальська

1. Пуд березою прометюно –
Там калинойки настелюно.
2. Там калинойки настелюно,
Повен двур коней наведюно.
3. Повен двур коней наведюно,
Сріблом-золотом попутано.
4. Вийди, дівчино молодая,
Розпутай коня вороного;
5. Розпутай коня вороного,
Витай молодца молодого.
6. Бо там молодец з торгом стоїт.
Ой з яким торгом? – З черевичками.
7. Ой з яким торгом? – З черевичками.
Гой із якими? – Невеличкими.
8. Усім дівонькам то продає,
Своїй дівчини дарма дає.
9. Усім дівойкам – по сто грошій,
Своїй дівчини – сам хороший.
10. Усім дівойкам – по золотому,
Своїй дівчини – нипочому¹.

Співала Ганна Мрочко (22)

Пор. № 55/100.

¹ Дві останні строфи, мабуть, слід поміняти місцями.

57/164

Купала

1. Ой ти, зайчику сивесенький.
Рано-нерано! Сивесенький.
2. Не садовися близько мене.
Рано-нерано! Близько мене¹.
3. Бо люде скажут – люблю тебе.
4. А я родойку не такого,
5. Щоб я любила абикого.

Співала Параска Головчик (30)

58/148

Обжинкова

1. Жела Касеня пшеницю,
Пустила конє в травицю.
2. Їхав панойко із поля,
Забрав коника до двора.
3. За їм Касеня бижала
Й пару злотикив давала:
4. – На тобі з•лота-одбору –
Пусти коника додому!
5. – Ой я не хочу з•лота брать, –
Хочу з Касею ночовать.

Співала Параска Головчик (30)

59/134

Як ідуть на роботу
[Звичайна]

1. Зацьвила калина ще й крутая горка,
Ой там заплакала салдацькая жонка.
2. Ой то заплакала, ой то заридала,
Що свого мужа до войська й оддала.
3. Беруть убогого, беруть багатого,
Беруть жонатого, беруть холостого.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

4. За богатим сином плаче вся родина,
Й а за сиротою – прекрасна дивчина.
5. За богатим сином отець-мати плаче,
А за сиротою чорний ворон краче.

Співала Параска Головчик (30)

60/140

Співають на весну дівчата

[Звичайна]

1. Ой у ліси на дубочку
Колихала Марусейка сина й дочку.
2. Колихала і плакала:
– До чого ж я, молодейка, й догуляла!
3. Ой сестрицю, моя рідна,
Поколиши моє дитя, бо я бідна.
4. – Ліпш я піду в сад гуляти,
Як я маю твоє дитьо колихати.
5. – Ой сестрице, Бог з тобою,
Вже ж я своє мале дитьо в•зьму з собою.
6. Й у лісочку є дубочок,
То повішу я колиску на дубочку.
7. Буде вітьор повивати –
Буде моє мале дитьо колихати.

Співала Параска Головчик (30)

Пор. № 118/31.

61/141

Під час учти

Добра тая родинойка, що рід з родом п'є,
Вже на тую родинойку грім-гуча не б'є.

Співали Параска Головчик (30) і Горпина Луцик (22)

Пор. № 24/12.

62/158

На хрестинах

1. П'ють люди горілку, білі гуси – воду;
Накажете, гуси, до мого роду.

2. Не кажіте, гуси, що я тут бидую,
Тільки накажите, що я тут паную.
3. Мое пануване – тяженьке здихане,
Мої розкошойки – все друбне сльозойки.

Співали Параска Головчик (30) і Горпина Луцик (22)
Пор. №№ 426, 533, 565, 577.

63

Голосіння

Моя дитиночко,
Моя калиночко!
А куди ж ти від мене та забралася?
Ой яка ж там хата темна і невидна.

Співала Єлизавета Тучомська (-)

64/44

[Весільна]

а)

(як прийдуть до молодої)

Чи довш• ми стоятимо |2
Та й моріг топтатимо
Чорними чобутками,
Жовтими підкувками?

б)

(коли забирають молоду до молодого)

Ламай, мати, рожу, |2
Знимай Матір Божу,
Давай дочці в руки –
Вираджай до свекрухи.

Співали Параска Головчик (30) і Горпина Луцик (22),
на скрипці грав Хома Борщук (27)¹

---

¹ Тут і далі скрипковий супровід Ю. Цехміструк не нотував.

65/98

Весільна
(до короваю)

Закусночки-голубочки, |2
Дайте нам тальорочки¹ – |2
Й оддамо подарочки.

Співали Параска Головчик (30) і Горпина Луцик (22),
на скрипці грав Хома Борщук (27)

66

Приспівки (до танцю “Круг”)

Наш льон зеленейкий –
Наш музика молодейкий;
Наш льон вилягає –
Наш музика добре грає.

Співали Параска Головчик (30) і Горпина Луцик (22),
на скрипці грав Хома Борщук (27)

67/160

[Звичайна]

Ой ти, дубе, дубе кучеравий дуже, да гей!
Як на тобі, дубе, два голуби гуде.

Співали 3 жінки

Пор. № 372.

68/102

Щедрівка

1. У саду, саду мак зацьвітався.
Святий вечір! Мак зацьвітався.
2. По тому маку діва ходила.
Святий вечір! Діва ходила².
3. Діва ходила, пшаницю жела.
4. Пшаницю жела, в три ряди клала.

---

¹Тарілочки.

²Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

5. В три ряди клала, не раховала.
6. Прийшов до єї татойко єї:
7. – Кидай, донейку, йди додомойку!
8. Бо наїхало й а троє гостей.
9. Й а троє гостей – усі старости.

Співав Панас Головій (13)

29 травня, [п'ятниця]

*с. Кортеліси Ковельського повіту
[Ратнівського р-ну Волинської обл.]*

69/127

[Весільна] пісня “сваська”
(як ідуть до молодої)

1. Не сокіл вилитає – |2
2. Сванечка виїжджає |2
3. Із майна, із хатойки, |2
4. Із двора багатого, |2
5. З квартою, з горілкою, |2
6. З пшеничною палинкою, |2
7. З хлібами пшеничними, |2
8. З сирами здоровичними. |2
9. Хлібами оклалася, |2
10. Сирами подперлася – |2
11. До Вірочки повезлася. |2

Співала Віра Козак (62)

70/126

Весільна
(на “запоїнах”, співають свати)

1. Ой наїхало запіваночків Вірочку запивати,
Вірочку запивати.
2. Та привейзли бочку мадочку матюнку шанувати,
матюнку шанувати.

3. Ой привезли¹ три барилойки для всьої родинойки,
для всьої родинойки².

Співала Хотина Корнилюк (40)

71/91

Весільна

(як розплітають косу молодої)

1. Ой летіли гусоньки через сад, |2
2. Та й кличали Вірочи на посаг. |2
3. – Ой а що вам, гусойки, до того, |2
4. До того посагойку мойого? |2
5. Єсть у мене матюнка для того. |2

Інформант не вказаний

Пор. №№ 12, 485, 508.

72/90

Весільна

(як саджають за стіл)

1. Не садовися боком, |2
То тобі ненароком. |2
2. Садовись правасойко³, |2
Дивися милосойко. |2

Інформант не вказаний

73/128

Приспівка

(до танцю)

1. Ой музиченьку, грай, таки не ленуйся!
А я тобі заплатила, ци вже ти забувся?
2. Ой я тобі заплатила золотії, біле –
Дожидала каваліра щодень, щонеділи.
Ой уха, уха, уха, уха, уха!

Інформант не вказаний

¹ Під нотами: “Ой та привезли”.

² У зошиті поруч з текстом третьої строфи Ю. Цехміструк зробив примітку: “Наспівано [для фонозапису] третю зворітку [тобто, строфу]”.

³ Прямо.

74/129

Колискова

1. Ой люлю, люлю, малесейкий шпачку,
Найшла я тебе у зеленойким мачку.
2. Ой люлю, люлю, мій малесейкий сину,
Найшла я тебе, ідучи понад тином.

Інформант не вказаний

75/47

Веснянка і купальська

1. Ти, рогулейко, рогулиця!¹ |2
2. Ти, молодая молодиця, |2
3. Чом ти не вийдеш на вулицю? |2
4. Чом не розвадеш² рогулайку? |2
5. – Ой як же бо м•ні виходити |2
6. Ще й рогулейку розводити? |2
7. В мене свікорко – не батейко. |2
8. В мене свекрухна – не матюнка. |2
9. В мене дивори – не братики. |2
10. В мене зовици – не сестрици. |2
11. Положить мене пузній себе, |2
12. А збудить мене раній себе, |2
13. А до кужелю донайкого, |2
14. А до дитятка малейкого. |2
15. “Вставай, невісто, – вогонь горить!” |2
16. Вже я не встану – живуть болить. |2
17. “Вставай, невісто, до кужалю!” |2
18. Бігма, не встану – не здужаю. |2
19. Й ой нехай кужаль Господь робить. |2
20. Хай тоє дитє само ходить. |2
21. Ой то б я вийшла на вулойку – |2
22. Розвела дивкам рогулайку. |2

¹ Так виглядає перший рядок безпосередньо в тексті, тоді як у його окремо виписаному заголовку є “Ой ти, рогула-рогулиця”, натомість під нотами – ще інакше: “Ти, рогулейко, рогулейко” (рогулька – локальна назва весняної обрядової пісні).

² Не почнеш.

23. Ой то б я вийшла, пудскочила – |2
24. Всі молодчики пудрочила б. |2

Співала Віра Козак (62)

Пор. № 211.

76/143

Веснянка

1. – Ой ти, вербо зеленоїкая, |2
2. Що на тобі віттячко гнеться? |2
3. – Нехай гнеться – не поломлеться. |2
4. – Ти, Текльочка молодейкая, |2
5. Що за тебе молодці б'ються? |2
6. – Нехай б'ються то й поладяться, |2
7. Бо я за їх не піду, не піду. |2
8. Ой як піду, то за одного, |2
9. За одного, за однеїкого – |2
10. За Максимка молодейкого! |2

Інформант не вказаний

Пор. №№ 200, 242, 482, 546.

77/142

[Веснянка]

1. Карез¹ наше сельце везьоно деревце.
Гей! Везьоно деревце.
2. Із того деревка церковку будують.
Гей! Церковку будують².
3. Будують, малюють, з середини пишуть.
4. Ой то й виписали три місяці ясних.
5. Три місяці ясних – три молодці красних.
6. Найстарший молодчик – молодий Максимко.
7. А другий молодчик – молодий Гаврилко.
8. А третій молодчик – молодий Паволко.

Інформант не вказаний

Пор. № 545, а також №№ 127/7, 357.

¹Через (пор. вище “керез”).

²Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

78/130

Обжинки

1. В бору ночейка стояла –
Косойка росою припала.
2. – Натопи {цю}, матюнко, світлоцю,
Старуси¹ з косойки росицю.
3. – Натоплю, детятко, то ще й две,
Старушу росойки обидве.

Співали Хотина Корнилюк (40) і Мотрона Тетюк (40)

79/131

На бураках

[Напливова, писемна]

1. Я Гриця люблю, за Гриця піду,
Бо в Гриця крамниця, що схочу – куплю.
2. Куплю шпилечки – пришпелитися,
На свого Грицайка подивитися.

Співала Хотина Корнилюк (40)

80/89

[Напливова, російська]

1. Ой чарочка, чарочка виновая,
З ким я таба пить буду, молодая?
2. З ким я таба пить буду без приміту,
Ой поїхав миленький – вдома ніту.
3. З ким я таба пить буду, випивати?
Ой поїхав миленький – не видати.
4. Ой піду я в садочок, прохожуся,
А в садочку яблонька виростала.
5. А в садочку яблонька виростала,
Ой я тею яблоньку нагинала.
6. Гнула, гнула, яблоньку – не нагнула,
Розстелила платочок та й заснула.
7. Ро[з]стелила платочок та й заснула,
Як приїхав миленький, то й не чула.

---

¹Струси.

8. – Устань, устань, милейка, прочутися,
На мою колясочку подивися.
9. У мене колясочки золотії,
На колясочках кучери молодії.

Співала Хотина Корнилюк (40)

Пор. №№ 226, 141/186, а також № 25/11.

81/48

[Напливова, російська]

1. А мій милий в корчмі п'є,
А як прийде – мене б'є:
– Невдашечко ти моя,
Не вдалася ти в мене!
2. [– Невдашечко ти моя,
Не вдалася ти в мене –]
Ни виткати, ни пошити,
Ни зо мною вірно жити.
3. Як узму я невдашечку за білою ручайку
Та поведу невдашечку у биструю річейку.
4. – Рибачайки ви мої, припливіте ви до м•ні,
Узьміть мою невдашечку й утопіте у воді.
5. Рибачейки чотири тую волю вчинили:
Взяли мою невдашечку в тихий дунаю вкинули.
6. Ой іде наш татуньо із дунаю додому¹.
Судошиють² його дітки на самому порогу.
7. – Ой татуню, татуню,
Де ти подів мамуню:
Чи у корчмі пропив,
Чи в дунаю втопив?
8. Ой татуню, татуню,
Чужа мати – не рідня,
Чужа мати – не рідня,
Буде бити щодня.

¹ Цей рядок попереджує вписаний Ю. Цехміструком і ним же викреслений текст: “Ой тепер я розжиюсь, як на другій оженюсь”.

² Зустрічають.

9. Буде бити, карати,
Нам їсти не давати.
Ой із вами буде жить,
А нас буде щодня бить.

[Співала Хотина Корнилюк (40)]

82

[Звичайна]

1. Туман, туман по долини, |2
Широкий лист на калини.
2. А ще й ширший на дубочку. |2
Кличе голуб голубочку.
3. Хоч не свою, то чужую: |2
– Ходи, серце, поцілую!
4. – Нащо чужу цілувати – |2
Своєю жалю завдавати?
5. Не завдавай серцю жалю, |2
Бо я з жалю уміраю.
6. Смутний вечор, смутний ранок – |2
Десь поїхав мій коханок.

[Співала Хотина Корнилюк (40)]

Пор.№№ 82, 335, 597,
а також 6 строфу №№ 83/49, 193.

83/49

[Звичайна]

1. Смутний вечор, смутний ранок – |2
Десь поїхав мій коханок.
2. Десь поїхав – і Бог знає, |2
Серце моє замірає.
3. Він проїхав всю Україну, |2
Пустив коня на долину.
4. Пустив коня на долину, |2
Сіделечко – на калину.
5. Сіделечко – на калину, |2
Сам ліг спати на годину.
6. Спить годину, спить другу |2
Ще й третюю щасливу.

7. Ой година, годинонька – |2
Десь узялась дівчинонька.
8. Та й вирвала травичайку |2
Та й вдарила по личайку:
9. – Вставай, козак, годи спати! |2
Твого конє не видати.
10. Ішли турки з татарами, |2
Взяли конє з поводами.
11. Взяли коня – другий буде, |2
Тебе заб'ють – м•ні жаль буде!
12. Взяли коня вороного, |2
Тебе заб'ють молодого.

Співали Федір Корнилюк (25) і Варфоломій Дурдюк (18)

Пор. №№ 193, 311,
а також № 82 (6 строфа).

84/138

Похоронне голосіння

Ой моя дитино,
Ой моя калино!

Співала Віра Козак (62)

85/137

[Напливова, російська]

1. Ой їхав на станіцу¹ та й заїхав в городок –
Там дівца-красавіца сладкої пітно продают.
2. Попросіл я ей напїтєся – в•на напїтєся не дают;
Попросіл я ей пройтїся – вона ручку подают.

Співала Хотина Корнилюк (40)

86/154

(як вертають з ягід)

1. Ой гукнула коровойка, дорогою йдучи;
Породила мене мати, по ягода йдучи.
2. Породила мене мати, по ягода йдучи,
Уділила лиху долю да єї пода<...>.

¹Під нотами початок викладений інакше: “Ой їхав, їхав на коні”. Станиця – населений пункт сільського типу в козаків Східної України, Донщини, Кубані.

3. Пожену я лиху долю на торг продавати:
Усі знають лиху долю – не йдуть купувати.
4. Прижену я лиху долю із міста додому:
Не зав'яже лиха доля більш світу нікому.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 325, 533.

87/155

[Наливова, дворацька]

1. А вже вечор вечоріє, тамна ночка наступає,
А на моїх чорних очках зроду¹ сон не буває.
2. Очки мої чорнойкиї, то й біда ж бо мені з вами –
Не хочете ночувати ани ночойки сами.

Інформант не вказаний

88/156

[Звичайна]

1. Ой п'яна я, п'яна,
На порозі впала.
2. – Вийди, милий муже,
Йду п'яна, недужа.
3. Милойкий вчиняє,
Словом [м•]не карає:
4. – Де ти, мила, була,
Що мене забула?
5. – Була на риночку,
Пила горілочку.
6. З родойком зійшлася,
То я й упилася.
7. – Нащо тобі, мила,
В корчмі з родом пити?
8. Возьмімо квартиру,
Зберимо родину.
9. – Квартина малая –
Родина большая.
10. Порадьмося, серце, –
Озьмімо відерце.

¹ Під нотами: “чорних очах нігди сон не буває”.

11. Порадьмось убоє –
Озьмимо другое.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 28/61, 523.

89/157

[Звичайна]

1. Зашуміла дубровкойка, зашуміла заланая;
Заплакала рекруточка, заплакала молодая.
2. Плаче ж вона і ридає,
На битий шлях поглядає.
На битий шлях поглядає.
Битим шляхом москалі йдуть –
Мого дружка коні ведуть.
3. – Коню, коню сивогривий,
Скажи правду, де мій милий?
– Вже твій милий забит лежить,
В правій руці шаблю держить.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 43/56, 221/37, 493.

90/104

[Звичайна, косарська]

1. Косаричок сіно косить, |2
Дівчинойка й обід носить.
2. Несла, несла – не донесла. |2
Взела, синка породила.
3. Взела, синка породила, |2
До дунаю говорила:
4. – Ти, дунаю тихосойкий, |2
Мий синочку малюсяйкий!
5. Чи м•не табе утопити, |2
Чи м•не табе годувати?
6. Утопивши – од Бога гріх, |2
Годувавши – од людей сміх.
7. Зачув теє косаричок, |2
Кинув косу на покосу.
8. Кинув косу на покосу, |2
А сам скочив аж до лясу.

9. – Дівчиночко молодая, |2
Головойка неумная!
10. Да зробимо колисочку, |2
Повісимо у лісочку.
11. Буде вітьор повивати – |2
Нам синочка колихати.
12. Соловейко щеботати – |2
Нам синочка забавляти.
13. А зозулейка кувати – |2
Нам синочка годувати.
14. Буде людьом послужайка, |2
Нам молодим – утішайка.

Інформант не вказаний

Пор. № 259/183.

91/106

[Звичайна, балада]

1. Ой пила, пила ой Марусайка¹ на маду
Та пропила свою доначку молоду.
2. – Не за [будь-]кого тебе, донейку, пропила,
За “добри люди”, штандарика², оддала.
3. Ой як захочеш, моя донейко, вінчайся,
А як не хочеш, моя донейко, прощайся!
4. – Ой як ти бачиш, моя матінко, темну ніч,
Так покидаю я штандарика й іду пріч!
5. Ой ішла, ішла та Марусайка три мили,
А за єю аж штандарикув чотири.
6. – А чого ж ти, Марусайка, боса йдеш?
Чом ти собі черевичайков не маєш?
7. – Та нащо мені черевичайки й а твої,
Коли ти гидкий, не до мислойки моєї!
8. Подай, подай, а штандаріку, острый ніж,
То я вийму й а стернинойку з білих ниг.
9. Ой то як подав штандаройко гострий ніж,
Ой то убила в своє серденько – поки вліз.

Інформант не вказаний

¹ Помилка виконавця, у більшості варіантів дочку пропила “стара мати”.

² Жандарма.

92/107

[Напливова, російська]

1. Ой ти, Химушка моя, ой ци любиш ти маня?
– Як любила – любить буду, одказаться не могу.
2. – Як любила – любить буду, одказаться не могу;
Посаджу я й василюшка й у вишньовому саду.
3. Рости, рости, василюшка, то я буду пудливать,
Сама піду, молодая, й у вишньовий сад гулять.
4. Сама піду, молодая, й у вишньовий сад гулять,
У вишньовий сад гулять, свого мужа пудмовлять.
5. Пудмовляла-пудвела свого мужа-дурачка,
Затопила в печці дрова та й по водойку пуйшла.
6. Приходжаю пуд дунай – всьо сколочана вода:
Там лебеді лебедять, всю водицю мулять.

Інформант не вказаний

93/108

[Звичайна]

1. Ой сухая верба, мокрая калюжа;
Нагнівалась мила на свого мужа.
2. Нагнівалась мила на свого мужа –
Сіла й у запічку, каже: – Я недужа!
3. – Уставай же, мила, приніс же я пива!
– Не докучай, милий, бо вже я й ледь жива.
4. – Уставай же, мила, приніс я горілки!
– Не докучай, милий, іди, шукай дівки.
5. – Уставай же, мила, приніс я дубини,
Приніс я дубини для твоєї спини.
6. Устала вже мила, так як не лежала,
Свого миленького ще й поцілувала:
7. – Ой дякую, милий, за твою дубину,
Що ти з мене вигнав тую наровину¹.
8. Бо м•ні не боліло ни тіло, ни кості,
Тільки я лежила для милого злости.

Інформант не вказаний

---

¹Норов, примхи.

94/162

Трандичка

1. Ци я тобі не казала, ци не говорила:
“Не кладовись коло мене, бо зробиш Гаврила!”
2. А ти мене не послухав, коло мене клався –
Тапер мене питає•ся: “Де Гаврило взявся?”.

5 червня¹, [п'ятниця]

*с. Немовичі Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

95/161

Колискова

1. Spało dziecko i spać będzie, |2
A Pan Jezus stróżem będzie. |2
2. A Maryja z aniołkami |2
Dla dziecięcia – nad główkami. |2

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

*с. Переспа Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

96/64

Обжинкова

1. Заріж, заріж, господару, качора,
Коби була женьчикам вечера.
2. Коби були музики з Оликі²,
[.....]
3. Коби були цимбали з Варшави.
Тоди б наші ноженькі гупали.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

Пор. № 225^а.

¹ Записи цього дня здійснені в селі Радеж Сарненського повіту [Сарненського р-ну Рівненської обл.].

² Олика – селище Ківерцівського р-ну Волинської обл.

*с. Немовичі та с. Переспа Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

97/66

Купальська

[a]

1. На Яна, на Яна жита нажала,
На Петра перогов напекла.
2. На Василя хлопців запросила.
Як ішли – погубилися,
Як їли – подавилися.

[б]

На Яна-Яночка невеличка ночка –
Не виспалась господарська дочка.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

Пор. №№ 17/82, 459^а, 475, 506.

98/65

Приспівки на хрестинах

Ото в мене кума люба,
Що под єю нога груба.
А то чорт – не кума, що одріпаная.
А то в мене – кума, що потикалася.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

99/63

Весільна

1. Ой там-там¹ в каліновим лесе,
У каліновим лесе –
Там камень води несе.
2. Там дзєвчина² седзяла, |2
Русу косу чесала.

¹ Помилка виконавця; повинно бути так, як у наступному рядку.

² Під нотами: “паненка”.

3. [Росу косу чесала |2]
І на води жуцала¹.
4. Плинце, моє влоси, |2
До ойма на розкоши.
5. А влоси злотей косьці – |2
Юш по моєй млодосьці.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

100/62

Весільна

(при розплетинах)

1. Як чесала русу косу под вінець,
Ой десь упав под стул гребенець.
2. Подай, подай, мамцю, гребенця –
Розчисати русу косу до кінця.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

101/61

Весільна

(при розплетинах)

Ой дай, мамо, масла,
Я ж тобе к•рувки пасла
Од роси до роси –
Дай масла на коси.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

102/59

[Звичайна]

1. Ой горе м•ні, молоденькій, на чужині жить,
Що мій милий водки² не п'є й мені не велить. 2.
Я молода, як ягода, на то не дбаю:
Де корчемка і музика, я п'ю й гуляю.

¹ З польської – кидала, тут – пускала.

² Під нотами: “в корчмі”.

3. Піють півні, піють півні, я п'ю й гуляю,
Піють другі, [піють треті], а я не дбаю.
4. Піють треті [...] півні – я додому йду,
Походжає мій гіверко¹ в вішньовім саду.
5. – Братовая молодая, шкода м•ні тебе,
Бо готовить твій миленький нагай на тебе!
6. – Гіверочку-брацішечку, не дай мене бить!
Я вишию кошуліну – ти будеш носить.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

Пор. № 533.

103/58

[Звичайна]

1. Під сухою ліщиною
Стояв майор² з дівчиною. |2
2. Да стоячи, зап'янчився,
На дівчину задивився. |2
3. І сів собі на лавечку,
І загадав загадочку:
4. [– Як згадаєш – моя будеш,]
Не згадаєш – людям будеш!
5. Що то грає – голос має?
Що то плаче – сліз не має?
6. Що то світить без полom'я?
[.....]
7. Щоб я була не батькова,
Щоб загадки не згадала!
8. Сонце світить без полom'я,
Сокіл плаче – сліз не має,
9. Скрипка грає – голос має,
Дурний майор, що питає.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

Пор. № 617.

¹ Діверко, дівер – брат чоловіка.

² Під нотами: “козак”.

104

[Веснянка]

1. Bodaj cie cesarzu Bóg nie błogosławił!
Zabrał nasze chłopcy, kto nas będzie bawił?
2. – Nie płaczcie, dziewczęta, powrócą chłopięta,
Po skończonej wojnie każdy swoją spojmie.
3. Wojna się skończyła – chłopcy wygineli.
Bodaj cie cesarzu razem djabli wzięli!

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

*с. Радеж Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

105/163

[Звичайна]

1. Na Polesiu byłem, dziewczynę lubiłem.
Czarne oczki miała – mnie się spodobała.
2. – Ty, panienko moja, twoje czarne oczy,
Mało mi za tobą serce nie wyskoczy.
3. Serce mi wyskoczy, oczy mi wypadną,
A to wszystko robi za panienką ładną.
4. Ty, panieczko, moje pocieszenie,
Włóż swoją chusteczkę w moją kieszenie!
5. – Żeby ja sto miała, tob• tobie nie dała:
Ty nie mój kawaler, ja nie twoja panna.
6. To ta chusteczka, co ją sama szyła.
Gdzie się powróce – będzie mnie cieszyła.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

*с. Гута-Немовицька Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

106/135

[Звичайна]

1. Sama ja nie wiem co za natura,
Że ja nie mogę kochać mazura. |2
2. A gdy żołnierza ja zobacze,
To serce rade, a dusza skacze. |2

3. – Oj ty, panienko, ty jesteś płocha,
Niech ciebie żaden żołnierz nie kocha. |2
4. Bo jak pokocha, to on pojedzie,
A ty, młodziutka, płakać będziesz. |2
5. Sama ty widzisz majątek jego:
Mundur co na nim i to skarbowy. |2
6. [Mundur co na nim i to skarbowy,]
Jak się wysłuży – przepić gotowy. |2
7. Kapelusz śliczny – nie jego własny,
Troszkę na jego główkę za ciasny. |2

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

107/60

[Звичайна]

1. Ой у полі, Брацлавові біл камінь лежить,
А на тому каменеві сів орел сидить.
2. Сидить, сидить сивий орел й думу думає;
Їде козак з України й орла питає:
3. – Ой ти, орле, орлесеньку, скажи ти мені,
Чи не був ти, орлесеньку, в моєй стороні?
4. [Чи не був ти, орлесеньку, в моєй стороні?]
Ой чи тужить моя мила дуже по мені?
5. – Тужить, тужить миленькая, в лужечку¹ лежить
І правою рученькою серденько держить.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

108/120

Гра

Шумі гай, шумі гай, шумі гаечек.
Дайце мнє, дайце мнє хочяж келішечек:
То – за дзяда, то – за бабе,
То – за тата, то – за мами,
То за всю родину –
Торк-торк келішину.
А за милого – сім,
Бо старає•ся всім.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

¹ Ліжечку.

*с. Радеж Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

109/146

[Звичайна]

1. У неділю рано там сонечко грало;
Виразала мати дочку в чужу стороночку.
2. – Іди, іди, доню, та й не оглядайся,
За чотири неділеньки та назад вертайся.
3. – Навернуса, мамцю, та й до тебе в гості,
Як виросте нова травка на синім помості.
4. Росла, росла травка та й похилилася,
Виглядала мати доньку та й заплакалася.
5. Росла, росла травка – стала посихати,
Виглядала мати дочку та й стала плакати.
6. – Не плач, мамцю, не плач, не плач, не журися,
Вийди, вийди на шлях бігий та й подивися.

Співала Луцина Пакуз (48)

110/117

[Звичайна]

1. Ой¹ поїду я в поле та й нарву я хмелю,
Та покличу² своїх сьостер³ на беседу.
2. По старшюю сьостру то я коні пошлю,
Й а по меншу сьостру ногами накажу.
3. Ой старшюю сьостру – за столом сидиті
А меншюю сьостру – в порозі стоїті.
4. Ой старшая сьостра мед-вино попиває,
А меньшая сьостра сльози проливає:
5. – Щоб я, братко, знала, то вдома сиділа,
Нехай би я своїх сльозок не розліла.

Співала Луцина Пакуз (48)

Пор. № 573.

¹ Під нотами вигук “ой” відсутній.

² У тексті від інформанта: “попрошу”.

³ Під нотами: “сестриць”.

111/118

[Звичайна]

1. Ой у чистам полі, при тихім дунаю
Крикнув козак на Нічая: – Втикай, мій Нічаю!
2. Втикай, мій Нечаю, я тебе муй то поспішаю;
Тримай коня вороного для свого звичаю.
3. – А я, козак Нечай, на тебе не дбаю –
Із кумою, із любою мед-віно кружаю.
4. А як крикнув козак Нічай на хлопця малого:
– Сьодлай, хлопче, сьодлай малий, коня вороного,
5. Мені вороного, собі буланого –
Виріжемо вражих ляшків та щодо єдного!
6. Як поїхав козак Нічай од башти до башти,
Кіди снопи у три ряди вражих ляшків класти.
7. Як витявся козак Нічай по груді рукою:
Ой прийдеться розлучитись з дітьми і жоною.
8. За час за годинку, за малу малінку
Качається Нічайова голова по ринку.
9. Ой не дбали вражі ляхи на козацьку вроду –
Рвали тіло по кавалку, кїдали на воду.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

112/177

[Напливова]

1. За річкою, за бистрою –
Там познався з дівчиною.
Що потому, що я знаю,
Нігди в неї не буваю!
2. Бо лихії вороженьки
Пристипили дороженьку.
Пристипили нам на тоє,
Щоб тужили ми обоє.
3. Вороженьки, лихі люде,
А як Бог дасть, якось буде.
Вороженьки – собі лише,
А ми кохаємся стише.

4. – Мамцю моя кохана,
Донька твоя прекрасная!
Не могу я надивиться,
Мушу з нею ожениться.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

*с. Немовичі Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

113/178

[Купальська]

1. Людзе, до огня, до огня, до огня!
Як хто не пшийдзе – то відзьма, то відзьма.
2. То полятуща – то вона, то вона¹.
3. А хто прийдзе без поляна,
То тен пуйдзе без коляна. |2

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

Пор. № 1143/179.

114/179

[Купальська]

A kto przyjdzie...
A kto przyjdzie bez polana,
To ten pójdzie bez kolana!

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

Пор. № 113/178 (3 строфа).

115/180

[Обжинкова]

1. У нашого пана |2
Золотая брама.
2. Срібная, срібная призьба, |2
Сила женчиків – з двіста.
3. Вийди, пане, до нас, |2
Викупи віночок від нас.
4. Бо як не викупиш, – |2
[.....].

¹ Під мелодією слова такі: “То полятуща – то відзьма, то відзьма”.

5. До кріля¹ понесем,
Сто червоньцув возьмем.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

116

[Обжинкова]

1. Не крийся, паночку, не крийся,
До [...] віночка склонися.
2. Ми од тебе, паночку, не крились,
Як до твого житонька сходились.

Співала Каміла Хоронжичевська (91)

6 червня, [субота]

*с. Зносичі Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

117/32

Колискова

1. Люлі, люлі, мале дитя, спати,
Бо колише² твоя рідна³ мати.
2. Люлі, люлі, дитино малая,
Десь гуляє {твоя} мати молодая.
3. Ой приходю стиха пуд окенце –
Ой що робить моє любе серце?
4. А свекруха вечеряти варить,
А свікорко дубинопку парить.
5. А зовиця русу косу чеше,
А диверко дрібни листи пише.
6. [А диверко дрібни листи пише,
А муй милий дитину колише.]
7. Ой приходю да й вже я до хати,
Стала свого милого прохати.

---

¹ Короля.

² Під нотами: “поколише”.

³ Під нотами з дифтонгом: “руідня”.

8. [Стала свого милого прохати:]
– Чи не будеш бити, ні лаяти?
9. – Ой не буду, моя мила, не буду,
Ано¹ твого гуляння не забуду.

Співала Лукерія Панасюк (35)

118/31

[Звичайна]

1. Ой у ліси на калини
Колихала дівчинонька дві дитини.
2. Ой у ліси на дубочку
Колихала дівчинонька сина й дочку.
3. Колихала да й плакала.
– Ой чого ж ти, моя доню, догуляла!
4. Чи я тобі, моя доню, не казала,
Ой щоб же ж ти з двороніном не гуляла?
5. Бо дворонін пузьно ходить –
Не єдную дівчиноньку з розума зводить.
6. Не єдную, ще й другу,у,
Ще й третю красавицу молодую.
7. – Матюночко моя рюдна,
Поколиши мої діти, бо я бідна.
8. – Щоб ти, доню, не дождала,
Щоб я твої [...] діти колихала.
9. [.....]
Щоб ти більше з дворяніном не гуляла.

Співала Лукерія Панасюк (35)

Пор. № 60/140.

119/2

[Веснянка]

[а]

1. Весна красна...
Весна красна, що принесла?
Старим бабам по кудельци.

---

¹Тільки, лише.

2. Молодичкам...
Молодичкам по кужилци,
А девочкам по веночку,
3. А хлопчикам...
А хлопчикам по дудоньци,
Щоби грали по юлоньци.

Пор. №№ 53*/99, 172/73, 184/199, 205/110, 288,
308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

[б]

1. Ой був би я...
Ой був би я соколом.
2. Ой летав би я...
Ой летав би я високо¹.
3. І бачив би я далеко.
4. І згнєздив би я гнєздечко.
5. І знюс би я яєчко.
6. І вивів би я дитятко.
7. Ой учив би я читати.
8. А наупосли – писати.
9. А потом листи {по весни} розслати.
10. Щоб сие листи читали.
11. Щоб весну прослав•яли.

Співала Лукерія Панасюк (35)

120/167

[Купальська]

[а]

1. Де ти, купайло...
Де ти, купайло, зимувало?
[Де ти, купайло, літувало?]
2. – Зимувало...
Зимувало у пір'єчку,
Літувало у зиллечку².

Пор. № 238.

¹ Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *a...*; *аб*).

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *a...*; *аб; вг*).

[6]

1. Хто не вийде на се диво,
Щоб руки-ноги поломило!
2. Відьма {не вийшла,} дочку не пустила.
Ой то відьма справедлива¹!
3. На купайли огонь горит –
Нашуй відьмі живьїт болит.
4. Ой нехай болит, нехай знає,
Нехай молока не отбірає.

Співала Лукерія Панасюк (35)

Пор. №№ 121/167.

121/167

[Купальська]

1. Наше купайло...
Наше купайло – до місяця!
2. Нехай відьма...
Нехай відьма повиситься².
3. Нехай висит, нехай знає,
4. Нехай молока не отбірає!
5. Наша відьма з дуба впала,
6. З дуба упала, коримне копала.
7. Своїм коровам давала.

Співала Лукерія Панасюк (35)

Пор. № 120^а/167.

122/6

Обжинкова

1. Ой дожинки, хазяїну, дожинки!
Да готуй же ввечері³ горелки.
2. Ой не кажи, хазяїну, що {ми} спали,
А ми твое житечко дожали.
3. Ой не лениви женчики, не лениви,
Да зажали житечко на ниви.

¹ Тут: справжня.

² Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *a...; аб*).

³ У тексті від інформанта: “для нас”.

4. Ой погляни, хозяїну, на зуїрку
Да погляни, хазяїну, на нивку.
5. Скуї•ко на небі зорочок,
Туїлько {у нашого хозяїна} на ниви копочок.

Співала Лукерія Панасюк (35)

123/144

Колядка

1. Ой в броду, в броду – холодна вода. Святий вечор!
2. Там славна панна¹ три хусти прала². Святий вечор!³
3. Ой прала, прала да й нашивала⁴.
4. Єдну нашила – то й заполоттю.
5. Другу нашила – то й чорним шовком.
6. Третю нашила – то й тонкобіллю.
7. Никому да сіх хустей послати.
8. Послала б батька – батько старенький.
9. Послала б братка – братко маленький.
10. Послала б сестру – краща од мене.
11. Сестру полюб•ят, мене осудят.
12. Чи сором, чи два – понесу сама!
13. Ой на двур войшла, як рута зийшла.
14. В сінечки войшла, як ясна зоря.
15. В покої войшла – покої сяют.
16. Покої сяют, пани вставають.
17. Пани вставають, панни питають.
18. Ой єден каже, що то крульовна.
19. А другий каже, що то попуївна.
20. А третій каже – Карпова дочка.
21. Карпова дочка, так як панночка.
22. А по сїю мови – будьмо здорові!
23. Ой сіє святка святкуй здоровий.
24. Не сам собою – з отцем, з маткою.
25. З добрими людьми ще й сусідами.

Співала Лукерія Панасюк (35)

¹ Під ногами: “Там панна стала”.

² Пряла.

³ Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абр*).

⁴ Вишивала.

10 червня, [середа]

*с. Хорів Здолбунівського повіту
[Острозького р-ну Рівненської обл.]*

124/121

Колискова

1. Люлюлю, дитя, спати – |2
На роботі твоя мати.
2. Твоя мати на вулиці – |2
Розводить дівкам купай•ці.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

125/19

Колискова[?]

1. Як я була вдома мала,
Колисала мене мама.
Ой лю, люлю, люлю, люлю,
Колисала мене мама.
2. Як я стала підростати,
Стали хлопці колихати¹.
Ой лю люлю, люлю, люлю,
Стали хлопці колихати².
3. Колихали мене хлопці
То в решеті, то в коробці.
4. А я спати не хотіла
Та й до хлопців реготіла.
5. Мене хлопці “люлю, люлю”,
А я хлопцям дала дулю.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

¹ У виконавця, мабуть, помилково: “підростати”.

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *АБРБ*).

126/16
Веснянка

[а]

1. Ой котилася да по дорозі цинова талірка¹,
цинова талірка
да цинова талірка.
2. Ой а Іваню да парубочок, Гануся-дівонька,
Гануся-дівонька
да Гануся-дівонька².
3. Ой став хорювський да став розважський³,
став до купи, злився.
4. Ой да Іваню, да й і Степаню за Гануню бився.
5. Ой не бийтеся, не сварітеся, я вас обох люблю.
6. Й а Степанові білу ручку дам, Іванюва буду.

Пор. №№ 244, 522^{а,б}.

[б]

1. Ой пливе човен да води повен, накиданий листом⁴.
2. Ой не хвалися, дівко Гануню, червоним намистом.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. № 616^б.

127/7
Веснянка

1. Ой ніхто ж там не бував, як той явор розвивав.
Ой яворе, явороньку зелененький!
2. Ой там зійшло, зійшло три місяці ясных.
Ой яворе, явороньку зелененький!⁵

¹ Талірка.

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абввв'*), тобто потрійним відтворенням заключної силабічної групи з доданням за останнім разом напочатку ще сполучника “да”.

³ Маються на увазі парубки з сусідніх сіл Хорів і Розваж.

⁴ Кожен рядок-строфа розпросторюється як вище (у варіанті 126[а]/16).

⁵ Останній рядок (рефрен) відтворюється в кінці кожної наступної строфи (за схемою: *АР*).

3. [Три місяці ясних] – три паробки красних.
4. Перший місяц ясний – то Василько красний.
5. Другий місяц ясний – то Іваньо красний.
6. Третій місяц ясний – то Стефаньо красний.
7. Ой зійшло, зійшло три зіроньки ясних,
8. [Три зіроньки ясних] – три дівоньки красних.
9. Перша зірка ясна – Антося прекрасна.
10. Друга зірка ясна – то Веруся красна.
11. Третя зірка ясна – то Галюся красна.
12. Ой на Василькові вишита сорочка.
13. А хто ж йому вишивав? – Антося-дівочка.
14. Ой на Іваньові вишита сорочка.
15. А хто ж йому вишивав? – Веруся-дівочка.
16. Ой на Стефаньові вишита сорочка.
17. А хто ж йому вишивав? – Галюся-дівочка.
18. Ой а на Антосі руцьвяний віночок.
19. А хто ж її купував? – Василь-парубочок.
20. Ой а на Верусі руцьвяний віночок.
21. А хто ж її купував? – Іван-парубочок.
22. Ой а на Галюсі руцьвяний віночок.
23. А хто ж її купував? – Стефан-парубочок.

Співала Ксенія Власюк (47)

Пор. № 357, а також №№ 77/142, 545.

128/122

Веснянка[-гра]

1. – Олодар, олодарочку!¹ |2
2. О•чинь ворітечка! |2
3. – А хто воріт кличе? |2
4. – Князьови служенки! |2
5. – А що за дар везуть? |2
6. – Ярїї пчілонька. |2
7. Хоча й воно яро,
Та ж нам цього мало!
8. – Ще ми вам придамо. |2
9. – Що ж ви нам придасте? |2

¹Воротар, воротарочку.

10. – Князятко-панятко,
Мизинне дитятко!
11. – А в що воно вбрано? |2
12. – У срібло і з•лото! |2
13. – На чім посаджено? |2
14. – На золотім крислі! |2
15. – А в що воно грає? |2
16. – У винне ябличко,
В червоне яєчко!

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. №№ 359, 451, 583

129/39

Веснянка[-гра]

1. Поїду я до нового міста, куплю жоні фартушка.
– Жоно моя, жононько,
Не гнівайся, серденько!

Далі все повторюється із заміною ключового слова 1. ...‘фартушка’... на такі: 2. ... ‘спідницю’...; 3. ...‘сукенку’...; 4. ...‘хусточку’...; 5. ...‘пальтечко’...; 6. ...‘нагайку’...

Співала Ксенія Власюк (47)

130/119

Веснянка

1. Й а в кривого танця |2
Да нема йому кінца.
2. Треба його да виводити, |2
Конець йому да знаходити.
*
3. Молодая ключниця |2
Да по замку ходила.
4. Да по замку ходила |2
Да сторожив будила:
5. – Й уставайте да не лежите, |2
Скарба стережите!

Співала Ксенія Власюк (47)

Пор. №№ 208#/75, 344, 453.

131/46

Веснянка[-гра]

1. – На дзінь добрий, Сеню, в тебе цурок¹ велю.
Позвуй нам їднуоу до нас на веселю. |2
2. – Що то людям диво, шо в мне цурок вьелю?
Ні пушу жадної до вас на веселю! |2
3. – Будь здорова, Сеню, твоя цурка з нами.
Вільнійший я сам пан, як Сеня з цурками. |2

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. № 257^a/181.

132/123

Веснянка[-гра]

1. – Чом ти, Галю, не гуляєш, Галю, Галю?
– Черевичок я не маю, каваліру!
2. – Гуляй, Галю, то я справлю, Галю, Галю!
– То я тобі подзінькую, каваліру!

Далі все повторюється із заміною ключового слова 1. ...‘черевичок’...
на 3. ...‘сукіночки’...

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. №№ 331, 361, 549.

133/18

Купальська

1. Ой котив яворонько ялину
Через круту гору² в долину.
2. Ой цілував козаченько дівчину
Через пліченько в личенько.
3. Через пліченько в личенько:
– Ой моя дівчинонько-серденько!

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

¹ З польської – дочок.

² У Ю. Цехміструка під нотами, мабуть, через помилку: “річеньку”.

134/33

Купальська

1. Ой десь Іваньо побіг, побіг.
Чого шукає? – Волів, волів.
2. Ми його воли знаєм, знаєм –
Під зелениньким гаєм, гаєм.
3. А його воли давно в шкоді –
А у Марюні у городі.
4. – Де ти, Іваню, забарився,
Що за волами упізнався?
5. – Ой забарила мене мати –
Не дала рано вечеряти.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

135/38

Обжинкова

1. Ой обжинки, господару, й гобжинки –
Хотять наші серпики горілки.
2. Не так тії серпики – як женці,
Бо вижали пшениченьку на нивці.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. №№ 204/111, 374^а, 446^а.

136/34

Обжинкова

1. Й¹ ой наш господар молодий,
Дав нам горілочки як води².
2. Господиня, як княгиня, придобрила –
На вечерю вареничків наварила.
3. Наварила вареничків на масьлі,
Бо всі її женчики прекрасни.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

¹ Під нотами немає цієї йотації, що породжує, як правило, доданий затакт, який Ю. Цехмістрок звичайно записував у вигляді форшлага (див., наприклад, №№ 222/27, 221/37, 191/169, 149/173).

² Варіант Ю. Цехміструка, вписаний тут же олівцем: “Під ним коничок вороний”, явно не відповідає подальшому розвитку сюжету.

137/145
на Андрія
[Звичайна]

1. Попід нашим гаєм да пшениченька ланом, горою – говес;
Не по правді, милий, да не по ширим серці зо мною живеш.
2. Ой як прийде вечор да вечор-вечорочок – до другої йдеш.
Мені, молоденькій, да моєму серденьку голос подаєш:
3. – Ой обсади, мила да голубонько сива, виноградом двір,
Ой щоб не заходив да вітрець, не заносив голосочок мій!
4. Не раз я садила да не раз поливала – не приймаїться.
Любов наша мила да любов дорога розлучаїться.
5. Чи я не хороша да чи я не вродлива? – Доля нищаслива!
Чи я не хороша да на личку не красна? – Доленька нещасна!
6. Пойшла моя доля да в яловій поля, де нема врожаю...
[.....]

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. № 569.

138/171
на Андрія
[Звичайні]

[a]

1. Ой гайом, гайом, тихим дунайом;
Любив дівчину – родом не знаю. |2
2. Любив дівчину¹ півтора року,
Поки не взнали вороги збоку. |2
3. А як узнали – рожчебетали²,
Бодай вороги щастя не мали! |2
4. Сусіди близькі, вороги тяжкі,
Ой прошу я вас до себе в гості. |2
5. Ой пийте-пийте, не ворогуйте,
Де двоє в парі – не розлучайте,
А де самая – пари шукайте.

¹ У варіанті Ю. Цехміструка: “я її”.

² У варіанті Ю. Цехміструка: “Ой як дознали й общебетали”.

[6]

1. Ой дівчинонько-чаровниченко,
Причарувала моє личенько. |2
2. Коби ти так знав з сіней до хати,
Як я не знаю чим чарувати! |2
3. В мене чароньки – чорни й оченьки,
Причарувала сама молода,
Сама молода – от, як ягода.

Співала Тетяна Перепелиця

139/21

на Андрія

[Напливова, (напів)писемна]

1. Й¹ ой не спитьсья, не лежитьсья і сон мене не бере:
Пішов би я до дівчини – сам не знаю, де живе.
2. Попрошу я товариша, то він мене заведе.
Є товариш кращий мене, то й дівчину одіб'є.
3. – Ой товариш-товаришу, ой на тобі два рубля –
Не одбивай дівчиноньку, нехай буде ця моя.
4. – Ой товариш-товаришу, дурна твоя голова,
Єсть у мене дівчинонька, сто раз краща, як твоя.
5. – Ой засьвіти, мати, сьвічку, подивися по кутках,
Чи не сидить дівчинонька в товариша на руках?
6. Засьвітила мати сьвічку, подивилась по кутках:
Як сиділа, так заснула в товариша на руках.
7. – Возьми, брате, пістолета, пробий, пробий грудь мою –
Нехай же нам розійдеться да та любов обойму.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

140/185

Колодкова

Й ой сьогодні – не неділя,
Ой сьогодні – Колодія.
Ой сьогодні не робити – |2
Колодоньку волочити.

Співала Тетяна Перепелиця (40)

¹ Під нотами немає цієї йотації (див. також № 136/34).

141/186

Колодкова

[Напливова, російська]

1. Ой чарочко, чарочко медовая,
З кім я тебе п'ять буду, мулодая? |2
2. З кім я тебе п'ять буду, мулодая,
Без вірного друженька, я самая? |2
3. Ой пуїхав муй милий в гуродочок
Не на довге времічко – на часочок. |2
4. Не на довге времічко – на часочок,
А я за ним, Машенька, у слідочок. |2
5. Гнала, гнала Машенька – не догнала.
Ой а в полі вишенька виростала. |2
6. Гнула, гнула вишеньку – не пригнула,
Постелила хвартушок да й заснула. |2
7. Постелила хвартушок да й заснула –
Як приїхав мій милий, то й не чула.
8. – Ой й устань, устань, мила, пробудися,
На мою колясочку подивися!
9. А моя колясочка – не простая,
Бо моя колясочка золотая.

Співала Тетяна Перепелиця (40)

Пор. №№ 80/89, 226, а також № 25/11.

142/187

Весільна

(при короваю)

1. Й а ой де ділась, й а де поділась¹ Оленчина матінка? |2
2. Да нехай прийде, нехай принесе із криниці водиці. |2
3. Коровайночкам ручки помити – час коровай робити. |2

Співала Тетяна Перепелиця (40)

¹ Під мелодією слова такі: “Ой де ділась, ой а де поділась...”.

143/188

Весільна

([приспівка] при короваю)

Коровай у печі,

Сивой¹ на печі.

Уступися, сивояю, –

Не суши нам короваю. | 2

Співала Тетяна Перепелиця (40)

144/193

Весільна

(при короваю)

Місіць, місіць, коровайнички,

Щоб не було затірочки,

Бо як будем коровай робити,

То будемо вас судити,

А ви, мужнії жони,

Щоб не були зневажони.

Інформант не вказаний

145/194

Весільна

(при розплітанні коси)

1. Й ой брат сестрицю розплітав.
Й а де тії випліточки й подівав,
Чи на тихий дунай попускав,
Чи найменший сестрі й на знак дав?
2. – Ой на тобі, сестрице, й сестрин знак –
Ой дай, Боже, дождати і тобі так.

Інформант не вказаний

Пор. № 214.

---

¹ Значення цього слова не вдалося вияснити.

146

Приспівки

[а]/195

– Ой ти, Ясю, гуляй, гуляй,
А ти до м•ні не притуляй.
– Шоб то було за гуляння, |
Щоб не було притуляння! | 2

[б]/196

Стоїть піп на дзвониці,
Причащає молодиці:
– Сюди, сюди, котра краща, |
Бо не стане всім причастя. | 2

Інформант не вказаний

147/197

[Звичайна?]

1. Пряду, сокочу,
Спатоньки хочу.
Ой піду я в комороньку
На бат{ен}ькову постілоньку –
Може, я й засну.
2. Батенько іде,
Як голуб гуде:
– Дочко моя дорога,
Пішла заміж молодою –
Не виспалася.
3. Пряду, сокочу,
Спатоньки хочу.
Ой піду я в комороньку
На свекрову постілоньку –
Може, я й засну.

4. Свекорко іде,
Як медвідь гуде:
– Сонливая, дрімливая,
До роботи линивая
Невістка моя.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 192/112, 421, 444, 469.

148/30

[На хрестинах]

1. Ой кум до куми заліцався,
Посіяти конопельку¹ обіцався.
–Ти кума, ти душа!
Кругом кума – хороша!
2. Ой сіяв, присівав, присівався
Присіваючи, казав [...]:
–Ти кума, ти душа!
Кругом, кума, хороша!

Інформант не вказаний

149/173

[Звичайна]

1. І гой ти, дубе кучерявий, і голле твоє расне;
Ти, козаچه молоденький, словце твоє красне.
2. Слово твоє прекраснеє, як вражая думка:
Поки тебе не любила – гула, як гулубка.
3. І гула, гула гулубкою, полинула в поле,
Сіла в полі на роздолі – горе мені, горе!
4. Сіла в полі на роздолі – горе мені, горе:
Й а втопила головоньку, як у синє море.
5. Й ой як тяжко гулубочці з мора вилинути:
З ким любиласть-голубиласть, тяженько забути.
6. З ким любиласть – розлучиласть, тяжко забувати;
З ким не зналась – з тим звінчалась, мушу привикати.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

¹ Під нотами: “конопельки”.

150/24

[Звичайна, балада]

1. Погнав Роман сиви воли, да гей, на ранню росу
Да покинув свою милу й у ліжечку босу.
2. Пасітеся сиві воли, да гей, на ранній росі,
Бо я піду до дівчини, бо ще й не був досі.
3. Пасітеся сиві воли, да гей, не бійтися вовка,
Бо я піду до дівчини, бо болить гуловка.
4. Прийшов Роман до дівчини, да гей: – Добрий вечор, серце!
Вона встала, одказала: – Забий жінку перше.
5. – Як же мені жінку [в]бити, да гей, – жінка молоденька,
Подивлюся в колисочку – дитинка маленька.
6. – Іди, Роман, до Жидівки, да гей, напийся горілки.
Як ти прийдеш дудомоньку, то вчепісь до жінки.
7. Пішов Роман до Жидівки, да гей, напився горілки.
Ой як прийшов дудомоньку, – вчепівся до жінки.
8. – Ой Романе, Романочку, да гей, ти, хадзйяский сину,
Не вважаєш ти на мене – уважай на дитину!
9. – Тоді буду на дитину, да гей, тоді й уважати,
Як я піду до дунаю ножа полоскати.
10. Пішов Роман до дунаю, да гей, ножа полоскати,
Й а сусіди, добрі люди, дали батькам знати.
11. Іде батько, іде мати, да гей, да й спотикаються.
Сидить Роман над дунаєм да й насміхається.
12. Прийшов батько, прийшла мати, да гей, під нове оконце –
Лежить дочка Гуленочка, як яснее сонце.
13. – Й ой ти, доню, моя доню, да гей, що ти провинила,
Що ти свою кров червону по всій хаті злила?
14. – Й ой не знаю, моя мамцю, да гей, як ти породила,
Так не знаю, моя мамцю, що я й провинила.
15. Й ой вже дочку Гуленочку, да гей, везуть да й хоронять,
Й а Романа-розбойничка да й на прострел гонят.
16. Й а вже дочку Гуленочку, да гей, й у гроб й упускають,
А Роману-розбойничку головку стинають.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

Пор. №№ 262, 319, 507.

151/202

[Звичайна, балада]

1. Й ой оженився Семен й взяв жінку Катерину.
Й а взяв жінку Катерину – хорошу, чорнобриву.
2. Ой пішов же Семен ой у поле горати
Й казав жінці Катерині: – Да принось обідати!
3. Ой горе, Семен, горе, все на шлях поглядає:
– Чужі жінки обід несуть, а моєї немає.
4. Ой горе, Семен, горе – догоравсь до дороги.
Випряг воли на дуброву, й а сам пішов додому.
5. Ой як же прийшов Семен до нової комнати,
Питаїться свої діток: – Де ваша, дітки, мати?
6. – Ой пішла, тату, мама ой у луг по калину.
Щось вона нам говорила: “Я вас, дітки, покину!”
7. Й ой пішла, тату, мама, ой у луг по калину.
Щось вона нам говорила: “Я вам, дітки, не мати!”
8. Й ой приходит вже Семен до нової комори –
Нема скрині, ни перини, ни жінки Катерини.
9. Ой ударте морози да на густії лози –
Скарай, Боже, Катерину за Семенові сльози!
10. А жінка Катерина да догадлива була –
Білий кожух й удягнула да й в Варшаву подула.
11. Й а в Варшаві на ринку да зробилась причина:
Підманула Катерина да хадзійського сина.

[Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)]

152/204

[На хрестинах]

[a]

1. Ой ти, грушечка, ти, кудрава,
Ой а де ж ти росла, кучерава?
2. Я в лузі росла, в літі виросла,
На дунай-річку вода винесла.
3. На дунай-річку вода винесла,
На крутім беріжку встанилася.
4. На крутім беріжку встанилася...
Кума з кумою посварилася.

5. – Не сваримося і не биймося,
Єдним яблучком перекраймося.
6. В тебе яблучко, в мене грушечка –
Не сварімося, кума-душечка.

[6]

[Напливова, російська]

1. Ой ти, грушечка, ти, кудрава,
Ой де ш ти росла, кучерава?
2. Ой я в лузі росла, в лузі виросла,
На крутом берешку похілилася.
3. На крутом берешку становілася...
Молода дівчина зажурилася.
4. Молода дівчина зажурилася,
Що вчора з вечора “уженилася”.
5. Застукав, загорчав под окошичко
Чи то вор, чи злодей, чи разбойнічок?
6. Не то вор, не злодей, не разбойнічок –
Тільки Ванька-душа, полюбовнічок.
7. У•чинила йому сіни-хатоньку,
Й а привела його у кімнаточку.
8. У•чинила йому сіни-хатоньку,
Посадила його на круселочку.
9. Посадила його на круселочку,
Наливає йому мед-горілочку.
10. – Не прийшов до тебе напиватися,
Но прийшов до тебе попроситися.
11. Но прийшов до тебе попроситися,
Чи дозволиш, душа, уженитися?
12. – Ой женись ти, падлец, в тебе денег много єсьць,
А бери за жену товаришку мою.
13. Товаришка моя – то проступніца,
Для мого і серця – то розлучніца.
14. [Для мого і серця – то розлучніца,]
Для тебе, падлеца, полюбовніца.

Співала Тетяна Перепелиця (40)

153/23
[Звичайна]

а)

– Приймай, жінко, хліб і сіль з стола, |2
Ой бо їде да сестра в гості.

Пор. №№ 474, 543.

б)

1. Й ударив грім да на затилку – |2
Забив жінку ще й дітинку.
2. [Забив жінку ще й дітинку,] |2
Ще й хадзяйства половин {оч} ку.
3. Пішла мати стежечкою |2
[.....]
4. Син матеру доганяє |2
І додому завертає:
5. – Ідіт, мамо, ви до мене, |2
Бо случилась біда в мене.
6. Ударив грім на затилку – |2
Забив жінку ще й дітинку.
7. [Забив жінку да й дітинку,] |2
Ще й хадзяйства половинку.
8. – Лучче піду й утоплюся, |2
А до сина не вернуся.

Співали Тетяна Перепелиця (40) і Ксенія Власюк (47)

154/92
[Звичайна]

1. – Ой іди, сирітко, на село блукати,
На село блукати, мамуні шукати.
2. Зустрів єї Господь, став єї питати,
Став єї питати: – Куди йдеш, сирітко?
– На село блукати, мамуні шукати.
3. – Вернися, сирітко, бо далеко зайдеш,
А свеї мамуні на сьвітї не знайдеш.

4. Бо твоя мамуня глибоко у гробі,
Глибоко у гробі та й у сирій землі.
5. Вернися, сирітко, вернися додому,
Най тобі мачуха змиє головою!
6. – Ще мені мачуха головкі не змила –
Вже мене мачуха на смерть нарадила.

Співали Тетяна Перепелиця (40)

155/36

[Звичайна]

1. Ой на ставу, на ставочку качечка нучуї:
– Не будемо, серце, в парі да душа моя чуї.
2. – “Душа чує, душа чує...” Сам ти добре знаїш,
Через вражі воріженьки кидати думаїш.
3. Ой на ставу, на ставочку качечка несеться;
Ой чую я через люди – вражий син сміється.
4. Ой не смійся, вражий сину, за сміх тобі буде!
Як дам тобі напитися, то й смерть тобі буде.
5. Не сама дам напитися, но дасть моя тітка –
І зосохнеш, і пов’янеш, як ружова квітка.

Співали Тетяна Перепелиця (40)

Пор. №№ 378^б, 603.

156/206

[Веснянка]

1. Ой уже весна, ой уже красна, розвивайся, гаю,
розвивайся, гаю
та розвивайся, гаю!
2. Чом не йдеш замош¹, чом не йдеш замош, Буянів²-бугаю,
Буянів-бугаю
та Буянів-бугаю?

Співала Антоніна Трофимчук (12)

Пор. №№ 199, 405.

¹ Мабуть, помилка виконавця, повинно бути радше: “Чом не женишся”.

² Прізвище парубка.

157

[Весняна гра]

а)

1. Десь тут була подоляночка,
[Десь тут була молодесенька.]
Тут вона впала,
До землі припала.
2. Устань, устань, подоляночко,
Умийся, як та шкляночко.
Іди до дунаю –
Бери дівку скраю!

Пор. №№ 38, 165/208, 187, 207/109, 626.

б)

Яку хоч, яку хоч:
Чи попову, чи дякову,
Чи хорошу мужикову?
А попова і дякова у ліжку лежить,
А хороша мужикова на городі робит.

Співала Антоніна Трофимчук (12)

158

Весняна гра

1. – Jawor, jawor,
Jaworowe ludzie,
Co wy nam robicie?
2. – Mosty budujemy! |2
3. – Dla kogo te mosty? |2
4. – Dla pana starosty! |2
5. – Tysiąc koni przypuszczamy,
A jednego zatrzymamy!

Співала Олена Яхевич (14)

Пор. №№ 1/94, 164/207, 418.

159

Колискова

1. Ходит сонко коло плота |2
А дрімота коло хати.
2. Питається сон дрімоти: |2
– А де будем ночувати?
3. – Де хатинка тепленькая – |2
Там дитинка маленькая.
4. Туда підем ночувати |2
І дитинку колихати.

Співала Антоніна Трофимчук (12)

160/40

[Звичайна]

1. Не ходи, козаче, понад берегами,
Не суши серденька чорними бровами.
2. Чорні брови маю та й не уженюся;
Не люблять дівчата – піду й утоплюся!
3. Не люблять дівчата, ані молодиці –
Піду утоплюся в глибокій криниці.
4. – Не топись, козаче, дармо душу згубиш.
Скажи, серце, правду, кого вірно любиш?
5. – Не люблю нікого, но тебе одну,
Но тебе одну, як сестру рідною.
6. Ти маєш копійку, а я штири гроші –
Ходім повінчаймось, обоє хороші.
7. Прийшли до церковці – нема попа вдома.
Пішов козак лугом, дівка – долиною.
8. Пішов козак лугом, дівка – долиною;
Зацьвів козак терном, дівка – калиною.
9. Козакова мати прийшла терну рвати,
Дівчинина мати – калини ламати.
10. – То не єсть терночок, то є мій синочок!
То не єсть калина, то – моя дитина!

Співала Антоніна Трофимчук (12)

Пор. №№ 248, 270, 293б, 307/25,
373, 407б, 516, 560, а також № 328; 345, 445.

161/168

Весільна

Ой зятю мій, зятю хороший,
Закупала під вишнею гроши.
А хто буде дочку любити,
То той буде гроши лічити.

Співала Антоніна Трофимчук (12)

162/124

Коляда

1. Ой рано, рано кури запіли. Славен есі!
Славен есі ще й Христу-цару на небесі!
2. А ще й раніше красна панна встала. Славен есі!
Славен есі ще й Христу-цару на небесі!¹
3. Красна панна встала, три свічі сукала.
4. При першій свічі сукенку брала.
5. При другій свічі косу чесала.
6. При третій свічі до церкви йшла.
7. Говорят люди: – Що то за пані?
8. Чи то царівна, чи королівна?
9. То не царівна, не королівна.
10. Господарська дочка – от як панночка.

Співав Іван Ярошук (13)

163/79

[Звичайна, балада]

1. Гора за горою, думка за думкою.
В•дала мене мати заміж молодю. |2
2. Ой як у•давала, то й наказувала,
Щоби сім літ дочка в мами не бувала. |2
3. Дочка не втерпіла – у рік прилетіла,
Сіла вона, впала в вишневим садочку. |2
4. Сіла вона, впала в вишневим садочку,
Як стала кувати, стала вимовляти. |2
5. Як стала кувати, стала вимовляти:
– Вийди, мати, з хати, зузульті слухати! |2

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: абр; pcm).

6. – Як то є зузультка – лети в ліс кувати!
А як моя дочка – прошу тебе до хати! |2
7. Прийшла дочка до хати, стала на порозі.
Як сіє згадала – убиляли сльози. |2
8. Дочка вийшла з хати, а за нею – мати.
Як стала питати – мусіла сказати. |2
9. Вирву з рожи квітку та й пуцу на воду –
Пливи, з рожи квітка, до мого городу. |2
10. Пливла з рожи квітка, на бережку стала,
Вийшла мати з хати, ту квітку познала: |2
11. – Десь ти, моя доню, три рокі лежала,
Що твоя з рожи квітка на воді зов'яла! |2
12. – Не лежала, мамцю, не дня, не години –
Попалася в лихі ручкі невірній дружині. |2

Співала Антоніна Трофимчук (12)

Пор. №№ 410, 527, а також 9-12 строфи №№ 382, 529б, 576.

16 червня, [вівторок]

*с. Охлопів Горохівського повіту
[Горохівського р-ну Волинської обл.]*

164/207

Дитяча гра [весняна]

1. – Пускайте нас, пускайте нас
За гін погуляти! |2
2. – Не пустимо, не пустимо,
Мости поламани. |2
3. – А ми мости направимо
Ще й дитятко заберемо, –
Таки й поїдемо. |2

Співала Єлизавета Паляничка (20)

Пор. № 1/94, 158, 418.

165/208

Дитяча гра [весняна]

1. Десь тут була подоляночка,
Десь тут була молоденькая,

- Тут вона впала,
До землі припала,
Сім літ не вмивалась,
Бо води не мала.
2. – Й устань, устань, подоляночко,
Промий очи, як то шкляночко,
Візьмися під боки,
За свої скоки,
Поглянь по дунаю,
Бери дівку скраю!

Співала Єлизавета Паляничка (20)

Пор. №№ 38, 157, 187, 207/109, 626.

166/209

[Веснянка-]гра

1. Ходить жук по жучині,
А жучиха по драбині¹.
Грай, жучку, грай!
2. Як вилетів жук,
Та й на воду – пух!
Ой як вийшла стара мати,
Стала жука ратувати.
Грай, жучку, грай!

Співала Юхимія Смага (65)

Пор. № 210/80.

167/74

Колискова

1. Колисала баба діда |2
Ізвечора до обіда:
2. – Ой спи, діду, колишу тя, |2
Як не заснеш – одийду тя.
3. А дід бабу – пу півночі, |2
Аж вилізли бабі очі.

Співала Юхимія Смага (65)

¹ Під нотами: “по ялині”.

168

Колискова

1. Ой люлі, люлі, муй маленький синочку,
Я тебе знайшла у вишневим садочку.
2. Ой люляй, люляй, муй маленький паничу,
Я тебе знайшла, як полола пшеницю.

Співала Юхимія Смага (65)

169

Колискова

1. Ой ходить сон коло вікон, |2
А дрімота – коло плота.
2. Питається сон дрімоти: |2
– Де будемо ночувати?
3. – Де хатиночка тепленька, |2
Де дитинонька маленька.

Інформант не вказаний

170/67

Великодна [гра]

1. Ой на горі раст цвѣте, раст цвѣте.
2. – Чому ви, дівоньки, не йдете, не йдете,
3. Того расту-цвіту не рвете, не рвете?
4. – Ой гірко нам, гірко і рвучи, і рвучи.
5. Наші парібоньки – молодці, молодці,
6. Тільки-но єдин був, як квітка, як квітка,
7. Його записали до війська, до війська.

*

Й а вода по камені,
Й а вода по бістному
Стиха йде, стиха йде.

Співала Ганна Трачук (14)

171/72

Великодна [гра]

1. Ой на горі мак,
При долині так.

- Всі дівоньки – маківоньки,
Казали нам матіноньки:
– Робіть, діти, так.
2. Ой на горі мак,
При долині так.
Всі дівоньки – маківоньки,
Казали нам матіноньки:
– Сядьте, діти, так.

Співала Олександра Паляничка (55)

172/73

Великодна

1. Весно наша, весно,
Що ж ти нам принесла?
2. Всім дівонькам по віночку
З зеленого барвіночку.
3. А жононькам по хустоньци,
А хлопчикам по шапоньци.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 53^а/99, 119/2, 184/199, 205/110, 288,
308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

173/71

Обжинкова

1. Вже наш пан обжався, |2
В чорнії штани вбрався.
2. Продай, пане, квочку, |2
Купи горілки бочку.

Примітка Ю. Цехміструка: “Г т.д.”

Інформант не вказаний

174/70

Голосіння

Моя Палазуню,
Моя голубонько!
Що я буду робити без тебе?..

Співала Юхимія Смага (65)

175/69

На заручинах

1. На заручинах були, |2
Мед-горілоньку пили.
2. Горішки кусали, |2
Гануню заручали.
3. Як заручали, то й обіцяли пару коникув дати,
А тепер гонят і виганяют, як вороженьків з хати.

[Співала Юхимія Смага (65)]

176

[Приспівка]

Ой гуляв я, гуляв
Без чобіт, без холяв.
Була їдна холява,
Та й ту мама сховала.

[Співала Юхимія Смага (65)]

177

Приспівка

Або мене закрути, або дай другому,
Бо я тобі некручена не піду додому.

[Співала Юхимія Смага (65)]

178

[Весільна]

1. Ой то тобі, тещенько, зять молодий
Навіз, навіз горілоньки, як води.
2. А насипав перчику, як піску –
Ото тобі, батеньку, за дочку.

[Співала Юхимія Смага (65)]

179

[Весільна]
(при короваю)

1. Рухайся, короваю, [[2]
Й а тебе дожадають.
2. Дожадають жоночки, [[2]
Й а жоночки-коровайнички,
3. Щоб тебе ізробити [[2]
І в п'єц усадити.

[Співала Юхимія Смага (65)]

180

[Приспівка]

1. – Ой дівчино, дівчинонько-перепеличенько,
Цюлуй мого тата в руку, й а мене в личенько.
2. – Хиба би я дурна була, розуму не мала,
Щоб я тебе, молодого, в лице цюлувала.

Співала Юхимія Смага (65),
на скрипці грав Петро Андрощук (55)

181

Приспівка

1. – Ой дівчино, дівчинонько моя золотая,
За тобою, дівчинонько, туга великая.
2. Або піду утоплюся, або тї загублю –
Чом до мене не говориш, коли я тї люблю?
3. – Нашо тобі топитисі, нашо губитисі,
Ти за гору, я за другу – будем любитисі.

Співав Стратон Кушнір (35)

182

[Напливова, дворацька]

1. – Коли пити, пити – до дна випивати;
Коли спати, спати – з раня до полудня.
Єсть у мене той товариш,
Що він мені рибку зварить,

- Що він мене любить,
До рибоньки збудить.
2. – Не подоба, мила, до дна випивати;
Не подоба, мила, до полудня спати.
Тільки треба рано встати,
Ту рибоньку зготовати.
Рибку попоївши,
Під кужелем сівши.

Співала Юхимія Смага (65)

Пор. №№ 368, 635.

17 червня, [середа]

*с. Дорогиничі Горохівського повіту
[Локачинського р-ну Волинської обл.]*

183/198

Обжинкова

1. А ми по полю кружали, кружали,
Поки пшеницю вижали, вижали.
2. А наш господар – дозорця, дозорця,
Вижав пшеницю за сонця, за сонця.
3. А наш господар щодравий¹, щодравий,
На горілочку багатий, багатий.
4. А він шудрами² потрасе, потрасе,
Нам горілоньку принесе, принесе.
5. Нам горілонька не мила, не мила,
Широка нива втомила, втомила.
6. Не так нива, як гори, як гори,
Бо широкіі загони, загони.
7. Ми широко займали, займали,
Покив пшеницю вижали, вижали.

Співала Ганна Галан (19)

Пор. №№ 204/111, 374^a, 422, 491.

¹ Кучерявий.

² Кучері.

184/199

Веснянка

1. Весна наша красна,
Що ж ти нам принесла?
2. Бабам по чіпочку,
Дітям по яечку,
3. Дівкам по віночку,
[.....]

Співала Євдокія Галан (17)

Пор. №№ 53#/99, 119/2, 172/73, 205/110, 288,
308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

185/200

Веснянка

1. А я сіно громадила зелене-зелене,
зелене-зелене.
2. Десь взялася два нелюби ду мене, ду мене,
ду мене, ду мене.
3. Десь взялася два нелюби, хочуть мене взяти,
хочуть мене взяти¹.
4. Ой й а в мене стара мати – не хоче виддати.
5. А я піду до дунаю – кажуть мені плисти.
6. А я сіла, написала до милого листи:
7. “Приїдь, приїдь, мій миленький, хоць скоро, хоць зараз”.
8. А він мені відписує: “Я вже за жандара”.
9. “Приїдь, приїдь, мій миленький, довго не барися”.
10. А він мені відписує: “Я вже оженився”.
11. “Приїдь, приїдь, мій миленький, я того не знаю”.
12. А він мені відписує: “Я вже жінку маю”.
13. [“Приїдь, приїдь, мій миленький, ...”]
14. А він мені відписує: “Я вже діти маю”.

[Співала Євдокія Галан (17)]

¹ Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абвв*).

186/201

Колискова

1. Бити kota пу лапках,
Щоб не ходив пу лавках.
Коте, коте сірий,
Коте, коте білий.
2. Не приходи до сіней,
[.....]
Приходи до хати.
Дитя колихати.

[Співала Євдокія Галан (17)]

187

[Весняна] гра дівчат

Десь тут була подоляночка –
Хорошая, молоденькая,
Тут вона сіла,
Тут вона впала,
До землі припала,
Вона не вмивана,
Бо води не мала.

Співали Євдокія Галан (17) і Ганна Галан (19)

Пор. №№ 38, 157, 165/208, 207/109, 626.

188

Колодкава

1. Впала колодка з печи,
Вибила Семенові плечи.
Ото тубі, Семене, | 2
Й а не ходи ду мене!
2. Впала колодка з груби,
Вибила Семенові губи.
Ото тубі, Семене, | 2
Й а не ходи ду мене!

Співала Євдокія Галан (17)

Пор. №№ 20^а/51, 379, 472.

189

На Андрія (Калити)
(як їде на коцюбі)

1. Ой їхала, їхала,
Надибала Михайла,
Надибала Їванця – | 2
Під боченьки взялася.
2. – Ой Іваню-купчику,
Возьми мене, цюпчику,
Возьми мене з собою, – | 2
Буду твєю жінкою.

Співала Ганна Галан (19)]

190

Колядка

1. Ой рано, рано куроньки піли,
Гей Рожество! Куроньки піли.
2. А ще раніше наш Іваньо встав,
Гей Рожество! Наш Іваньо встав¹.
3. Наш Іваньо встав, коника сідлав.
4. – Ой коню, коню, взавтра в дорогу.
5. Взавтра в дорогу ще й далекою.

[Співала Ганна Галан (19)]

191/169

Весільна

(як гості приїдуть до молодого)

Й випий, гісьцюню, випий –
Келишок невеликий;
Випий, гісьцюню, до дна,
Бо горілонька добра.
Випий, гісьцюню, і всю –
Я ще з комори внесу.

Співала Ганна Галан (19)

Пор. № 634.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

192/112

[Звичайна?]

Пряду, сукочу,
Спатоньки хочу.
Ой схилю¹ я головоньку,
На мамину постілоньку –
Може, я засну.

Співала Євдокія Галан (17)

Пор. №№ 147/197, 421, 444, 469.

193/113

[Звичайна]

Смутний вечор, смутний ранок – |2
Десь поїхав мій коханок.

Співала Євдокія Галан (17)

Пор. №№ 83/49, 311, а також № 82 (6 строфа).

194/115

На бураках

[Напливова, писемна]

1. Прощай, село ріднеське, прощай, Україно,
Прощай, сад мій зелененький, прощавай, дівчино. |2
2. А в тім саді зелененьким сонечко сіяє,
Під вербою на калині соловей співає. |2

[Співала Євдокія Галан (17)]

195/114

Приспівка

(коровайна)

1. Ой поїхав Панас
По горілку для нас,
Зачепився за пень
Та й стояв цілий день.
2. Прийшла мила, відчепила, |2
В потилицю нагатила:

¹ Під нотами: “склоню”.

– Іди, дурню, додому, |
Не кажися нікому! | 2

Співала Ганна Галан (19)

196/159

[Звичайна]

1. Чорноморець, мамцю, чорноморець,
Вивів мене босую на морозець. | 2
2. Вивів мене босую та й питає:
“ – Чи є мороз, дівчино, чи немає? | 2
3. – Ой нема морозу – тільки роса,
Ой я, молоденька, стою боса”. | 2
4. – Ой на що ж ти, дівчино, уважала,
Що ти чорноморчика сподобала?
5. – Я думала, мамцю, панувати –
Черевичок з ножичок не скидати.
6. Черевичок з ножичок не скидати –
Записали милого у салдати.

Співали Євдокія Галан (17) і Ганна Галан (19)

Пор. № 412^б.

197/172

[Звичайна]

1. Запалила баба граба – граб не горить, тільки куриться.
Молодая молодиця не п’є, не їсть, тільки журиться.
2. – Бодай мо•му миленькому не їлося та й не пилося:
Завіз мене у чужий край, куди мені не хотілося.
3. В чужим краю, яко в раю, то звать мене заволокую,
Кажуть мені річку плисті – широкою та глибокою.
4. Широкою переплила, на глибокій утопилася –
Бодай моя лиха доля більш нікому не судилася.

Співала Ганна Галан (19)

Пор. № 276^б.

198/116

[Звичайна]

1. Через річку кладка, через борік стежка –
Нихто не перейде, як я, молоденька.

2. Ступлю я на кладку – кладочка угнеться:
Помер мені отець – гостина минеться.
3. Помер мені отець, померла матуся –
До кого ж я, бідна, тепер притулюся?
4. Піду я до брата – брат мене приймає,
А братчиха ходит, скрива поглядає.
5. – Мила моя, мила, не поглядай скрива,
Бо моїй сестронці гостина не мила!

[Співала Ганна Галан (19)]

Пор. №№ 407^a, 501, 526^b, 600.

18 червня, [четвер]

*с. Озютичі Горохівського повіту
[Локачинського р-ну Волинської обл.]*

199

[Веснянка]

Беруться за руки дівчата і співають:

1. Весна красна, весна красна – розвивайсь, тепличу,
розвивайсь тепличу!
2. А чом же ж ти не жени•ся, Івасю-паничу,
Івасю-паничу?

Співала Мотрона Поліщук (37)

Пор. №№ 156/206, 405.

200

Веснянка

Співають дівчата, стоячи:

1. Ой ти, вербонько гелуная, гелуная¹;
2. Й а ти, Марисю, молоденькая, молоденькая².

¹ Гіллява.

² Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

3. На тобі, вербойко, гилички¹ гнуться;
4. За тобою, Марусю, женикги б'ються.
5. – Ой нехай б'ються та й поладяться,
6. Й а на мене й не надіються.
7. Я не піду ни за якого, –
8. Тільки за Йвана молоденького.
9. Він мені справить золоту шубу,
10. То як [я] буду коноплі брати,
11. Тогди я буду шубу вдягати.

Співала Мотрона Поліщук (37)

Пор. №№ 76/143, 242, 482, 546.

201

Весняна гра “Бабонька”

*Беруться за руки [і творять коло], в середині [якого] – “бабонька”;
поза колом ходять дві дівчини, тримаючись за руки, і співають:*

1. Чи не видали, чи не бачили наші бабоньки на торзі?

Коло відповідає:

2. А ви її бачит•, коло неї скачит• – не возьмет•, не возьмет• єї!

Дві дівчини:

3. А ми хлібця напечем –
Свою бабоньку ви[д]кличем!

Коло:

4. А ми хлібець ізімо –
Вам бабоньки не дамо!

Дві дівчини:

5. А ми калачу[в] накупим –
Свою бабоньку викупим!

Коло:

6. А ми калачи ізімо –
Вам бабоньки не дамо!

---

¹Гілячка, гілля.

Дві дівчини:

7. А ми цукерків накупим –
Свою бабоньку викупим!

Коло:

8. А ми цукеркі ізімо –
Вам бабоньки не дамо!

Співала Мотрона Поліщук (37)

Пор. №№ 376, 455, 481, 548, 571.

202

[Весняна гра]

Заєнько,

На дунаєнько!

От тут тобі, заєнько, й а не вискочити,

От тут тобі, заєнько, й а не виглянути.

Співала Мотрона Поліщук (37)

Пор. №№ 255/105, 354, 403,
а також частково № 456 (№ строфа).

203

[Весняна гра]

1. На перепілце то й головка болить.
Сюд• була, тут була перепілонька,
Сюд• була, тут була коло серденька.

Далі все повторюється з заміною ключового слова 1. ...‘головка’... на такі: 2. ...‘ушенька’...; 3. ...‘оченька’...; 4. ...‘плеченьки’...; 5. ...‘рученьки’...; 6. ...‘боченьки’...; 7. ...‘животя’...; 8. ...‘колінця’...; 9. ...‘ноженьки’...

Співала Мотрона Поліщук (37)

Пор. №№ 465, 483.

[Без дати]

*с. Кустин Рівненського повіту
[Рівненського р-ну Рівненської обл.]*

204/111

Обжинкова

1. Ой обжинки, господару, обжинки,
Хочуть наши серпики горілки.
2. Не так тиї серпики, як женьці,
Що вижали житечко на нивці.
3. Й а вже мені вечоронька не мила –
Широкая нивонька втомила.
4. Не так тая нивонька, як гори –
Широкий, великий загони.
5. Не так тиї загони, як снопи,
Що далеко носячи до копи.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. №№ 135/38, 183/198, 374^а, 422, 446^а, 491.

205/110

[Веснянка]

Весна красна,
Що ти нам принесла?
Старим бабам по заступи,
А молодицям по колисо•ці.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. №№ 53^а/99, 119/2, 172/73, 184/199, 288, 308,
318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

206/103

[Веснянка]

Вийди, вийди, Йванку¹ -безштанку, |2
Розведи нам веснянку!

Співала Мотрона Фомич (38)

---

¹ У Ю. Цехміструка під нотами: “Янку”.

207/109

[Весняна гра]

1. Десь тут була подоляночка,
Десь тут була молоденькая,
Тут¹ вона впала,
До землі припала.
[.....]
2. Устань, устань, подоляночко,
Промий личко, як у шкляночко,
Та возьмися в боки,
Та поскачи скоки.
Приведем до раю –
Бери дівку скраю.

Пор. №№ 38, 157, 165/208, 187, 626.

Співала Мотрона Фомич (38)

208/75

[Веснянка-хоровод]

[a)]

1. Й а кривого таньця |2
Да не виведем коньця.
2. Треба його виводити, |2
Треба конец находити.
*
3. Молодая ключниця |2
Да по замку ходила.
4. Да по замку ходила, |2
Ключиками звонила.
5. Щоб не вилинуло |2
Два голубоньки з раю.
6. Щоб не виносило |2
Парубоцької краси.
7. Парубоцька краса, |2
Як зміння роса.

Пор. №№ 130/119, 344, 453.

¹ Піднотами: “Отут”.

[б]

1. Через сад-виноград |2
Смо<...>овая дошка летіла.
2. Смо<...>овая дошка летіла, |2
Там хлопцов побила.
3. Ой там хлопці діло робили – |2
Шовкову травку косили.

Примітка Ю. Цехміструка: “В другій частині – «хустки робили», коли співається про дівчат”.

Співала Мотрона Фомич (38)

209/76

[Веснянка]

[а]

1. Ой гороше, гороше, гороше,
Сієм тебе хороше, хороше.
2. Сієм тебе на тички, на тички –
Роди, Боже, три стручки, три стручки.
3. Роди, Боже, чотири, чотири,
Щоб всі хлопці женили, женили.
4. Й а дівчата забрали, забрали,
Щоб в “Гороше” не грали, не грали.

[б]

1. На річечці кладочка лежала,
На кладо•ці панночка стояла,
2. На всі боки зглядала, зглядала,
Звідки милий виїде, виїде.
3. Черевички вивезе, вивезе,
Черевички-гаплички, гаплички.

[в]

1. Мальоване зіллячко, зіллячко;
[.....]
2. Чом дівчата не рвете, не рвете,
Собі венкув не в’ете, не в’ете?

3. Ой в'ється нам на душі, на душі,
Що всі хлопці хороші, хороші.

Співала Мотрона Фомич (38)

210/80

[Весняна гра]

1. Ходит жучок по жучині¹,
А жучиха по драбині.
Грай, жучку, грай,
Грай, вигравай!
2. Всі дівчата в сріблі-з•лоті,
Й а парубки у болоті.
Грай, жучку, грай,
Грай, вигравай!

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 166/209.

211/77

[Купальська]

1. Ой зелена зелениця,
Ой молодая молодиця,
2. Ой вийди, вийди на гулицю,
Розведи дівкам купальницю.
3. – Ой як же мені виходити,
Дівкам купалу розводити?
4. В мене свекорко – не батенько,
Мені дитини не поколише.
5. Хоть поколише, рукавом махне:
“Ой люлю, [люлю], дитя, спати!
6. Ой люлю, [люлю], дитя, спати –
Вражая мати пошла гуляти”.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 75/47.

---

¹ Під нотами: “по дубині”.

212/78

Коляда

1. Красная панна сади садила.
Гей-гей! Рож•ество. |2
2. Сади садила, Бога просила:
Гей-гей! Рож•ество¹. |2
3. – Зароди, Боже, вишні-черешні,
4. Вишні-черешні, білу березу,
5. Білу березу, шовкову травку.
6. Десь узялися райські птахи.
7. Кору подувбали, травку пощипали.
8. Аж проснулася красная панна.
9. Кору позбирала, в хусточку в'язала.
10. Понесла вона аж до з•лотнічка.
11. – Ой муй з•лотнічку, мій ремесьнічку,
12. Зроби [ти] мені золотий перстень.
13. Золотий перстень, срібну обручку.
14. Срібну обручку на праву ручку.
15. Як на сълуб стати – милому дати.

Співала Мотрона Фомич (38)

213/45

[Весільна]

1. Й а брат сестру да за стул веде. Калино-малино!
Ой брат сестру да за стул² веде. Ягодо червона!
2. Май свекорка да за батенька. Калино-малино!
Май свекорка да за батенька. Ягодо червона!³
3. Май свекора да за ріднього.
4. А діверка да за братіка.
5. А зовицю да за сестрицю.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 528.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абрс*).

² У Ю. Цехміструка під нотами: “ручку”.

³ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абр; абс*).

214

[Весільна]

А брат сестру розплітав.
А де ж тиї уплітки подівав,
Чи на тихий дунай попускав,
Чи найменшой сестрі на знак дав?

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 145/194.

215

Приспівка

Музиканти мої, а ви мені грайте!
Витоптала черевики – на другії дайте.

Співала Мотрона Фомич (38)

216/68

[Звичайна]

1. Ой Морозе, Морозеньку, ти, прекрасний молодче, гей!
За тобою, Морозеньку, вся Українонька плаче.
2. Не так тая Українонька... З вира войско наступає, гей!
Ой там Мороз-Морозонько сивим конем вигравас:
3. – Ой не грай, сивий коню, та й не грай пудо мною, гей!
Бижі, бижі, сивий коню, тихенькою струпою.
4. Посадили Морозенька на широкому мості, гей!
– Прибудь, прибудь, Морозоньку, да й до мене в гості.
5. Посадили Морозенька на зеленому дубі, гей!
– Прибудь, прибудь, Морозоньку, [в] атласовії шуби.
6. Посадили Морозонька на широкуй могилі, гей!
– Поглянь, поглянь, Морозеньку, да й по всенькуй Україні.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 488.

217/189

[Звичайна]

[а]

1. Ой у полі могила лежала,
На могилі сидит сиротин...

2. Сидить вона да й гиренько плаче,
Плаче вона та все через люд...
3. Плаче вона та все через люде:
“Іди замуж, добре тобі буд...!”
4. А я людську волю учинила,
Пошла замуж – головку втопил...

[6]

1. Не гудіте, голуби, на хаті,
Не збудіте милого в комнат...
2. Бо я знаю, коли ізбудити –
Бо як має сонце ісходить...
3. Й а ще милий з постелі не встає,
А милая проз окно втіка...
4. – Десь ти, мила, жартонькув не знаєш,
Що од мене проз окно втіка...
5. На припечку – вареники в маслі,
Ой й а в шафі – горілочка в плящц...
6. На полиці – білі паляниці,
Це для того гіркого п'яниц...

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 240.

218/190

[З конями у нічне?]

1. На добраніч усім на ніч, а ви, хлопці, чуйте,
Гей, а гей! А ви, хлопці, чуйте.
2. Которі чернавії, то з нами ночуйте,
Гей, а гей! То з нами ночуйте¹.
3. Й а которі русявії, то йдіть за волами.
4. Которі за волами, то звать “харіями”.
5. А которі за дивками, то звать “бурлаками”.

Співала Мотрона Фомич (38)

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

219/191

[Звичайна]

1. Калино-малино, чого в лузі стоїш?
Чи суши боїшся, чи ягод жалієш?
2. Суши не боюся, ягод не жалію –
Стою да й думаю, як зацьвісти маю?
3. Зацвіту я біло – мене люди знають,
Посьпію червоно – з голлем обламають.
4. Молода дівчино, чого смутна ходиш?
[.....]

Співала Мотрона Фомич (38)

220/192

[Звичайна]

1. Ой дай, Боже, недільки дождати –
Пошлю людей дівчину сватати.
2. Пошлю людей дівчину сватати,
Й а сам ви•ду пуд оконьце з хати.
3. Й а сам ви•ду пуд оконьце з хати,
Що то буде дівчина казати?
4. А дівчина по світлоньці ходить,
Білі ручки до серденька ломить:
5. – Мати, мати, що мені казати,
А чи мені людей одсилати?
6. Тяжко-важко каменя пудняти,
А ще тяжче людей одсилати.
7. Й а ще тяжче людей одсилати –
Треба, мати, рушнички давати.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. №№ 54/85, 239.

221/37

[Звичайна]

1. Й зашуміла дубровонька,
Да заплакала удовонька. |2
2. Й вона плаче, і ридає,
Да на шлях битий поглядає. |2

3. Шляшком битим москалі йдуть,
Да мого дружка коня ведуть. |2
4. – Ой ви, хлопці, ви, молодці,
Да накажіть моїй жинці, |2
5. Нехай вона мене не жде,
Да нехай собі замуж іде. |2
6. – Ой ви, хлопці, ви, молодці,
Да не бачили дружка мого? |2
7. – Там твуй милий забит лежить,
В правий руці меча держит. |2

Примітка Ю. Цехміструка: “І т.д.”

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. №№ 43/56, 89/157, 493.

222/27

[Звичайна]

1. Й ой у саду черешенька, ой у саду вишня –
Ой там козак в дудку грає, щоб дівчина вийшла.
2. Козак грає, козак грає – дівка не виходить.
Познать її по натурі, що козаком гордить.
3. – Гордуй, гордуй, дівчинононько, тепера ти мною,
Буде твоя гордивонька вся перед тобою.
4. Буде твоя гордивонька вся перед тобою,
Буде шуміть нагайочка понад головою.
5. Буде шуміть нагайочка вся понад тобою,
Буде твоя руса коса в мене под ногою.

Співала Мотрона Фомич (38)

223/3

[Звичайна]

1. Годі, дубе, на горі стояти.
Ой час-пора листу опадати.
2. Ой час-пора листу опадати;
Берут мене й молодця в салдати.
3. Берут мене й молодця в салдати –
Плаче отець ще рідня мати.

4. Плаче отець ще рідня мати,
Ще й до того й жона молодая.
5. Ще й до того й жона молодая –
Зостається дитина малая.
6. Ой поїду я в город-городочок
Да куплю я жовтой гребешочок.
7. Да куплю я жовтой гребешочок,
Зачешу я на бок волосочок.
8. Зачешу я на бок волосочок:
– Прощай, прощай, муй родній братічок!
9. Прощай, прощай, муй родній братічок,
Целується остатні[й] разочок.

Співала Мотрона Фомич (38)

Пор. № 500.

224/35

[Звичайна]

1. – Ой чумаче, чумаче, |2
Жите твоє собаче.
2. Чом не сієш, не горєш, |2
Чого рано з міста йдеш?
3. – А й я сію, я гору¹, |2
Бо я рано з Криму йду.
4. Бо я рано з Криму йду, |2
Всіх чумарікув веду.
5. Оно нема їдного – |2
Брата мого ріднього.
6. Десь остався у Криму, |2
Продає суль на вагу.
7. Шукав, шукав – не знайшов |2
Запруг воли да й пошов.
8. Воли мої недужи, |2
Тягніть мене з калюжи.
9. Із калюжи на горбок – |2
До шинкарки на медок.

¹ Тут повинно бути радше: “Ой не сію, не горю...”.

10. – Шинкарочко молода, |2
Позволь меду ще й вина!
11. – Не позволю і не дам, |2
Бо на тобі жупан дран.
12. Хоть на мені жупан дран, |2
[.....]¹
13. – [.....] |2
Я за тебе дочку дам.
14. Ой хоч дочку, не дочку – |2
Свою вірну наймичку.

Співала Мотрона Фомич (38)

5 серпня², [середа]

*с. Любитів Ковельського повіту
[Ковельського р-ну Волинської обл.]*

225

Жнивна

[а]

1. Маяло, жито, маяло,
Поки на полі стояло.
2. Тепер не буде стояти, –
Буде в stodолі лежати.

[б]

1. Котився вінок по полі,
Просився [в] женців додому:
2. – Ідіте, женці, додому,
Занесіть мене в stodолу.
3. Бо я вже в полі набувся,
Буйного вітру начувся.

¹ В інших варіантах тут переважно такі слова: “єсть у мене грошей збан...”, і далі відповідно: “Як у тебе грошей збан...”.

² Запис відбувався в м. Кременець Кременецького повіту [Кременецького р-ну Тернопільської обл.].

[в]

1. В•чиняй, попочку, ворота,
Бо йде широка толока.
2. Бо йде широка толока,
Несуть віночок з золота.
3. [Не так] з золота, як [з] жита,
Червона квітка пришита.
4. Червона квітка пришита,
Сріблом-золотом убита.
5. Наша квіточка дорога –
Дай нам, попочку, таляра.
6. А ми талярів не хочем,
Наймем музики – підсочим.
7. Наймем музики з Олики¹,
А цимбалоньки з Варшави.
8. А цимбалоньки з Варшави,
Щоб ми здорові гуляли.

Співала Ніна Молотівна (18)

Пор. № 96/64.

*с. Зимне Володимирського повіту
[Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

226

[Напливова, російська]

1. Ой чарочко, чарочко виновая,
З кім я тебе буду пити, молодая?
2. Ой чи з кумом, чи з кумою, чи самая,
Ой чарочко, чарочко виновая?
3. Буду пити, буду пити без предмету –
Десь поїхав мій миленький, вдома нету.
4. Десь поїхав мій миленький а й в лісочок,
Не на довге времячко – на часочок.
5. Не на довге времячко – на часочок,
А я за ним, молоденька, у слідочок.

¹ Олика – селище Ківерцівського р-ну Волинської обл.

6. Гнала, гнала машину – й не догнала;
Й аж виросла вишенька зелена.
7. Й аж виросла вишенька зелена,
На тий вишеньці ягода червона.
8. Гнула, гнула вишеньку – не догнула,
Пустелила хвартух білий та й заснула.
9. Пустелила хвартух білий та й заснула,
Як приїхав мій миленький, я й не чула.
10. – Вставай, вставай, моя мила, пробудися,
Хоць на мої колясочки подивися.
11. Хоць на мої колясочки золотії,
Хоць на мої кучероньки молодії.

Співав Олександр Сапезук (23)

Пор. №№ 80/89, 226, а також № 25/11.

*с. Липовиця Кременецького повіту
[Кременецького р-ну Тернопільської обл.]*

227

[Звичайна]

1. Ой Боже, мій Боже, що той милий робить:
Як настане вечір – по дівчатах ходить. |2
2. А вже день біленький, іде мій миленький,
А лягає спати поперек кровати. |2
3. – Ой чекай-но, милий, я тебе роз[з]ую,
Я тебе роз[з]ую, сім раз поцілую. |2
4. – Одступися, мила, бо ти гидка-бридка.
В мене єсть другая – чорнобровая. |2

Співав Іван Гіпський (35),
почув від дівчат

228

[Звичайна]

Ой у полю – верба, під вербою – вода,
Там дівчина воду брала, чорнява, молода.

Співав Іван Гіпський (35),
почув від дівчат

Пор. № 334, а також № 434.

229

[Звичайна]

Ой не шуми, луже, в зеленому гаю,
Не завдавай серденьку печалю, бо я в чужім краю.

Співав Іван Гіпський (35),
почув від дівчат

*с. Глухи Ковельського повіту
[Старовижівського р-ну Волинської обл.]*

230

Рогулька та петрівочна

1. Ой за воротями прометяно,
Рано-нерано! Прометяно.
2. Повний двір коней наведяно,
Рано-нерано! Наведяно¹.
3. То там дівойка промітала.
4. Свого молодця дожидала.
5. Їде молодець на конику.
6. Везе дівойку в заполику.

Співав Юрій Цехмістрок (41)

*с. Печалівка Костопільського повіту
[с. Мирне Костопільського р-ну Рівненської обл.]*

231

[Звичайна]

1. Ой темная та невидная ночина;
Ой дурная, не розумная дівчина.
2. Полюбила та козаченька старого,
Веде його із корчомоньки п'яного.
3. Перевела через сіньки і хату
Та й завела у новенькую кімнату.
4. Положила у тисовую [...] кровать...
Сама пішла до корчомоньки пить-гулять.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

5. Сама пішла до корчомоньки пить-гулять,
Та забула та й голубонькам приказать:
6. – Не гудіте да й, голубонькі, угорі,
Не збудіте мого милого в коморі.
7. Я ж думала, що мій миленький не чує, –
Він на мене нагаєчку готує.
8. Я ж думала, що нагаєчка з паперу, –
Ой аж вона із сиренького раменю.
9. Я ж думала, що нагаєчка – не шкурка, –
Як ударив, то й розкочилась кошулька.

Співав Віктор Басюк (21)

м. Здолбунів [Рівненської області]

232

[Звичайна]

1. Ой піду я лугом, лугом, долиною,
Ой чи не зустрінусь з родом-родиною? |2
2. Ой там моя сестра пшениченьку жала,
Сказав їй “Добридень!” – “Здоров!” не сказала. |2
3. – Ой чому ж ти, сестро, така горда стала,
Сказав я “Добридень!” – ти не відказала? |2
4. – Ой не того ж, брате, я не горда стала,
Через дрібні сльози тебе не впізнала. |2
5. На чужій роботі гірко нароблюся,
А прийду додому, сльозами заллюся. |2
6. Нічим затопити, нічого зварити –
Плачуть дрібні дітки, нічим накормити. |2

Співала Анна Убаревич (18),
перейняла від Олексі Олищука (18)

*с. Печалівка Костопільського повіту
[с. Мирне Костопільського р-ну Рівненської обл.]*

233

[Звичайна]

1. Ой п'яна я та й хилюся, |2
Йду додому та й боюся.

2. Бо лихого мужа маю, |2
Буде бити – добре знаю.
3. Буде бити ще й лаяти, |2
Ще й “шельмою” називати:
4. – Іди, шельмо, да втопися, |2
Більш до мене не вернися!
5. Ой пішла я до дунаю, |2
Стану, гляну, подумаю:
6. Чи то мені утопитись, |2
Чи то назад воротитись?

Співав Віктор Басюк (21),
перейняв від старших жінок

Пор. №№ 25/11, 301, 324.

234

[Звичайна]

[а]

1. Ой гук, мати, гук, де п'яниці п'ють,
Веселая та вулиця, як додому йдуть.
2. – Ой дбай, мати, дбай, мене замуж дай,
Та не давай за п'яницю, бо природи жаль.
3. Моя природа, сама молода,
Моє личко, як яблучко, – я, як ягода.
4. – Ой доню моя, вибійрай сама!
Вибірала – не вибрала, бо доля така.

[б]

[напливова, бурсацька]

1. Велика худоба – серцу отрада,
А невірна дружинька – то незлагода.
2. Велика худоба весь двір заляже,
Невірная дружинька правди не скаже.
3. Велика худоба буде – не буде,
З невірною дружиною стидно миж люде.

Співав Віктор Басюк (21)

Пор. № 246^б.

235

Веснянка

1. Із гори та в гай котився кришталь,
Гей! Котився кришталь.
2. – Скорій, моя мати, мене заручай,
Гей! Мене заручай¹.
3. Заміж заручай і посагу дай.
4. – Посагу не дам, бо маю ще п'ять.
5. Бо маю ще п'ять, де ж я можу взяти?
6. Не плач, доненько, бо ще раненько.
7. Ще ти молода, заміж не пора.
8. – Як не плакати, як не ридати?
9. Козак молодий хоче кидати.

Співав Віктор Басюк (21)

236

Весільна

[а]

1. Вельоне, вельонечку², |2
Лежав ти в пуделечку.
2. Я тебе не рушала, |2
Вірненько дожидала.
3. Тепер я тебе рушу, |2
Вірненько плакати мушу.

[б]

Веде брат сестру в хату |2
Косоньку розплітати.

Співав Віктор Басюк (21)

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

² Вельон – фата.

237

[Звичайна]

1. Зашуміла ліщинонька в лузі –
Чогось моя головонька в тузі: |2
2. Чи то їхать ліщини рубати,
Чи то їхать дівчини кохати? |2
3. Як приїхав козак під оконце:
– Ой о•чини, дівчинонько, серце! |2
4. Ой о•чини, дівчинонько, сіни,
Бо вже мене собаки заїли. |2
5. – Нехай їдять та нехай кусають,
Бо вже мене другіє кохають. |2
6. – Ой о•чини, дівчинонько, ста•ню,
Нехай же я коника поставлю. |2
7. – Не на те я ста•ню поставила,
Щоб козацьких коней заводила. |2
8. – Ой о•чини, дівчино, комору,
Нехай же я сю ніч поговору. |2
9. – Не на те я в комори стелила,
Щоб з такими вночи говорила. |2

Співав Віктор Басюк (21)

238

Купальська

1. Де ти, купало...
Де ти, купало, зимувало,
Де ти, купало, літувало?
2. [Ой зімувало...]
Ой зімувало у пір'ячку
А літувало у зілячку.
3. Ми тебе, купалю...
Ми тебе, купалю, окупаєм,
На друге літо захопаєм.

Співав Віктор Басюк (21)

239

[Звичайна]

1. Ой дай, Боже, недільки дождати,
То пошлю я дівчини сватати. |2
2. То пошлю я дівчини сватати,
А сам піду під окно слухати. |2
3. А сам піду під окно слухати,
Ой що ж буде дівка людям казати? |2
4. – Ой ти, мати, порадиця в хаті,
Порадь мене, що людям казати? |2
5. Ой чи мені рушнички снувати,
Ой чи мені й до осені ждати? |2

Співав Віктор Басюк (21)

Пор. №№ 54/85, 220/192.

240

[Звичайна]

1. Ой не гудіте, голуби, на хаті,
Не збудіте милого в кровати.
2. Бо сама ж я знаю, коли його будити –
Ой як буде сонейко сходити.
3. – Ой уставай, милий, уставай, милування,
Бо вже готове тобі снідання.
4. Ой у світлиці – водиця в збаночку,
А у сінечках – рушник на колочку.
5. Ой на столі – горілочка в пляшці,
А на припічку – вареники в маслі.
6. Ой як став милий головку підводити,
То стала мила кріз віконце в•ходити.
7. – Ой десь, мила, мої жарти не знаєш,
Що ти від мене кріз віконечко втікаєш.
8. – Ой коли б я, милий, твої жарти не знала,
То вже б давно в сирій землі спала.

Співав Віктор Басюк (21)

Пор. № 217^б/189.

*с. Зимне Володимирського повіту
[Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

241

Весільна
(при короваю)

1. Ой говорив короваєць |2
Та й до своїх коровайниць:
2. – Ой ви ж, мої коровайнички, |2
Та й догляньте ж ви мене.
3. Як ви ж мене доглянете, |2
Похвалоньку достанете.
4. Як ви ж мене та й спалите, |2
Доганоньку достанете.

Співав Олександр Сапіжук (23)

242

Веснянка

1. Ти, вербонько гулявенькая, |2
2. Як на тобі гулячки гнуться. |2
3. – Нехай гнуться ще й поломяться, |2
[.....]
4. Нех• на мене та й не надяться, |2
5. Бо не піду за старостоньку, |2
6. За старосту старенького – |2
7. За (ім'я) молоденького. |2

Співав Олександр Сапіжук (23)

Пор. №№ 76/143, 200, 482, 546.

243

Веснянка

1. Сюди сонце, туди сонце – всередині хмара. |2
2. Марисюня і Василько – хороша пара. |2

Співав Олександр Сапіжук (23)

244

Веснянка

1. Широкий лист ярославський, спориш розстелився;
Там Іваньо із Василем за Мариню бився. |2
2. Не бийтеся, не лайтеся – я вам двом не буду¹ :
Дала ручку Іванкові – Василькова буду.
3. Як ударив Іванюньо у стіл талярами –
Обмилася Марисюня дрібними сльозами. |2

Співав Олександр Сапіжук (23)

Пор. №№ 126^а/16, 522^б.

6 серпня, [четвер]

*с. Підлісці Кременецького повіту
[Кременецького р-ну Тернопільської обл.]*

245

[Звичайна]

1. На добраніч усім на ніч, бо я іду спати;
За ворітьми зелен явір – там я буду ждати.
2. Ой чи явір, чи не явір, чи зелене гілля –
Межи стума дівоньками одна мені мила.
3. Ой не тая мені мила, що хороше вбрана,
Тільки тая мені мила, що к серцу пристала.
4. – Рубай, сину, яворину – буде добре клиння;
Бери, сину, сиротину – буде господиня.
5. – Не зо всякої яворини буде добре клиння,
Не зо всякої сиротини буде господиня.
6. – Ой не вважай, мій синочку, що коралів густо,
Ой уважай, мій синочку, щоб попрапа хуста.
7. – Ой попере, моя мамцю, із лихом, з бідою,
А принесе додомоньку з попільом, з золою.

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. №№ 355, 363.

¹ Тут радше повинно бути іронічне: “...я вам обом буду”.

246

[Напливова, писемна]

[а]

1. Межи двома гороньками сидит горел з горлоньками.
Що й найвище й пролітає? – Сивий горел з горлоньками.
2. Ой літає, літає та ще й крилечками блуде;
Нема того – десь відїхав, а што мене вірно любив.

[б]

1. Межи двома <облусами?> стоїть камінь мармуровий,
А на тому каменеві сидить хлопець чорнобровий.
2. Ой сидить же він, сидить та й думку думас;
Сидить же він задумався – з дівчиною закохався.
3. Допоможи мені, Боже, ту дівчиноньку взяти:
Хоч худоби не діждуся – з хорошою наживуся.
4. Та худоба – Божа роса, або й буде, •бо й не буде –
З плюгавою дружиною встид[но] вийти межи люди.
5. Та худоба – Божа роса, все подвіря заляже –
Плюгавая дружинонька [...] свїт зав'яже.

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. № 234^б.

247

Колодкава

1. Стояла на колодці
Й моргала на молодці:
– З гаю, молодці, з гаю, | 2
Бо чорні очі маю.
2. – Чорт тебе бери з ними,
Давно ти дуриш ними!
– Якби я не дурила, | 2
То би боса ходила.
3. А я шевчика люблю,
В черевиченьках хожу –
То чорні, то червоні, | 2
А все ті зап'яткові.

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. № 358.

248

[Звичайна]

1. Посію я конопельки та дрібнії, зелененькі.
Чи всім людям така біда, чи •но мені, молоденькій? |2
2. Як всім людям така біда – перестану журитися,
Як •но мені, молоденькій – піду в дунай втопитися. |2
3. – Не топися, моя доню, бо ти душу загубиш,
Скажи мені, моя доню, кого вірно ти так любиш? |2
4. – Ой здається, моя мамцю, що нікуди не ходила,
Ой здається, моя мамцю, що нікого не любила. |2
5. Ой здається, моя мамцю, що нікого не любила,
Дала мене, моя мамцю, за лайдака й утопила. |2
6. – Я думала, моя доню, що то люде понад люде,
Я думала, моя доню, що з лайдака хоззяй буде. |2

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. №№ 160/40, 270, 293б, 307/25,
373, 407б, 516, 560, а також № 328.

249

На хрестинах [напливова, дворацька]

1. Журилася попадя та й свею бідою:
– Тошно мені й нудно мені, що піп з бородою.
То ж мені тошно,
То ж мені нудно,
Піп з бородою – |2
Та й любити трудно.
2. – Забирай, попаде, кури і гіндики,
Запрагай коні в віз – їдьмо до владики!
То ж мені тошно,
То ж мені нудно,
Піп з бородою – |2
Та й любити трудно¹.
3. Приїхали до владики, стали у порозі,
Цюлували владику і в руки, і в ноги.

¹ Останні чотири рядки (рефрен) відтворюється в кінці кожної наступної строфи (за схемою: АБРСТУ), крім останньої.

4. А покликав владика до себе в кімнату:
– Скільки в мене попів є, а всі – бородаті!
5. Не дивися, попе, що гарна на вроду,
Вузьми її посвяти, хоч сім раз у воду.
6. Узяв піп кропило та й став ї• святити –
[.....]
7. Плакала, кричала, всіх святих взивала.
Взяла пупа за бороду та й поцілувала.
Тут мені любо,
Тут мені мило –
Пупове кропило | 2
Любити навчило!

Співала Євдокія Данилюк (51)

250/43

[Напливова, писемна]

1. Цілу нічку я не спала,
Мичку микала і пряла.
Як серденько занудилось¹, | 2
Веретенце не крутилось.
2. Я думала буде мати
За роботу докорати,
Й а матуся дугадалась, | 2
Чом та мичка не напралась.
3. – Ой стій, мамцю, в иншу нічку
Не одну я справду мичку.
Сокіл мій мені присниться – | 2
Веретенце закрутиться!
4. Нитучка моя туненька,
Ти прядись мені рівненько,
Пока сонечко те зийде, | 2
Не один починок вийде.

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. № 441.

¹ Під нотами: “затужило”.

251

[Звичайна]

1. У лузі калина над вуду схилилась;
Дала мати дочку заміж – сама зажурилась. |2
2. Й у лузі калина стала посихати;
Дала мати дочку заміж та й стала плакати. |2
3. – Не плач, мамцю, не плач, час-пора забути,
Годі мені, молоденькій, із тобою бути. |2
4. Як я буду, мамцю, людей шанувати,
Будут мене на чужині люди жалувати. |2
5. У полі коршемка, коло неї вишня, –
Туди моя вся родина на гуляння вийшла. |2
6. Гуляє, гуляє, мене споминає:
– Де ж то наша дитинька, що в нас не буває? |2
7. Чи її забито, чи в полі залято, –
Не прибуде ні в будний день, не прибуде й в свято. |2

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. № 526^a.

252/125

Веснянка

1. Через поляночку положу кладочку вербову, вербову.
Пора вам, дівчата, додому, додому.
2. Молода Марусю, зостанься, зостанься,
З молодим Василем звінчайся, звінчайся.
3. А у Василя – вишита сорочка¹.
Хто її вишивав? – Маруся-дівочка.
4. А у Марусі – золотий віночок.
Хто його купував? – Василь-парубочок.

Співала Євдокія Чорнобай (24)

Пор. №№ 401, 458, 624.

¹Зміна віршової структури пов'язана, мабуть, з переходом до іншого сюжету (величального типу "Ой ніхто там не бував") і, мабуть, іншої мелодії.

253/139

Веснянка

1. Ой шкарби, шкарби через дороги;
В нашого Йванця¹ кривії ноги.
2. Дайте палічки – підпиратися,
Аж до Ярини довідатися.
3. Чи вона жива, ой чи здорова,
Ой чи білява, чи чорноброва?
4. Взяв би Наталю – не до сподоби.
Візьму Яриню – гарна з хороби.
5. Візьму Яриню, на мене важе,
Батько віддає – мати не каже.
6. Батенько дає сто рублів грошей:
– Бери, Іванцю, дівка хороша!
7. А ще додатку дам поля градку,
А ще й причинку – рабеньку свинку.

Співала Євдокія Чорнобай (24)

254/150

Веснянка

1. Ой й уже ж весна, ой й уже ж красна – із стріх вода капле,
із стріх вода капле
із стріх вода капле;
2. Молоденькому козаченькові² мандрівочка пахне,
мандрівочка пахне,
мандрівочка пахне³.
3. Ой поїхав козаченько у чистеє поле,
4. За ним, за ним дівчинонька: – Вернися, соколе!
5. – Не вернуса, забаруса – гордуеш ти мною.
6. Усе твоє гордування все перед тобою.

Співала Євдокія Чорнобай (24)

Пор. №№ 329, 338, 522^a.

¹ Або інше ім'я парубка (під нотами у Ю. Цехміструка тут: "Іванця").

² Або яесь ім'я парубка (в тексті інформанта тут: "та й Василеві", хоча далі також вжито нейтральне: "козаченько").

³ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абввв*).

255/105

Весняна гра

1. Заїньку,
За головоньку!
Ані тобі, заєньку, ані вискочити,
Ані тобі, заєньку, ані виглянути.
2. Заїньку,
Сінця-колінця!
Ані тобі, заєньку, ані вискочити,
Ані тобі, заєньку, ані виглянути.
3. Заїньку,
М'ятки-п'ятки!
Ані тобі, заєньку, ані вискочити,
Ані тобі, заєньку, ані виглянути.

*

Разом:

4. Заєньку,
Вмийся, вотрися!
Гребінчиком розчешися,
Кого любиш – обиймися,
Кого любиш – й поцілуйся.
Ані тобі, заєнько, ані вискочити,
Ані тобі, заєнько, ані виглянути.

Співала Євдокія Чорнобай (24)

Пор. №№ 202, 354, 403,
а також частково № 456 (3 строфа).

256/149

Веснянка

1. Ой за гороньки...
Ой за гороньки – там наші дівоньки,
Ой ішли вони деревце садити.
2. Ой ішли вони...
Ой ішли вони деревце садити
Та й загадали Олексу вженити.
3. – Ой як я схочу...
Ой як я схочу, то й сам оженюся,
Й а з Ганусюю та й не розійдуся!

Співала Євдокія Чорнобай (24)

257/181
Веснянка

[а]

1. – Помагай-бі, Ксеню, маєш цурок велью, –
Чи не мо•на з їдну пусціць до нас на веселю? [2]
2. – Шо то людям дзівно, шо в м•ня цурок велью?
Ой не пуцу й не позволю до вас на веселю!
3. – Дивися-но, Ксеню, твоя цурка з нами –
Найкращіша й найгарніша, цурка над цурками.

Пор. № 131/46

[б]

1. Пішов наш кавалір у поле гурати,
Ваша цурка-лядащиця – до коршми гуляти.
2. Іде наш кавалір із поля, з гурання,
Ваша цурка-лядащиця – із коршми, з гуляння.
3. Пішла наша цурка на город купати,
Ваш кавалір-лядащиця – до коршми гуляти.
4. Іде наша цурка з города, з купання,
Ваш кавалір-лядащиця – із коршми, з гуляння.

Співала Євдокія Данилюк (51)

258/182
Весняна гра

1. – Єдзе, єдзе Жельман,
Єдзе, єдзе єго брат,
Єдзе, єдзе Жельманова
Вшистко родзіна.
2. – А чего хце Жельман,
А чего хце єго брат,
А чего хце Жельманова
Вшистко родзіна?¹
3. – Панни хце Жельман.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (тобто послідовним вставленням слів: ...“Жельман”, ...“єго брат”, ...“Жельманова вшистко родзіна?”).

4. – На який хліб, Жельман?
5. – [.....]¹
6. – А ми панни не маємо,
На такий хліб не даємо.
Йди преч, Жельман,
Йди преч, его брат,
Йди преч, Жельманова
Вшистка родзіна!

Співала Євдокія Данилюк (51)

259/183

[Звичайна, сінокосна?]

1. При зеленій дібрівоньці Василенько сіно косить,
За ним, за ним дівчинонька прелюбого сина носить.
2. – Ой на тобі, Василеньку, та й прелюбого сина;
Звів-ісь мене з розумочку – тепер же я не дівчина.
3. – Не я тебе, дівко, зводив, – звели тебе чорні очі...
– Не стій, дівко, із козаком й не говори до півночі!
4. – Як же мені, моя мамцю, із козаком не стояти, –
Узяв мене за рученьку, як дитину мати.
5. Заберу я відеречка та й піду по воду,
А там стану подивлюся, чи гарна на вроду?
6. Я на вроду вродлива й на личко прекрасна –
Біда мене сполонила, лиха доля, нещасна.

Співала Євдокія Данилюк (51)

Пор. № 90/104.

260/184

Жнивна

1. Під білою криницею |2
Стоїть жито з пшеницею.
2. Там Тетяна жито жала, |2
В правій руці серп держала.
3. В правій руці серп держала, |2
А лівою підбірала.

¹ Пропущена відповідь на попереднє питання (наприклад: “На пшеничний, Жельман...”).

4. – Ой Івасю, Іваноньку, |2
Звів ти мене з розумоньку.
5. – Звела тебе темна нічка, |2
Солодкий мед, горілочка.
6. Вже й Тетяна не дівочка, |2
Нема бинди, ні віночка.
7. Нема бинди, ні віночка, |2
На головці хустиночка.
8. На головці хустиночка, |2
На рученьках дитиночка.
9. На рученьках дитиночка – |2
Вже ж Тетяна не дівочка.
10. За горою ворон криче – |2
Вже й Тетяна з дитям плаче.
11. За горою круки б'ються – |2
Вже Тетяні сльози ллються.

Співав Феодосій Данилюк (56)

261

[Звичайна]

1. Каже мені мати полицю ладнати:
– Ой підеш ти, сину, й у поле горати. |2
2. – Не піду я, мати, й у поле горати,
Ой піду я, мати, дівчину в•двідати. |2
3. Накинув свитину та й на свою спину,
А сам я, молодий, до дівчини двигнув.
4. Як прийшов я під її ворота –
Ой узяла мене до неї охота.

Співала Євдокія Чорнобай (24)

262

[Звичайна, балада]

1. Ой учора ізвечора, ще кури не піли,
Прийшов Яким до вдовойки, що й люди не чули.
2. – Добрий вечер, удовонько, добрий вечер, серце!
Вона йому одказала: – Забий жінку перше!
3. – Ой як мені не жаль буде свою жінку вбити?
Моя жінка молоденька, хоче в світі жити.

4. – Забий двері, заткай комин, – кажи, що вчаділа,
Й вивези ї• в чисте поле, – кажи, що здуріла.
5. Забив двері, заткав комин, – сказав, що вчаділа,
[Й вивіз її в чисте поле, – сказав, що здуріла.]
6. А приходять сусідонька із третьої хати,
Лежить дитя у колисці: – А де ж твоя мати?
7. Ой Якиме, Якимоньку, а де ж твоя жінка,
Ой що плаче у колисці маленька дитинка?

Співав Феодосій Данилюк (56)

Пор. 150/24, 319, 507.

263

Весільна

(як починають весілля)

Ой ріско, ріско, де русла, [2]
Що з тихою водою приплила,
А в Наталі на столі зацьвіла?

Співала Євдокія Данилюк (51)

14 серпня¹, [п'ятниця]

с. Затурці Луцького повіту

[Локачинського р-ну Волинської обл.]

264

Колискова

1. Ой ходить сон коло хати, |2
А дрімота – коло плота.
2. Питається сон дрімоти: |2
– Де ми будем ночувати?
3. – Де хатина тепленькая, |2
Де дитина маленькая, –
4. Там ми будем ночувати, |2
Мале дітя присипляти.

Співала Станіслава Олександрович (30)

¹ Записи цього дня були здійснені в с. Зимне Володимирського повіту [Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.].

265

[Звичайна]

1. Boże, Boże, Boże z wysokiego nieba,
Ni daj mnie doczekać służącego chleba! |2
2. Bo służący chleby – małe cząstki dają,
Jeszcze ci ni dali a już wymawiają. |2
3. Dali, dali, dali jak klinowy listek,
Jeszcze ci pytają czy zjadła go wszystkim. |2
4. Ni zjadłam go w chacie, no w sieniach za drzwiami,
Jak spojrze na ten chleb – zaleję się łzami. |2

Співала Станіслава Олександрович (30),
перейняла від мами

*с. Верба Володимирського повіту
[Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

266

[Звичайна]

[а]

1. А летіли гуси з далекого краю,
Сколотили воду на тихім дунаю.
2. А бодай те гусі та з пір'єм пропали,
Як ми сі любили, – тепер перестали.
3. Як ми сі любили із малу-помалу –
Тепер розійшлися через людську славу.

[б]

[Звичайна, балада]

1. Там на чистим полію стояла коршмонька,
Дильом дильована, муром мурована.
2. А там в тій корчмоньці було два пилоньці¹ –
Пили-напивали, дівку намавляли:
3. – Дівчино, дівчино, сядай же ти з нами,
Буде тобі лучше, як у твеї мами.
4. Бо ти в мами ходиш в подертій сорочці,
А будеш ходити в червоний квіточці.

¹ П'янички.

5. Дівка дурна була, того послухала,
Сіла на повозку, з ними поїхала.
6. Їхали же вони горамі, лісами –
Дівка заплакала дробними сльозами.
7. Їхали же вони горамі, лісами –
Прив'язали дівку до сосни косами.
8. Викресали вогню з каміння-кремення,
Підпалили сосну з верху до коріння.
9. Сосна ще не горить – дівка ніц¹ не мовить;
Сосна догорає – дівка промовляє:
10. – Хто в лісі ночує, нех• мене той ратує!
А хто дочкі має – нехай навчає.
11. [А хто дочкі має – нехай навчає,]
По заходу сонця гулять не пускає.

Співала Станіслава Олександрович (30)

с-ще Локачі Горохівського повіту
[Локачинського р-ну Волинської обл.]

267

[Звичайна]

1. Ой умру я, умру й буду дивитися,
Ой чи буде мій миленький по м•ні журитися...?
2. А він “зажурився”... Пішов пудголився:
– Щоб винесли тіло з хати, то б вже оженився...!
3. Поприходили люде тіла одвідати,
А він собі поглядає, котру би то взат...
4. Чи то чирнявую, чи то русявую,
Чи то тую пребогату, що я залицявс...?
5. Посядали дітки та й стали плакати:
– Поберимся за рученьки та й ходім служит...
6. – Дітки мої, дітки, не йдіт ви служити,
Я ще молодая – буду з вами жит...
7. – Мила моя, мила, що ти наробила?
Я вже хочу женитися, а ти іще жив...!

Співала Станіслава Олександрович (30),
перейняла від мами

¹ Нічого.

*м. Устидуг Володимирського повіту
[Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

268

[Звичайна, балада]

1. Cztery mile za Warszawą |2
Miałam siostrę – wyszła za męż. |2
2. Wyszła za męż za druźnika, |2
Za starszego rozbójnika. |2
3. On po górach i po lesie – |2
Zawsze on mi coś przyniesie. |2
4. Przyniosł mi chusteczke białą, |2
Całą we krwi zawiabaną. |2
5. – Moja żono, wypiesz mi ją, |2
Na słoneczku wysusz mi ją! |2
6. Żona prała i płakała – |2
Tę chusteczką poznawała: |2
7. – Ta chusteczka brata mego, |2
Wczoraj wieczór zabitego. |2
8. – Moja żono, nie wyrażaj! |2
Ciemno było, ja nie wważał. |2
9. Ciemno było, deszczyk mrosił, |2
Ja nie slysział jak sie prosił. |2

Співала Станіслава Олександрович (30)

[Без місця]

269

[Звичайна]

1. Ой де б я, де б я да й з досадоньки пошла?
Ой де б я, де б я своє горе рознесла?
2. Ой піду бо я до сусідув по вогонь –
Ой сидить, сидить мій миленький за столом.
3. Ой сидить, сидить мій миленький за столом,
Ой п'є горілку криштальовим стаканом.
4. – Ой чи ти, мила, хліба-солі не маєш,
Ой же ти мене по сусідах шукаєш?
5. – Ой маю ж бо я хліба-солі вдуволі,
Тільки не маю я з тобою розмови.

Співала Станіслава Олександрович (30)

*с. Замости Володимирського повіту
[Турійського р-ну Волинської обл.]*

270

[Звичайна]

1. Засію я конопелькі ни густії, ни риденьки;
Чи всім людям така доля, чи йно мені молоденький?
2. Як всім людям така доля, ой то я ще не журюся;
Як •но мені молоденький – піду в річку й утоплюся.
3. – Ой не топися, дівчино, ой бо душу [...] загубиш,
Скажи, скажи мені правду, ой кого ти вірно любиш?
4. – Ой нигде я не ходила і нікого не любила,
Тільки того рекрутонька, що до войска вирадила.

Співала Станіслава Олександрович (30)

Пор. №№ 160/40, 248, 2936, 307/25,
373, 4076, 516, 560, а також № 328

*с. Зимне Володимирського повіту
[Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

271/153

Веснянка (гра)

Роблять коло. Посередині 3 дитини. Ходять поміж дітьми:

1. Вербовое колесо |2
2. Вище гулля ходило. |2
3. По три чуда носило. |2
4. Перше чудо – на баби. |2
5. Друге чудо – на дівки. |2
6. Трете чудо – на хлопці. |2
7. Сидять дівки за столом. |2
8. Молодиці край стола. |2
9. А парубки под столом. |2
10. П'ють дівоньки мед-вино. |2
11. Молодиці – горілку. |2
12. А парубки – шевський квас. |2
13. Їдять дівки гусятину. |2
14. Молодиці – куратину. |2
15. А парубки – стерв'ятину. |2

Співала Секлета Слюсарук (22)

Пор. № 339.

272/152

Веснянка (гра)

1. Ішли дівоньки по ягодоньки через бір, через бір,
На них суконьки – в дев'ять піл, в дев'ять піл.
2. Й стали суконьками маяти, маяти,
Стала дубровонька палати, палати¹.
3. Стали дубровоньку гасити,
Решетами воду носити.
4. Скільки в решеті водиці,
Тільки в парубонька правдиці.

Далі все повторюється із заміною ключових слів 3. ... 'решетами' ... та 4. ... 'парубонька' ... відповідно на 7. ... 'шкляночками' ... та 8. ... 'дівонькі' ...

Співала Секлета Слюсарук (22)

273/151

Веснянка[-гра]

1. Ой кучере, кучероньку, горохвяний вінку,
горохвяний вінку²
Вибирай же, гарний хлопче, хорошую дівку,
хоршую дівку.
2. – Не казала мені й мати дівок вибирати,
дівок вибирати,
•Но казала мені й мати сиротину брати,
сиротину брати³.
3. Бо сирота біду знає, то й буде робити,
Й багатая, й ладащя – під возом лежати.
4. А бідная сиротина іде з поля й скаче,
Богатая й ладащя йде з пуд воза й плаче.
5. Богатая й ледащя пуд возом лежала,
А бідная сиротина три копи й нажала.

Співала Секлета Слюсарук (22)

Пор. №№ 275/88, 355, а також № 245

¹ Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

² Радше повинно бути: "Ой качуре, качуроньку в горохвянім вінку".

³ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абвв; гдее*).

274/147

Веснянка

1. Положу я кладочку вербову.
Ви йдіть, дівчата, додому!
В лісі калина – то моя дівчина, | 2
Соловейку, не щечечи!
2. Прийшла до неї матінка:
– Перевези ж ти, донечко!
В лісі калина – то моя дівчина, | 2
Соловейку, не щечечи!¹
3. – Ой я тебе не знаю,
Перевозчика не маю.

Далі повторюється текст другої та третьої строфи із заміною ключового слова 2. ...‘матінка’... на такі: 4. ...‘батьонько’...; 6. ...‘сестронька’... (і відповідно в другому рядку ...‘сестричко!’ замість ...‘донечко!’); 8. ...‘братичок’... (і відповідно ...‘сестричко!’); а в кінці:

10. Прийшов до неї миленький:
– Перевези ж ти, миленька!
11. – Ой я тебе та й знаю,
Перевозчика я маю.

Співала Секлета Слюсарук (22)

275/88

У Великий Піст

1. А що там у лісі стукає, пукає?
Явор, явороньку! Стукає, пукає?
2. Молодий Гандруньо явора рубає,
Явор, явороньку! Явора рубає².
3. Молода Санюня трисучкі збирає.
4. Молодий Гандруньо все правди питає:
5. – Чи ти мене любиш, чи з мене смиєшся?
6. – Ой я тебе люблю, з тебе не смиюся.
7. Скажу тобі правду, ой, що не вженюся.
8. Каже мені мати богатую брати.
9. Ой та богатая піде в поле жати.

¹ Останній дворядок (рефрен) відтворюється в кінці кожної наступної строфи (за схемою: АБРС).

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: аб; рб).

10. Бідная сирота – пуд возом лежати.
11. Богата-ледаща іде з поля й плаче.
12. Й а бідна ж сирота іде з поля й скаче.

Співали Секліта Слюсарук (22) й Анастасія Панасюк (22)

Пор. №№ 402, 505;
273/151, 355, а також № 245.

276

[Звичайна]

[а]

1. Роман¹-зілля, роман-зілля та й на межу похиляється;
Ой чую я через люде, що мій милий одкланяється.
2. Ой що ж мені по роману, й як на ньому ягодок нема;
Ой що ж мені по уклону, як милого самого нема.
3. Видуптала черевички, й а під гору вибігаючи,
Виплакала чорни гочи, милейкого виглядаючи.

Пор. № 494^б.

[б]

1. Бодай мому миленькому не їлося і не пилося,
Завів мене й у чужий край, куда мені не хотілося.
2. В чужім краю, як у раю, зовуть мене заволокою,
Кажуть мені річку плисти – широкою і глибокою.
3. Широкою переплила, на глибокій я втопилася.
Ой щоб моя лиха доля більш нікому не судилася!
4. Гаєм їду, пісню пію – сухі дуби розвивайтеся,
Селом їду, ревне плачу – вороженьки, утішайтесь!
5. Не тіштеся, вороженьки, – стоїть явір край дороженьки,
Возьміть його ізрубайте – м•ні, молодий, зупокій дайте.

Співала Секлета Слюсарук (22)

Пор. № 197/172.

277

Щедрівка

1. У ліску, ліску на жовтім піску,
Дай, Боже! На жовтім піску.

---

¹Ромен.

2. Пава ходила – пір'є рунила,
Дай, Боже! Пір'є рунила¹.
3. Дівка ходила – пір'є збірала.
4. Пір'є збірала – в фартух клала.
5. З фартуха брала – віночок вила.
6. Звила віночок – пушла в таночок.

Співала Анастасія Панасюк (22)

278

Весільна

(як молодий вибирається до молодої)

1. Із нового двора сту коней ступає. |2
2. Сту коней ступає, як мак процвітає. |2
3. Ой пійдем, поїдем до нового міста. |2
4. Ой купім-прикупім пурловую стрілку. |2
5. Ой стріли-простріли камінную стінку. |2
6. Ой станем-достанем хорошую дівку. |2
7. Хорошую дівку – Наталку-квітку. |2

Співали Секліта Слюсарук (22) й Анастасія Панасюк (22)

279

Весільна

1. Ой закувала сива зозуля, на яворі сидячи;
Ой заплакали три брата рідни, на кониках сидячи.
2. – Ой їдьте, брата, ой їдьте, рідні, ой їдьте, не баріться,
Як заїдете півдоріженьки, то назад поверніться.

Співали Секліта Слюсарук (22) й Анастасія Панасюк (22)

280

[Весільна]

1. Ой попуд гаєм, зеленим зіллям –
Ой то там їхав Іваньо з весіллям.
2. Йому калина дорогу заступила,
Йому червону шапку прикрасила.
3. Ви•няв шабельку, став калину тяти,
Стала до нього калина промовляти:

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

4. – Ой не для тебе калина посаджана,
Ой да для тебе дівчина спораджана.

Співала Анастасія Панасюк (22)

281

[Звичайна, жартівлива]

Ой до мене, хлопчики, до мене –
Солодка яблонька у мене.
Солодка яблонька, як медок,
Ой до мене, хлопчики, в холодок.

Співала Секліта Слюсарук (22)

282

[Звичайна]

1. Там дівчина по гриби ходила –
В зеленому гаї заблудила. |2
2. Приблукалась до зеленого й дуба:
– Ой тут же я ночувати буду. |2
3. Я й думала, що й дуб зелененький,
А то стоїть хлопець молоденький.
4. – Ой козаче, козаче-гультяю,
Вивідь мене на дурогу з гаю! |2
5. – Ой піддайся, дівча, на підмову,
То й вивіду з гаю й на дорогу. |2
6. – Ой я буду ще й сім літ блукати,
Но й не дамся із розума збити. |2
7. – Ой візьму ж я два штофи горілки
Ще й zobачу, який розум у дівки. |2
8. Привів дівчину під білу березу,
Звів з розуму не п'яну – й тверезу. |2

Співала Секліта Слюсарук (22)

Пор. №№ 380, 504.

283

[Звичайна]

1. Ой давно я, давно в батенька була –
Вже та дороженька терном заросла.

2. Ой як же я схочу – терен висічу,
Червону калину в пучки пов'яжу.
3. Ой сяду я, впаду в вишневим саду,
На тій черешеньці, що стоїть в ряду.

Співала Секліта Слюсарук (22)

Пор. № 562.

284

[Звичайна]

1. Ой возьму я коновечку та й піду по воду,
А там хлопці-риболовці, хороші на вроду.
2. – Ой ви, хлопці-риболовці, хороші на вроду,
Возьміть мене на той човен, перевезіть без¹ воду.
3. На той човен усядала – тяженько здихнула
Та й по той бік береженькі ручкою махнула.
4. Нихто того й не побачив – тільки рідня мати:
– Нащо було, моя доню, тяженько здихати?
5. Нащо було, моя доню, тяженько здихати,
Та по той бік береженькі ручкою махати?
6. – Мамцю моя любя-мила, мамцю моя ще й любиця,
Втопи мене, моя мамцю, де найглибша криниця.
7. Нехай мої білі руки риба-щука пуїдає,
Нехай же той нелюбонько нагайками не крає.
8. Нехай мої білі руки поїдають риби-щуки,
Бо вже в того нелюбонька набралася муки.

Співала Секліта Слюсарук (22)

Пор. № 317.

285

[Напливова, дворацька]

1. – Ой куди ж ти походжаєш, ти, мій милий Петрусю?
– До вдовонькі на зальоти, моя рідная мамусю.
2. – Ой не ходи, бо вчарує, ти, мій сину Петрусю!
– Не вчарує, бо кохає, моя рідная мамусю.
3. – Ой а що ж ти там вечерав, ти ж, дитино Петрусю?
– Їв я рибку з лапоньками, моя рідная мамусю.

---

¹Через.

4. – Ой в чому ж вона варила, ти, мій сину Петрусю?
– На жарочки в черепочку, моя рідная мамусю.
5. – Чи самая вона їла, ти ж, мій сину Петрусю?
– Ой не їла, бо й не х•тіла, моя рідная мамусю.
6. – Ой чи діти її їли, ти ж, дитино Петрусю?
– Ой не їли, бо й не сьміли, моя рідная мамусю.
7. – Ой умреш ти, мій синоньку, ти, дитино Петрусю!
– Поховають хорошенько, моя рідная мамусю.
8. Поховають мене, мамцю, у вишневим садочку,
Та й уберуть мене, мамцю, у вишиту сорочку.

Співала Секліта Слюсарук (22)

286

[Звичайна]

1. Вилинула галка з-пуд темного й лісу,
Вилинула друга з-пуд темного лугу.
2. Сіла-впала галка на високій сосні,
На високій сосні, на тоненькій гільці.
3. Ой не шуми, сосно, бо м•ні жити тоскно,
Не хилися, гілько, бо м•ні жити гірко.
4. Бо я в чужим краю, то й роду не маю,
Тільки в мене роду – їден братик з роду.
5. Ой прибудь до мене, ой та щонедількі,
То нап'ємся, брате, у мене горілки.
6. Хоць sweї не маю – в сусідоньки займу,
В сусідонькі займу – свого брата прийму.
7. – Ой пий же, пий, братик, з перцем чи не з перцем,
З перцем чи не з перцем, аби з щирим серцем.
8. – Ой чого ж ти, сестро, старенькая стала –
Чи сини женила, чи дочкі давала?
9. – Синив не женила, дочок не давала –
Таки ж бо я, братик, старенькая стала.
10. Постарила, братік, чужа сторононька,
Чужа сторононька, людзька роботонька.
11. Піду в чуже поле, тяжко нароблюся;
Прийду додомоньку, сяду й зажуруся.

Співала Катерина Папик (81)

287

[Обжинкова]

1. Наш господар молоденький, [2]
Пуд ним коник вороненький.
2. Вийхав на нивоньку [2]
В щасливу годиноньку.
3. Копочок рахувати, [2]
Женчикув доглядати.
4. Ой добра була нива – [2]
Сто кіп жита зродила.
5. Хороше женці жали, [2]
Серпів не поламали.
6. [Серпів не поламали,] [2]
Дівонькі з молодцями.

Співала Катерина Папик (81)

30 серпня, [неділя]

*с. Грабів Рівненського повіту
[Рівненського р-ну Рівненської обл.]*

288

[Веснянка]

1. Ой весна наша красна, |2
Ой що ти нам принесла?
2. Принесла нам літечко, |2
Пахущее зіллячко;
3. Старим бабам поседінечко, |2
А дівчатам походіннечко.

Співала Антоніна Максимчук (16)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

289

[Веснянка]

1. Зійди, зійди, місяченьку, |2
Та й на нашу гулоньку. |2
2. На нашій гулоньці |2
Та всі хлопці-молодці. |2

3. Нема гарнійшого |2
Й од Іванка нашого. |2
4. Сім пар чобіт стоптав, |2
Через тещин двір йдучи. |2
5. Теща його хвалит, |2
Що він Марусю любить: |2
6. – А я єї люблю, |2
Черевички їй куплю. |2
7. В черевичках не ходила |2
Та й на воду пустила. |2
8. Пливіть, пливіть із водою – |2
Я гуляю молодую. |2
9. Пливіть, пливіть із вінцем – |2
Я гуляю з молодцем.

Співали Серафима (24) й Ольга Осійчук (16)

Пор. №№ 330, 432.

290

Приспівка

На весіллі була –
Не обідала:
Помаленьку скачу, |2
Бо я їсти хочу.

Співала Серафима Осійчук (24)

291

Веснянка

1. В долині жито вихиляється –
Іван дочкою вихваляється: |2
2. – Бери, Васильку, ти мою дочку –
Дам тобі поля цілу нивочку. |2
3. Дам тобі клуню, дам тобі хату –
Бери, Васильку, мою багату.
4. Дам куль соломи покрити хороми –
Бери, Васильку, ти чорні брови.
5. Дам тобі меду цілу бочечку –
Бери, Васильку, мою дочечку.

Співали Ольга Осійчук (16) і Віра Броневич (16)

292/41

Веснянка

1. Ой бором, бором, боровиною
Хтось до нас їде вечориною. |2
2. Ой їде, їде Іванко п'яний:
– Вийди, Насцюню, – то твій коханий! |2
3. А в ковалихи – собаки лихи,
Нікому вийти, розборонити. |2
4. Вийшла б Тетяна, то й тая п'яна.
Вийшла б Маруся: – Собак боюся! |2
5. Вийшла Насцюня, розборонила,
Іванку серце розвеселила: |2
6. – А ви, собаки, – в солому спати!
Тебе, Іванку, прошу до хати! |2
7. Прошу до хати, дам вечерати,
Й а по вечері – в комору спати. |2

Пор. № 353.

Співали 6 дівчат

293/205

[Звичайна]

[a]

1. Ой да покочу я свой золотий перстень
да по сій крутой горі,
Чи не обозветься моя родинонька,
що у чужій стороні? |2
2. Перстень покотився, очком обернувся
та до сирої землі:
– Не плач, не журися, молода дівчино,
тобі лучше, як мені. |2
3. Ой де було жито, ой де було жито,
а тепера – облоги;
Ой де було добре, ой де було добре,
то тепера – вороги. |2

[6]

1. Ой вижду я, вижду, на гору крутую,
стану, гляну, подивлюсь:
Бистри річки грають, бережки займають,
хиба поїду я втоплюсь. |2
2. – Не топись, дівчино, не топись, серденько,
бо душу свою згубиш;
Тобі тр•а з ним жити, свій вік коротати –
ти, дівчино молода. |2

Співала Серафима Осійчук (24)

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 307/25,
373, 4076, 516, 560, а також № 328.

294

Веснянка

1. Надворі хмарно, й а в хаті гарно.
– Виведь коніка, красная панно! |2
2. – А я не пані¹, й а господиня,
Й а в мене шовку повная скриня. |2
3. Й а в мене хата гонтами крита,
Й а в мене постіль шовком й обшита. |2
4. На той постелі сидить Настуся,
Дудочку держить, в дудочку грає. |2
5. Дудочку держить, в дудочку грає –
Мого Василька вдома немає. |2
6. Дома немає – в корчмі гуляє,
В корчмі гуляє – журби немає. |2
7. Аби журбу мав, то би не гуляв,
Журби немає – в корчмі гуляє. |2

Співали 6 дівчат

295

Купальська [?]

1. Чом ти, барвінку, не стелишся;
Чом ти, Іванку, не жени•ся?

¹ Повинно бути: “панна”.

2. – Ой нащо ж мені женитися –
Буде Ганнуня журитися.
3. Ой то ложкою, то мискою,
То ще до тогу колискою.

Співали 6 дівчат

Пор. №№ 40/132, 496, 623.

296

Купальська

1. Ой у городі поросла кропива;
Нашому Йванку перебита спина.
2. Хто ж їй перебив? – Ганнусіна мати:
– Не ходи, Йванку, до мого дитяти!
3. Не ходи, Йванку, до мого дитяти,
Не рви барвінку, зеленої м'яти.

Співав Антон Третяк (32)

297/174

Обжинкова

1. А наш господар Омелько
Вижав житечко хутенько.
2. Чужий господар – свинопас,
Захопив житечко Сьвятий Спас.
3. Чужий господар – недбайло,
Захопив житечко Михайло.
4. Чужий господар – ливий,
Стоїть житечко на ниві.

Співали 6 дівчат

298/175

Обжинкова

1. Не ховайся, господарю, не ховайся,
Ти за нами із гнипликом¹ й увивайся.
2. Ти за нами із гнипликом й увивайся,
На вечеру горілочку постарайся.

¹ Пристосування в'язати перевесла (?).

3. Постарайся горілочку із медочком,
Бо прийдемо ми до тебе із віночком.

Співали 7 дівчат

299/176

Щедрівка

1. Ой рано, рано куроньки піли.
Щодрий вечор, Святий вечор!
2. Й а ще найраньчей красна панна встала.
Щодрий вечор, Святий вечор!¹
3. Красна панна встала, три свічи зсукала.
4. До першої свічи личко вмивала.
5. До другої свічи косу чесала.
6. До третьої свічи сукню вбирала.
7. До церковки йдучи ясною зорою,
8. А з церковкі йдучи [...] паненкою.
9. Питаються люди: – Ой чия то дочка?
10. – Батькова дочка, красна панночка.
11. Красна панночка – панна Гануня.

Співали 6 дівчат

300

[Звичайна]

1. Звідки вітер віє – тудя хилюся;
Хоч люде говорять – я їх не боюся! |2
2. Хоч люде говорять – я їх не боюся:
Пайду до корчомки, горілки нап'юся. |2
3. Пайду до корчомки горілочку пити –
Сидять воріженьки, не х•тять говорити. |2
4. Сидять воріженьки, не х•тять говорити –
Сама я не знаю, як людам годити.
5. Буду ходить черно – скажуть: “Ледащиця”,
Буду ходить било – скажуть: “Чепуриться”.

Співала Серафима Осійчук (24)

Пор. №№ 315, 372, 373.

¹ Останній рядок (рефрен) відтворюється в кінці кожної наступної строфи (за схемою: *AP*).

301

[Звичайна]

1. Ой п'яна я та й хилюся, |2
Йду додому та й боюся.
2. Бо лихого мужа маю – |2
Буде бити, добре знаю.
3. Буде бити ще й ляяти, |2
До дунаю одсилати.
4. – Иди, жінко, й утопись, |2
Бо ти мені не годи•ся!
5. Пошла жінка до дунаю, |2
До дунаю розмовляє:
6. – Ой дунаю, дунайочку, |2
При•ми мене, хазяйочку.
7. А ви, шуки-натур<...>ки, |2
Й а ви руки не щипайте.
8. А ви руки не щипайте, |2
Мого личка не тикайте.
9. Моє личко видміється, |2
Прийде милий – здивується.
10. Прийшов милий до дунаю, |2
До дунаю розмовляє:
11. – Ой дунаю, дунайочку, |2
Виддай мені хазяйочку.
12. Бо четверо дітей маю |2
Та й велике горе знаю.
13. І п'ятеє в повіточку, – |2
Виддай мені хазяйочку!

Співали 6 дівчат

Пор. №№ 25/11, 233, 324.

302

[Звичайна]

1. Смутьон, смутьони сьогоднішній день,
Чогось невеселий в саду соловей.
2. Ой як же ж мені веселому быть?
Любив я дівчину – не можу забуть.
3. Любив я дівчину – взяли її люди,
Мені, молодому, пароньки не буде.

4. Товариш, товариш, невірно живеш:
За мене сватаєш – за себе береш.
5. Коли б же ти брав на чуже село,
Мені, молодому, жалю б не було.

Співали 6 дівчат

303

[Напливова, напівписемна]

1. Ой сьогодні хмурний день |2
Та й нічого роботать.
2. Та й нічого роботать, |2
Не ярого жита жать.
3. Не ярого жита жать – |2
Пусти, мати, погулять.
4. Я там довго не буду, |2
Кругом ліса й обийду.
5. Кругом ліса й обийду, |2
Каліноньки наломлю.
6. Каліноньку розпродам |2
Охвицерам-господам.
7. Охвицери любили |2
Й калінушку купили.
8. Щось по лісі гупає – |2
Мати дочки шукає.
9. Мати дочки шукає |2
Й охвицера питає:
10. – Й охвицери, голубочки, |2
Не бачили моєї дочки?
11. – Твоя дочка под дубцем, |2
Накрилася рукавцем.
12. Накрилася й обома, |2
Щоб не було сорома.

Співала Ольга Осійчук (16)

304

Колискова

А-а, люлі,
Прилетіли гулі
Да сіли на люлі.

Да й стали гадати,
Що дитині дати?
А дитяти – калачи,
Щоб спало вдень і вночі.

Співала Серафима Осійчук (24)

305

Весільна

1. Вечеряй, дочко, дома, |2
Бо велика й дорога.
2. Ще ниченька темная, |2
Доріженька скверная.
3. Тобі, як нам, не буде – |2
Сніданячка не буде.
4. Сніданячко – под обід, |2
А обід – под полудень.
5. Полудень – под вечеру, |2
Вечера – под зорицю.

Співали 6 дівчат

306

Весільна

1. Розсипалися ярі пчілоньки по полю –
Їде Іванко із дружиною додому. |2
2. А як приїхав под ворітечка, схопився,
[.....] у ніженьки вклонився: |2
3. – Не гнівайся ти, муй татоньку, на мене,
Що я приїхав із дружиною до тебе. |2
4. Вона буде по твоєм дворі ходити,
Вона буде твоє ділонько робити. |2
5. Вона буде по нашом дворі ступати,
Вона буде наше ділечко сповняти. |2
6. І з ранніми, і з пизьніми зорами,
Ще до того дрібненькими сльозами. |2

Співали 6 дівчат

Записи 1937 року

22 квітня [четвер]

*с. Буца Здолбунівського повіту
[Здолбунівського р-ну Рівненської обл.]*

307/25

[Звичайна]

1. Піду я на кладку – кладка в воду гнеться;
Мені й, молодому, горілка не п'ється.
2. Мені й, молодому, горілка не п'ється,
Коло мого серця як гадюка в'ється.
3. Не люблять дівчата, ані молодиці –
Піду й утоплюся в глибокій криниці.
4. – Не топись, козаче, бо душу загубиш,
Скажи щиро правду, кого вірно любиш?

Співала Ірина Стратюк (16)

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 293^б,
373, 407^б, 516, 560, а також № 328.

308

[Веснянка]

1. Ой весна ти, весна, |2
Що ж ти нам принесла?
2. Й а дівонькам зросту, |2
Парубкам коросту.
3. Й а дівонькам по биндочці, |2
Й а парубкам по чарочці.

Співала Ірина Стратюк (16)

Пор. №№ 53^а/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

309

[Обжинкова]

1. Ой котився віночок по полю,
Й а просився господаря в стодолу. |2
2. Візьми мене, господарю, в стодолу,
Бо вже мені докучило на полю. |2
3. Ой бо вже я дощику напився,
Од ясного сонічка похилився. |2

Співала Ірина Стратюк (16)

310

[Голосіння]

Ой моя доненько!
Ой де ж я [тебе] буду шукати?
Ой яка ж ти гарная,
Ой як ти лежиш,
Ой як прийдуть твої колежанки¹,
Да й тебе немає.
Ой як я подивлюся на твоє вбранє,
Що воно вісить, а тебе нема.
Де те ж я тебе буду шукати?
Моя доненько!

Співала Ірина Стратюк (16)

311

[Звичайна]

1. Ой вийду я на той ганок, |2
Чи не їде мій коханок?
2. А він їде, а я бачу, |2
Він сміється, а я плачу.
3. Ой вирвала травиченьку |2
Та й козака по личеньку:
4. – Вставай, козак, й годі спати, |2
Бо йдуть турки воювати.

---

¹З польської – подружки.

5. Бо йдуть турки воювати |2
Хочуть твого коня взяти.
6. Коня возьмуть – буде другий, |2
Тебе заб'ють – шкода буде.

Співала Ірина Стратюк (16)

Пор. №№ 83/49, 193, а також № 82.

312

Колядка

1. Ой рано, рано кури запіли.
Ой дай, Боже! Кури запіли.
2. Кури запіли – Гануня встала.
Ой дай, Боже! Гануня встала¹.
3. Гануня встала, свічи сукала.
4. При першій свічи косу чесала.
5. При другій свічи [.....]

Співала Ірина Стратюк (16)

313

Весільна

(у молодого, як саджають за стіл)

1. Ой до луга стежечка, |2
Битая доріжечка.
2. Й там Галюня ходила, |2
Цвіт калини ломила.
3. Цвіт калини ломила, |2
До матінки носила.
4. – Матінко-голубочко, |2
Ой чи я буду така?
5. – Ой будеш така, будеш, |2
Доки й у мене будеш.
6. А як підеш од мене, |2
Спаде красонька з тебе.
7. І станеш билиною – |2
Чужою дитиною.

Співала Ірина Стратюк (16)

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

314/17

Весільна

(як вбирають до шлюбу)

1. Ой замбар¹, замбар понад гору крутую,
                        понад гору крутую.
2. Ой тепер тобі з матінкою стояти,
                        з матінкою стояти².
3. Як було мене [з-]за гори не видати.
4. А тепер мене [з-]за гори виднесенько.
5. Припадь, Надюню, до стола низесенько.

Співала Ірина Стратюк (16)

26 квітня, [понеділок]

с. Коноюшки Дубенського повіту
[Дубенського р-ну Рівненської обл.]

315

[Звичайна]

1. Пив би я горілку – горілка не п'ється:
Коло мого серця як гадюка в'ється. [[2]
2. Й засаджу я руку за білу пазуху:
Ой чи не видкину од серця гадюку? [[2]
3. Й куда вітер віє, тудя я хилюся,
Хоть на мене брешуть, то я не боюся. [[2]
4. Хоть на мене брешуть, то я не боюся,
Піду до корчомки, горілки нап'юся. [[2]
5. Піду до корчомки, сяду я на боці,
Щось маю казати молодий шинкарці: [[2]
6. – Шинкарочко мила, дай горілки-пива,
Дай горілки-пива, не бійся никого,
Маю на заставу коня молодого.

¹ Мабуть, первісно: “самбір”, “самбор” – рід дерева (див.: Грінченко Борис. Словарь української мови: У 4 т. – Київ, 1909. – Т. IV. – С. 98).

² Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

7. Дай горілки-пива, нехай я нап'юся,
Нехай я нап'юся, горе забудуся. [2]

Співала Єлисавета Ковальчук (40)

Пор. №№ 300, 315, 372, 373.

316

[Звичайна]

1. Добрівонько зелена, |2
В три рядочки саджана...
2. Не шуми ти надо мною, |2
Як буду жйти під тобою...
3. За дві мілі, за три полі |2
Сидить сокол на топо...
4. Сидить сокол на тополі, |2
Піє пісню по нево....
5. Ой соколе, соколоньку, |2
Не жур• мою головонь...
6. Ой я сама журилася, |2
Лихий долі судила...
7. Я лихого мужа маю, |2
Буде бити – добре зна...
8. Буде бити, катувати, |2
Й а нікому ратува..

Співала Єлисавета Ковальчук (40)

317

[Звичайна]

1. Ой оддала мене мати, ой оддала, оддала,
Як зелену коноплину й в болотечко втопта...
2. Як й а тиї ж коноплині у болотечку гнити,
То так мені тяжко-важко з нелюбом в світі жи...
3. Ой узьму я відеречко¹ да й піду я по воду,
Чи не встріну риболовців, що хороші² на вро...?
4. – Ой ви, хлопці-риболовці, ви прекрасні на вроду,
Возьміт мене на човничок, перевезіт через во...
5. На човничок сядаючи, то тяженько зітхнула,
Од бережка од'їжджала – хустиною махну...

¹ У запису інформанта: “конопочку”.

² У запису інформанта: “прекрасні”.

6. Ніхто того не зобачив, тільки рідная мати,
Одсунула кватирочку: – Ходи, дочко, до ха...
7. Ой ти, доню любя-мила, яка ж бо ти вродлива!
– Що по тому, що вродлива, коли ж доля нещасли...

Співала Єлисавета Ковальчук (40)

Пор. № 284.

318

[Веснянка]

1. Ой весна наша красна, |2
Що ж ти нам принесла?
2. Старим по кійочку, |2
А дівонькам по віночку.

Співала Анастасія Прокопчук (-)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544

319

[Звичайна, балада]

1. Погнав Роман сиви воли на холодну росу,
А покинув свою милу на лижечку бо...
2. Ой паситься, сиви воли, не бійтеся вовка,
А я піду до дівчини, бо болить голов...
3. Як прийшов же він до хати: – На день добрий, серце!
Вона йому одказала: – Заріж жінку пер...
4. – Як же її зарізати – вона молоденька,
Подивлюся в колисочку – дитина малень...
5. – Піди, Роман, до Жидівки, напийся горівки,
Ой як прийдеш ти додому – вчепися до жін...
6. Пішов Роман до Жидівки, напився горівки,
Ой як прийшов він додому – вчепився до жін...
7. – Ой Романе, Романочку, ти, хадзяйський сину,
Не вважаєш ти на мене – вважай на дити...
8. – Тоді буду, моя мила, на тебе вважати,
Ой як піду до дунаю ножа полоска...

Співала Анастасія Прокопчук (-)

Пор. №№ 150/24, 262, 507.

320

[Звичайна]

1. Ой туди я піду, куди рік не ходила¹,
Ой чи не зобачу, кого вірно любила? |2
2. Не зобачу його, то товариша його,
Таки розпитаю за здоровечко його. |2
3. – Ой здоров [був], здоров, ти, невінчаній друже,
Спогадай на тее, як любилися дуже. |2
4. Як ми любилися, то й нас мати не знала,
Як ми розійшлися, як та чорная хмара. |2

Співала Анастасія Прокопчук (-)

Пор. № 378^a.

321

[Звичайна]

1. Тихо, тихо дунай воду несе,
Й а ще тихше дівка й косу чеше.
2. Що й начеше, то й на дунай несе. |2
3. Пливи, коса, й у темний луг просто. |2
4. В тому лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький.
5. Під явором коник вороненький,
На конику хлопец молоденький.
6. Сидить собі й у скрипочку грає,
Струна струні різ<...> промовляє.
7. Нема коньца в тихому дунаї,
Нема спину вдовиному сину.
8. Нема спину вдовиному сину –
Звів з розума молоду дівчину.

Співала Уляна Бикос (44)

Пор. № 386.

322

[Звичайна]

1. Ой вербо, вербо, вербо рясная,
Хто тебе розвив, весна красная?

¹ У запису інформанта: “Ой піду я туди, куди рік не ходила”.

2. Розвила мене густая лоза;
Не піду замож не за рік, за два.
3. Но піду замож й аж за п'ятого,
За п'яниченьку да й проклятого.
4. Ой кажуть люде, що милий не п'є –
Він щораночку із коршомки йде.
5. Він щовечора і щораночку...
Пропив коника ще й нагайочку.
6. Пропив коника ще й вороного,
Іде до стайні ще й по другого.
7. А я, молода, напротив його:
– Не бери коня ще й вороного!
8. – Милая моя, люблю я тебе,
Люблю я тебе, викупи мене.
9. – Ой не раз, не два викупляла я –
Проз оконічко й утікала я.
10. Проз оконічко й утікала я,
Ранніх солов'їв пробуджала я.
11. Ранні солов'ї: “тьох” да “отьох” –
Ллються слізенькі, як дрібний горох.
12. Ллються слізенькі згори до землі,
І кажуть люди, що добре мені.

Співала Федора Стрипчук (-)

Пор. №№ 554, 604/29.

323

[Звичайна, балада]

1. Ой за двором, за новеньким
Брала вдова льон дрібненький. |2
2. Брала вона, добірала,
Тонкий голос подавала. |2
3. На долині Василь косить,
Йому вітер голос носить. |2
4. Прийшов Василь додомоньку,
Склонив на стіл головоньку. |2
5. – Чом ти, сину, не п'єш, не їж,
Чого сидиш та й думаєш? |2
6. – Позволь, мати, вдову взяти –
Буду пити ще й гуляти. |2

7. – Ой позволю пить-гуляти,
Не позволю вдови взяти. |2
8. Ой бо вдова – чаровниця,
Щарувала мужа свого. |2
9. Щарувала мужа свого,
Ще й щарує сина мого. |2
10. Син матеру не послухав,
Сів на коня да й поїхав. |2
11. Стала мати проклинати,
Свого сина називати: |2
12. – Ой й а щоб ти, мій синоньку,
Да став в полі явороньком. |2
13. А той коник звіриною,
Й а нагайка гадиною. |2
14. Пішла мати жита жати,
Стала хмара навертати. |2
15. Стала хмара навертати,
Дрібний дощик накрапати. |2
16. Стала мати й утікати,
Під той явор спочивати. |2
17. Під той явор спочивати,
Й а з явора листя рвати. |2
18. Й а з явора листя рвати,
Да став явор промовляти: |2
19. – Не рви, мати, листя з мене,
Ти прокляла тяжко мене. |2
20. Ти прокляла тяжко мене,
Буде тобі гріх за мене. |2

Співала Федора Стрипчук (-)

324

[Звичайна]

1. Ой п'яна я та й валюся, |2
Йду додому та й боюся.
2. Я лихого мужа маю, |2
Буде бити – добре знаю.

Співала Федора Стрипчук (-)

325

[Звичайна]

1. Породила мене мати у святу середу,
Дала мені лиху долю – по <...>ереду.
2. Породила мене мати у святу п'ятницю,
Дала мені лиху долю – гіркую п'яницю.
3. Породила мене мати у святу суботу,
Дала мені лиху долю – велику сухоту.
4. Породила мене мати у святу неділю.
Дала мені лиху долю – де я її діну?
5. Ой вивезу лиху долю на торг продавати,
Усі знають лиху долю – не х•тять купувати.
6. Купіть, купіть, люди, долю, моя доля добра –
Як нап'ється, в коршмі б'ється і ночує вдома.

Співала Федора Стрипчук (-)

Пор. №№ 86/154, 533.

326

[Колядка]

1. Ой рано, рано кури запіли. Святий вечор!
2. А ще раніше Василько устав. Святий вечор!¹
3. Василько устав, кільцем забражчав.
4. Кільцем забражчав, звонком зазвонив.
5. Звонком зазвонив, братив побудив.
6. – Вставайте, брати, коні сідлайте.
7. Коні сідлайте, нагайки майте.
8. Бо поїдемо на полюванє.
9. Виполюємо конку в деревці.
10. Конку в деревці – панну в світлонці.

Співала Федора Стрипчук (-)

Пор. № 582.

327

[Звичайна]

1. Ой коню мій, коню, чи я тобі тяжкий,
Чи я тобі тяжкий, чи я тобі важкий? |2

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *абр*).

2. Чи я тобі тяжкий, чи я тобі важкий,
Чи козача зброя, чи дівчина моя? |2
3. – Ти мені не тяжкий, ти мені не важкий,
Ни козацька зброя, ни дівчина твоя. |2
4. Тільки мені тяжки стежки да дорожки,
Стежки да дорожки, коршомки новії. |2
5. Стежки да дорожки, коршомки новії,
Коршомки новії, дівки молодії. |2
6. Як ти з гори їдеш – мене не тримаєш,
А під гору їдеш – нагайкою краєш. |2
7. Ти їдеш до коршомки горілочку пити,
А мене прив'яжеш зубами звонити. |2
8. Ти їдеш до коршомки, скажеш меду дати,
А мене прив'яжеш до стовпа стояти. |2

Співала Федора Стрипчук (-)

328

[Звичайна]

1. Ой піду я <гором?>, бором да й стану я під явором.
Стоїть явор зелененький, пропав мій вік молоденький.
2. Ой піду я до криниці, беруть воду молодиці,
Чи всім людям таке горе, чи •но мені й одиниці?
3. Як всім людям таке горе, то не буду журитися,
А як мені й одиниці, піду в дунай втопитися.
4. Ой дай мені ти, мій милий, хоч яблочко укусити,
[.....]
5. Як солодке, то й укушу, а як гірке, то й покину,
Через тебе, вражий сину, я не живу, тільки гину.

[Співала Федора Стрипчук (-)]

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 293^б,
307/25, 373, 407^б, 516, 560; 36/28, 530^а.

329

[Веснянка]

1. Ой весна красна, ой весна красна – з стріхи вода капле,
з стріхи вода капле.
2. А хлопчикові молоденькому мандрівонька пахне,
мандрівонька пахне¹.

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *абвв*).

3. Мандрував же він, мандрував же він у чистеє поле.
4. За ним дівчина, за ним дівчина: – Вернися, соколе!
5. – Ой не вернуса, ой не вернуса – згордувала мною.
6. А буде ж твоє гордуванічко все передо мною.
7. Роса кісонька, роса кісонька під мею ногою.

Співала Анна Черства (17)

Пор. №№ 254/150, 338, 522^а.

330

[Веснянка]

1. Зійди, місяченьку, |2
Та й на нашу вулоньку. |2
2. На нашій вулоньці – |2
То всі хлопці-молодці. |2
3. Нема найкращого |2
Од Василька нашого. |2
4. Сім пар чобіт стоптав, |2
Через тешин двір йдучи. |2
5. Щоб теща хвалила, |2
Щоб Надюня любила. |2
6. А тещонька хвалить, |2
То й Надюньочка любить. |2
7. А Василько каже: |2
– Я Надюнечку люблю,
То й черевички куплю.
8. А Надюня каже: |2
– Зроду їх я не мала,
То й на воду пустила.
9. Пливіте з водою – |2
Я ще буду дівонькою. |2

Співала Анна Черства (17)

Пор. №№ 289, 432.

331

[Весняна гра]

1. – Чом ти, Галю, не гуляєш, Галю, Галю?
– Я не маю черевичок, кавалеру.

2. – То я тобі, Галю, справлю¹, Галю, Галю.
– То я тобі подякую, кавалеру.

Далі все повторюється з заміною ключового слова ...‘черевичок’... на такі: 3. ...‘сукеччини’...; 5. ...‘хустиноньки’...; 7. ...‘панчошечок’...

Співала Анна Черства (17)

Пор. №№ 132/123, 361, 549.

332

[Звичайна]

1. Ой п'яниця п'є, йому Бог дає.
За ним, за ним його матусенька дрібні сльози ллє. |2
2. – Ой синочку мій, дитино моя,
Не пий, не пий теї горілочки, бо зведе з ума. |2
3. – Матусю моя, буду пити я,
Бо та горілочка, як мед, солоденька – пропав тепер я! |2

Співав Юліан Сангуш (-)

Пор. № 644/136.

333

[Звичайна]

1. Ой зацвіла червона калина над криницею;
Горе жити, моя рідня мати, за п'яницею.
2. Бо п'яниця – недбайлиця, і день, і ніч п'є,
А як прийде із коршми додому – мене, молоденьку, б'є.
3. Ой вийду я за нові ворота, там матуся йде,
Питається мене матусенька: – Чи п'яниця вдома є?
4. – Стиха, мати, стиха, моя рідня, стиха говори,
Спить п'яниця у новій коморі – прошу тебе, не збуди.
5. – Ой нехай спить, ой нехай спить, нехай не встане,
Може, твоя бідна головонька од журбоньки одстане.
6. – Не лай, мати, не лай, моя рідня, не лай ти його,
В мене діти, в мене дрібнесеньки – горе жити без його.

Співала Анастасія Прокоп'юк (23)

¹ У запису інформанта: “куплю”.

27 квітня, [вівторок]

с. Здовбичя Дубенського повіту
[Дубенського р-ну Рівненської обл.]

334

[Звичайна]

1. Ой у полі крутий явір, з-під коріння йде вода –
Там дівчина воду брала, хорошая, молода. |2
2. Дарма, дівко, цвіти сіеш, вони тобі не зійдуть,
Дарма батька, матір просіш, бо за мене не дадуть. |2
3. Ти богата, а я бідний, батько-мати в тебе є,
Двір широкий, нова хата, а що в хаті – все твоє. |2

Співали Марія Ткач (17) - 2 голос,
Ніна Сидорчук (18) - 1 голос

Пор. № 228, а також № 434.

335

[Звичайна]

1. Та туман яром, по долині,
Та широкий лист на калині. |2
2. А ще й ширший на дубочку.
Кличе голуб голубочку: |2
3. – Та ходи ж, Галю, поцілую,
Да нема sweї, хоч чужую. |2
4. – Та нащо чужу цілувати,
Своїй жалю завдавати. |2
5. Чужа ходить та радіє,
А своя ходить – серце мліє. |2

Співали Марія Ткач (17) і Ніна Сидорчук (18)

Пор. №№ 82, 597.

336

[Звичайна]

[a]

1. Ой чиє то сіно лежить на покосах?
Чия то дівчина розчесала коси? |2
2. Ковальове сіно лежить на покосах,
Ковальова дівка розчесала коси. |2

[6]

1. – Ой тату мій, тату, щось маю казати,
Вже літа проходять – я ще не жонатий. |2
2. – Ой на тобі, сину, рубля золотого,
Купи собі, сину, коня вороного. |2
3. Купи собі, сину, коня вороного,
Постав на стоянці, промовляй до нього. |2
4. – Ой щоб тобі, тату, так тяжко вмирати,
Як м•ні, молодому, з конем розмовляти. |2
5. Кінь води нап'ється, на соломці ляже,
А хто ж мені, молодому, всю правду розкаже? |2

Співали Марія Ткач (17) і Ніна Сидорчук (18)

Пор. №№ 534, 578, 598^a.

337

Весільна

(співають дружби і свахи,
як іде молода до молодого на коровай)

1. Летять галочки у три рядочки – зозулька попереду;
Ідуть дружечки у три радочки – Гануня попереду.
2. Усі галочки та й посідали – зозулька на калині;
Усі дружечки по лавках сіли – Гануня на посаді.
3. Усі пташечки защебетали – зозулька закувала;
Усі дружечки та й заспівали – Гануня заплакала.

Співали Марія Ткач (17) і Ніна Сидорчук (18)

Пор. № 540.

338

[Веснянка]

1. Ой весна красна, ой весна красна – із стріх вода капле,
із стріх вода капле.
2. Молоденькому та Їванцьові мандрівочка пахне,
мандрівочка пахне¹.
3. А він мандрує, а він мандрує та все в чисте поле.
4. За ним дівчина, за ним дівчина: – Вернися, соколе!

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *абвв*).

5. – Ой не вернуса, ой не вернуса, бо гордиш ти мною.
6. •Би не гордила, •би не гордила, то взяв би з собою.

Співала Марія Ткач (17)

Пор. №№ 254/150, 329, 522^а.

339

[Веснянка]

1. Вербовеє колесо |2
2. На заслоні стояло |2
3. Та три чуди видало. |2
4. Перше чудо – все баби, |2
5. Друге чудо – все дівки, |2
6. Третє чудо – парубки. |2
7. Баби личать червінці, |2
8. Дівки личать грошики, |2
9. А парубки – черепки. |2
10. Баби ведуть коники, |2
11. Дівки ведуть волики, |2
12. А парубки [.....]

Співали Марія Ткач (17) і Ніна Сидорчук (18)

Пор. № 271/339.

340

1. Уже сонце над хатами –
Трусять жиди лахманами.
Ой паночку наш,
Час додому, час.
2. Уже сонце у фасолі –
Наробились ми доволі.
Ой паночку наш,
Час додому, час.
3. Уже сонце у говсі –
Щитай, пане, чи є всі.
Ой паночку наш,
Час додому, час.

Співали Марія Ткач (17) і Ніна Сидорчук (18)

[Без дати, початок травня]

*с. Мартишківці Кременецького повіту
[Лановецького р-ну Тернопільської обл.]¹*

341

Веснянка

(мотив, який переважає у веснянках)²

1. Ой там коло млина зацвіла калина;
Захотіла йти гуляти молода дівчина. |2
2. – Пустити мене, мати, у сад погуляти,
Як запіють перші кури – я прийду до хати. |2
3. Перші кури піють, а другі сокочуть,
Кличе мати вечерати, а дочка не хоче. |2
4. – Вечерайте, мамо, щось-те наварили,
Бо вже мені, молодій, вечера не мила. |2
5. Вечерайте, мамо, із своїми дітьми,
Бо вже мені, молодій, тре• пари глядіти. |2

Співала Дарія Поєздник (17)

Пор. №484.

342

Веснянка

1. Ти, діброва, ти, зелена,
Що-сь так рано спустошана? |2
2. “Мене хлопці спустошили,
На покоси положили”. |2
3. Просилося трохзіленько:
“Ополи мене, дівонько!” |2
4. Не можу тя ополоти,
Стоїть нелюб вкрай ворота. |2
5. Стоїть нелюб вкрай ворота,
Держить коня за поводи. |2

Співала Дарія Поєздник (17)

¹ Див. також №№ 429 – 434.

² За змістом радше звичайна.

343

Веснянка

1. – Заїньку, попід лісом – дорога,
Чого тобі, заїньку, побитая голова? |2
2. – Хлопчики на зальоти ходили,
Вони мені, молодому, головоньку побили. |2

Співала Дарія Поездник (17)

344

Веснянка

Ми в кривого танца йдемо,
В нему кінця не знайдемо.

Співала Дарія Поездник (17)

Пор. №№ 130/119, 208*/75, 453.

345

Принагідна

1. Червона калина, чого в лузі стоїш,
Чого в лузі стоїш, гей, чом не процвітаєш? |2
2. Чого в лузі стоїш, чом не процвітаєш,
Чи жари боїшся, гей, чи дощу бажаєш? |2
3. Ти підеш горою, а я – долиною,
Ти зацвітеш терном, гей, а я – калиною. |2
4. Пішла стара мати калини ломати:
– А то не калина, гей, то моя дитина! |2
5. – Щоб ти знала, мамцю, яка мені біда,
То б ти передала, гей, горобчиком хліба. |2
6. Горобчиком хліба, синичкою солі,
То б ти викупила, гей, з тяжкої неволі. |2

Інформант не вказаний

Пор. №№ 160/40, 445.

346

[Веснянка]

1. Ой у саду, садочку |2
2. Скопаю я градочку, |2

3. Посаджу я вишеньку. |2
4. Родить, вишні, ягоди! |2
5. В нашім селі парубки, |2
6. То всі грають на дудки. |2
7. •Но Василько не грає. |2
8. Собі думку думає. |2
9. Кинув дудку у говес – |2
10. Сам поїхав у Адєс•. |2
11. Продавати пшеницю, |2
12. Купувати спідницю. |2
13. Он пшениці не продав – |2
14. Собі Ганю сподобав. |2

Інформант не вказаний

Пор. № 437.

347

[Колядка]

1. Ой в ліску, в ліску на жовтім піску.
Ой дай, Боже! На жовтім піску.
2. Там пава ходить, пір'єчко губить.
Ой дай, Боже! Пір'єчко губить¹.
3. Мамуня (?) ходить, пірце збирає.
4. Збирає пушок, кладе в фартушок.
5. З фартушка бере, віночок плете.

Інформант не вказаний

348

[Обжинкова]

1. Котився вінок з поля |2
Та до самого двора.
2. Котиться, тарахоче, |2
Бо горілоньки хоче.

Інформант не вказаний

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою *аб; рб*).

349

Весільна [приспівка]

На городі картопелька.
Люблять хлопці, хоч маленька,
Хоч маленька, невеличка –
Чорноброва, круглолиця.

Інформант не вказаний

350

[Весільна приспівка?]

1. Ой у саду сосна – там трава обросла;
Пригадай, дівчино, при кому ти зросла. |2
2. Ой зросла я, зросла при рідній матінці,
Пригадай, дівчино, як то добре дівці. |2
3. Поглянь-но, дівчино, пташечки співають,
А вже твій віночок ангели тримають. |2
4. Поглянь-но, дівчино, на церковці вежа,
А вже твій віночок на престолі лежить. |2

Інформант не вказаний

6 травня¹, [четвер]

*с. Будки Кременецького повіту
[Кременецького р-ну Тернопільської обл.]*

351

Веснянка

1. Весна наша, весна, |2
Що ж ти нам принесла?
2. Старим людям розмовоньку, |2
Малим дітям забавоньку.
3. Малим дітям забавоньку, |2
А дівчатам по віночку.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. №№ 53#/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 318, 375, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

¹ Записи цього дня були здійснені в селищі (Новий) Почаїв.

352

Веснянка

Ой як, як
Миленькому постілати?
Ой так, так!

Співала Павлина Корчинська (47)

353

[Веснянка]

1. Ой вечір, вечір, вечеріною,
Ой хто ж то їде дорожиною?
2. Ой їде, їде Івасьо п'яний,
Вийди, Гануню, то твій коханий.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. № 292/41.

354

[Весняна гра]

1. Заїньку сивесенький,
Заїньку малесенький!
Ані тобі, заїньку, куда вискочити,
Ані тобі, заїньку, куда виглянути.
За високими горами,
За низькими долинами –
Заїнько наш.
2. Заїньку, поклонися,
Заїньку, подивися!
Ані тобі, заїньку, куда вискочити,
Ані тобі, заїньку, куда виглянути.
За високими горами,
За низькими долинами –
Заїнько наш.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. №№ 202, 255/105, 403,
а також частково № 456 (строфа).

355

[Веснянка]

1. – Рубай, сину, яворину – буде добре клиня,
буде добре клиня.
Бери, сину, сиротину – буде господиня,
буде господиня.
2. Рубай, сину, яворину – нехай тріски скачут,
нехай тріски скачут.
Бери, сину, сиротину – нех богачки плачут,
нех богачки плачут.
3. – Не з всякої яворини буде добре клиня,
буде добре клиня,
Не з всякої сиротини буде господиня,
буде господиня.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. №№ 273/151, 275/88, а також № 245.

356

[Обжинкова]

[а]

1. Наш господар – зазорця, |2
Вижав жито за сонця.
2. Й а сусіди ліниви, |2
Стоїть жито на ниві.
3. Й а гроші лежать в скрині, |2
А жито марнується на ниві.

[б]

1. Наш господар, як пан – |2
На нему сивій жупан.
2. Сивого коня має,
По полі поїжджає.
3. По полі поїжджає,
Женчиків доглядає:
4. – Женчики мої мили, |2
Як ся ви, потомили?

5. – Потомила нас нива, |2
Не так нива, як гори.
6. Широкиї загони, |2
Широко заганяли.
7. Нивоньку дожинали, |2
І рученьки потомили.

Співала Павлина Корчинська (47)

357

Веснянка

1. Ой ніхто ж там не бував,
Де я явір підрубав.
2. Ой зійшло там, зійшло три місяці ясных.
Ой яворе, явороньку зелененький.
3. Ой вийшло там, вийшло три дівоньки красних.
Ой яворе, явороньку зелененький¹.
4. Ідна дівонька – молода Мариня.
5. Другая дівонька – молода Ганя.
6. Третя дівонька – молода Настуня.
7. Ой ніхто ж там не бував,
Де я явір підрубав.
8. Ой зійшло там, зійшло три місяці ясных.
Ой яворе, явороньку зелененький.
9. Ой вийшло там, вийшло три парубки красних.
Ой яворе, явороньку зелененький.
10. Один парубочок – молодий Івасьо.
11. Другий парубочок – молодий Павлуньо.
12. Третій парубочок – молодий Микола.
13. Маринуню взяти – для Івася дати.
14. Ганунуню взяти – для Павлуня дати.
15. Настунуню взяти – Миколіві дати.
16. Молодий Іваньо купив даруночок.
17. Купив даруночок – шовковий платочок.
18. Молодий Павлуньо купив даруночок.
19. Купив даруночок – чорний чобіточок.

¹ Другий рядок (рефрен) відтворюється в кінці кожної строфи (за схемою *AP*), окрім 7 строфи.

20. Молодий Микола купив даруночок.
21. Купив даруночок – для неї обручку.
22. Купив він обручку, насадив на ручку.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. № 127/7, а також №№ 77/142, 545.

358

[Колодкава]

1. Стояла на колодці,
Моргала на молодців:
– З гаю, молодці, з гаю –
Чорнії вочи маю!
2. Чорна курочка, чорна
Вилетіла на жорна,
Як стала сокотати,
Не дала мені спати.
3. Бодай той півень збудив,
Що мене зраня збудив,
Як була б не збудила[сь],
Була б боса ходила.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. № 247.

359

[Весняна гра]

1. – Ой воротар, воротар,
Водчиніте ворота!
2. – Чого ви нас кличете,
Що нам за дар даєте?
3. – Ой даємо, даємо
Золотее дзернятко.
4. – А ми теї приймемо
Крайнее дитятко.

Примітка Ю. Цехміструка: “Далі не пам’ятає”.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. №№ 128/122, 451, 583.

360

[Весняна гра]

1. Горобчику, шпачку, шпачку,
Чи бував ти в моїм садку?
Ой як, як, копають на мак?
Ой так, так, копають на мак.
А ти, шпачку, – дурак.

Далі все повторюється з заміною ключового слова 1. ... ‘копають’ ... на такі: 2. ... ‘сіють’ ...; 3. ... ‘полять’ ...; 4. ... ‘стигне’ ...; 5. ... ‘жнуть’ ...; 6. ... ‘сховають’ ...

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. № 625.

361

[Весняна гра]

1. – Ой чиму ж ти не гуляєш, Галю, Галю?
– Я не маю сукиночки, кавалеру.
2. – То я тобі, Галю, справлю, Галю, Галю.
– То я тобі подякую, кавалеру.

Далі все повторюється з заміною ключового слова 1. ... ‘сукиночки’ ... на 3. ... ‘черевичок’ ...

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. №№ 132/123, 331, 549.

362

[Приспівка]

Ой пилося, пилося,
По запасці теклося,
Ще й по чорний пулі –
На здоров'я мені.

Співала Павлина Корчинська (47)

363

На хрестинах [? – Звичайна]

1. На добраніч усім на ніч, бо уже я та піду спати,
За воротьма зелен явір – там я буду на тебе ждати.

2. Ой чи явір, чи не явір, чи зелена та яворина,
Межи стома дівоньками тільки мені та одна мила.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. № 245.

364

На хрестинах

[a]

1. – Понагай-бі, кумонейку, понагай-бі,
Пожич мені чоловіка, хоч на два дні.
2. – Бо я свого чоловіка не поживу,
Бо я його додомоньку не закличу.
3. Бо й то мені чоловіка Господь дав,
Бо то мені мій чоловік – господар.
4. Бо він мені і нагоре, і насіє,
А він мені намолотить ще й навіє.
5. А він мені і натовче, і намеле,
Ні для кого ж, кумуненько, – всьо для мене.

[б]

1. Ой з-за гори місяченько, з-за гори –
Нема мого миленького з дороги.
2. – Добрий вечір, моя мила, чи чуєш,
Ой з кім же ж ти цю ніченьку ночуєш?
3. – Не сама я, мій миленький, не сама,
•Но з своїми діточками, всі• трома.
4. Ой одна дитинонька в головах,
А другая дитинонька у ногах.
5. А третя дитинонька під боком –
Бідна моя головонька з клопотом.
6. – Не журися, моя мила, не журись:
Засіяв я пшениченьку, три лани;
7. Як ти тую пшениченьку собиреш,
То з своїми діточками прожиєш.

Співала Павлина Корчинська (47)

365

На хрестинах [приспівка]

1. Ой кумцю, кумцю, добра горілка,
Випиймо, кумцю, ще й з понеділка. |2
2. Зложимся, кумцю, по злотих сорок,
Випиймо, кумцю, ще й у вівторок. |2
3. Поженім, кумцю, тую череду,
Вип'ємо, кумцю, ще й у середу. |2
4. Зложимся, кумцю, по два пудочки,
Вип'ємо, кумцю, ще в четвер трошки. |2
5. Продаймо, кумцю, рабу телицю,
Вип'ємо, кумцю, ще й у п'ятницю. |2
6. Покиньмо, кумцю, всюю роботу,
Вип'ємо, кумцю, ще й у суботу. |2
7. Ой маю, кумцю, в Бозі надію,
Вип'ємо, кумцю, ще й у неділю. |2

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. № 443.

366

Весільна

(як роздають коровай)

1. Й огнися на зілля |2
З подвір на весілля.
2. Поставляю єго |2
На тесовим столі.
3. На тесовим столі, |2
На ляному •брусі.
4. – Вгадай, парубонько, |2
Що то за зіленько?
5. – Гранчастий барвінець – |2
Молодий на вінець.

Співала Павлина Корчинська (47)

367

На хрестинах

1. Ой напиймося нині |2
На солодкому вині. |2
2. Бо й вже ж завтра не будем, |2
Бо вкупоньці не будем. |2
3. Розійдемся з собою |2
Як рибонька з водою. |2
4. Як рибонька попід льодом, |2
Я, молода, з своїм родом. |2

Співала Павлина Корчинська (47)

368

На хрестинах

[напливова, дворацька]

Коли пити, пити – випивати до дна,
Коли спати, спати – спати до полудня.
Ой коб• же ж ти – мій товариш,
Коли ж мені рибку звариш,
А як звариш, то застудиш,
До рибоньки збудиш.

Примітка Ю. Цехміструка: “Далі забула”.

Співала Павлина Корчинська (47)

Пор. №№ 182, 635.

369

Весільна

[приспівка]

1. Журилися воріженьки, журилися люди,
Що й на моїй головоньці віночка не буде.
2. Я на своїй головоньці віночка ізношу,
Й а я своїх вороженьків на весілля спрошу.

Співала Марися Денисюк (18)

370

Весільна

1. Їхав, їхав Івасюньо на сивим коні,
Й а наглянув Марисюню на своїм дворі.
2. – Бувай здоров, Марисюню, тепер ти моя!
Вона встала й одказала: – Неправда твоя.

Співала Павлина Корчинська (47)

371

[Напливова, напівписемна]

1. Та темная ничка, невидна, |2
Восінная, холодна.
2. Та ни з ким ночку ночувать, |2
Ни вечери вечерять.
3. Ой вийду я й у лісок, |2
Пушу стиха голосок.
4. Пушу стиха голосок, |2
Чи не [в]чує мій дружок?
5. А мій милий все слухав, |2
Дрібні листи написав.
6. Дрібні листи написав, |2
До милої відіслав:
7. – Подай, мила, рученьку |2
Через бистру річеньку.
8. – Ой рада б я ручку дать, |2
Коли вороги стоять.
9. Вони за нас вогорять¹, |2
Хтять розлученьку нам дать.
10. – Не розлуче нас ніхто, |2
Ані місяць, ні зора.
11. Ані місяць, ні зора, |2
•Но сирая мать-земля.

Співала Павлина Корчинська (47)

---

¹Говорять.

372

[Звичайна]

1. Ой ти дубе, дубе, гей, дубе кучеравий, да гей!
А на тому дубі три голуби гуде.
2. Три голуби гуде, гей, голубка воркоче, да гей!
Козак дівчиноньку покидати хоче.
3. Покидати хоче, гей, – якось воно буде, да гей!
Чорні брови маю – я ними моргаю.
4. Чорні очі маю, гей, – я ними дивлюся, да гей!
Що люди вогорять – я їх не боюся.
5. Піду до корчемки, гей, горілки нап'юся, да гей!
За тебе, козаче, зовсім забудуся.

Співала Надія Столяровська (18)

Пор. №№ 67/160; 300, 315, 373.

13 травня, [четвер]

*с. Усичі Луцького повіту
[Луцького р-ну Волинської обл.]*

373

[Звичайна]

1. Чорні брови маю – я ними мургаю,
Хоць вороги брешуть – я на їх не дбаю.
2. Чорні гочи маю – я ними дивлюся,
Хоць вороги брешуть – я їх не боюся.
3. Хоць вороги брешуть – я їх не боюся,
Глибока криниця – піду й утоплюся.
4. – Не топись, козаче, бо душу загубиш,
Ходім звінчаймося, кули вірно любиш.
5. При•шли ми до попа, нема попа вдома –
Чи твоє нещастя, чи моя недоля?
6. При•шли ми до попа, а піп не вінчає –
Бодай щастя не мав, хто нас розлучає!

Співала Теодора Лукашевич (58)

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 293^а,
307/25, 407^а, 516, 560, а також № 328.

374

[Обжинкова]

[а]

1. Ой й обжинки, господару, й обжинки, й обжинки.
2. Ой дай же нам меду-вина, горілки, горілки.
3. Й ще нам тая горілка не мила, не мила.
4. Широкая нивонька втомила, втомила.
5. Не так нива, як гори, як гори, як гори.
6. Що займали широкії загони, загони.
7. Широкії загони займали, займали.
8. Поки [в]сього житечка дожали, дожали.

Пор. №№ 183/198, 204/11, 422, 491.

[б]

1. Й ой наша господинька, ой наша, ой наша.
2. Ой згубила ключики од паса, од паса.
3. Й гой дай, Боже, дай, Боже, щоб знайшла, щоб знайшла.
4. Нам горілки принесла, принесла, принесла.

[в]

1. Й гой котився віночок по полю, по полю.
2. Ой просився в господаря в стодолу, в стодолу.
3. Й возьми мене, господарю, в стодолу, в стодолу,
4. Зложи мене, господарю, в сторону, в сторону.
5. Й нехай же я в сторононьці зодпочину, зодпочину.
6. Й доки й мене розсіють на ниву, на ниву.
7. Як я буду на нивоньці зеленіти, зеленіти –
8. Буде твоє серденько веселіти, веселіти.
9. Як я буду на нивоньці пусихати, пусихати,
10. То й буде нас пан господар дождати, дождати.

Співала Теодора Лукашевич (58)

375

[Веснянка]

1. Й ой весна красна, ой весна красна, що ж ти нам принесла,
що ж ти нам принесла
та що ж ти нам принесла?
2. Принесла я літо, принесла я літо, щоб родило жито,
щоб родило жито
та щоб родило жито

Співала Павлина Карп'юк (59)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 318, 351, 399, 425, 457, 480, 524, 544.

376

Веснянка[-гра]

1. – Чи не слухали, чи не видали й меї бабонькі на торзі?
2. – Й хоць ми слухали, хоць ми видали, то й не будемо казати.
3. – А я хліба напечу,
Свою бабоньку викличу.
4. – Ми той хлібець іззімо,
А бабоньци не дамо.

Співала Павлина Карп'юк (59)

Пор. №№ 201, 455, 481, 548, 571.

377

Веснянка

1. Ой на •болоні широкеї
Повно коників наведян...
2. Повно коників наведено,
Золотим путом попутан...
3. Вийди, дівчино, за ворота,
Виплутай коня із золот...
4. Виплутай коня вороного
Під хлопчину молодог...

Співала Павлина Карп'юк (59)

378

[Звичайна]

[а]

1. З гори, коню, з гори, коню, з гори на долину;
Любив козак дівчиноньку, як мати дитину.
2. Й любив єї, кохав єї, нас мати не знала,
Теперечка розійшлися, як чорная хмара.
3. Чорна хмара розійдеться, то й дощу не буде,
А з нашого коханнячка нічого не буде.

Пор. № 320.

[б]

1. Ой на ставу, на ставочку – там качка несеться,
Не будемо, серце, в парі, так мені здається.
2. Ой на ставу, на ставочку – там качор ночуї,
Не будемо, серце, в парі, душа моя чуї.
3. Ой на ставу, на ставочку – там три дороженьки,
Не будемо, серце, в парі, через вороженьки.
4. Скрипливій воротечка, скрипливій люде,
На кого ви набрешете, як мене не буде.

[Співала Павлина Карп'юк (59)]

Пор. №№ 155/36, 603.

379

[Колодкова]

1. Ой упала колодочка з печи
Та побила Семенови плечи.
2. Ото тобі, Семене, за мене,
Не ходи по ночах до мене.

Співала Катерина Бендера (62)

Пор. №№ 20^а/51, 188, 472.

380

[Звичайна]

1. Ой дівчина по гриби ходила,
В зеленому лісі заблудила. |2

2. Ой ходила од дуба до дуба,
Ой тут же я ночувати буду. |2
3. Я думала, що дуб зелененький,
А то стоїть коник вороненький. |2
4. – Ой козаче, козаче-гультяю,
Вивідь мене на дорогу з гаю. |2
5. Щоб дівчина дороги не знала,
То козака гультяюм не звала. |2
6. Ой назвала: “Козак молоденький,
Вивідь мене на шляшок битенький”. |2

Інформант не вказаний

Пор. №№ 282, 504.

381

[Напливова, російська?]

1. Ой ти, вишньо моя кучеравая,
Ой а де ж ти росла, молоджавая?
2. Ой я в саду росла, тонка виросла,
На дунай, на ріку похилилася.
3. На дунай, на ріку похилилася,
Там стояла дівча, зажурилася.
4. Там стояла дівча вчора з вечора,
Зажигала свічу з воску ярого.
5. Зажигала свічу з воску ярого,
Дожидала маладця молоджавого.

Інформант не вказаний

382

[Звичайна]

1. Журба за журбою, журба за журбою¹,
В•дала мене мати замуж мулодою. |2
2. В•дала мене мати за биструю воду,
За биструю воду, далеко й од роду. |2
3. Я не нажилася, я не набулася,
Розкоши не мала, літа змарнувала. |2
4. – Пусти ж, мій миленький, в вишньовий садочок,
Я не буду рвала твоїх ягодочок. |2

¹ У рукописі закреслено інший початок: “Біда за бідою, журба за журбою”.

5. Ой вирву я квітку, ту з рожи, з барвінку,
Та й піду до броду та й пушу на воду. |2
6. Ой піду до броду та й пушу на воду –
Пливи, з рожи квітка, й до мого роду. |2
7. Плила з рожи квітка, при березі стала,
Вийшла й мати з хати з відром води брати,
Познала квіточку своєму дитяти.
8. – Ой десь же ж ти, доню, цилий рік лежала,
Ой що твоя квітка на воді зов'яла. |2
9. – Не лежала, мамцю, ни дня, ни години,
Попалася в руки й невірний дружині. |2
10. А я йому даю і сир, і сметану,
Й а він мені лає то в тата, то в маму. |2
11. Й а куханка стелить білеє ряденце,
Й а він єї каже: “Жиймо в парі, серце!”

Інформант не вказаний

Пор. №№ 520⁶, 576, а також № 163.

*с. Людвісин [Луцького повіту]
[Луцького р-ну Волинської обл.]*

383

[Напливова, польська]

1. W białym ogródeczku zelona pietruszka;
Przysuń że sie Janku do mojego łózka.
<W>ona mu rada,
Mu wyszyła chusteczkę –
Dała mu.
2. Wyszyła chusteczkę białym jedwabnikiem,
Podała Jankowi z komory okienkiem.
Naści ze schowaj,
Że ojciec z matką nie wie –
Kochajże.
3. Jak się ojciec z matką o tem dowiedzieli,
Poszli do sąsiada i opowiedzieli.
[.....]

Співала Вікторія Вахова (46),
навчилася від Теклі Якубовської (80)

384

[Напливова, польська]

1. Wiejska mamuniu, ładną córkę masz,
Nie wydajże ju za chłopą-hultaja, bo jej hurody żal.
2. Bo jej j uroda bystra jak woda,
<W>usteczka jej się zarumieniły, jak róża w ogrodzie.
3. Różę wykopać – nie będzie rosła,
Ach do mej mamy, do mej ukochanej dróżka mi zarosła.
4. Dróżka mi zarosła piachem zawiana,
Ach mamó moja, droga, ukochana, za kogoś mi dała.
5. Dalaś mnie dała za chłopa-chama,
A chłop-cham pije, a mnie biedną bije, mamuniu kochana.

Співала Вікторія Вахова (46),
навчилася від Теклі Якубовської (80)

385

[Напливова, польська]

1. Biedna sierońina służy za pastucha,
Cudze krówki pasie, cudzych ludzi słucha.
2. Tęskni on za wioską i za rodzicami,
Gdy wspomni matulę – zalewa się łzami.
3. Śni się matuś w nocy, śni się jakby żywa,
Stoji na góreczce i synoczka wzywa:
4. – Chodźże tu, Jasiniu, niechże cię umyję,
Niechże ci koszulkę upiorę, uszyję.
5. Niechże ci upiaczę chleba bielutkiego,
Niechże cię przytulę do serca swojego.

*с. Усичі Луцького повіту
[(Луцького р-ну Волинської обл.)]*

386

[Звичайна]

1. Й тихо, тихо дунай воду несе. |2
2. Й а ще й тихше дівча косу чеше. |2
3. Й що начеше, то на дунай несе. |2
4. Й пливи, косо, бистрою водою, |2
5. То я буду зараз за тобою. |2
6. Й пливи, косо, до темного лугу. |2

7. Й в темнім лісі – явор зелененький. |2
8. Під явором – коник вороненький. |2
9. На конику – козак молоденький. |2
10. Сидить собі й у скрипочку грає. |2
11. Струна струні вірно промовляє: |2
12. Нема спину й вдовиному сину. |2
13. Звів з розума мулоду дівчину. |2
14. Ой як звів же, на коника всівши, |2
15. “Будь здорова, дівчинонько моя”. |2
16. Ти – кавалір, а я й – вічна вдова. |2
17. Тепер же я – не вдова й не дівка. |2
18. Зосталася людська й поговірка. |2

Співала Катерина Бендера (62)

Пор. № 321.

387

[Звичайна]

1. Ой льон брала, ой льон брала, льон стелила,
Ду тихого дунайоньку говорила: |2
2. – Тихий дунай, тихий дунай, бистра вода,
Ой кому я суджана, така м•лода? |2
3. Чи попові, чи дякові – суди, Боже,
Ой як тому гультьайові – не дай, Боже. |2
4. •Но дай мене, моя мамцю, за такого,
Що він мене вірно любить, а я його. |2
5. Не дай мене, моя мамцю, за піяка,
Бо пропаде худобиця, хоч би яка. |2
6. А я в sweї мамуненьки на одході,
Посаджу я зелен явор на городі. |2
7. Рости, рости, зелен явор, розстелайся,
Й а ти мене, мамуненько, забувайся. |2

Співала Єфросинія Семенок (39)

388

[Звичайна]

1. Й а з горбочка й ув лісок |2
Подай, дівча, голосок.

2. Ой рада б я голос дать, |2
В саду вишеньки шумлять.
3. В саду вишеньки шумлять, |2
Про нас люди говорять.
4. І про тебе, про мене, |2
Що ти ходиш до мене.
5. Коли ходиш, то й ходи, |2
Поговору не роби.
6. Бо як зробиш поговір – |2
Я не твоя, ти не мій.

[Співала Єфросінія Семенюк (39)]

389

[Звичайна]

1. Ой Боже, Боже, коли той вечор буде,
Коли й о мені наговоряться люди.
2. Як сонце зайде, то й тоді вечор буде,
Як ручки згорну – наговоряться люди.
3. Люди й говорять, й а на серденьку й туго,
Широка нива – скосити її трудно.
4. Косарі косять, а вітрець повіває,
Шовкова трава на покоси лягає.
5. Шовкова трава на покоси лягає,
Ой десь мій милий на сивим коню грає.
6. – Ой кидай, милий, на сивим коню грати,
Ходи до мене вечери вечерати.
7. – Вечера й мила, ой вечера здорова –
Припала мені й на Україну дорога.
8. – Тобі й дорога, а мені шляшок битий,
Як ти поїдеш, з ким же я буду жити?
9. Тобі дорога, а мені дороженька,
Тобі соловей, а мені зозуленька.
10. Тобі соловей – раненько щебетати,
Мені зозулька й в вішнів сад кувати.

Співала Катарина Бендера (62)

Пор. строфи 1-2 з № 411* (1-2 строфи),
а строфи 7-10 з № 27/93 (8-11 строфи).

390

[Напливова, дворацька]

1. Червоная калинонька в лузі –
Чугось моя й гуловонька в тузі.
Й ни ходити, й ни робити,
Ни з миленьким говорить
За лихими ворогами.
2. Не сама я пу садочку й ходжу –
Козаченька й за рученьку й воджу.
Всі ягодки й обірвала,
Козаченька й годувала –
Я думала, що мій буде.
3. – Ой лугами, козаче, лугами,
Перелита дорога чарами.
– Я тих чарув не боюся,
Я з чарами розминуся,
А до тебе не вернуся.
4. – Ой вернися, козаче, й вернися,
Єсьць у мене мед-вино й напийся.
– Нащо й мені вертатися,
Меду й вина впиватися,
Лучче й було не знатися.

[Співала Катарина Бендера (62)]

391

[Звичайна]

1. Попід гаєм конем грає, попід лициною;
Чи не бачив товариша з мею дівчиною?
2. Ой хоч бачив, хоч не бачив, не буду казати,
Пошла твоя дівчинонька з-под гаю до хати.
3. В неї сукня гранатова, сама чорноброва,
Фартушина зелененький, сама й молоденька.
4. – Чи ти чула, дівчинонько, як я тебе кликав,
Понад твоє оконечко сивим конем їхав?
5. – Ой хоч чула, хоч не чула, не обзивалася,
Й а на тебе, козаченьку, не сподівалася.
6. Дала тобі поклин добрий, коня вороного,
Дала тобі хустиночку із шовку самого.

7. – Молодая дівчинонько, де ту хустку діти?
– Вороному коникові сіделечко вкрити.

Співала Євросінія Семенок (39)

*с. Людвісин [Луцького повіту]
[Луцького р-ну Волинської обл.]*

392

[Напливова, польська]

1. Mazur ja mazur, sam no bogaty,
Swicą się na mnie prześliczne szaty:
Kusulina drelichowa,
Myślałby kto że to nowa,
Dratwiami szyta – wsia dusza. |2
2. Pięć koszulow mam,
Wszystkim rade dam:
Jedna na mnie, druga w wannie,
Trzecia w oknie, czwarta moknie.
Piątu wszy zjadły – wsia dusza |2
3. Mam ci ja żupon kiejby od święta,
Mój stary dziadek pasał w nim cielęta.
I kapelusz ze stągoma,
Jak to między Mazuroma,
Tram-da-ra-ra, sumna parada. |2

Співала Вікторія Вахова (46)

393

[Напливова, польська]

1. Kto chce ładną żonkę mieć, oj-joj-joj.
Musi na Ludwisin przyść, musi na Ludwisin przyść,
oj-joj-joj, ucha-cha!
2. Ładne żonke dostanie, oj-joj-joj.
Co ma nogi, jak sanie, co ma nogi, jak sanie,
oj-joj-joj, ucha-cha!¹
3. I paluszki od stroju,
Jak widełki od gnoju.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абр; вгвгрг*).

4. I ma ocy sokole,
Troche większe, jak wole.
5. I kapelusz z piórami,
Co przyłożył dziurami.
6. I pantofle od święta,
Co wyłazi jej pięta.
7. I do tańca morowa,
Obraca sie jak krowa.

[Співала Вікторія Вахова (46)]

394

[Напливова, польська]

1. W ciemnym boru-lesie stoi konik kowany,
Wywija, wywija Jasieniek kochany.
2. Wywija, wywija, drobne listy pisze;
Nadobna Kasienia dzieciątko kołysze.
3. Kołysze, kołysze i poczęła płakać:
– Albo mi wianek wróc, albo mi go zapłać.
4. Prowadzą, prowadzą, bo ja tego chciała,
Żeby żadna panna pociechy nie miała.
5. – Wrócić ci nie wróce i płacić nie myślę –
Siąde na konika pojedę za Wisłę.
6. – Pojedź, Janiu, pojedź, nie będę ci bronić,
Tylko będę słuchać, jak ci będę dzwonić.
7. Oj dzwonią mu, dzwonią, w kościele na Pradze –
Już mego Jasienia do grobu prowadzą.

Співала Ванда Врублевська (47)

*с. Усичі Луцького повіту
[Луцького р-ну Волинської обл.]*

395

[На хрестинах]

1. Як я сиви воли мав,
То з кумами пив-гуляв. |2
2. Як я воли прогуляв,
Ой то вже я не кум став. |2

3. Маю в Бозі надію,
Куплю воли в неділю. |2
4. Як я воли тургую,
З кумами ся здібую. |2
5. – Здоров, здоров, куме, був,
Де ж це воли роздобув? |2
6. Сто <...> вашу матъ –
Не питайте розума. |2

Співав Федір Ясюра (65)

Пор. №№ 502, 566.

396

[Звичайна]

1. Ішли чумаки в сорок три роки,
Ой не знали чумаченьки й а зроду біди.
2. Стала пригода серед города –
Заболіла чумакові больно голова.
3. Лежить чумак день, лежить і другий,
Нихто його не питає, що його болить.
4. Прийшов до його •томан¹ -брат його.
Узяв його за рученьку, питає його:
5. – •Томане-брате, жалуєш мене,
Продай мої коні, вози і ратуй мене.
6. Ой був чумак, був і тепер нема,
Ой приняла чумаченька сирая земля.
7. Заревли воли за пшеницею,
Помер, помер чумаченько за границею.
8. Заревли воли в батька на дворі,
Помер, помер чумаченько в чужий стороні.

Співав Федір Ясюра (65)

Пор. № 427.

---

¹Отаман.

14 травня, [п'ятниця]

с. Студині Горохівського повіту
[Рожищенського р-ну Волинської обл.]

397

[Весільна]

1. Я тебе, короваю, |2
Хороше й убіраю
2. Й у цвіт, й у калину, |2
Й у ружовії квіти,
3. Й у ружовії квіти, |2
Шоб любилися діти.

Співала Ольга Маковійчук (26)

398

[Весільна]

1. Й у неділю рано
Сіное море грало.
Й у неділю рано
Сіное море грал...
2. Там Галюня й умивалася,
До слюбу вибиралася.
Там Галюня й умивалася,
До слюбу вибиралас...¹
3. Єї матюнка ходить,
Білії ручки лом....
4. Нещаслива моя доленька
Й утопилася моя доненьк...
5. – Пливи, доню, до бережечка,
Лапай, доню, за березоньк...
6. За дубонька зелененького,
За Петруня й молоденьког...

Співала Текля Возняк (26)

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: АБ;АБ).

399

Веснянка

1. Весна наша красна, [2]
Шо ти нам принес...?
2. Принесла вам літо, [2]
Шоб родило жи...
3. На жито росиця, [2]
На дівчат краси...

[Співала Ольга Маковійчук (26)]

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 318, 351, 375, 425, 457, 480, 524, 544.

400

Веснянка

1. Крутове колесо. |2
2. Шораз воно вгору йшло. |2
3. Як всі хлопці дурило. |2
4. Сьому й тому по копі. |2
5. Петруньові півтора. |2
6. Бо Галюня молода. |2
7. Треба пиво варити. |2
8. Тр•а Петруня женити. |2
9. А ще пиво не вкисло. |2
10. Вже Петруньо принесло. |2
11. Ой що ж тебе принесло? |2
12. Ой чи човен, чи весло? |2
13. Приніс мене сивий кінь. |2
14. До Галюні на спокій. |2
15. До Галюні, до серця. |2
16. На широки ряденьца. |2
17. До Галюні, до душки. |2
18. На пухови пудушки. |2

Співала Антоніна Гарасим'юк (27)

401

Веснянка

1. Положу я кладку вербову, вербову. |2
2. Ой час вам, дівчата, дудому, дудому. |2
3. Молода Галюню, зостанься, зостанься. |2
4. З молодим Петруньом звінчайся, звінчайся. |2
5. Поїхав Петруньо до млина, млина. |2
6. Купів їй віночка з <...>ина, <...>ина. |2
7. Молода Галюня зносила, зносила. |2
8. Усіх на весілля спросила, спросила. |2
9. А всім головоньку склонила, склонила. |2

Співала Ольга Маковійчук (26)

Пор. №№ 252/125, 458, 624.

402

[Купальська]

1. Ой що там й ув лісі стукає-гукає.
Калино-малино, стукає-гукає.
2. Молодий Петруньо явора рубає.
Калино-малино, явора рубає¹.
3. Молода Галюня трисучки збірає.
4. Трисучки збірає, він її питає:
5. – Чи любиш ти мене, чи підеш за мене?
6. – Ой я тебе люблю, за тебе не піду.
7. Бо твоя матюнка та й бардзо лихая.
8. Вона мені скаже в суботу золити.
9. В суботу золити, у неділю прати.

[Співала Ольга Маковійчук (26)]

Пор. №№ 275/88, 505.

403

[Весняна гра]

1. Ой заяньку,
На дунайоньку!
Нигде тобі, заєньку, та й не вискочити,
Нигде тобі, заєньку, та не виглянути.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

2. Ой заїньку,
За головоньку!
Нигде тобі, заєньку, та й не вискочити,
Нигде тобі, заєньку, та не виглянути.
3. Ой заїньку,
Вмийся, втрися!
Кого вірно любиш – поцілуй, вбиймися. |2

Співала Мотрона Матвійчук (-)

Пор. №№ 202, 255/105, 354,
а також частково № 456 (3 строфа).

404

Приспівки на весілля

1. На городі керниця сама <...> [[2]
2. А до мене дівчина сама йде. [[2]
3. А я тую керницю <нагорну?> [[2]
4. А до себе дівчину пригорну. [[2]

Співала Ольга Маковійчук (26),
грав Стефан Романюк (-)

405

[Веснянка]

1. Ой весна красна, ой весна красна – розвивайся, липо,
розвивайся, липо,
та розвивайся, липо.
2. Чом не йдеш замож, чом не йдеш замож, Галюню-задрипо,
Галюню-задрипо,
та Галюню-задрипо?

Інформант не вказаний

Пор. №№ 156/206, 199.

406

Дожинки

[а]

1. Вийшла хмаронька – буде дощ,
Злапаєм рибу – буде борщ.
2. Ой ни хмароньки, ни дощу,
Ани рибоньки, ни борщу.

3. Пішла хмаронька горою,
Пішла рибонька з водою.

Пор. 5^б/83.

[б]

1. Наший господар журився,
Як на нивоньку дивився.
2. Ой як нивоньку позбірив,
То журитися перестав.

[в]

1. Маяла пшениця, маяла,
Поки в чистім полі стояла.
2. Вже тепер не буде маяти,
Бо буде в столі лежати.
3. Бо буде в столі лежати,
Дай, Боже, на другій рік дождати.

Співала Текля Возняк (26)

407

[Звичайна]

[а]

1. Ой сама я, ой сама я, як прибудна вівця,
Нема мені ни до кого та й промовити словця.
2. Тече ричка невеличка, в її вода буде;
Поки моя мама жива, м•ні гостинонька буде.
3. Положу я кладонечку – кладочка вогнеться,
Не дай, Боже, мама умре – м•ні гостина минеться.
4. Ой піду я до сестроньки – сестронька голубить,
А швагерко походжає та й знать, кого не любить.
5. Ой піду я до братика – братичок приймає,
А братова походжає та й скрива поглядає.
6. – Ой ти мила, моя мила, не поглядай скрива,
Ой бо моїй сеструнці та й не завше гостина.

Пор. №№ 198/116, 501, 526^б, 600.

[6]

1. Чи всі тиї молодиці, що сиділи на гулиці,
Чи є кому така доля, чи •но мені, єдиниці?
2. Як є кому така доля, то й не буду журитися,
Ой як мені, єдиниці, пійду в дунай топитися.
3. – Не топися, моя доню, бо душу загубиш,
Скажи мені, моя доню, кого вірно ти любиш?
4. – Я нікуди не ходила і нікого не любила,
Щоб ще була рочок-другий дівонькою походила.

Співала Ольга Маковіїчук (26)

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 293⁶,
307/25, 373, 516, 560, а також № 328.

408/15

[Звичайна]

1. Ой у броду брала воду та й не вибрала до дна;
Ой була в батька їдна¹ дочка та й не зажила² добра.
2. Ни вона <впила?>, ни вона <виїла?>, ни хороше сходила,
Тільки буде памнятати, що вірно робила.
3. В батька-мати добра нема, то й в свекрухи не буде,
Ой почим же я свої літа та й памнятати буду?
4. Й ани в літях, й ани в дітях, та й ани в худобойці –
Ой пройшли літа марне світа, як той лист по водойці.

Співала Ольга Маковіїчук (26)

409

[Звичайна]

1. Ой говорять люди, що свекруха добра:
Сама рано встане, а мене не збу...
2. Сама рано встане, а мене не збудить,
Піде до сусіди, то й мене й осу...:
3. “Спить моя невістка, спить моя молода,
Спить моя молода до сонечка схо...
4. – Уставай, невістко, бодай ти не встала,
Йди подий корови – ти, що ти нагна...

¹ Під ногами: “одна”.

² Під ногами: “не зазнала”.

5. – Чую, мамцю, чую, ще ж бо я не спала,
Подою корови ти, що в вас заста...”.
6. А я, молоденька, все те розизнала,
Все те розизнала – ранесенько вста...
7. Все те розизнала, ранесенько встала –
В зелену дуброву волики погна...
8. В зелений дуброві волики пасуться –
Мені, молодії, сами сльози ллють...
9. Ой як почув милий, од коников йдучи:
– Чого плачеш, мила, волики пасу...?
10. – Ой ти, мій миленький, вдома не буваєш,
Вдома не буваєш, нічого не зна...
11. Вдома не буваєш, нічого не знаєш,
Вдома не ночуєш, нічого не чу...
12. Я в твої мамусі неридна дитина,
Я твоїй мамусі нігди не вгоди...
13. Як помию лавки, то й не хоче сісти,
Як звару гобідець, то й не хоче їс...

Інформант не вказаний

410

[Звичайна, балада]

1. Оддала мене моя матінка та й далеко од себе,
Казала мені моя матінка: “Не йди, доню, до мене”.
2. Не йшла я рочок, не йшла я другий, на третій за[с]кучила –
Пороблю крильця з щирого серця, долину до матюнкі.
3. Летіла лісом – ліс засмалила чорними очиньками,
Летіла лугом – луг затопила дробними слюзоньками.
4. Ой сяду, впаду в батьковим саду на вкрайній черешеньці,
Буду кувати – не промовляти, щоб не познала мати.
5. Ходить братичок по прогулоїці, стрілоньку набиває,
Сидить матінка край воконечка, до його промовляє:
6. – Не бий, синоньку, теї галоньки на вкрайній черешеньці,
Бо тий галоньці – як моїй дочці в чужій стороньці.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 163/79, 527.

411

[Звичайна]

[а)]

1. Ой Боже, Боже, коли той вечор буде,
Коли на мене наговоряться лю...
2. Люди говорять, а я, бідная, плачу,
Сплакала гочи й тепер світа не ба...
3. Ой заржи, заржи, сивий конику, в лузі,
Кого я люблю – познаю по голо...
4. Пасла я воли при зеленій дуброві,
Увпала роса на мої чорні бро...
5. Увпала роса на мою русу косу,
Люди говорять, що віночка не зно...
6. А я, молода, свій віночок зносила,
Своїх ворогів на весілля спроси...
7. Їжте, вороги, їжте, вороги, пийте,
Тільки вас прошу, ви мене не суді...
8. Їли вороги, їли вороги, пили,
Вийшли за двері та й мене обсуди...

Пор. 1-2 строфи з № 389 (1-2 строфа).

[б)]

1. Ой пійду ж бо я горами, долинами,
Ой чи не найду роженьки з калино...
2. Роженьку <зсікли?>, калину обломил –
<Похорилися?> обоє незвінча...
3. Дівонька лежить у матінки в коморі,
А бідний козак при зеленій дібро...
4. Над дівчиною отець-матінка плаче,
А над козаком чорненький ворон кра...
5. Над дівчиною отець-мати умліває,
А над козаком біла береза <ума...?>.
6. В неділю рано всі дзвони задзвонили.
– Вийди й, матюнку, чи не по козако...
7. Як по козаку, то й мене нарадіте,
Обоє разом до гробу проваді...
8. Положіте нас вкупоньку головками,
Ой щоб же була розмовонька між на...

Інформант не вказаний

412

[Звичайна]

[а)]

1. Ой на горі сокіл, да гей, політає,
Там на морі козак потапає. |2
2. – Не топись, козаче, да гей, бо загинеш,
Кого вірно любиш, то й покинеш... |2

[б)]

1. Вивів мене босу, да гей, та й питає:
“Ой чи є мороз, чи немає? |2
2. Ой чи є мороз, да гей, чи немає,
Чи за білі ножки не щипає?” |2

Пор. № 196/159.

[в)]

1. Ой поїхав козак, да гей, да в дорогу,
Та й покинув милу нездорову. |2
2. Як приїхав козак, да гей, під ворота:
– Вийди, вийди, мила, краща злота! |2
3. Ой не вийшла мила, да гей, тільки мати:
– Прошу тебе, зятю, йди до хати.
4. Бо вже твоя мила, да гей, наражана,
Ув тисовій трумні положана.
5. Ув тисовій трумні, да гей, положана,
Восковая свічка засвічона.
6. Восковая свічка, да гей, засвічона,
Висока могила висипана.
7. Висока могила, да гей, висипана,
Червона калина висаджана.
8. Як поїхав козак, да гей, до могили
Та й прив’язав коня до калини.
9. Та й прив’язав коня, да гей, до калини,
А сам припав грудьми до могили.
10. – Ти, сирая земля, да гей, розтвориися,
А ти, моя мила, одизвися.

11. А ти, моя мила, да гей, одизвся,
Чи дозволиш мені оженився?
12. – Женися, козаче, да гей, бери дівку,
Нехай тобі стелить білу постілку.
13. Нехай тобі стелить, да гей, білу постілку,
Нехай варить гобід-вечороньку.

Співали Ольга Маковійчук (26) – 1 голос,
Євтухій Романчук-Новосад (31)
та Антоніна Гарасим'юк (27) – 2 голос

413

[Колодкава]

Ой колодка, колодка,
Горілонька солодка.
Як горілки нап'юся,
На колодку звалюся.

Співала Ольга Маковійчук (26)

414

На хрестинах

1. Додому, додому, ухота моя –
Не ївши, не пивши худоба моя. |2
2. Все добра, все добра, жінка нічого –
Не спече, не зварить, бо нема з чого. |2

[Співала Ольга Маковійчук (26)]

415

[Звичайна]

1. Впився, козак, впився, з дороженьки збився,
Коню вороному на гриву схилився.
2. Приїхав під корчму – то він п'є-гуляє,
Коня вороного – то він не згадає.
3. Приїхав під другу – тобі мед-горілка,
Коню вороному – коб• хоч сіна жмінька.
4. Приїхав під третю – дівки, молодиці,
Коню вороному – коб• крапля водиці.

Співав Євтухій Романчук-Новосад (31)

416

[Звичайна]

1. Схилилася черешенька, що ягід не має,
Горе тому козакові, що в приймах буває. |2
2. Колаченьки під боченьки та й лягає спати,
Йому теща наказує: – Йди в поле горати! |2
3. Йому теща наказує: – Йди в поле орати!
А він жінці наказує: – Принось гобід дати! |2
4. Горе приймак, горе приймак, на шлях поглядає:
“Чужі жінки гобід несуть, а меї немає”.
5. Аж приносить його мила третього дня рано,
Накивала, <наморкала?>, що нагорав мало.
6. – Ой на тобі, мій миленький, свирипи без солі,
Ой запрагай сиви воли, поїдем додому.
7. Їде приймак дорогою, у дудочку свище.
– Приймай, мати, з стола миску, їде приймачисько.
8. Тільки приймак на двір вїхав, не вспів з воза злізти,
Йому теща наказує: – Неси свиням їсти!
9. – Бодай тобі, моя мила, хліви погоріли,
Ой як мені, моя мила, прийми надоїли.

[Співав Євтухій Романчук-Новосад (31)]

Пор. №№ 448, 599, 640.

417

[Звичайна]

1. – Чом ти, коню, не пасе•ся, бо дорогу чуєш?
Чом ти, сину Василю, вдома не ночуєш? |2
2. – Як же мені, моя мати, вдома ночувати,
Ой час-пора мені, мати, дівчини шукати. |2
3. – Бери, бери, мій синочку, котра тобі мила,
Щоб ти після та й не сказав: “Мама зборонила”. |2
4. Заходжу я до коршмоньки – мама п’є, гуляє,
Не поспів я зачепити – мама збороняє. |2

[Співав Євтухій Романчук-Новосад (31)]

Пор. №№ 534, 578, 598*.

418

Дитяча гра [весняна]

1. – Ой помагай-бо, замостови люди,
замостови люди!
2. – Дужі-здорові, вороженьки-<люди>,
вороженьки-<люди>?¹
3. – Ой ми вас просим, ви нас пропустіте.
4. – Ми вас пропускаєм, єдне зоставляєм.
5. – Ой нащо вам тоє має єдне бути?
6. – Ой ми без його не можемо бути.

Співала Ольга Маковійчук (26)

Пор. №№ 1/94, 158, 164/207.

419

[Звичайна]

1. Рано сонце сходить, пізенько заходить.
Гарний хлопець до дівчини щовечора хо... |2
2. – Не ходи, козаче, звечора до мене,
Ти бугатий, а я бідна – не возьмеш ти ме... |2
3. – Як тебе не возьму, то не й оженюся,
Я з тобою вечір стою – не наговорю... |2

Співали Ольга Маковійчук (26) – 1 голос,
Євдокій Романюк-Новосад (26)
й Антоніна Гарасим'юк (27) – 2 голос

420

[На хрестинах, звичайна?]

[а]

1. Кума мила, кума люба, кума дорога,
Нехай мої каченята й у вашім городі.
2. Нехай мої каченята й у вашім городі,
Вони таки малесенькі – не нароблять шкоди.
3. Вони підуть до криниці, нап'ються водиці...
Ходив козак до дівчини та й став до вдовиці.
4. А в вдовиці дві світлиці, а третя кумора,
Сама вдова молодая, дочка чорноброва.

Пор. № 477.

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *аbb*).

[6]

1. Ой у полі дві тополі та й вітер колише,
А багатий до бідної дробні листи пише.
2. – Нехай пише, нехай пише – не буду читати:
Ти багатий, а я бідна – не будеш сватати.
3. – Сам напишу, сам напишу і сам прочитаю:
Я багатий, а ти бідна – тебе посватаю. |2

Співали Ольга Маковійчук (26) й Антоніна Гарасим'юк (27)

421

[Звичайна]

1. Пряду, смикочу,
Спатоньки хочу.
Кружилочку – на <...>рочку,
Сама спати в коморочку –
Може, я засну.
2. А свекорко йде,
Як ведмідь гуде:
– Сонливая, дрімливая,
До роботи лінивая
Невістка моя.

Співала Антоніна Гарасим'юк (27)

Пор. №№ 147/197, 192/112, 444, 469.

15 травня, [субота]

*с. Малий Омеляник Луцького повіту
[Луцького р-ну Волинської обл.]*

422

[Обжинкова]

1. Наша господинька, ой наша, ой наша,
2. Згубила ключики од паса, од паса.
3. Ой дай, Боженько, шоб найшла, шоб найшла,
4. Шоб нам горілочки принесла, принесла.
5. А нам горілочка немила, немила.
6. Широкая нивонька втомила, втомила.
7. Й а не так нивонька, як гори, як гори.

8. Та й ще й широкиї загони, загони.
9. Широкиї загони займали, займали.
10. Поки те житечко вижали, вижали.

Співала Оксана Кривонюк (55)

Пор. №№ 183/198, 204/11, 374^а, 446, 491.

423

[Звичайна]

1. Була Польща, була Польща та й стала Росія,
Не заступить син за батька, й а батько за сина.
2. Іде батько молотити, й а син із косою,
Іде мати на лан жати разом із дочкою.
3. А як при•шли до постаті, – <допоможи?>, Боже,
Нихто пана не вкарає – неділенька, може.
4. Чорна хмара наступає, дрібний дощик іде,
Оглянуться назад себе – аж оконом іде.
5. Як приїхав до постаті, да й став людей бити:
– Ой чому ж вам, вражім людям, снопів не носити?
6. – Ой як же нам, наш паноньку, ті снопи носити,
Ой хочемо вам, паноньку, й обжинки зробити.
7. А в нашого оконома білая кобила,
Вплиталася в Омеляник лихая година.
8. Й а в нашого й оконома жовті рукавиці,
Не їднії в Омелянику zostались вдовиці.

Співала Дарія Столярчук (74)

Пор. № 530^а.

424

[Звичайна]

1. Ой піду я в вишнів сад – |2
Там конюшеньки стоять.
2. Конюшеньки все нові, |2
Салдатики молоді.
3. Салдатики молоді, |2
Ведіть коні й до води.
4. Ведіть коні й до води, |2
За шовкови поводи.

5. Чи всі коні п'ють-їдять, |2
Чи всі в гулоньку смотрять?
6. Й усі коні п'ють-їдять, |2
Й усі в гулоньку смотрять.
7. Їден коничок не п'є, |2
Копитами землю б'є.
8. Копитами землю б'є, |2
Свому пану звість дає.
9. Свому пану звість дає: |2
– Сідлай, пане, ти ж мене.
10. Сідлай, пане, ти ж мене, |2
Сідай, пане, на мене.
11. Ой поїдем в <кramину?>, |2
Свому цару й на войну.
12. Тебе, пане, там заб'ють, |2
Мене, коня, в плен займуть.
13. Мене, коня, в плен займуть, |2
Ще й кучера додадуть.

Співала Оксана Кривонюк (55)

425

[Весняна]

1. Ой весно ж ти красна, [|2]
Ой що ж ти нам принес...?
2. Й а бабунькам по горбунечку, [|2]
Й а дівчатам по віноч...

Співала Оксана Кривонюк (55)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184199, 205/110,
288, 308, 318, 351, 375, 399, 457, 480, 524, 544.

426

[Звичайна]

1. Пийте, люди, горілочку, а ви, гуси, воду –
Полиніте, дайте знати й аж до мого й роду.
2. Не кажите, біли гуси, що я тут гурую¹,
•Но кажите, біли гуси, що я тут паную.

¹Горюю.

3. Не кажите, білі гуси, що хліба не маю,
•Но кажите, білі гуси, – людям позичаю.
4. Не кажіте, білі гуси, що й хліба, ни соли,
•Но кажите, білі гуси, є всього й доволі.
5. Й усі гуси біли-біли, а їдна яглива¹,
Ой то тая перед родом всю правду відкрила.
6. Будай й тая яглива гуска із пір'єм пропала,
Ой що ж вона перед родом всю правду сказала.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 62/156, 533, 565, 577.

427

[Звичайна]

1. Ішли чумаки в сорок три роки
Да й не знали чумаченьки жадної біди.
2. Случилась біда серед города –
Забаліла чумакові сильно й голова.
3. Лежить чумак день ще й лежить другий,
Нихто його не питає, що йому болить.
4. Прийшов до його товариш його.
Бере його за рученьку, жалує його.
5. – Товаришу мій, прошу я тебе,
Продай вози, продай воли да й ратуй мене!
6. Заревли воли в батька на дворі –
Помер, помер чумаченько в чужой стороні.
7. Заревли воли за криницею –
Помер, помер чумаченько за границею.
8. В неділю рано всі дзвони гудуть –
Молодого чумаченька до гробу везуть.
9. В неділю рано задзвонили в дзвін,
Й а по тому чумаченьку, що їздив у Крим.
10. В неділю рано задзвонили в два,
Й а по тому чумаченьку, що був – да й нема.

Співали Оксана Кривоноук (55) і Тетяна Плухтій (55)

Пор. № 396.

¹ Сіро- або чорно-жовта.

428

[Звичайна]

1. Розвивайся, сухий дубе, взавтра й мороз буде;
Субірайся, гарний хлопче, й уже паход буде.
2. Я морозу не боюся – за час розів'юся;
Я паходу й не боюся – сейчас соберуся.
3. Розвивайся, сухий дубе, на чотири листи...
Любив козак три дівчини – не має користи.
4. Їдна пошла восінь замуж, а друга – в п'ятниці¹,
А третя, чорнявая, й у ліс по черниці².
5. Й а в черницях добре жити, є що їсти-пити –
Бідна моя головонька, ни з ким говорити.

Співала Тетяна Плухтій (55)

17 травня, [понеділок]

*с. Мартишківці Кременецького повіту
[Лановецького р-ну Тернопільської обл.]³*

429

Весільна [приспівки-“вівати”]

1. Ой летіла пташка, криленьками страскла;
Грайте віват, музиченьки, п'є горілку свашка. |2
2. П'є горілку свашка з килішка нового –
Грайте віват, музиченьки, п'є до молодого. |2

Співала Дарія Поездник (17)

430

Весільна [? – Звичайна]

1. Як я була в свої мами,
Було моє личко біле ще й румняне. |2
2. Як я пішла до свекрухи,
То збилися кучерики, як в горосі струки. |2
3. Як в горосі, як в фасолі,
Треба мені старатися хліба й солі. |2

¹ Повинно бути: “м'ясниці” (?)

² Повинно бути: “пішла у черниці” (?)

³ Див. також №№ 341-350.

4. Хліба й солі, ложки й миски,
Рік од року не одходжу од колиски. |2
5. Рік од року – все до боку,
А обсіли мене діти, як курчата квоку. |2

Співала Дарія Поєздник (17)

431

Весільна [приспівка?]

1. А в свекрухи біли мухи по стіні лізають,
Й а в свекрухи од роботи руки облізають.
2. А в свекрухи та гіркий хліб, треба його їсти,
Треба раньше заплакати, як до нього сісти.

Співала Дарія Поєздник (17)

432

Веснянка

1. Перейди, місяцю, |2
Та й на нашу вулицю. |2
2. На нашій вулиці |2
Та всі хлопці молодці. |2
3. А нашій Петрунью |2
То дуже ся вбірає. |2
4. Дуже ся вбірає, |2
Бо женитись думає. |2
5. Сім пар чобіт допче |2
Через тещину дочку. |2
6. Щоб теща любила, |2
Щоби зятя хвалила. |2

Співала Дарія Поєздник (17)

Пор. №№ 289, 330.

433

Весільна [приспівка]

1. – Молодице, молодице ще й молодиченько,
Не можу ся надивити на твоє личенько.
2. Ой чи тебе, молодице, маляр вималював,
Що на твоє біле личко краси не жалював?

3. – Нащо мені маляри, в мене маляр вдома,
Нащо мене малювати, як я чорноброва.

Співала Дарія Поездник (17)

434

[Звичайна]

[а)]

1. Ой у полі – верба, під вербою – вода.
Там дівчина воду брала, хорошая, молода. |2
2. Дівка воду бере, козак коня веде,
Питається козак дівки: – Сконд¹ дорожечка та є? |2
3. – Та дорожечка йде од самого Кракова,
Од Кракова до границі – там, де стоять москалі. |2

[б)]

На самій границі сам полковник стоїть,
Гірко плаче ще й ридає новобранець молодий. |2

Співала Дарія Поездник (17)

Пор. №№ 228, 334.

21 травня, [п'ятниця]

*с. Перенятин Дубенського повіту
[Радивилівського р-ну Рівненської обл.]*

435

Вулишна

1. Й у середу родилася – горе мені, горе,
Не піду я за старого – бородою коле. |2
2. А піду я за такого, що й сіються вуса,
Він за мене кивне-моргне, а я засміюся. |2
3. Він за мене кивнув-могнув – я засміялася,
Вишла мати води брати та й догадалася. |2
4. – Знаю, доню, знаю, доню, чого так сміє•ся,
Полюбила поганого та й не признає•ся. |2
5. – Не розливай, мамцю, [води], що я наносила,
Не розлучай серце з пари, що я полюбила. |2

¹ З польської – звідки.

6. – Буду лляти, буду лляти, буду розливати,
Поганого зятя маю – буду чарувати.
7. Зчарувала ручки, ножки ще й чорнії очи,
Щоб не ходив до дівчини темненької ночі. |2
8. – Вари, мати, вечерати, а я буду шити,
Як хвалився їден дурень на вулиці бити. |2
9. Не хвалися, дурний дурню, на й улиці бити,
Бо не маєш сім пар волив мене загодити. |2
10. Тільки маєш худобиці, що одна корова,
І ту продай, мені оддай, бо я чорноброва. |2
11. Тільки маєш худобиці, що одна коняка,
І ту продай, мені оддай, бо я завдавака. |2
12. Тільки маєш худобиці, що одна телиця,
І ту продай, мені оддай, бо я білолиця. |2

Співали Анна Бойко (16) – 1 голос,
Галина Польова (18) й Анастасія Ладун (18) – 2 голос

436

Весільна

1. А як я була дівкою молодю,
дівкою молодю,
2. То я не чула земелькі під собою,
земелькі під собою¹.
3. А як я пішла та й за старого граба,
4. Ой то я стала за два роченьки баба.

Співала Дарія Воронько (29)

437

[Веснянка]

1. Весна красна з цвітками, з цвітками,
Всі парубки з дівками, з дівками.
2. Посходились гуляти, гуляти,
Крашанками цокатись, цокатись.
3. А всі наши парубки, парубки,
То все грають на дудки, на дудки.

Інформант не вказаний

Пор. № 346.

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

438

Веснянка

[а]

1. Сидить боцян на костелі,
Роби• пиво на весілля.
Що нароби•, то й випіє,
Йде додому – жінку би...
2. Жона ходи, жона плаче,
А він ходи, собі скаче.
Жона плаче, лементує,
Й а він “Козак” видскаку...

[б]

1. Ми голубку та й зловили,
Наоколо обступили:
– Ой голубко, чого тужиш,
Скажи правду, кого лю...?
2. – Як же мені не тужити,
Я не маю й а з ким жити.
Перший милий, чорнобривий,
Давно лежить у моги...

Інформант не вказаний

439

Весільна (перед шлюбом)

1. Ой та липонька та й до кленонька через ліс зашуміла: |2
2. – Ой казав-їс ти, мій же кленоньку, що й не будеш опадати. |2
3. Тепер опадаєш, земельку криєш, бо ти зимоньку чуєш. |2
4. Ой не зимоньку, моя липонько, •но люти морозоньки. |2
5. Ой там Маруся та й до батенька через плач говорила: |2
6. – Ой казав-їс ти, мій ти батеньку, що не дасись од себе. |2
7. Тепер оддаєш, то й не жалуєш, бо горілочку чуєш. |2
8. – Не горілочку, моя доненьку, – людськую помовоньку. |2

Інформант не вказаний

440

Весільна [приспівка?]

1. Чому пчоли не йдуть в поле, чому не рояться?
Чого дівки не йдуть замож? – Свекрухи бояться! |2
2. Котрі пчоли пішли в поле, то ті пороїли;
Котрі дівки пішли замож, то ти помарніли. |2
3. Бо свекруха – лиха мати, буде вочи пекти,
Як ударить коцюбою – будуть сльози текти. |2

Інформант не вказаний

441

[Напливова, писемна]

1. Рано-вранці я вставала,
Мичку микала та й пряла.
Думка в серденьку мутила,
Всьо до милого й летіла.
2. Я думала, буде мати
За роботу дорікати.
А матінка догадалась,
Чом та мичка не допралась.
3. Кину мичку на полицю,
Сама піду на улицю,
Нехай миши мичку трублять,
Нехай мене хлопці люблять.

Співала Тамара Палімарчук (20),
навчилася від дяка-диригента

Пор. № 250/43.

442

Колодкава (карнавальна)

1. Ой вчєра я пила, [пила] й нині ся надію,
й нині ся надію.
2. Бідна моя головонько, де ся я подію,
де ся я подію?¹
3. Ой піду я та й до сина на широкі лави.
4. А невістка одказує: – Не тр•а мені мами!

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

5. – Вона нашу худобоньку заганяти буде.
6. Вона нашу дитиноньку колисати буде.
7. – А ти маєш стару drankу, то на ню розшиєш.
8. – А я свою стару drankу на діти розшию.
9. Й а ти свою стару матір хоч повіш на шию.

Співала Дарія Воронько (29)

443

На хрестинах [приспівка]

1. Ой кумцю-любцю, добра горілка,
Будемо пити щопонеділка. |2
2. Зложемся, кумцю, по грошів сорок,
Вип'ємо, кумцю, ше й у вівторок. |2
3. Поженем, кумцю, товар в череду,
Вип'ємо, кумцю, ше й у середу. |2
4. Покиньмо, кумцю, в четвер робити,
Пійдемо, кумцю, до коршми пити. |2
5. Продаймо, кумцю, білу яглицю,
Вип'ємо, кумцю, ше й у п'ятницю. |2
6. Покиньмо, кумцю, всюю роботу,
Вип'ємо, кумцю, ше й у суботу. |2
7. Продаймо, кумцю, сорочку білу,
Будемо пити ше й у неділю. |2
8. Од понеділка до понеділка,
Ой кумцю-любцю, добра горілка! |2

Інформант не вказаний

Пор. № 365.

444

1. Пряду, джигочу,
Спатоньки хочу.
Положу я головоньку
На свекрушину постилоньку –
Може, я засну.
2. А свекруха йде,
Як <...> гуде:
Сонливая, дрімливая,
До роботи лінивая
Невістка моя.

3. А свекор іде,
Як <...> гуде:
– Сонливая, дрімливая,
До роботи лінивая
Невістка моя.
4. А матінка йде,
Як пчілка гуде:
– Дитя моє дороге,
Пішла за муж молодая –
Не виспалася.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 147/197, 192/112, 421, 469.

445

[Звичайна, фрагмент балади]

1. Пішов козак горою, дівка – долиною,
Зацвів козак рожою, дівка – калиною.
2. Гора з долиною не порівнюється,
Козак з дівчиною не повінчається.
3. Приїхав до церкви [.....]

Інформант не вказаний

Пор. №№ 160, 345.

20 вересня, [понеділок]

*с. Михалківці Здолбунівського повіту
[Острозького р-ну Рівненської обл.]*

446

[Обжинки]

[а]

Ой обжинки, наш паночку, обжинки,
Похотіли серпика горілки. |2

Співали всі дівчата в класі.

Пор. №№ 135/38, 204/111, 374^а.

[6]

Ой угору, сонечко, угору,
Там буде Іванко комор...
Будуй, будуй, Іванку, комору
Та вибудуй оkenечко знадвор...

Співали Анна Ткачук (17) і Марія Ковальчук (18)

447

[Веснянка]

1. Девенто, девенто¹, що по горі ходиш? |2
2. Чого ж він, чого ж він й да по горі ходить?² |2

Співали Марія Ковальчук (18) і <.....> Трофимчук (17)

Пор. № 627.

28 вересня, [вівторок]

*с. Машиів Любомльського повіту
[Любомльського р-ну Волинської обл.]*

448

[Звичайна]

1. Ой зацвіла калинойка та й под перелазом;
Біда тому приймакові да й з першого разу. |2
2. Ой поїхав приймачейко та й в поле горати,
Та й забувся приймачейко собі хліба взяти. |2
3. Горе приймак, горе приймак, на шлях поглядає:
“Чужи жонки й обід несуть, а меї – чорт має!” |2
4. Горе приймак, горе приймак, догорав до долу,
Випрагає сиви воли та іде додому. |2
5. Прийшов приймак, прийшов приймак да й з поля до хати,
Ой виходить стара теща: – Зятю, дров рубати! |2
6. Рубав дрова, рубав дрова, соснову колоду,
Ой виходить стара теща: – Йди, зятю, по воду! |2

¹ Значення цього слова встановити не вдалося.

² Примітка Ю. Цехміструка: “За другим разом «чого він» 1 раз”.

7. Приніс воду, приніс воду, на поріг ступає,
Стара теща з сіми мисок в їдную зливає. |2
8. – Ой на, зятю, ой на, зятю, вічеру з обідом,
Не доїси тим обідом, то доїси хлібом. |2
9. Не починай, а ти, зятю, з цілого боханку,
Возьми собі на полиці цвілого сухарку. |2

Співала Анастасія Ющук (57)

Пор. №№ 416, 599, 640.

449

[Обжинкова]

1. Й у нашого пана й обжинки, й обжинки.
Зарівав пан нам дві свинки, дві свинки.
2. Ой а третього качура, качура,
Щоб була добра вечера, вечера.
3. Ой а п'ятого й андика¹, й андика,
Щоб була добра музика, музика.

Співала Анастасія Ющук (57)
і Серафима Гелитуха (65)

450

[Колискова]

Й упав кит із воріт,
Забив плечі ще й живіт.
Й а ти, кицю, не ворчи,
Ти, Ясюню, спи, мовчи!

Співала Анастасія Ющук (57)

451

Веснянка[-гра]

1. – Ородар, ородар,
Одчини воротечка!
2. – А хто воріт кличе? |2
3. – Миха•лові слуги. |2
4. – Й а що за дар везуть? |2

---

¹ Індика.

5. – Мезинне¹ дитя. |2
6. – Й а в чим тоє дитьо?
7. – Й у сриблomu злоці.
8. Й у сриблomu злоці,
Й у красний соро•ці.
9. Й у красний соро•ці –
По кольоно в болоці.

Співала Анастасія Ющук (57)

Пор. №№ 128/122, 359, 583.

452

[Веснянка]

1. Дівки-полатнянки, співайте веснянки.
Гей, дівки, весна красна! Співайте веснянки.
2. Й у першому броду п'ють голуби воду.
Гей, дівки, весна красна! П'ють голуби воду².
3. [Й у другому броду .....]
4. Й у третьому броду дівчина стояла.
5. Дівчина стояла – мати не познала.
6. Мати не познала й у рік приїхала.
7. Сусіди познали, матері сказали.
8. – Ой ти, доню, доню, а де твоє тіло?
9. – Ой й а моє тіло на вогні згоріло.
10. На вогні згоріло, на попіл збіліло.

Співала Анастасія Ющук (57)

453

[Веснянка-хоровод]

1. Ой в кривого танця,
Нема в йому коньця.
2. Треба доходити,
Коньци доводити.

*

¹ Мізинне – найменше.

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

3. Ой учора ізвечора
Заганяла два качора.
4. Два качора не загнала,
Черевички видрептала¹.
5. Черевички “рипу-рипу”,
Батько каже: – Други куплю.
6. Мати каже: – Чорта зіси,
Бо не вмієш хати мести.

Співала Анастасія Юшук (57)

Пор. №№ 130/119, 208^a/75, 344.

454

[Звичайна?]

1. Ти, червоная калино, |2
Де ти зиму зимувала?
2. А я зиму зимувала, |2
Де виросла – там стояла.
3. Й а виросла над водою, |2
Ще над воду схилилася.
4. Ще над воду схилилася; |2
Дурна дівка журилася.
5. Дурна дівка журилася, |2
Що од роду одбилася.
6. Що од роду, од родини – |2
Горе мені на чужині.
7. Перепливу дунай-ріку, |2
Сама сяду на пісочку.
8. Буду листойки писати, |2
До батейка одсилати.
9. Нех• батейко не сумує, |2
Ни посагу не готує.
10. Ни посагу, ни виночка – |2
Тепер вже я не дівочка.

Співала Анастасія Юшук (57)

---

¹Стоптала.

455

[Весняна гра]

1. – Чи не бачили, чи не відали нашої бабусі на торзі?
2. – Хоць ми бачили, хоць ми відали – не скажем.
3. – А ми хліба напечем,
Свою бабусю викупим.
4. – А ми хлібець ізімо –
Вам бабусю не дамо.
5. – Ми пирогів наварим –
Свою бабусю викупим.
6. – Ми пирожки ізімо –
Вам бабусю не дамо.
7. – Ми горілки постав*мо
І бабусю возьмемо.
8. – Ми горілку вип'ємо
І з вас дурня викпимо¹.

Співала Анастасія Ющук (57)

Пор. №№ 201, 376, 481, 548, 571.

456

[Весняна гра]

1. – Зайчику, зайчику, де ти бував?
На млині, на млині, що ж ти чував?
– Мене били мотузками,
А я втівав воротами –
П'єти послав. |2
2. [.....]
– Мене били міркою,
А я втівав диркою,
П'єти послав. |2
3. Нема куди зайчикові та й не вискочити. |2

Інформант не вказаний

Пор. №№ 202, 255/105, 354, 403.

---

¹ Від “кптити” – кепкувати.

457

[Веснянка]

1. Ой весна, ой весна,
Що ж ти нам принесла?
2. Диткам по яїчку,
Бабам по платочку.
3. Ой Біг дав нам весну
Хорошую, красну.
4. Хороша й вісьола,
Всім людям здорова.
5. Що діждали яїчка
Й ще червоного яблїчка.
6. Яїчком покрались,
А яблїчком качались.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 53#/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 31, 351, 375, 399, 425, 480, 524, 544.

458

[Веснянка]

1. Положу я кладку вербову, вербову –
Час вже вам, дівоньки, додому, додому.
2. Ой а ти, Марисю, зостанься, зостанься,
Приїде Ясюньо – звінчайся, звінчайся.
3. Приїде Ясюньо з Люблина, з Люблина,
Привезе віночок з <...>ила, з <...>ила.
4. Привезе віночок з <...>ила, з <...>ила,
А щоб ти, Марисю, здорова сходилла.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 252/125, 401, 624.

459

[Петрівчана]

[а)]

1. Сукала шнурки шовковие,
Путала коні воронїї.
2. Хто тиї коні розпутає,
То його біда оплутає.

3. Ясеню коні розпутав,
То його біда оплутала.

Пор. №№ 17/81, 97/66, 475, 506.

[6]

1. Ой на городи – горкун, горкун,
На горкунови – бакун, бакун.
2. На бакунови – гордувойка,
На гордувойци – макувойка.
3. На макувойци – зазуленька,
Она кувала-говорила:
4. – Не буде зими, як літочка,
Не буде свекор, як батечко.
5. Батейко наб'є – пожалує,
А свекор наб'є ще й вижене.

Інформант не вказаний

460

Коляда

1. Ясна зоря всьому світу звістила,
Що Пречиста Сина-Бога родила.
2. У вертепі між бидлята на сні,
Ладить Мати постіль-ложе Дитині.
3. Під головку кладе зілля пахуче,
Щоб не гризла так <...> колюча.

Гурт дівчат

461

[Колядка]

1. Ой під вишнями, під черешнями, то віно,
Гей, то віно, вірняя моя ягодо.
2. То там Ясюню коня сідлає, то віно,
Гей, то віно, вірняя моя ягодо¹.
3. Коня сідлає, тата питає:
4. – Ой тату, тату, де жінку взяти?
5. – Ой їдь, синойку, на країночку.
6. Їхав я лісом, пташки співали.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абр; рсст*).

7. Пташки співали, говес збірали.
8. В село в'їжджаю – пивні співають.
9. До сіней входжу – барвінком стелять.
10. До хати входжу – сонце в оконьце.
11. За стіл сядаю – в скрипоньку граю[ть].

Гурт дівчат

462

Веснянка

1. Запливав човенко пу річці, пу річці,
пу річці, пу річці.
2. Заплакав Ясюньо пу дівці, пу дівці,
пу дівці, пу дівці.
3. Пу якії дівці? – Молодий Марисі,
молодий Марисі¹.
4. – Вже дівоцький солод миши поточити;
5. Вже твою Марисю гинші полюбили.
6. – Нехай полюбили, аби не звінчали.
7. Аби не звінчали, перстенець не дали.
8. Перстенець не дали, ручок не зв'язали.

Гурт дівчат

463

Дитяча гра

Вовк за гурою
З кривею нугою,
Щітка-гребінка,
Вовкова жінка.

Пор. № 2/84.

Гурт дівчат

464

На хрестинах

1. Ой випила я дванайцять,
А люди кажуть, що й двацять.
Ой випила я двацять п'ять,
Прийшла додому – й усі сплять.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

2. Прийшла пуд сіни – стемніла,
Прийшла до сіней – зомліла.
Із-под ручейки дивлюся,
Із милейкого сміюся.

Співала Анастасія Ющук (57)

465

Весняна гра

Дівчата роблять коло, посередині “перепилка” виконує рухи відповідно до слів:

1. Й а в перепилки да головка болить, й а головка болить.
Сюда була, туду була, перепилойка,
Сюда була, туду була, коло сердейка.

Далі все повторюється з заміною ключових слів 1. ... ‘головка болить’... на такі: 2. ...‘плечики болять’...; 3. ...‘рученьки болять’...; 4....‘ніженьки болять’...; 5....‘другая болить’...

Інформант не вказаний

Пор. №№ 203, 483.

466

Веснянка[-гра]

1. Ой піду-бо я до нового міста.
Жоно моя, жонойко,
Гнивливое сердейко.
2. Ой куплю жоні й а хусточку білу.
Жоно моя, жонойко
Гнивливое сердейко.
3. Й а моя жона на те не дивиться.
Жоно моя, жонойко
Гнивливое сердейко.

Далі все повторюється з заміною ключових слів 2. ...‘хусточку білу’ на такі: 5. ... ‘сорочку нову’; 8. ...‘сподничину крамну’.

Інформант не вказаний

467

[Звичайна]

[а)]

1. Жито жала, жито жала біля дорожечки;
Ой час, мати, замуж дати через вороженьки.
2. Жито жала, жито жала, колос похилився;
Ой час, мати, замуж дати – голос обминився.

[б)]

1. Ой у броду брала воду, до дна й не вибрала;
Я думала, в батька лихо – в свекра погуляю.
2. Я думала, в батька лихо – в свекра погуляю,
Ой у свекра – гирше пекла, світа не видаю.

Інформант не вказаний

468

[Напливова, дворацька]

1. Ой на городі й верба, вже моя жінка вмерла¹.
Ой рад би я, рад, серце, з тобою – вже моя жінка вмерла.
2. Ой на городі вільха, одломилася гілка.
Ой рад би я, рад, серце, з тобою – приїхала жінка.
3. Ой на городи рожа, одломилася квіти.
Ой рад би я, рад, серце з тобою – вже приїхали діти.

Інформант не вказаний

469

[Звичайна]

Пряду, сокочу,
Спатоїчки хочу.
Що виведу волоконьце,
Та й викину за віконьце –
То лягу, засну.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 147/197, 192/112, 421, 444.

¹ Помилка виконавця, мабуть, текст повинен бути як у наступних строфах, тобто: “Ой на городі й верба, одломилася ...”.

470

Весільна

1. Кланяйся, Марисю,
Кланяйся, молода,
Низько поклонейко,
2. Щоб було хорошейко.
Перший тобі поклін
Й од милого Бога, |2
Й од матінки свеї.

Інформант не вказаний

471

Весільна

1. Й ой одчини, Господи, ворота,
Бо сядає на посагу й сирота.
2. Друбнейкими слізайками вмиває,
Що рідної матінки не має.
3. Бо чужая чужаниця куриться,
За рідную матінку садиться.

Інформант не вказаний

472

[Колодкава]

1. Ой упала колодойка з печи,
Та й забила Семенові плечи.
2. Ой то тобі, Семене, за мене,
Ой не ходи ти щодня до мене.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 209/51, 188, 379.

473

[Звичайна]

1. Ой летіли гуси з далекого краю,
Сіли спочивати в зеленому гаю.
2. Зачекайте, гуси, я вас запитаю,
Чи не з того краю, що милого маю?

3. Ой ци він запився, ци він загулявся,
Що листу не пише, сам не приїжджає?
4. – Ой я не запився, я не загулявся –
З великого жалю в чужий край забрався.

Інформант не вказаний

474

[Звичайна]

1. Ой приснився сон дивненький,
Ой що помер брат рідненький.
2. Треба взавтра рано встати,
Коникові обрік дати.
3. Коникові обрік дати,
Поїхати й одвідати.
4. Заїжджаю в воротечка,
Сидить братик вкрай вконечка.
5. Сидить же він, поглядає,
До милої промовляє:
6. – Приймай, мила, хліб із стола,
Їде гостя – сестра моя.
7. Сестра тоє як почула,
Назад коня завернула.
8. – Ой стий, брацю, не лякайся,
З своїм хлібом не ховайся.
9. Я не їду обідати,
Тільки тебе одвідати.
10. Не так тебе – диток твоїх,
Бо не маю зроду своїх.
11. Єсть у мене хліб у возі,
Буде обід при дорозі.
12. Єсть у мене <...>теройка,
Буде обід й вечеройка.

Інформант не вказаний

Пор. №№ 153*/23, 542.

Без дати [29 вересня, середа]

*с. Куснища Любомльського повіту
[Любомльського р-ну Волинської обл.]*

475

[Петрівочна]

1. Малая нічка-петрівочка,
Й не виспалася Наталочка.
2. Погнала воли, дримаючи,
На пеньки ножки збиваючи.
3. Шукала пута шовкового,
Путала коня вороного.
4. Хто тії коні розпутає,
То його біда оплутає.
5. Наталка коні розплутала,
То її біда оплутала.

Інформант не вказаний

Пор. № 17/82, 97/66, 459^а, 506.

476

Весільна

Ой над церквою хмара – |2
Там стоїть діток пара:
Й обоє рувнесейкі,
Як <гуся?>, білесейкі. |2

Інформант не вказаний

Примітка Ю. Цехміструка: “Весільні мотиви такі, як і в Ст. Гуті”.

477

[На хрестинах?]

1. Кума моя, кума моя, кума дорога,
Нехай мої каченята в куми на вгороді.
2. Нехай мої каченята в куми на вгороді,
Вони таки малесейки – не нароблять шкоди.

3. Вони підуть до криниці, нап'ються водиці...
Ходив козак до дівчини, тепер до вдовиці.
4. Й а в вдовиці дві свілиці, четверта – комора,
Сама дочка малесенька, кума чорноброва.

Інформант не вказаний

Пор. № 420^а.

478

[Звичайна]

Ой був в батька їден син,
То він його оженив,
Не х•тів жінки любити –
Пошов в військо служити.
Й а ж приходить й уночі,
Застав милу на печі.
Накрив єї полотном,
Ще й нарешті кулаком.
Замкнув хату на замок,
А сам пішов до дівок.
– Добрий вечір, дівки, вам –
Я вже милу поховав.
О чим дівки зраділи
Й нову пісню запіли.
А їдна смутниться,
Бо то – її сестриця.
– Ти, швагруню, не гуляй,
Пойди милу поховай.
– По чим, дівча, познала,
Що швагрунем назвала?
– Я познала по руці –
Сестрин перстень на руці.
Ти, швагруню, не гуляй,
Пойди милу поховай.

Інформант не вказаний

29 вересня, [середа]

с. Полани Ковельського повіту
[Любомльського р-ну Волинської обл.]

479

[Обжинкова]

1. Добре ся ми звивали, звивали.
2. Рано жито вижали, вижали.
3. І сніпайки зносили, зносили.
4. І копоньки зложили, зложили.
5. Кілько на небі зорочок, зорочок.
6. Кілько на полі копочок, копочок.

Співала Мотрона Грабовець (60)

480

[Веснянка]

1. Ой ти, весна красна,
Що ж ти нам принесла?
Ой то-го, то-го-го.
Що ж ти нам принесла?
2. Ой принесла ж я вам
Літечко-тепличко.
Ой то-го, то-го-го.
Літечко-тепличко¹.
3. Літечко-тепличко,
Червоне ясчко.
4. Ой старейким бабам
Та й по кійочкові.
5. Ой а тим пастушкам
Та й по батижкові.

Співала Мотрона Грабовець (60)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 524, 544.

¹Третій рядок (рефрен) відтворюється в кінці кожної наступні строфи (за схемою: АБРБ).

481

[Весняна гра]

1. – Чи ни бачили, чи ни видали меї бабуси на торзі?
– Ми її бачим, коло єї скачем, таки бабуси не дамо.
2. – Я свеї бабуси черевички куплю, а таки її викуплю.
– Черевички купиш, черевички сходиш – таки бабуси не дамо.
3. – Ци міцни замки до меї бабки – тиї замки возьму під ножейки.
А свеї бабуси візьме за ручейки – з того торжейки виведу.

Співала Мотрона Грабовець (60)

Пор. №№ 201, 376, 455, 548, 571.

482

[Веснянка]

1. Ти, вербойко зеленоїкая,
Чого в тебе голлячки гнуться? |2
2. Ти, дівчино молодеїкая,
Як за тебе молодці б'ються. |2
3. Нехай б'ються, забиваються,
Вони мене не наглядяться. |2
4. Як я зросту, [.....],
То я піду та за старосту.
5. За старосту стародацького,
За писара городецького. |2
6. А той писар – великий богач,
Купить мені сукойку, кармач¹. |2
7. В тій сукойці коноплі брати,
А в карманці та й погуляти.
8. Коноплі беру – голова болить,
А додому – аж душа горить. |2
9. Й вийшла мати та й на юлойку,
Кличе доню та й додомойку: |2
10. – Й а вже ж вари та й вечоройку,
Й а застелай та й постілоньку. |2
11. – Й а що ж, мати, та готувати,
Й а що ж, мати, та застилати? |2

---

¹ Кармазин (?).

12. – Молодому – каплунець¹ тлустий,
А старому качана гризти. |2
13. Молодому та периною,
А старому под дубиною. |2

Співала Мотрона Грабовець (60)

Пор. №№ 76/143, 200, 242, 546.

483

[Весняна гра]

1. Й а в нашій перепілки та й головка болить.
Тут була, тут була перепілонька.

Далі все повторюється з заміною ключових слів 1. ... 'головка болить' ... на такі: 2. ... 'очейки болять' ...; 3. ... 'ручейки болять' ...; 4. ... 'бочейки болять' ...; 5. ... 'колянца болять' ...; 6. ... 'ножейки болять' ...; а в кінці:

7. Ой дівойко-перепілойко,
Ой уставай ранесенько,
Умивайся білесенько,
Возьмися у боки
Й вискочи три скоки.

Співала Мотрона Грабовець (60)

Пор. №№ 203, 465.

484

[Звичайна]

1. Коло мліна рімняного зацвіла калина,
Захотіла в сад гуляти молода дівчина. |2
2. – Ой дай же м•ні, моя мати, крамную сорочку,
Грають хлопці на дуйдочку в вішньовім садочку. |2
3. Ой дай же м•ні, моя мати, ще й червоний пояс,
Бо я чую на юлойці парібоцькій голос. |2
4. Пусти мене, моя мати, я не забаруся,
Перший півень заспіває – я додом• вернуся. |2
5. Батько добрий, батько добрий, мати не такая,
Не пускає в сад гуляти, бо ще молодая. |2

¹Каплун – кастрований півень, відгодований на м'ясо. Тут йдеться про страву з листя капусти, каші та саме такого, делікатесного або й іншого м'яса (рід голубців).

6. Піє півень, піє другий, курочка сокоче,
Кличе мати вечерати – дочка йти не хоче. |2
7. – Ой вечерай, моя мати, як ти наварила,
Мені твоя вечеройка тепера не мила. |2

Співала Мотрона Грабовець (60)

Пор. № 341.

485

Весільна

1. Ой летіли гусойки через сад,
Закликали Івана на посад.
2. Ой й а що вам, гусойки, до того,
До мого посаду славного?
3. Є у мене батейко до того,
До мого посаду славного.
4. То він мене спорадить,
На посажейку посадить.

Співала Федора Ципошик (30)

Пор. №№ 12, 71/91, 508.

486

[Весільна]

1. І сюда гляне, і туди гляне – нічого не видати,
Благословіте, добріє люди, косоюку розплітати.
2. Стоїть батейко у конець стола – білі ручейки ломить,
[.....] і косоюку не боронить.

Співали Федора Ципошик (30), Мотрона Грабовець (60)
і Анастасія Мазурик (77)

487

[Звичайна, балада]

1. Ой зима, зима морозяная,
Прошу я тебе, не зморозь мене.
2. Прошу я тебе, не зморозь мене,
В паход ідучи, коня ведучи.
3. В паход ідучи, коня ведучи,
Коня ведучи, зброю несучи.

4. Й а моя зброя бардзо дорога...
Що й жона мужа неznавиділа.
5. Що й жона мужа неznавиділа,
Завела у сад та й зарізала.
6. Завела у сад та й зарізала,
Над ним шапойку да й повісила.
7. Вдарила <вдалой?> |2
І пошла домою – сіла за столом.
8. Сіла за столом, думку думає:
“Як мені буде без милого жить”.
9. Піду я у сад до милого в рад –
Лежить мій милий задихавшися.
10. С•лодких яблучок накушавшися,
Ріжних пташечок наслухавшися.
11. – Вставай, мій милий, уже день білий,
Вже твоє військо у паход пішло.

Співала Мотрона Грабовець (60)

Пор. № 525.

488

[Звичайна]

1. Ой Морозе, Морозейку, український козаче,
Як по тобі, Морозойко, Морозиха плаче.
2. Ой та не плач, Морозиха, не плач, не журися,
Поїдь з нами, з козаками, мед-вина напийся.
3. Ой пила би мід-горілку, а вона не п’ється –
За новими воротами Москаль з Турком б’ється.
4. Ой хоч б’ється, воюється, таки не звоює,
Таки Турок Москальові Польщу подарує.
5. Ой була та Польща бідна ще й біднійша буде,
Бо забрали, пов’язали молодії люде.
6. А в п’ятоньку та й побрали, в суботу зв’язали,
А в неділю пораненьку в Варшаву послали.
7. А в Варшаві на риночку повбиті колочки,
<...>, хлопци молодії, скидайте сорочки.
8. Товстие скидайте, тонкі надівайте,
[.....]

Співали Мотрона Грабовець (60) і Анастасія Мазурик (77)

Пор. № 216/68.

[Звичайна, балада]

1. Була вдова всеред села,
Мала вона дев'ять синів, |2
Дев'ять синів, одну дочку.
2. Сини взросли, в розбой пушли,
Дочка vzросла, замуж пушла |2
За крамара та й за пана.
3. Жие вона рочок-другий,
Й а на третій уступає – |2
Крамарочко сина має.
4. – Ой мій милий крамарочку,
Поїдьмо ми в гостиночку.
Пару коней заложили,
Два череси¹ грошей взяли.
5. Проїхали їдне поле,
На друге уступає, |2
Темна хмара виступає.
6. Темна хмара виступає,
Дрібний дощик викрапає |2
[.....]
7. – Ой мій милий крамарочку,
Ізїдьмо ми під липочку, |2
Постіймо ми годиничку.
8. Шумить-гуде дубровою –
Іде розбой дорогою.
Розбойники приступили,
Крамарчика та й забили.
9. Крамарчика та й забили,
Два череси грошей взяли, |2
Колодою прикотили.
10. Колодою привалили,
Крамарочку забрали, |2
Повсядали й поїхали.
11. Заїхали до корчомки,
До корчомки до новеї, |2
До шинкарки молодеї.

---

¹Череси.

12. Ой шинкарко молодая,
Дай горілки не мірачи – |2
Дамо грошей не лічачи.
13. Ой п'ють вони, випивають,
Крамарочка постіль стелить,
Постіль стелить, нарикає,
Сина свого та й люляє:
14. – Люлю, люлю, малий сину,
Куда піду, не покину, |2
[.....]
15. – Що ж ми, браття, наробили,
Крамаройка та й забили, |2
Мале дитя всиротили.

Примітка Ю. Цехміструка: “Варіант закінчення Мотрони Грабовець”.

10. Колодою накотили,
Повсядали й поїхали.
11. Як заїхали до хати,
Посядали вечеряти.
12. Крамарочка постіль стелить.
І, стелючи, нарикає:
13. – Люляй, люляй, малий сину,
Куди піду – не покину,
14. Дядьки татка нам забили,
Колодою накотили.
15. Два череші грошей взяли.
[.....]
16. Мої брати тебе всиротили,
Мене [...] овдовіли.
17. А як старший тоє почув,
Із-за стола вискочив.
18. – Станьмо, братця, погадаймо,
Сестрі гроші назад даймо.
19. Йди ж ти, сестро, на заходи,
А ми підем на запади.
20. Нехай же ж ми западемя,
Того гріха обїдемя.

[Співали Мотрона Грабовець (60) та Анастасія Мазурик (77)]

[Звичайна, балада]

1. Пуд білою березою |2
Стояв козак з дівчиною.
2. – Ой козаче, козаченьку, |2
Озьми мене, дівчиноюку.
3. – Я й не буду тебе брати, |2
Бо маєш ти рідного брата.
4. Як ти струєш брата свого, |2
Будеш мати милейкого.
5. Помер й отець, вмерла мати, |2
Не навчили чарувати.
6. – Єсть у саду калинойка |2
Й на калини гадинойка.
7. Возьми, дівко, коновойку |2
Пуд гадину головоюку.
8. На гадину сонце пече, |2
Із гадини ропа тече.
9. Як потече ропа з рота, |2
То тим струєш свого брата.
10. Ой а братик і в дорозі, |2
Й а вже чари на порозі.
11. – Ой на тобі, брате, пива, |2
Що я сама наварила.
12. – А чом, сестро, ти не пила, |2
Та й для мене залишила?
13. – Я вже й, брате, сама пила, |2
То ще тобі залишила.
14. Вой ще й братик не напився, |2
Вже й за серденько захопився.
15. – Ой яке ж то, сестро, пиво, |2
Що й за серденько захопило?
16. – Ляж-но, брате, та й проспися, |2
Бо ти бардзо заморився.
17. То ще ж братик не проспався, |2
Вже з сестрою розпрощався.
18. Всіла дівка на коника, |2
Поїхала до козака.

19. – Ой козаче, козаченьку, |2
Бери мене, дівчинойку.
20. – Я не буду тебе брати, |2
Бо ж ти вмієш чарувати.
21. Зчарувала брата свого, |2
Струїш мене, й милейкого.
22. – Що ж я, бідна, наробила, |2
Свого братика згубила!
23. Мала братика їдного, |2
Вже й не буде й не жадного.

[Співали Мотрона Грабовець (60) і Анастасія Мазурик (77)]

30 вересня, [четвер]

*с. Городище Любомльського повіту
[Любомльського р-ну Волинської обл.]*

491

Обжинкова (старовинна)

1. Ой наш господар – шодрасий¹, шодрасий.
2. На горілоньку багатий, багатий.
3. Ой як шудрами² затрасе, затрасе,
4. Та й горілоньку принесе, принесе.
5. Нам горілонька не мила, не мила.
6. Широкая нива втомила, втомила.
7. Ой не так нива, як гори, як гори.
8. Були широки загопи, загопи.
9. Були широки, важкії, важкії.
10. Ой де орали старії, старії,
11. То там загопи вузькії, вузькії.
12. А де орали смаркачи, смаркачи,
13. То там загопи плескачи, плескачи.

Співали Марія Чуйко (20) й Олександра Ковальовець (16)

Пор. №№ 183/198, 204/11, 374^a, 422.

¹ Кучерявий.

² Кучерями.

492

Обжинкова (сучасна)

1. Ой наш господар молодий,
Пуд ним коничок вороний.
2. То він по полю проїжджав,
Своїх женчикив запрашав:
3. – Прошу, женчики, на пиво –
Я вам дякую за жниво.
4. – Здоров, господар, проживай,
На другий рочок засилай.
5. А ми здорови дождати,
На другий рочок збірати.

Співали Марія Чуйко (20) - 1 голос,
Федора Романюк (16) - 2 голос

493

[Звичайна]

1. Шумить-гуде ліщинонька, |2
Плаче-тужить дівчинонька.
2. Плаче вона ще й ридас, |2
На битий шлях поглядає.
3. Битим шляхом й [.....]

Співав Василь Олександрук (72)

Пор. №№ 43/56, 89/157, 221/37.

494

[Звичайна]

[a]

1. Ой чия то четвертина засіяна сачовицею?
Лучче було дівчиною, вой ніж тею молодичею. |2
2. Як я була дівочкою – вмивалася горілкою,
Як я стала молодичею – сльозойками, як водицею. |2
3. Як я була дівчиною, то всі мене парубки знали,
Як я вийшла за той заміж, всі на мене вороги стали. |2

[6]

1. Роман-зілля, роман-зілля по долині розстеляється,
Чую, чую через люди, що мій милий поклоняється. |2
2. Ой що мені по роману, коли цвіте, а ягід нема,
Ой що мені по уклоні, коли його самого нема. |2
3. Купив мені черевички та й не казав обуватися,
Заслала йому білий ручник, не казала утиратися. |2
4. Витрепала черевички, попід гору вибігаючи,
Виплакала чорні очи, миленького вижидаючи. |2

Співали Марія Чуйко (20) і Тетяна Ковальовець (20)

Пор. № 276^a.

495

Веснянка

1. Чом, бусличку...
Чом, бусличку, не виходиш,
Нам літенька не виносиш?
2. Чого маю...
Чого маю виходити,
Вам літечко виносити?¹
3. Що по горах сніги лежать,
А по долах льоди блищать.
4. Нігде стати, постояти,
Нігде стати, яйце зністи.

Співала Марія Чуйко (20)

Пор. 4/166.

496

Веснянка

а)

1. Зелений барвінку, чом ти не стели•ся,
чом ти не стели•ся?
2. Молодий козаче, чом ти не жени•ся,
чом ти не жени•ся?²

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *a. .; аб; вг*).

² Наступні рядки-строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

2. Прийшов хлопчина, нитки вкрав,
Та забожився, що й не брав.
3. – Віддай, хлопчино, ниточки,
Хай я дошию сорочки.

Співала Марія Чуйко (20)

499

[Звичайна]

1. Ой поїхав мій миленький ворати й у степ,
А я свою куделицю да во землю – геп!
2. Ой а моя куделиця та й надулася,
А я зайшла до корчомки та й напилася.

Співала Марія Чуйко (20)

Примітка кореспондента: “Більше зворіток [=строф] Марія Чуйко не вміла, але можна знайти когось такого, щоби...”

500

[Звичайна]

1. Годі, дубе, на полю стояти –
Вже час-пора листю опадати. |2
2. Вже час-пора листю опадати;
Записали милого в салдати. |2
3. Беруть, везуть милого в салдати,
Плаче батько ще й рідная мати. |2
4. – Не плач, не плач, матусю старая,
Нехай плаче жінка молодая. |2
5. Нехай плачуть та дрібнії дітки,
Зостаються сіроти навіки. |2
6. Вийшла мати, стала на порозі,
Зобачила сина й у дорозі. |2
7. – Вернись, синку, вернись додому,
Змию тобі білую голову. |2
8. – Змиють мені хмари дощовії,
А розчешуть корчи терновії. |2

Співала Марія Чуйко (20)

Пор. № 223/3.

501

[Звичайна]

1. Ой напиймося, роде, та й горілойки-води,
Бо завтра не буде, бо завтра не буде, ой бо завтра не буде.
2. Поки матінка жива, то й гостинька мила,
Як матінка й умре, як матінка й умре, то й гостинька мине.
3. Ой пішла ж я до брата – обминилася хата,
Мене брат приймає, мене брат приймає, ой а братова лає.
4. – Ой мила ж моя, мила, та й не поглядай скрива,
Бо моїй сестрінці, моїй ріднесенькій та й не щодень гостина.

Співала Анна Міщук (28)

Пор. №№ 198/116, 407^a, 526^b, 600.

502

[На хрестинах?]

1. Поки сиви воли мав, |2
По всім світі кумовав.
2. Сиви воли звелися, |2
Куми мене збулися.
3. – Ходім, мила, до міста, |2
Купим волив зо двіста.
4. Стали воли купувать, |2
Стали куми прибувать.
5. – Де ж ти, кумцю, де ж ти був, |2
Що ти о м•ні та й забув?

Співала Марія Чуйко (20)

Пор. №№ 395, 566.

503

[Звичайна]

1. Зашуміла дібровонька зелена,
Заплакала дівчинька молодая.
2. Ой не шуми, дібровкойко зелена,
Не плач, не плач, дівчинько молодая.
3. Як же мені не шуміти – вітьор віє,
Як же мені не плакати – серце мліє.

4. Як же мені не плакати, не ридати –
Забирають миленького у солдати.
5. Забулася миленького запитати:
– Чи дозволиш, мій миленький, з другими гуляти?
6. – Гуляй, гуляй, дівчинонько, як гуляла,
Трепчи, трепчи черевички, як й трептала.

Співала Марія Чуйко (20)

504

[Звичайна]

1. Ой дівчина по гриби ходила,
В зеленому гаю заблудила. |2
2. Виблукалась к зеленому дубу,
Ой тут же я ночувати буду. |2
3. Я ж думала, що дуб зелененький,
Відозвався козак молоденький. |2
4. – Ой козаче, козаче-гультяю,
Виводь мене на дорожку з гаю. |2
5. Щоб дівчина дорожки не знала,
То б козака гультяем не звала. |2
6. Та й назвала б: “Козаченку-дружку,
Виведь мене на бити дорожку”.

Співала Марія Чуйко (20)

Пор. №№ 282, 380.

505

[Купальська]

1. Ой щось у ліси стукає-гукає –
Молодий хлопчина явора рубає. [|2]
2. Молодий хлопчина явора рубає,
Молода дівчина трісочки збирає. [|2]
3. Питається єї: – Чи любиш ти мене,
Чи любиш ти мене, чи підеш за мене? [|2]
4. – Я любити люблю, а піти – не піду,
Не вмю робити – будеш мене бити. [|2]
5. – Не бійся, дівчино, я не буду бити,
Єсть у мене мати – поучить робити. [|2]

6. У неділю рано шматечко золити,
На дунаю прати, під дубом вишати. [2]
7. – Я й не Жидовиця – в неділю золити,
Я й не лебедонька – до дунаю прати,
Я й не ведмедиця – каменем качати.

Співала Олександра Ковальовець (16)

Пор. №№ 275/88, 402.

506

[Петрівочна]

1. Малая ничка-петривочка –
Не виспалася Наталочка.
2. Пугнала воли дрімаючи,
На пеньки ножки збиваючи.
3. Шовкові пута посукала,
Ворони коні попутала.
4. Хто тії коні розпугає,
То того біда окутає.
5. Наталя коні розпугала,
То єї біда окутала.
6. Ніхто не виньон, тільки мати,
Що розбудила воли гнати.

Співала Олександра Ковальовець (16)

Пор. №№ 17/82, 97/66, 459^a, 475.

507

[Звичайна, балада]

1. Й а в тім боці сонце сходить, й а в другім заходить;
Тепер вже я довідалась, з ким мій милий ходить. [2]
2. – Навучила, дівчинонько, до себе ходити,
Навчи ж мене, дівчинонько, як жінку забити. [2]
3. – Ой як прийдеш додомойку, набий головою
Та зачини хату з чадом – скажи, що вчаділа,
А сам вийди на вулицю – кажи, що зомліла.
4. – Сусідоньки-голубоньки, накажите тещі,
Хай приходить, хай приносить на смерть дочці веші. [2]
5. Ой як прийшла єї мати, відчинила двері –
Лежить єї дитинонька в кривавій постелі. [2]

6. – Ой що ж бо ти, дитиночко, що ж ти провинила,
Що ти свою білу постіль цілу кров'ю злила? |2
7. – Як не знаю, моя мамцю, коли народилась,
Так не знаю, не відаю, чим я провинилась. |2

Співала Марія Чуйко (20)

Пор. №№ 150/24, 262, 319.

508

[Весільна]

1. Ой летіли білі гуси через сад,
То кликали Верочку на посад.
2. Ой а що вам, білі гуси, до того,
Та й до мого посадойку славного.
3. Ой є в мене матінка – порадить,
Вона мене на посад посадить.

Співала Марія Чуйко (20)

Пор. №№ 12, 71/91, 485.

509

[Весільна]

1. Пливе човен по річці –
То плаче мати по дочці.
Що й зводила, й вобувала – не буде ким посилати. |2
2. Ой як підеш, моя матінко, моїми стежками –
Польєш руту ще й шалвію дрібними сльозоньками. |2
3. Будуть посуджати, будуть посилати,
Тобі, мамусю, жалю завдавати. |2
4. Годувала мати квіта не на великі літа,
Згодувала лебедойку для тебе, мій зятейку. |2
5. Годувала мати сина, щоб вернулася сила,
Щоби води не носити і хліба не місити. |2
6. І хати не мести, |2
Тільки порядок вести.

Співала Олександра Ковальовець (16)

2 жовтня, [субота]

с. Дубове Ковельського повіту
[Ковельського р-ну Волинської обл.]

510

[Колядка]

1. Ой красна, красна калина в лузі.
Гей, Рожество! Калина в лузі.
2. Що найкрасніша Зіньочка в батька.
Гей, Рожество! Зіньочка в батька¹.
3. Як в сіни ввійшла – зірочка зійшла.
4. У хату ввійшла – паничи сидять.
5. Паничи сидять, шапки знімають.
6. Шапки знімають, її питають:
7. – Чи ти царівна, чи королівна?
8. – Я ни царівна, ни королівна.
9. Батькова дочка, як паняночка.
10. Мамина дочка, як ягодошка.

Співали Меланія (13) і Марія (13) Горбач

511

[Щедрівка]

1. У стаєнці, у новенький
Стоїть коник вороненький.
2. Там Петруньо усядає,
Його батько просвіщає.
3. Просвіщає ще й питає:
– Куди, синку, виїжджаєш?
4. – За гуройку по дівойку,
Світи, світи, місячейку.
5. Засвітила зірка ясна,
Чи не вийде панна красна?
6. Вийшла панна, звеселила,
Русу косу розпустила.

Співали Меланія (13) і Марія (13) Горбач

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

512

Обжинкова

[а]

1. Жнися, загоне, жнися, |2
На мене й не дивися.
2. Я женчик недолугий, |2
До мене треба другий.
3. Я женчик молоденький, |2
В мене серпок тупенький.

Співала Євдокія Рибчук (17)

[б]

1. Наш господарик журився, |2
Як на нивойку й дивився.
2. Ой як з нивойки зобрав, |2
То й журитися перестав.

Примітка Ю. Цехміструка: “Далі не знають”.

Співали Євдокія Рибчук (17) і Сусана Безега (25)

513

[Звичайна]

1. Зацвіла калина та й по заходу сонця;
Плакала дівчина, сидячи й у віконця.
2. Чого, дівча, плачеш, чого так жалуєш,
Чи того віночка, що вірно шануєш?

Примітка Ю. Цехміструка: “Більше немає”.

Співала Євдокія Рибчук (17)

514

[Звичайна, балада]

1. Пішла Ганя замуж, замуж молодая,
Попалася Гані свекруха й лихая.
2. Попалася Гані свекруха й лихая,
Вродилася в Гані дитинка малая.

3. Пішла Ганя в поле, в поле жито жати,
В поле жито жати, щоб копу нажати.
4. Жала Ганя, жала, копу й не нажала,
Як прийшла додому й а враз з чередою.

Співала Євдокія Рибчук (17)

515/26

[Звичайна]

1. Ой гай, моя мати, ой гай зелененький,
Через тебе не провіє вітречок буйненький.
2. Вітрик не провіє, листойки колише...
Ой тилько брат до сестройки біли листи пише.
3. Ой пише він рочок, ой пише другенький,
А на третій повертає та й сам приїжджає.
4. – Добрий вечор, сьостро, чи дужа-здорова,
Ой чи дужа, чи здорова, чи є мати вдома?
5. – Не питайся, братцю, чи дужа-здорова,
Тилько, братцю, запитайся, яка моя доля.
6. Чужа сторонька – то не рідня мати,
А на чужій сторононьці мушу привикати.
7. – Живи, сестро, живи поміж ворогами,
Ой як тая криниченька поміж дорогами.
8. Ой хто йде чи їде – водиці нап'ється,
А на чужій сторононьці, хто схоче – накупиться.

Співала Сусанна Безега (25)

Пор. 3-5 строфи № 576.

516

[Звичайна]

1. Посію я конопельки – тонки, густі й зеленейки.
Чи всім людьом така доля, так як мені й молодейкий?
2. Як всім людьом така доля – перестану й журитися,
Ой як мені й молодейкий – пійду в річку й втопитися.
3. – Не топися, моя доню, бо душу загубиш,
Скажи мені щиру правду, кого вірно любиш?

Співала Євдокія Рибчук (17)

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 293^б,
307/25, 373, 407^б, 560, а також № 328.

517

[Весільна]

Брат косу розплітає, |2
Матюнки не питає.
Матюнка ходить,
Рученьки ломить –
Косоньки не боронить. |2

Співали Євдокія Рибчук (17) і Сусанна Безега (25)

518

Весільна

Ой у стаєнці сивий коничок регоче,
Мати з дочкою розставатися й не хоче.
Ой розстаньмося, моя донейко, з тобою,
Як риба-щука із холодною водою.

Співала Євдокія Рибчук (17)

519

Петрівочна

1. Серед поля, поля
Стояла тополя.
Жаль мені тополи,
Що на чистім полі.
2. А на тий тополи
Чотири соколи.
Жаль мені тополи,
Що на чистім полі¹.
3. А перший сокілко –
Молодий Яковко.
4. А другий сокілко –
Молодий Макарко.

Співали Євдокія Рибчук (17) і Сусанна Безега (25)

---

¹ Два останні рядки (рефрен) виконуються в кінці кожної наступної строфи (за схемою: *АБРС*).

520

[Звичайна]

[а]

1. Ішов брат горою, стрітився з сестрою:
– Помагай-бі, сестро, чи дужа-здорова?
2. – Не питайся, братцю, чи дужа й здорова,
Тільки попитайся, яка ж моя доля.
3. Була хата біла, та вже потемніла...
– Не плач, моя сестро, сама ж ти схотіла.
4. Хусточка біленька од сльозок мокренька –
Не плач, моя сестро, ще ж ти молоденька.

[б]

1. – Пусту мене, милий, до броду по воду,
До броду по воду – одвідати роду.
2. – Не пушту, милейка, до броду по воду,
Бо ти скажеш роду свою невігоду.
3. – Не буду, милейкий, пригоди казати –
•Більють дрібні сльози та й вийду я з хати.
4. Пусту мене, милий, в вишневий садочок,
Не буду я рвати твоїх ягодочок.
5. Вирву з рожі квітку та й пушту на воду,
Нехай вона пливе аж до мого роду.
6. Пливла квітка, пливла та й на воді стала,
Вийшла мати з хати та й плакати стала.
7. – Десь ти, моя доню, больная лежала,
Що твоя квітонька на воді зов'яла?
8. – Не лежала, мамцю, ні дня, ні години,
Попалася в руки невірній дружині.

Співала Євдокія Рибчук (17)

Пор. №№ 382, 576, а також № 163.

6 жовтня, [середа]

*с. Тесів Здолбунівського повіту
[Острозького р-ну Рівненської обл.]*

521

Обжинкова

1. А наша господаря молоденька
Й а зварила на вечеру горобейка.
2. Забулася господаря спитати,
Чи й усього горобейка оддати.
3. – Оддай, оддай, господине, усього,
А зготуєш на снідання другого.

Співала Євгенія Васковська (22)

522

[Веснянка]

[а]

1. Ой котилася да дорогою цинова талірка,
цинова талірка,
да цинова талірка.
2. А у Івана гарний парубок, а в Параскі дівка,
а в Параскі дівка
да в Параскі дівка¹.
3. Як повиходять да на гулицю – любая розмова.
4. Ой як Гандрійко да заговорить – як у дзвін задзвонить.
5. Ой як Галина да засміється – дунай розіллється.

[б]

1. І хріновський став, і тесовський став – за Галину бився,
за Галину бився
да за Галину бився².
2. Ой там Гандрійко да і з Степанком за Галину бився.
3. Ой бились вони, сварились вони да й пішли до пана.
4. Ой як Гандрійко да перед паном долярами сипле.

¹ Наступні строфи-рядки розпросторюються аналогічно (за схемою: *ааббб*).

² Так само.

5. Ой а Степанко да за дверима сльозоньками липне.
6. А як Гандрійко да перед паном да дурним зостався.
7. Ой а Степанко да з Галиною пішов повінчався.

Пор. №№ 126/16, 244.

[в]

1. Ой уже ж весна, ой уже ж красна – з стріхи вода капле,
з стріхи вода капле
да з стріхи вода капле¹.
2. Ой уже ж мому да миленькому мандрівонька пахне.
3. Ой не так тая да мандрівонька – як люба дівчина.

Співала Євгенія Васковська (22)

Пор. №№ 254/150, 329, 338.

523

Колодкава

Ой п'яна я, п'яна,
На порозі впала,
Ой о•чиняй, муже, | 2
Бо йду п'яна дуже.

Співала Євгенія Васковська (22)

Пор. №№ 28/81, 88/156.

16 жовтня, [субота]

*с. Нивецьк Сарненського повіту
[Дубровицького р-ну Рівненської обл.]*

524

[Веснянка]

1. Ой ти, весна, весна,
Що ти нам принесла?
2. Коробочку з веретюнцями
Й а другу з червонцями.

¹ Так само.

3. Старим бабам по кудельці,
[.....]
4. Молодицям да й по чепчику,
Й а дивчатам по вінчику.
5. Малим дітками по серпаночку,
Щоб бігали на весняночку.

Співала Марія Лавор (21)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 544.

525

[Звичайна, балада]

1. Ой з-пуд леса темньогого |2
Темна хмара виступає.
2. Темна хмара виступає, |2
Дробен дощик накрапає.
3. Жона мужа скатувала |2
Й у садочку поховала.
4. Сама вишла за ворота |2
Да й дивиться в чисте поле.
5. Аж тут їде два паночки – |2
Міленького то браточки.
6. – Братовая молодая, |2
По чому ти нас познала:
7. Чи по конях вороненьких, |2
Чи по сідлах золотеньких?
8. – Не по конях вороненьких, |2
Не по сідлах золотеньких.
9. Не по сідлах золотеньких,
Да й по братках молоденьких.
10. – Братовая молодая, |2
Де ж ти братка скатувала?
11. – Я не знаю, де він пошов, |2
Чи до лісу з топорами?
12. Чи до лісу з топорами, |2
Чи до Бога з соколами?
13. Єдин пошов по світліці – |2
Знайшов кровку на полиці.

14. Другий пошов по садочку – |2
Знайшов брата могилочку.
15. – Братовая молодая, |2
Тут ти брата скатувала?
16. Тут ти брата скатувала |2
Й у садочку поховала?
17. Й у садочку поховала, |2
Шальвієньку посіяла?
18. [–.....
.....]
19. Рости, рости, шальвієнько, |2
Да й зарости, могилонько.

Співала Марія Лавор (21)

Пор. № 487.

526

[Звичайна]

[а]

1. Чого, берузьенько, чого схилілася?
Дала мати дочку да й зажурілася.
2. Оженила сина та й прибула сила,
Як оддала дочку в чужу стороночку.
3. В чужу стороночку, ще й в чужій люди:
– Ой хто тебе, доню, жалувати буде?
4. – Буду, моя мати, людей шанувати,
Будуть мене, мати, люди жалувати.

Пор. № 251.

[б]

1. Поклала кладочку через бистру річку,
Піду до матюнкі, хоч на годиничку.
2. Ступлю на кладочку – кладочка вогнеться,
Помер батько-мати – гостина минеться.
3. Помер батько-мати, померла родина –
Зосталася сама, бідна сиротина.
4. Покладу кладочку через другу річку,
Піду до братечка, хоч на годиничку.

5. Пришла до братенька – брат сестру приймає,
Лихая братиха скоса поглядає.
6. – Не дивися, мила, не дивися скрива,
Бо в мене сестрица – не щодень гостина.
7. Я на тебе, мила, кажен день дивлюся,
Здумаю сестрицю – сльозми оболлюся.
8. Облюся сльозами, як бобер водою –
Тіштеса, вороги, моєю бидою.
9. Тіштеса, вороги, моєю бидою,
Що маю сестрицю промиж чужиною.

Пор. №№ 198/116, 407^a, 501, 600.

[в]

1. Закуй, зозуленько, закуй, рябенькая;
Пожалуй ти мене, матюночко чужая.
2. – Ой як же я маю тебе жалувати,
Колі ж ти не любиш мого дитяти.
3. Як зоронька зійшла, я спатоньки пішла,
Як зійшла другая, то я прочнулася.
4. Як зійшла другая, то я прочнулася,
Й а од нелюбонька да й одвернулася.
5. Як одвернулася, тяженько зитхнула.
– Чого, миленькая, так тяжко здихаєш?
6. Чого, миленькая, так тяжко здихаєш,
Ой чи на хліб, на суль в мене заробляєш?
7. – Я й не на хліб, на суль в тебе заробляю,
Ано я з тобою да й життя не маю.

[г]

1. Ой поїду я в прочки темненької ночки,
Чи ниде не встрину й а смертіни дочки.
2. Ой поїшла я в прочки темненької ночки,
Да я зустрічаю й а смертіни дочки.
3. – Ой смертіни дочки, мої матіночки,
Куда ви ідете, кого ви озьмете?
4. – Ой бо вже ж ми йдемо по нелюба твого,
Тепер ми озьмемо нелюбонька твого.

5. – Не беріте його, да беріте мене,
Бо всі люди скажуть, що то через мене.
6. Ой бо я ж да його зроду не любила,
То всі люди скажуть, що я отравила.
7. Ой бо я ж да його зроду не кохала,
То всі люди скажуть, що я зчарувала.

Співала Марія Лавор (21)

527

[Звичайна, балада]

1. Ой мала мати дочку да дочку-одиницю,
Вона годувала, єї жалувала, йдучи рано по водицю. |2
2. А як замуж давала, то їй приказувала,
Як замуж давала, то й приказувала, щоб сім літ не бувала. |2
3. А дочка нетерплива, взяла в рік прилетіла.
Перекинулася сивой зозулиной, в вишньовом саду сіла. |2
4. В вишньовом саду сіла, да й начала кувати,
То це стали сади, калінові цвіти од голосу опадати. |2
5. Як вийшла її мати да й стала на порозі,
Як вона згадала, що дочку оддала, – оболляли дрибни сльози. 2
6. Да й вошла мати в хату, да каже в•на до сина:
– Озьми ти, синочок, новую рушницю, забий сиву зозулицю. |2
7. Нехай вона не кує да й садочку не глушить,
Ой нехай же мене, мене молоді, мого серца не сушить. |2
8. Ой як вийшов брат з хати да намирився стріляти –
Вона, молоденька, зозулька сивенька, стала стиха промовляти: |2
9. – Ой не бий мене, брате, не сива я зозулиця,
Й а твоя сестра, сестра ріднесенька, твоя рідна сестриця. |2
10. – Як сива зозулиця, то йди в луг ти кувати,
Як моя сестра, сестра ріднесенька, то прошу тебе до хати. |2
11. Як прийшла сестра в хату да сядєє конец стола,
Вона за сльозами, вона за друбними не промовить ни слова. |2
12. – Ой десь я в тебе, мамцю, хліб і суль переїла,
Ти мене й оддала – м•ні світ зав'язала, за кого я не хотіла. |2

Співала Марія Лавор (21)

Пор. 163/79, 410.

528

[Весільна]

1. Ой брат сестру да за стол веде, да каліно-маліно,
Ой брат сестру да нагучає, да ягодонько ж моя.
2. – Ой будь, сестро, да розумная, да каліно-маліно,
Май свекорка да за батенька, да ягодонько ж моя.

Співала Марія Лавор (21)

Пор. № 213/45.

17 жовтня, [неділя]

*с. Зносичі Сарненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

529

Веснянка

[Напливова, напівписемна]

1. Не пей, не пей, соловей, бо вже буде скоро день.
Гой люде й кажуть, сусіди й говорять –
стоїть хлопець край ворит.
2. Стоїть хлопець край ворит, кличе дівча на й одвет:
– Ой вийди, вийди, молода дівчина, дай, дівчинонька, одвет.
3. – Зожди, хлопець, годину, зожди, хлопець, другуго,
Ой нехай же я мої матюнонці вечероньку зготую.
4. Вечеряти наварю, білу постіль постелю,
Ой с•час до тебе, молодий хлопчина, на розмовоньку вийду.
5. – Добре ж тобі, дівчино, по покоях ходити,
А мнє, хлопцу да й молоду, край воротей стояти.
6. Край воротей стояти, чашу з вином держати,
Ой мороз білий – ножки подубіли, сніжок очи засипає.
7. Ти думаєш, дівчино, що я тебе так люб'ю,
Ой як я вийду за нови ворота, то я тебе осудю.
8. – Ой ти ж мене судиш раз, а я тебе – два раза,
Ой що найбульше твоя родинонька – всім заплюю я глаза.
9. – Не посмієш, дівчино, мой•му роду плювати,
Ой як гуляла чотири рочечки – будеш п'ятий гуляти.

Співала Лукерія Панасюк (37)

530

[Звичайна]

[а)]

1. Й ой дубоньку кучеравий, низько голля й попускаєш,
Ти, козаче й молоденький, що ти думаєш-гадаєш?
2. Я й думаю, я й гадаю, мене й мисли й не носять,
Пашов би я до другої – хорошенько мене й просять.
3. – Й ой просіте, не просіте, я не буду й ходити.
– Ой на тобі, вражий сину, се яблучко розкусити.
4. – Розкусю я се яблучко, як гиркеє, то покину.
– За тобою, вражий сину, я не й живу, тільки гину.

Пор. № 36/28, 328.

[б)]

1. Десь поехав мій миленький да й у поле горати,
М•ні, молодий, приказує: “Принось рано обідати!”
2. Понесу я ж йому їсти да й третього дня рано,
Накричала, набурчала: “Чого гореш погано?”
3. – Ой не вважай, моя мила, ни на соху, ни на рала,
Ано вважай, моя мила, щоб скрипочка добре грала.
4. Ой скрипочка з барвіночку, а смичок із рути,
Як заграє муй миленький – на всю Польщу чути.

Пор. №№ 416, 599.

[в)]

Була Польща, була Польща да й стала Росія,
Не заступить син за батька, а батько й за сина.

Співала Лукерія Панасюк (37)

Пор. № 423.

531

[Звичайна]

1. Червона й калинонька...
Червона й калинонька над воду схилилася,
Молода дівчинонька по долі журилася.

2. Ой доле ж моя, доле...
Ой доле ж моя, доле, ой де ж ти подилася,
Чи в воду не втонула, чи в огні не згоріла?
3. Я в огні не згоріла...
Я в огні не згоріла і в воду не втонула,
На морі купалася – там доля зосталася.

Співала Лукерія Панасюк (37)

532

[Звичайна]

1. Соненько й низенько, вже й вечор й близенько –
Прибувай до мене й, хлопчино-серденько.
2. Прибувай до мене, як маєш до кого,
Вмліваї серденько моє да й без твого.
3. Спатоньки ложуся, Богу не молюся,
Ой щось постукує, <вийдися?> боюся.
4. Коли б вже я знала, що моя хлопчина,
То б я йому встала, двері й одчинила.
5. То б його зазвала до моєї кровати,
Ой щоб не почула моя рідна мати.
6. Доненька стукнула – матюнка почула:
– Доню моя, доню, недобре ти робиш.
7. Доню моя, доню, недобре ти робиш,
Гарную хлопчину за собою водиш.
8. – Мати ж моя, мати, що ти наробила,
Гарную хлопчину од мене одбила.
9. Тепер же м•ні, мати, хоч з мосту да в воду –
Не надивилася на хорошу вроду.

Співала Лукерія Панасюк (37)

533

[Звичайна]

1. Пийте, люде, горілочку, сири й гуси воду.
Трудно й нудно на серденьку далеко й од роду.
2. Є що їсти, є що й пити, є в чому й ходити,
Журба журбу й поганяє, ни з ким говорити.
3. Люди їдуть на ярмарок краму купувати,
А я їду на ярмарок, щоб долю продати.

4. – Ой купіте, люди, долю, моя доля добра,
Як нап'ється – з людьми б'ється, громада сміється.
5. – Коли ж твоя така доля, то не жич нікому –
Возьми її за рученьку да й веди додому.
6. Покину ж я свою долю в місти на риночку,
Сама поїду до трахтеру пити горілочку.

Співала Лукерія Панасюк (37)

Пор. №№ 62/156, 426, 565, 577; 86/154, 325.

534

[Звичайна]

1. Дуб на дуба похиливса, |2
Козаченько зажурился.
2. Козаченько зажурился, |2
Що ще й молод не вженивса.
3. – Мати моя старенькая, |2
Чому й мене й не вженила?
4. Чому й мене не вженила, |2
Чому й мене й не •дружила?
5. При•де нічка госінная – |2
Ни з ким спати, розмовляти.
6. Ни з ким спати, розмовляти, |2
Ни ноченьку ночувати.
7. – До коника, муй синачку, |2
Да й до коня вороного.
8. Да й до коня вороного, |2
До сиделечка нового.
9. – Ой кинь, мати, не говорить, |2
А сидельце не промовить.
10. Бодай тобі ж, моя мати, |2
Було й важенько вмірати.
11. Було й важенько вмірати, |2
Як м•ні з конем розмовляти.

Співала Лукерія Панасюк (37)

Пор. №№ 336^a, 578, 598^a.

535

[Звичайна]

1. Повій, вітроньку, з гаю, із далекого й краю,
В далекім краю й милого й маю да їхати думаю.
2. “Приїдь, приїдь, миленька, – битая й доріженька”.
Я сама бачу, що шляшок битий, – будуть люди й судити.
3. Приїжджаю до села щось смутна-невесела,
Й а приїжджаю на подвюр’єчко – в милого весіллячко.
4. Його другая мила край оkenця сиділа.
І в оkenечко придивилася – з ліченька зминилася.
5. – Чоловіче, Михалю, що до нас приїхало,
Ой чи чужина, ой чи родина, чи твоя перша мила?
6. – Ой брешеш же ти, жінко, ой брешеш ти, гидкая,
То приїхала до мене моя сестрица рудненькая.
7. – Бодай тебе, Михалю, громова туча вбила,
Що я не вдова, ни в мужа жона, ни прекрасна дівчина.
8. Ой в лузі калинонька з червоними квітками,
Ой вже поїхав милий з милою, ще й з своїми дитками.

Співала Лукерія Панасюк (37)

536

Весільна

Благослови, Боже, |2
Ще й Пречистая й Мати,
Нашому дитяти
Пісеньку й спивати.

Співала Лукерія Панасюк (37)

537

Весільна

1. Ішла Яринка й на посад,
Заховалася в виноград.
– Хто мене знайде в сьому винограді – з тим сяду на посаді.
2. Пошов батенько й не знайшов,
Вирвав яблучко да й пришов.
Нещасливая годинонька – сховалася дитинонька.

3. Пошла матінка й не знайшла,
Вирвала грушку да й при•шла.
Нешасливая годинонька – сховалася дитинонька.
4. Як пошов Йванко да й знайшов,
Взяв за рученьку да й при•шов.
Ой добрая годинонька – зна•шлася дружинонька.

Співала Лукерія Панасюк (37)

538

Весільна

(як ідуть до шлюбу)

1. Матюнко, голубонько, |2
Гладь мою голиwonьку.
2. Гладь мою голиwonьку, |2
Поїдем до шлюбоньку.
3. Да й до Божого дому, |2
Да й до шлюбу любого.
4. Там нам рученьки зв'яжуть, |2
Усім правдоньку скажуть.
5. Там зв'яжуть нам рученьки |2
Білою хутиною.
6. Білою хутиною |2
З вірною дружиною.

Співала Лукерія Панасюк (37)

539

Весільна

Не плач, небого, що йдеш за його,
Нехай плаче вин, що бере в свуй дим.

Співала Лукерія Панасюк (37)

540

Весільна

1. Летять галочки й у три рядочки – зозулька й пупереду.
Й усі галочки по лужках сіли – зозулька на каліні.
2. Усі галоньки защебетали – зозулька закувала.
– Чого, зозулько, чого й, рябенька, да жалосненько куеш?

3. Ой чи жаль тобі темного луга, чи гуркої каліни,
Чи жаль же тобі політаннічка, раннього куваннічка?
4. – Ой не жаль мені темного луга, ни гуркої каліни,
Ано жаль мені політаннічка, раннього куваннічка.

Співала Лукерія Панасюк (37)

Пор. № 337.

541

[Приспівки]

[а]

Ой ти – Пріска, і я – Пріска,
Пошли наши женихи в війська.
Зосталися свиньовати,
То ж то будуть женихи й наши.

[б]

Ой млин меле, вода реве, а колесо не повернеться;
На нелюба очи зглянуть, а серденько не привернеться.

[в]

Застягнися¹, моя мила, червоними да застяжками,
Щоб я тебе, серце, познав поміж трома дівоньками.

Співала Лукерія Панасюк (37)

542

[Звичайна]

1. Пуд білою березою |2
Сидить братко із сестрою.
2. Братко пише ще й читає, |2
Сестра й плаче ще й ридає.
3. – Ой чого ти, сестро, й плачеш, |2
Десь ти з мене плати хочеш.
4. – Ой не хочу, братко, плати – |2
Нас родила єдна мати.

¹ Застягнутися – зав'язатися стяжкою.

5. Єдна мати нас родила – |2
Не •дну долю нам вділила.
6. Тобі дала штири воли, |2
Єще к тому дві корові.
7. А м•ні дала дві голочки – |2
Горкі мої зарібочки.
8. Щоб я шила, вишивала, |2
Хліба-солі заробляла.
9. Хліба-солі заробила, |2
Сама собі говорила.
10. “В брата хата на помости, |2
Да й поїду я у гости”.
11. Сестра на двір із’їждає – |2
Саме братко обідає.
12. – Приймай, жінко, ложки з стола, |2
Ой бо їде сестра моя.
13. – Ой стий, братку, не лякайся, |2
Да з гобідом не ховайся.
14. Я не їду для гобіду, |2
Й ано їду для одвіду.
15. Не до тебе – до диток твоїх, |2
Ох бо в мене нема своїх.
16. Штири гроши у хустині, |2
Буде лучче, як в гостині.

Співала Лукерія Панасюк (37)

Пор. №№ 153*/23, 474.

543

[Звичайна]

1. Й усі гори й усі чорни, |2
Ано єдна гора бела.
2. Ано єдна гора бела, |2
Да й ту вдова погорала.
3. Да й ту вдова погорала, |2
Пшениченьку посіяла.
4. Усі люди пшениці жнуть, |2
Бідна вдова й покосила.

5. Бідна вдова покосила, |2
Да й в копици поносила.
6. Да й в копици поносила, |2
Слізеньками приросила.
7. Слізеньками приросила, |2
До братенька й говорила:
8. – Ой братеньку-сокулоньку, |2
Прийми ж мене на зимоньку.
9. – Ой сестрице-перепилко, |2
Коли ж в тебе деток тилько.
10. Коли ж в тебе деток много, |2
А й у мене й ни одного.
11. – Як ти сядеш гобідати, |2
То я вишлю дѣтки з хати:
12. “Ох ідіте, дѣтки, з хати, |2
Буде дядько обідати”.
13. Заколь¹ дядько обідали, |2
Дѣтки батька й одвідали.
14. – Сядьте, дѣтки, по куточку, |2
Вріжу хліба по кусочку.
15. Вріжу хліба по кусочку, |2
Волню борщу в черепочку.

Співала Лукерія Панасюк (37)

26 жовтня, [вівторок]

*с. Ставки Володимирського повіту
[Турійського р-ну Волинської обл.]*

544

Веснянка

1. Зима наша біла,
Вже ти нам надоїла.
2. Весна наша красна,
Що ти нам принесла?

¹ Закиль, поки.

3. Парубкам по квіточці,
Дівойкам по віночку.
4. Дівойкам по платочку,
Бабойкам по кийочку.

Співала Ганна Дідюк (18)

Пор. №№ 53*/99, 119/2, 172/73, 184/199, 205/110,
288, 308, 318, 351, 375, 399, 425, 457, 480, 524.

545

Веснянка

1. Через наше сельце вьозяне деревце.
Калина-малина, вьозяне деревце.
2. Й а з того деревца церквицю будують.
Калина-малина, церквицю будують¹.
3. Церквицю будують, навколо малують.
Навколо малують, всередині пишуть.
4. То там написали три місяці ясных.
Три місяці ясных – три парубки красних.
5. Їден місяць ясний – то Сергійцьо красний.
Другий місяць ясний – то Хведусьо красний.
6. Третій місяць ясний – то Данилко красний.
То там написали три зіройки ясных.
7. Три зіройки ясных – три дівоньки красних.
Їдна зірка ясна – то Ганюся красна.
8. Друга зірка ясна – то Манюся красна.
Третя зірка ясна – то Хведорця красна.

Співала Марія Пилип'юк (17)

Пор. № 77/142, а також №№ 127/7, 357.

546

[Веснянка]

1. Ой ти, вербойко гулявейкая, гулявейкая.
Ой ти, Манюсю молодейка, молодейка.
2. На тий вербойці голячки гнуться, голячки гнуться.
За тебе, Манюсю, парубки б'ються, парубки б'ються.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

3. – Ніхай вони б'ються, розбиваються, розбиваються.
На мене, молоду, та й не надяться, та й не надяться.
4. Бо я й не пійду ни за якого, ни за якого.
Тільки за Сергійка молодейкого, молодейкого.

Співала Ганна Дідюк (18)

Пор. №№ 76/143, 200, 242, 482.

547

Веснянка

1. Коло крутого колеса
Згубив Хведюсю пояса.
2. За ним Манюся литає,
Того пояса шукає.
3. – На тобі, Хведюсю, пояса,
Таки я й тобі хороша.
4. Хороша, Манюся, хороша,
Коли здибала пояса.
5. Коли здибала пояса
Коло крутого колеса.

Співала Дарія Мартинюк (30)

Пор. № 586.

548

[Весняна гра]

1. – Чи не чували, чи не видали нашої бабойки на торзі?
2. – Й ми її бачим, коло неї скачим, таки ми її не дамо!

Співала Ганна Дідюк (18)

Пор. №№ 201, 376, 455, 481, 571.

549

[Весняна гра]

1. – Ой чом же ти не гуляєш, Галю, Галю, Галю, Галю?
2. – Я й не маю черевичкув, кавалеру, кавалеру.
3. – Куплю тобі черевички, Галю, Галю, Галю, Галю.
4. – Погуляю я з тобою, кавалеру, кавалеру.

Співала Ганна Дідюк (18)

Пор. №№ 132/123, 331, 361.

550

[Обжинкова]

1. Котився віночок по полю, по полю,
2. Просився в женчиків додому, додому.
3. Возьміть ви мене додому, додому.
4. Вложить ви мене в сторону, в сторону.
5. Бо я вже в полю набувся, набувся.
6. Буйного вітру начувся, начувся.

Співали Ганна Дідюк (18),
Марія Пилип'юк (17) і Дарія Мартинюк (30)

551

Весільна

Коровайниці з міста, |2
Не ховайте в кишені кіста¹.
Як на лишейко прийде,
В кишенях кісто зійде.

Співала Дарія Мартинюк (30)

552

[Весільна]

1. Чом соловейки не щебетали, як сади зацвітали?
Чом ти, Оксаню, не отказала, як тебе запивали?
2. Ой я думала, молодейка, батейко в карти грає,
А він же мене, молодейкою, на медок запиває.
3. Ой як ти підеш та, мій батечку, у поле жита жати,
Серпчок з плечок, сльозоньки з очок –
ніде женчика взяти.

Співала Дарія Мартинюк (30)

553

[Звичайна]

1. Перши півни співають – до корчомки йду,
Други півни співають – мед-горілку п'ю. |2
2. Треті півни співають – додомойку йду,
Встрічаюся із діверком в вишньовим саду. |2

---

¹Тіста.

3. – Братова моя, вой де ти була?
– Ой у корчмі, мій діверку, горілку пила. |2
4. – Братова моя, будеш битая –
Висить, висить нагайочка, друтом шитая. |2
5. – Ой діверку мій, борони мене,
Ой вишию шовком хустку вмисне для тебе. |2
6. – Ой я твеї шовком хустки не буду брати,
А як буде твій муж бити, то вийду з хати. |2
7. Із хати піду, двері зачиню,
Ой бо скажуть сусідоньки, що тебе люблю. |2
8. Ой а в тому садочку ніхто не бував –
Там мій милий-чорнобривий коня попасав. |2
9. Там мій милий-чорнобривий коня попасав,
То він тую розмовойку вшеньку вислухав. |2

Співала Марія Пилип'юк (17)

Пор. № 102/59.

554

[Звичайна]

1. Ой а мій милий у корчмі п'є, |2
Против коника вороного.
2. Против коника вороного, |2
Йде до стаенки по другого.
3. А я, молода, протів нього, |2
Несу рублика золотого.
4. Несу рублика золотого – |2
Викуплю коня вороного.
5. Й а не раз, не два викупляла, |2
В вишньовим саду ночувала.
6. В вишньовим саду ночувала – |2
Через воконьце двері мала.
7. Соловей каже: “чи чув, чи чув”, |2
А я, молода, седю й плачу.
8. Зозулька каже: “ку-ку, ку-ку”, |2
Я, молоденька, терплю муку.

Співали Марія Пилип'юк (17) і Ганна Дідюк (18)

Пор. №№ 322, 604/29.

555

Пісня сучасна

[Звичайна]

1. Позволь мені, мати, раз, криницю копати, два,
Чи прийдуть дівчата, вох ти-ра-ра, води набірати, вох ха-ха.
2. Вже прийшли дівчата, раз, води набірати, два,
А меї дівчини, вох ти-ра-ра, не пускає мати, вох ха-ха.
3. Позволь мені, мати, раз, корчму збудувати, два,
[.....]

[Співали Марія Пилип'юк (17) і Ганна Дідюк (18)]

556

[Звичайна]

1. Ой ти, травка, ти, муравка, ти, зелена трава. |2
2. Ой десь мого миленького пізно звечора нема. |2
3. Нема його і не буде, знаць, до гиншої пішов. |2

[Співали Марія Пилип'юк (17) і Ганна Дідюк (18)]

557

[Звичайна]

1. Й а мій батенько, як цвіт, зав'язав мені весь світ.
Моя матинка-зоря рано замуж й оддала. |2
2. Оддала мене замуж й а в чужую сторону.
У чужую сторону, між великую сим'ю. |2
3. Та великая сим'я незнавиділа мене,
Сама сіла вечеряти, мене по воду вислала. |2

Співала Ганна Дідюк (18)

558

[Звичайна, балада]

1. А брат з сестринкою по садочку ходить,
[По садочку ходить], стихенька говорить:
2. – Оддай мене, брате, в деревню новую,
В деревню новую, в челядь молодую.
3. Деревня новая – люблю походжати,
Челядь молодая – люблю жартовати.

4. Нема брата рочок, нема брата другий,
На третій звертаї – братчик приїжджає:
5. – Добрий день, сестрінко, чи дужа-здорова,
Чи дужа-здорова ще й твоя голова?
6. – Ой не питай, брате, чи дужа-здорова,
Спитай мене, брате, яка моя доля?
7. Сорочина біла вся в крові вкпіла,
Фортушок біленькій од слізок мокренькій.
8. Ой поїдь же, брате, до нового міста,
Купи дві свічечки [.....]
9. [.....],
Єдну воскову, другу – яровую.
10. Восковая горить, ярова згасає –
В неділю раненько брат сестру ховає.
11. Тільки сестріноньку уділ упустили,
Та вже лайдачину в кайдани зачінили.

Співала Дарія Мартинюк (30)

559

[Напливова, дворацька?]

1. Ой у саду вишня, й а за садом гілле,
Любит козак дівчу – не має надії.
2. Любит він, любить він, любить штири літі,
І сам він не знає, що то буде в світі.
3. – [.....], а чи буде, чи ні –
Не суши серденька ні собі, ні мені.
4. Казала я тобі – кажу твому роду,
Не ходи до мене, не роби заводу.
5. Не ходи до мене, не роби заводу,
Бо ти є багатий – я бідного роду.
6. В мене посагу нема,
Возьмуть мене люди так.
7. – А мені твого посагу не треба,
Дасть нам Господь посаг з високого неба.
8. Ти у мене посаг, як зиронька ясна.
[.....]
9. – Ой ти тепер кажеш, що зиронька ясна,
А посля ти скажеш: “Доленька нещасна”.

10. Не дай, Боже, борони, ти помислиш по други,
[.....]
11. Скарай мене, Боже, на душі, на тілі,
Если я помишлю о гінчому ділі.

[Співала Дарія Мартинюк (30)]

27 жовтня, [середа]

*м. Устилуз Володимирського повіту
[Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

560

[Звичайна]

1. Посію я конопелькі тонкі, густі, зелененьки.
Чи всім людям така журба, чи •но мені, молоденький? |2
2. Як всім людям така журба – перестану журитися,
Як •но мені, молоденький, – піду в дунай топитися. |2
3. – Не топися, моя доню, бо душу свою загубиш,
Скажи, скажи мені правду, ой кого ж ти вірно любиш? |2
4. – Ой ще ж бо я, молоденька, та й нікого не любила,
Ще б я була років зо два дівонькою походила. |2
5. Дівонькою походивши – то людська обмовонька,
А пішовши за той заміж – бідна ж моя головонька. |2
6. – Спродай, спродай, моя мамцю, сиві воли із обори,
Викуп мене, молодую, од нелюба із неволі. |2
7. – Ой щоб же я, моя доню, всей майонтек¹ іспродала,
То я тебе не викуплю, за кого тебе віддала. |2

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

Пор. №№ 160/40, 248, 270, 293^б,
307/25, 373, 407^б, 516, а також № 328.

---

¹З польської – маєток.

561

[Звичайна]

1. Замела хату, замела сіни та й стала на порозі,
Ох як згадала дівочу розкіш – облили дробни сльози. |2
2. Ой розкіш, розкіш, ой розкіш, розкіш,
ой розкіш, розкошонька,
Ох болить мене моє серденько ще й дуже головонька. |2
3. Ой пливе човен, водиці повен, – береги розриває,
Молодий козак, ще й невінчаний, до війська вибирає. |2
4. Сів на коника, на вороного та й з коня похилився,
А за ним, за ним старая мати: – Не їдь, сину, вернися! |2
5. – Я не вернуся, я не вернуся, аж поки вислужуся,
Коник вороний, а сам молодий – я там не загину. |2
6. Ой заржи, заржи, сивий конику, під круту гору йдучи,
Чи не почує гарна дівчина, із рути вінок в'ючи? |2
7. Дівка почула та й вискочила із зеленого гаю:
– Ой рости, косо, аж до пояса, поки я розкіш маю. |2

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

562

[Звичайна]

1. Ой давно ж я, давно й у роду була,
Вже ж та дороженька терном заросла.
2. Ой заросла терном ще й калиною,
Як у роду була ще дівчиною.
3. Ой як же я схочу – терен висічу,
Червону калину в пучки пов'яжу.
4. Червону калину в пучки пов'яжу,
До свого роду в гості полину.
5. Ой сяду я, впаду в зеленім саду,
Та як защебечу – весь сад звеселю.
6. Ой вийшов батенько та й слухати став,
Мене, молодую, з голосу пізнав.

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

Пор. № 283.

563

[Звичайна]

1. Ой вийду я на гору |2
Та погляну в долину.
2. На долині пісочок, |2
На пісочку садочок.
3. На пісочку садочок, |2
В тім садочку соловей.
4. Соловейку рябенький, |2
В тебе голос тоненький.
5. Защебечи ти мені, |2
Бо я в чужій стороні.
6. Бо я в чужій стороні, |2
Нема роду при мені.
7. Нема матки, ні отця, |2
Нема кому жаліться.
8. Нема брата, ні сестри, |2
Нема кому провести.
9. Коли б мені родина, |2
Хоч маленька дитина.
10. Вона б мене провела, |2
Слізеньками облила.

Співала Елизавета Черногоренко (40)

564

[Звичайна]

[a]

1. Ой запив, козак, запив, ой запив, загулявся,
Його кінч вороненький на стаєнці застоявся.
2. – Ой коню ж ти мій, коню, де ж ми будем ночувати,
Де ж ми будем ночувати, вечероньки вечеряти?
3. Чи при темному лузі, чи при битій дорозі,
Чи при білій березі, чи при дівчині-небозі?
4. Ні при темному лузі, ні при битій дорозі,
Ні при білій березі, но при дівчині-небозі.

[6]

1. Ой бодай та береза за шумом пошуміла,
Як мене, молодую, головонька заболіла.
2. Ой не так вона болить, як самії сльози ллються,
Що мені, молодії, все нездалиї шлються.
3. Ой нехай вони шлються, а я одного буду,
А я одного буду, а їх десять забуду.

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

Пор. № 33/22.

565

[Звичайна]

1. Пийте, люди, горілочку, а ви, гуси, воду.
Накажіте, дайте знати до мого роду. |2
2. В кого мати, в кого батько – є з ким розмовляти,
В кого браття та сестриці – є з ким погуляти. |2
3. – Браття мої, браття мої, сиві соколички,
Прибувайте ви до мене та щонеділочки. |2
4. – Сестро наша, сестро наша, сестро дорогая,
Як до тебе прибувати, коли ти вбогая? |2
5. – Хотя й же я убогая, але не гордая,
Хліба-соли загорюю й а вас нагодую. |2
6. Хліба-соли загорюю й а вас нагодую,
Горілочку розідбаю – з вами погуляю. |2

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

Пор. №№ 62/156, 426, 533, 577.

566

[На хрестинах?]

1. Мої милі кумове,
Бувайте ж ви здорові! |2
2. Як я собі добре мав,
То й з кумами пив-гуляв. |2
3. Як тепер я підупав,
То й уже ж я не кум став. |2
4. Идуть куми, гукають,
Мою хату минають. |2

5. – Підем, жінко, на торжок,
Купим воли, корови. |2
6. Купим воли, корови,
То й найдуться кумове. |2
7. – Здоров, куме, здоров був,
Де ж ти воли роздобув? |2

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

Пор. №№ 395, 502.

567

[Обжинкова]

[a]

1. Ой в полі, в полі садочок, садочок. |2
2. Плели женчики віночок, віночок. |2
3. Ой плели, плели – заснули, заснули. |2
4. Приїхав господар – не чули, не чули. |2
5. Їздить по полю – мигає, мигає. |2
6. Своїх женчиків вітає, вітає. |2
7. Вітай, господарю, щасливо, щасливо,
Щоб на безрік жито вродило, вродило.

[б]

1. А наш господарь – молодий, молодий. |2
2. Під ним коничок – вороний, вороний. |2
3. Сім раз коником вивинув, вивинув. |2
4. По сто червоних викінув, викінув. |2
5. То ж вам, женчикі, за тое, за тое,
Що вижали жито святоє, святоє.

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

568

Весільна

1. Хто ж тебе білив, білая лебедонько,
Хто ж тебе білив так дуже білесенько?
2. Білили мене два лебедоньки білих,
Білили мене білими крилоньками.

3. Білили мене білими крилоньками,
Носили воду з*лотими дзюбочками.
4. Хто тебе вбирив, молода Ганусенько,
Хто ж тебе вбирив так дуже хорошенько?
5. Вбирала мене рідная матінонька,
Вбирала мене білими рученьками.
6. Вбирала мене білими рученьками,
Змивала косу дрібними слізоньками.

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

569

[Звичайна]

1. Ой на горі пшениченька, в долині овес,
в долині овес.
2. Не по правді, мій миленький, зо мною живеш,
зо мною живеш.¹
3. Тільки вечір вечоріє – до другої йдеш.
4. Ой посади, моя мила, в воротах вербу.
5. Як буду йти до другої – до тебе зайду.
6. Посаджу я, мій миленький, волоський горіх.
7. Як будеш йти до другої – буде тобі гріх.
8. Вистель мені, моя мила, китайкою двір,
9. Щоб мій коник вороненький не мурав² підків.
10. Ой бодай ти, мій миленький, того не діждав,
11. Щоб твій коник вороненький китайку топтав.
12. Нехай моя китайонька у скрині лежить, лежить,
13. А твій коник вороненький по землі біжить.

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

Пор. № 137/145.

570

[Звичайна]

1. Зрада, зрада чорним очам, зрада.
– Скажи, милий, що в тебе за правда?

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абвв*).

² Бруднів.

2. Що ти, милий, думаєш-гадаєш,
Що ти мене покинути маєш? |2
3. – По чім же ти, милая, познала,
Що я тебе покинути маю?
4. – Рано встаєш, коню обрік даєш,
Зелене сіно закладаєш.
5. До хати йдеш, важким духом дишеш;
Дитя плаче, а ти не колишеш:
6. “Люлю, люлю, малое дитятко,
Зостаєшся бідне сиротятко”.
7. Ой гукнула сторожа в порозі:
– Вставай, мила, бо милий в дорозі!
8. Вийшла мила за тильні двері,
Умилася дрібними слізами.
9. – Ой вернися, мій милий, вернися,
Єсть у мене мед-вино – напийся!
10. – Не буду я, мила, вертатися,
Твого меду-вина впиватися.
11. Єсть у полі криниця-безодня,
Тече з неї водиця холодна.
12. Як доїду, то з неї нап’юся,
А до тебе, мила, не вернуся!

Співала Єлизавета Черногоренко (40)

28 жовтня, [четвер]

*с. Пузів Володимирського повіту
[с. Зоря, Володимир-Волинського р-ну Волинської обл.]*

571

[Весняна гра]

1. – Чи не видали, чи не слухали наши бабоньки на торзі?
2. – А ми бабоньку бачимо, свою бабоньку виручим.
3. – А ми хліба напечем –
Свою бабоньку виручим.
4. – А ми перстенець на палець –
Свою бабоньку у танець.

5. – А ми убручку на ручку –
Свою бабоньку у кучку.
6. – А ми хлібіць ізімо –
Свеї бабонькі не дамо.

Співала Катерина Ляшко (17)

Пор. №№ 201, 376, 455, 481, 548.

572

[Звичайна]

1. Ой там, там при горі та й при конюшині,
Прийшов смутий вечір молодий дівчині. |2
2. Дівчата, дівчата, жаль мені за вами,
Останній я вечір гуляю із вами. |2
3. Ой на моїм полі поросли тополі,
Питається хлопець: “Кільки маєш поля?” |2
4. А я, молодая, знала, що сказати:
“Забулася вдома батька запитати”. |2
5. Обіцяли батько штири морги дати,
Тобі, молодому, треба десять мати. |2
6. Ой Боже ж мій, Боже, що тепер за право,
Сам півморга має, а десять пітає. |2
7. Ой Боже ж мій, Боже, що тепер за люди,
Сам себе не бачить, а дівчину судить.

Співали Катерина (13) і Віра Щербинська (16)

573

[Звичайна]

1. Ой вигору нивку широкою,
Запрошу я роду бугатою. |2
2. По бугату сестру коні пошлю,
А по бідну сестру перекажу. |2
3. А бугата сестра кіньми їде,
А бідная сестра пішки їде. |2
4. А бугата сестра у порозі,
А бідная сестра у дорозі. |2
5. А бугата сестра за столами,
А бідная сестра за дверима. |2

6. Ой як іде братець до кумори –
Уступися, сестро, із дороги. |2
7. – Ой хиба ж я, брате, не родина,
Що я в тебе стою за дверима. |2
8. – Коб• ти була, сестро, у жупані,
То б ти там сиділа, де й та пані. |2
9. Ой а як ти, сестро, в жупанині –
Наробила б встиду всій родині. |2

Співала Віра Щербинська (16),
почула від мами

Пор. № 110/117.

574

Веснянка[-гра]

1. Посажу я грушечку в чистому полі.
Ой поле ж моє, поле,
Ночи мої темнії,
Зорі мої яснії,
Дай, Боже, день!
2. Ой я свою грушечку та й підляла.
Ой поле ж моє, поле,
Ночи мої темнії,
Зорі мої яснії,
Дай, Боже, день!¹
3. А вже ж моя грушечка та й подросла.

Далі відтворюється текст 3. строфи з заміною ключового слова ...‘подросла’ на такі: 4. ...‘виросла’; 5. ...‘розвинулась’; 6. ...‘розцвілася’; 7. ...‘перещвіла’, а в кінці:

8. А вже ж моя грушечка грушок зродила.
9. А я з теї грушечкі грушок наїлась.

Співав Петро Туровчук (41)

¹ Останні чотири рядки (рефрен) відтворюється в кінці кожної наступної строфи (за схемою: *АРСТУ*).

575

[Весільна]

1. Ой напиймося, роде, |2
Смак горілоньки добрий. |2
2. Бо вже взавтра не будем, |2
Бо прикупці не будем. |2
3. Розийдемося з тобою, |2
Як рибонька з водою. |2
4. Люди п'ють і гуляють, |2
І всьо доброго мають. |2

Співала Марія Махновська (50)

576

[Звичайна]

1. Біда за бідою, журба за журбою –
В•дала мене мати за муж мулодою. |2
2. Ни я нажилася, ни я набулася,
Літа змарнувала, сама змарнилася. |2
3. В полі дві тополі вітер не колише,
Й а брат до сестринькі дробне листи пише. |2
4. – Ой сестро ж ти моя, сивая голубко,
Як ти прівикаеш на чужині, хутко? |2
5. – Ой брате мій, брате, мушу прівикати,
Старому й малому мушу догоджати. |2
6. – Пусти мене, милий, до броду по воду,
До броду по воду, до мойого роду. |2
7. – Не пуцу я, мила, до броду по воду,
До броду по воду, до твого роду. |2
8. Бо ти там розкажеш всюю непригоду. |3
9. – Не буду казати, хоць будуть пігати,
Як обильють сльози, то й вийду я з хати. |2
10. – Як ти вийдеш з хати, за тобою мати –
Всюю непригоду всьой рід буде знати. |2

Співала Ірина Тарновська (-)

Пор. №№ 382, 520⁶,
а також № 163 і 3-5 строфи з № 515/26.

577

[Звичайна]

1. Пийте, люди, горілоньку, а ви, гуси, воду.
Горе мені на чужині без свого роду.
2. В кого й отець, в кого мати – є з ким погуляти,
В кого браття, в кого й сестри – є з ким погуляти.
3. – Браття мої, браття мої, браття дорогії,
Приїжджайте ви до мене в свята роковие¹.
4. – Сестро наша, сестро наша, сестро дорогая,
Як до тебе приїжджати, коли ж ти вбогая.
5. Ой хоч же я й увбогая, то я не гардая,
Хліба-солі розідбаю – з вами погуляю.

Співала Марія Махновська (50)

Пор. №№ 62/156, 426, 533, 565.

578

[Звичайна]

1. На поповий сіножаті добре ночувати,
Шовковою травицею добре коня й пасти.
2. – Чом ти, коню, води не п'єш, бо дорогу чуєш?
Чом ти, сину Василинко, вдому не ночуєш?
3. – Як я маю, моя мамцю, вдома ночувати,
Темна нічка, нівидная – ні з ким розмовляти.
4. – Купи, купи, мій синочку, коня вороного,
Постав його на стоянці – розмовляй до нього.
5. – Як я маю, моя мамцю, коня й купувати,
Волю грошей доложити – дівчини шукати.
6. – Шукай, шукай, мій синуню, котра любя-мила,
Щоб упосля не сказа-ись: “Мама з•боронила”.

Співала Марія Махновська (50)

Пор. №№ 336^b, 417, 534, 598^a.

579

[Звичайна]

1. Ой не любить козак гарнеї дівчини, тільки пошов до вдовиці.
Ой а у вдовиці хатина новейка ще й добрії вечорниці.

---

¹Щорічні.

2. [.....]
Хатина новейка, дитина маленька, сама вдова молодая.
3. – Ой ти удово й вдово убога, нехороші твої діти,
Сяду обідати, сяду обідати, не можу їх терпіти.
4. – Ой коли ломиш червону калину, то ломи її цвіти,
Ой коли любиш молоду удову, то люби ж її діти.
5. Ой коли ломиш червону калину, ломи її з гілячками,
Ой коли ж любиш молоду удову – люби її з діточками.
6. Ой не журися, молодий козаче, та й моїми діточками,
Ти підеш з косою, а я за тобою – дітки підуть з грабильками.
7. Ой що ти накосиш, молодий козаче, мої діти загромадять,
Тебе й молодого, миленького мого, до розуму допроводять.

Співала Марія Махновська (50)

580

[Щедрівка]

1. – Продам тебе, коню, за мед, за горілку,
За мед, за горілку, за хорошу дівку.
2. – Не продавай, пане, й ти мене й нікому,
Спогадай же й, пане, як ми воювали.
3. Спогадай же, пане, як ми воювали,
Як за нами турки з палашема гнали.
4. Спогадай же, пане, як ми й проїжджали,
Як ми проїжджали через гай зелений.
5. Як ми проїжджали через гай зелений,
Як ми проходили через сад вішневий.
6. Продай мене, пане, в деревню новую,
В деревню новую, в челядь молодую.
7. В деревні новії брат з сестрою ходить,
Челядь молодая все стиха говорить.

Співав Петро Туровчук (41)

581

[Звичайна]

1. Ой розчешу я свої чорні кудра, а дівчина косу й росу,
Ой пожену я свої сиви воли та й на ранню росу.

2. Ой пасітеся, мої сиви воли, та й не бійтеся й вовка,
Ой пошов би я до sweї дівчини – болить мене головка.
3. Ой болить, болить мене головонька та й із самого чола,
Ой не бував я а в sweї дівчини ані дісь¹, і не вчора.
4. Тут моя журба, ой тут моя туга, й в шинкарки на колючку –
Ой шиє, шиє й шиє, й вишиває ой чорнява сорочку.
5. Ой ніхай шиє, ніхай вишиває, та й комусь вона буде –
Ой в лісі, в лісі, в лісі на горісі сивий голубець гуде.

Співав Петро Туровчук (41)

582

[Звичайна, балада]

1. Попуд гаєм зелененьким
Брала вдова льон дробненький.
Брала вона й добирала,
Тонкий голос витягала.
2. Й а там козак сіно косить,
Тонкий голос переносить.
Кинув косу й у травоньку,
А сам пошов додомоньку.
3. А сам пошов додомоньку,
Склонив на стіл головоньку.
– Що ти, сину, та й думаєш,
Що ти й вдома не ночуєш?
4. Син матера й не послухав,
Сів на коня та й поїхав.
– Щоб ти їхав – не доїхав,
Щоб твій кінь став горонькою.
5. Щоб твій кінь став горонькою,
А сяделко й муравою.
Й а сяделко й муравою,
А нагайка гадиною.

Співав Петро Туровчук (41)

Пор. № 323.

¹ З польської – нині, сьогодні.

3 грудня, [неділя]

с. Ружин Ковельського повіту
[Турійського р-ну Волинської обл.]

583

Веснянка[-гра]

1. – Городар, городарочку,
О•чини ворота!
2. – Й а хто воріт кличе? |2
3. – Михайлови слуги,
Погнулися в дуги.
4. – А що нам везете? |2
5. – Веземо, веземо
Мезорное дитя.
6. – Ой що воно робить? |2
7. – Грає воно, грає,
Червоним ябличком
По дорозі качає.

Співала Ганна Новосад (54)

Пор. №№ 128/122, 359, 451.

584

[Веснянка]

1. На горі сонце грає,
Роман зілля копає.
2. Копає, копає,
Сам не знає, якеє.
3. Ой то зілля чубринець¹ –
Загнати хлопів в свининець.
4. Нарвати кропиви,
Щоб жерли, як свини.
5. На дівчита зросту,
На хлопців коросту.
6. Щоб чухали, драли,
Щоб дівчата брали.

Співала Ганна Новосад (54)

---

¹Чебрець (?).

585

Веснянка

1. Володар, володарку...
Продав Василь Дарку |2.
2. Не продам Дарки з хати,
Бо вміє красно ткати.

Співала Павлина Савин (67)

586

Веснянка

1. Покочу я колесо, колесо –
Згубив хлопець пояса, пояса.
2. Там дівчина ридала, ридала,
Поясину шукала, шукала.
3. Поясинку ізнайшла, ізнайшла,
Взяла за ручку та й прийшла, та й прийшла.
4. Покочу я тарілку, тарілку –
Всеньки хлопці в світілку, світілку.
5. Покочу я долото, долото –
Всеньки дівки в золото, в золото.

Співала Ганна Новосад (54)

Пор. № 547.

587

Петрівочна [? – Звичайна]

1. Й у городі зілля, за городом сіно.
Отут моє любе серце вічерати сіло.
2. Нехай вічерає, здорове буде,
Й а він мене, а я його нігди не забуде.

Співала Павлина Савин (67)

588

[Звичайна]

1. Попуд гаїм трава зеленейка,
Покошу я сама, малоденька. |2
2. Я й не буду косарів наймати,
Покошу я сама сіножаті. |2

3. – Не дождеш ти сама покосити,
Таки мусиш мене попросити! [2]

Співала Ганна Новосад (54)

589

[Обжинкова]

1. Ой тепер же в нас обжинки, обжинки.
Ой вижали ми дві нивки, дві нивки.
2. Й а на третю перейшли, перейшли,
Додом• віночка принесли, принесли.
3. Ой ідемо ми додому, додому,
Котиться вінок по полю, по полю.
4. Котиться вінок по полю, по полю,
Просить женчикув додому, додому.
5. Просить женчикув додому, додому,
Озьміте мене з собою, з собою.
6. Бо я вже тута набувся, набувся,
Буйного вітру начувся, начувся.
7. Друбного дощу напився, напився.
На хороших женчиків надивився, надивився.

Співала Ганна Новосад (54)

590

Обжинкова

[a]

1. Повій, вітройку, та й повій,
Ой щоб нам було здоровій¹.
2. Повій, вітройку, з лищини
До хорошої дівчини.
3. Вона хороша на вроду,
Як ясний місяць в погоду.
4. Вона хороша, вродлива –
Доброго батька дитина.

---

¹ Здоровіше.

[6]

1. Ой то нам того хочеться,
Що з барилечка точиться.
2. Що з барилечка й у роток,
Ой щоб не болів животок.
3. Щоб не боліла голова,
Ціле літечко здорова.

Співала Ганна Новосад (54)

591

[Колядка]

1. У саду, саду пава ходила.
Гей, Рожество! Пава ходила.
2. Пава ходила, пір'я губила.
Гей, Рожество! Пір'я губила¹.
3. За нею ходить красная панна.
4. Пір'я збирала – в хвартушок клала.
5. З хвартушка брала – віночок вила.
6. Звивши віночок – пуйшла в таночок.
7. Десь узялися буйнії вітри.
8. Як завинули, віночок здули.
9. Понесли вінок країм-дунаїм.

Співала Ганна Новосад (54)

592

Щедрівка

1. У нашого господара
Стоїть явор серед двора.
2. Пуд явором престіл стоїть,
За престолом сам Бог сидить.
3. Сам Бог сидить, раду радить:
Чим господарка наділити?
4. В чистім полю – густим житом,
Густим житом, купойками.

---

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

5. Й а в обори – воликами.
Й а в світляці¹ – дітоїками.

Співала Ганна Новосад (54)

593

Щедрівка

(ходили цигани і співали)

1. Ой добрий вечор, пане господарє, до тебе.
Во•чинь, во?чинь та й на двір воротечка до себе.
2. Ой як ти во•чинеш – то зараз зачинеш, до тебе.
Во•чинь, во•чинь та й на двір воротечка до себе.
3. За тим словом бувайте здорові, пане господарє!

Співала Ганна Новосад (54)

594

[Коляда]

Ой застилайте тисовії столи •брусом –
Ой прийде до вас найсвітлішя Мати на вечеру з •Сусом.
Ой як вона не посміє,
То Син Божий по вечері.
Вже на його всі янголи його співають у небі.

Співала Ганна Новосад (54)

595

[Коляда]

1. Ой Божєе рожденное всьо тайнії дні.
Народився сам •Сус Христос з Діви Марії.
2. Й а Марія спогнулася, мала затаїти,
Мала Сина рожденного воздухом прикрити.
3. Налетіли всі янголи, янголи з небес,
Бог з тобою, Діво й Марія, ще й ангельські глас.

Співала Ганна Новосад (54)

---

¹Світлиці.

596

[Звичайна]

1. Напилася на меду, |2
Що й додому не дойду.
2. Сини мої, соколи, |2
Додомойку й завели.
3. Вражі дочки-невістки |2
Вечеряти не дали:
4. – Лягай, мати, так спати, |2
Завтра дамо снідати.
5. Щось матери не спиться, |2
Сняданнечко всьо сниться.
6. – Ой ти, тату, не <виляй?>, |2
Йди до зори їсти дай.
7. Пійшов старейкий на тик, |2
Та викинув <грецький?¹> сніп.
8. Ой став собі, гадає, |2
Ой що доли не має.
9. Й усіх синив поженив, |2
А Бог доли не вділив.
10. Усі сини порувнав, |2
А Бог доленьки не дав.

Співала Ганна Новосад (54)

597

[Звичайна]

1. На долині туман синій, |2
Широкий лист на калині.
2. Й а ще ширший на дубочку... |2
Кличе голуб голубочку.
3. Хоч не свою, то чужую: |2
– Ходи, серце, поцілюю.
4. Найщо й чужу цілувати, |2
Свеї жалю завдавати?

Співала Ганна Новосад (54)

Пор. №№ 82, 334.

¹ Тут: з гречки (?).

598

[Звичайна]

[а]

1. – Ой мати, мати, що[сь] маю казати:
Вже літа проходять – ще я не жонатий. |2
2. – Ой на тобі, синку, рубля золотого,
Купи собі, синку, коня вороного. |2
3. Купи собі, синку, коня вороного,
Постав на стаєнці – розмовляй до його. |2
4. – Ой що ж мені, мати, з конем за розмова.
Не бачив дівчини ни тепер, ни вчора. |2

Пор. №№ 336^б, 417, 534, 578.

[б]

1. Ой тече річенька бистра, широченька,
Нихто не перейде, як я, молоденька. |2
2. Нихто не перейде – ни босий, ни взутий...
Й у Рожині хлопці й усі баламути. |2
3. Він до її ходить, бо він її любить –
Піде до сусіда, він її осудить.
4. Піде до сусіда, про єї питає:
“Чи тая дівчина четвертини має?”. |2
5. Я не маю поля, тільки чорни вочи,
Хто мене й полюбить, той поля не схоче. |2
6. Та пощитай, дурню, скільки зір на небі,
Як всі пощитаєш, ту й піду за тебе. |2

Співала Ганна Новосад (54)

599

[Звичайна]

1. Ой вишенька, черешенька, чом ягод не має?
Хто в приймаках не буває, той гора не знає.
2. Ой сів приймак, зажурився, що тр•а рано встати,
Запрагати сиви воли, їхати горати.
3. Горе приймак, горе приймак, на шлях поглядає,
Усім людям обід несуть, а мені немає.

4. Ой приносить його теща на другий день рано,
Вона кричить, вона лає, що нагорав мало.
5. – Бодай тобі, моя тещо, руки й поламало,
Як я горав – не спочивав, а ти кажеш: “Мало”.
6. Ой йде приймак, іде приймак, у дудочку грає:
– Приймай, доню, вареники, приймак похапає.
7. Іде приймак, іде приймак, у дудочку свище:
– Приймай, доню, обід з стола, бо йде приймачище.
8. Прийшов приймак додомоньку, нічого робити,
Узяв люльку за пазуху – пішов в корчму пити.

Співала Ганна Новосад (54)

Пор. №№ 416, 448, 640.

600

[Звичайна]

1. Хибкая кладочка, що ступлю, то гнеться.
Й умер батько й мати – гостина минеться.
2. Й умер батько й мати, й усенька родина –
Де я прихилися, бідна, нещаслива?
3. Піду я до брата – мій братик говорить,
А моя братиха вочима проводить.
4. – Ой ти, моя мила, не поглядай скрива,
Бо ти в мене щодня, а в сестри – гостина.

Співала Ганна Новосад (54)

Пор. №№ 198/116, 407^a, 501, 526^b.

601

[Напливова, напівписемна]

1. Коло річки понад крутим беріжком –
Там плавала лебедушка з лебедком.
2. Молодая дівчиночка ходила,
Лебедята додомойку гонила.
3. – Гиля, гиля, лебедята, додому,
Не робіте ви шкодоньки нікому.
4. Десь узявся гарний хлопець і стрилець,
Забив, забив найбільший лебедець.

5. Розсипалось біле пір'я по лугах,
Розлилася кров червона по ріках.
6. То не єсть кров, то дівоцькая краса...
Чому в тебе не зачесана коса?
7. Зачешу я русу косу гребінцем –
Простояла всю нічейку з молодцем.
8. Три недільки у недузї лежала,
На четверту дужа й здорова стала.
9. На четверту дужа й здорова стала,
Й у вишній сад та й гулятоньки пуйшла.
10. Й у вишній сад та й гулятоньки пуйшла,
Там я собі три дороженьки знайшла.
11. Ой хто ж теї дороженьки поробив? –
Барин-козак до дівчини приходив.
12. Барин-козак до дівчини приходив
І сто злотих у кармані приносив.
13. Ой я теї і сто злотих узяла,
Козаченька до сорому довела.
14. – Ти, дівчино, ти, миленька, – зрадниця,
Нащо в тебе на подвір'ї криниця?
15. – Молод козак кониченька напував,
То він собі криниченьку викопав.
16. То він собі криниченьку викопав,
То він собі дівчиноньку сподобав.

Співала Ганна Новосад (54)

602

[Звичайна, балада]

1. Ой поїхав Іванюша на полювання
Та покинув Уляночку на горування.
2. – Горуй, горуй, Уляночко, не жалуй ручок –
Я до тебе повернуся за єден рочок.
3. Горуй, горуй, Уляночко, не жалуй сили –
Я до тебе повернуся за років штири.
4. Ой виїхав Іванюша на круту гору,
Пустив свого кониченька в шовкову траву.
5. Пустив свого кониченька на попасання,
Й а сам припав к сирий землі на спочивання.

6. Ой приснився Іванюші а сон дивненький,
Що вилетів з-пуд рученьки сокіл сивенький.
7. З-пуд лівої, з-пуд правої – зозулька раба:
– Ой що ж моя Уляночка недужа-слаба.
8. Приїжджає Іванюша до тещи на двір,
Аж виходить Улянчина найменшя з них.
9. – Іванюша, вороженько, тепер ти не наш –
Уже твеї Уляночки на світі нема.

Співала Ганна Новосад (54)

603

[Звичайна]

1. На тихому дунаєві дикій качор ночує;
Ой не будем, серце, в парі, душа моя чує.
2. Ой не будем, серце, в парі, на серденьку тяжейко
Через тиї ворожейки, що сидять близейко.
3. Бодай тиї ворожейки та й не були в Бозі,
Одмовили й кавалера на моім порозі.
4. Одмовили ручки-ножки, ще й його головоюку,
Одмовили коханнечко, люблю розмовуюку.

[Співала Ганна Новосад (54)]

Пор. № 155/36, 378^а.

Без дати

*с. Тинне Рівненського повіту
[Сарненського р-ну Рівненської обл.]*

604/29

[Звичайна]

1. Ой вербо, вербо зелена;
Ой ти, дівчино молодая.
2. Та й не йди замуж за гультя,
Та й за гультя молодого,
3. Що пропив коня вороного
Та йде до стайні по другого.

4. Ой не раз, не два викупляла,
В вишневім саду ночувала.
5. В вишневім саду ночувала,
З райскім солов'єм розмовляла.
6. Соловей каже: “тьох-тьох, тьох-тьох” –
Ой ллються сльози, як той горох.
7. А зозуленька: “ку-ку, ку-ку” –
Ой так же буде аж до віку.

Співав Михайло Симонович (19)

Пор. №№ 322, 554.

*с. Грабів Рівненського повіту
[Рівненського р-ну Рівненської обл.]*

605

[Колядка]

1. Над синім морем [– там стояв явор]. Святий вечор!
2. Там стояв явор тонкий, високий. Святий вечор!¹
3. Тонкий високий, листям широкий.
4. На тим яворі три орли сидить.
5. Під тим явором крісельце стоїть.
6. На тим крісельці Василько сидить.
7. Василько сидить, листа читає.
8. Листа читає та й номерує.
9. Не номеруй нас ти, красний панич,
10. Ми тобі станем в великій пригоді.
11. Як будеш їхать та й до вінчання –
12. Поставим стовпи всі золотії,
13. Помостим мости всі персьновії,
14. Погатим гатки всі вінковії.
15. Як будеш їхать та й од вінчання –
16. Заблищать стовпи всі золотії.
17. Забращать мости всі персьновії.
18. Зашумлять гатки всі вінковії.

Співав Володимир Харлай (18)

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абр*).

*с. Нивецьк Сарненського повіту
[Дубровицького р-ну Рівненської обл.]*

606

[Звичайна]

Темна хмара виступає, |2
Дрібен дощик накрапає.

Співав Тадей Пранціш (19)

Див. 14-15 строфи № 323,
5-6 строфи № 489, 1-3 строфи № 525.

607

[Звичайна]

1. Ішли воли із доброви, а овечки з поля;
Заплакала дівчинонька край козака стоя. |2
2. Заплакала дівчинонька край козака стоя.
– Не плач, дівко, не журися – тепер ти не моя. |2

Співав Тадей Пранціш (19)

*с. Білосток Луцького повіту
[Луцького р-ну Волинської обл.]*

608

[Звичайна]

1. Прийшов бурлак та й до хати:
– Дай, хоззяйка, вечеряти, гей! |2
2. – Не топила, не світила,
Вечеряти не варила, гей! |2
3. Лягай, бурлак, і так спати,
Будеш рано воли гнати, гей! |2
4. Ой ліг бурлак, не послався,
Вже господар і проспався, гей! |2
5. – Вставай, бурлак, годі спати,
Бо час-пора воли гнати, гей! |2
6. Устав бурлак, не вмивався,
Не брав чобіг, не взувався, гей! |2
7. Сніжок лепкий землю вкриває,
Бурлак ноги підймає, гей! |2

8. Було тобі, рідна мати,
Притоптати, присипати.
9. Притоптати, присипати,
Як би щастя-долі дати.

Співав Олекса Корчук (20)

10 грудня, [неділя]

*с. Тесів Здолбунівського повіту
[Острозького р-ну Рівненської обл.]*

609

[Звичайна]

1. Посію я рожу – цвіте вдень і вночі.
Полюбила кавалера, його карі й очи. |2
2. Його карі й очи – й великая зрада,
Через тії карі очи на серци досада. |2
3. А я тую рожу вирізати мушу,
А я тую любов щиру занехати мушу. |2
4. Не вирижу ножем, то й возьму сокиру,
Через тую любов щиру піду у могилу. |2
5. На тії могилі цвітуть квітки білі,
А хто прийде квіток рвати – буде споминати. |2
6. Буде споминати ще й буде казати:
“Дурна дівка через любов пошла спочивати”. |2

Співала Анна Йосипчук (20)

610

[Звичайна]

Ой вишенько, черешенько, чом ягід не родиш?
Молодая молодежи, чом гулять не ходиш?

Співав Юрій Цехмістрок,
перейняв від Анни Йосипчук (20)

611

[Звичайна]

Ой як мені ягодки садити поміж черагами,
Як же ж мені погуляти поміж ворогами.

Співала Анна Йосипчук (20)

612

[Звичайна]

1. Як у Бога, отцю Миколаю,
Що доброго чоловіка маю.
2. Що він мене не зоб'є, не злає,
Що він мене гуляти пускає.
3. – Гуляй, гуляй, моя чорноброва,
Поки моя головка здорова.
4. Бо як моя головка схибнеться –
Тоді тобі гуляння минеться.

Співала Анна Йосипчук (20)

613

[Звичайна]

1. Од плоту до плоту доріженька крута.
Дурна та дівчина, що любить рекрута. |2
2. Рекрутові треба у війську служити,
Покине дівчину да й буде тужити. |2
3. Ой піду я в поле терен поколишу,
На кого ж я свою дівчиноньку лишу? |2
4. – На мене, товариш, на мене, на мене,
Я лучче догляну дівчину од тебе. |2
5. – Товариш, товариш, гляди меї дівки,
Як вернуся з війська, нап'ємся горілки. |2
6. Приходжу я з війська да іду до хати,
А в меї дівчини є що колихати. |2
7. – Щоб тобі, товариш, голова облізла,
Як моя дівчина три дні на піч лізла. |2
8. Щоб тобі, товариш, матінка здуріла,
Як моя дівчина на личку змарніла. |2

9. Щоб тобі, товариш, права ручка всохла,
Як мою дівчину пригортав до боку. |2

Співала Анна Йосипчук (20)

614

[Звичайна]

1. Ой з-за горі високої – ой там сонце сяє,
Ой там козак дівчиноньку на двір викликає. |2
2. Ой не вийду, козаченьку, мати не пускає –
За сусіда, за нелюба мене заручає. |2
3. – Ой ти, мати, моя мати, ще я не вкохана,
Ті рушники, що вишила ... Спусти мене в ямі.
4. Нехай півчи заспівають, а дружки заплачуть,
Лучче буде в землі гнити, як з нелюбом жити.
5. Пуси каменя у воду, нігди не розстане,
Мое серце до нелюба нігди не пристане.

Співала Анна Йосипчук (20)

22 грудня, [п'ятниця]

*с. Тараканів Дубенського повіту
[Дубенського р-ну Рівненської обл.]*

615

[Звичайна]

1. Ой п'є вдова, гуляє, вона за смерть не дбає,
Вона за смерть не дбає – з сусідами гуляє. |2
2. Прийшла смерть, прийшла смерть та й до вдови каже:
– Годі, вдово, пить-гулять, прийшло врем'я помирать! |2
3. – Ой іди, смерть, іди проч, головоньку не мороч,
Бо я часу не маю – з сусідами гуляю. |2
4. Прийшла смерть, прийшла смерть до Бога з сльозами:
– Не можу вдови взять – гуляє з гостями. |2
5. – Ой іди, смерть, іди, смерть, та й стань на помості,
Як не можеш вдови взять – візьми її гості. |2

Співала Олександра Онуфрійчук (22)

616

Веснянка

[а]

1. На городі віргонія¹ звивається в трубку,
звивається в трубку.
2. Ой ніхто так не заграє, як Іваньо в дудку,
як Іваньо в дудку².
3. Як Іваньо у дудочку, то Мариня в танці.
4. Ой кому то “Надобридень”? – Марині-коханці.

[б]

1. Приплив човен, води повен, та й накритий листом,
та й накритий листом.
2. Не хвались, козаче, кучерявим чубом,
кучерявим чубом³.
3. Вийдеш на гулицю, то й вітер зірветься.
4. То й твій кучеравий чубок розвіється.
5. З тебе дівчинонька кожна насміється.
6. Приплив човен, води повен, та й накритий листом.
7. Не хвались, дівчино, червоним намистом.
8. Вийдеш на гулицю, то вітер зірветься.
9. [То й твоє червоне намисто порветься].
10. З тебе парубочок кожний насміється.

Інформант не вказаний

Пор. № 126⁶/16.

617

[Звичайна]

1. Ой у полі два дубочки |2
Схилилися докупочки.

¹ Правдоподібно, те саме, що *гіргонія*, тобто жоржина, в даному випадку – т. зв. проста, в якій середину суцвіття вивопнюють трубчасті квітки (рослина завезена в Європу з Мексики біля 250 літ тому; в Росії зветься *георґіном* або *георґіною* на честь російського академіка, німця Йоганна-Готліба Георґі, Georgi, 1729 – 1802). Менш імовірно, що йдеться про сорт дешевого тютюну для люльки – *вірґінію* (по-польськи *wirginia*), що походить від Virginia, назви штату в США.

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

³ Так само.

2. Йден другого вихитує, |2
Козак дівки випитує:
3. – Ой дівчино, дівчинонько, |2
Відгадай м•ні три загадки.
4. Що то росте без кореня? |2
Що то горить без полум'я?
5. Що то грає – голос має? |2
– Козак – дурак, що питає.
6. Камень росте без кореня, |2
Сонце горить без полум'я.
7. Скрипка грає – голос має. |2
Козак – дурак, що питає.
8. Козак – дурак, хазайській син, |2
Хоць він має великий чин.

Співала Олександра Онуфрійчук (22)

Пор. № 103/58, а також № 45/54.

618

[Напливова, писемна]

1. У садочку зелененьким процвітають квіти,
Дуб зелений, височенький розпустив там віти. |2
2. Під тим дубом – могилюнька широка, висока,
Заквітчана квіточками і зверху, і збоку. |2
3. Хто тут лежить, в тій могилі, хто тут спочиває:
Чи стрілець, у бою ранний, чи від Бога кара? |2
4. Не стрілець, у бою ранний, не від Бога кара –
В тій могилі спочиває закохана пара. |2
5. За попа їм був револьвер, золотий, блискучий,
А дяком був соловейко, веселий, співучий.

Інформант не вказаний

619

[Колядка]

1. Ой рано, рано кури запіли.
Ой дай, Боже! Кури запіли.
2. Кури запіли, Маруся встала.
Ой дай, Боже! Маруся встала¹.
3. Маруся встала, личко вмивала.

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *аб; рб*).

4. Личко вмивала, косу чесала.
5. Косу чесала, сукню вбірала.
6. Сукню вбірала, шубу вдягала.
7. Шубу вдягала, до церковці йшла.
8. До церковці йшла, як зоря зійшла.
9. А з церковці йшла при місяцеві.
10. Стояли пани, шапки скидали.
11. Шапки скидали, людей питали:
12. – Чия то дочка, як паняночка?
13. – Іванова дочка, як паняночка.

Співала Надія Герман (18)

620

[Весняна гра]

1. Заєньку, та за головоньку.
Ото тобі, зайчику, та й за головоньку. |2
2. Заєньку, січки й в плічки.
Ото тобі, зайчику, січки в плічки¹. |2
3. Заєньку, ручки в пучки.
4. Заєньку, скочки в бочки.
5. Заєньку, сінця в колінця.
6. Заєньку, ся<...>ки і в п'ятки.

Співала Надія Герман (18)

621

Веснянка

1. Та рости, хмеле, та рости, хмеле, вище меї хати,
вище меї хати.
2. Буде їхати, буде їхати старий, бородатий,
старий, бородатий².
3. Ой а я того бородатого зроду не злюбила.
4. До його боку, до його боку, вонучу вчепила.
5. Та рости, рожо, та рости, рожо, вище меї хати.
6. Буде їхати, буде їхати молодий, нежонатий.
7. Ой я того нежонатого зроду полюбила.
8. По його сліду, по його сліду перстень покотила.

[Співала Надія Герман (18)]

¹ Наступні строфи розпросторюються аналогічно за схемою: *аб; рб*).

² Наступні строфи розпросторюються аналогічно (за схемою: *абб*).

622

[Веснянка]

1. За млином, за дубом комар гуде, комар гуде.
Де твоя, Васильку, нічка буде, нічка буде?
2. В Марусі, в Марусі за грубкою, за грубкою,
З Марусьєю, з Марусьєю-голубкою, голубкою.
3. За дубом, за млином комар гуде, комар гуде.
Де твоя, Марусю, нічка буде, нічка буде?
4. З Васильком, з Васильком за столиком, за столиком,
З Васильком, з Васильком-соколиком, соколиком.

Співала Надія Герман (18)

623

Веснянка

1. Чом ти, барвінку, не стелишся?
Чом ти, Іваню, не женишся?
2. А нащо мені женитися
Й і усяким журитися?
3. Як не ложкою, то мискою,
А за рік, за два – колискою.

Співала Надія Герман (18)

Пор. №№ 40/132, 295, 496.

624

Веснянка

1. Через поляночку положу кладочку вербову, вербову.
Час-пора дівонькам додому, додому.
2. Молода Гануню, зостанься, зостанься,
З молодим Іваньом звінчайся, звінчайся.
3. Та поїдь, Іваню, до Львова, до Львова.
Та купи віночка за рубля, за рубля.
4. Щоб Гануня здорова ходила, ходила.
Нас на весіля просила, просила.

Співала Надія Герман (18)

Пор. №№ 252/125, 401, 458.

625

Весняна гра

Горобейонку, в садку, падку,
Та чи був же ж ти в нашім садку?
Та чи бачив ти, як мак сіють?

Ой так сіють мак
Ще й морковцю, пастернак.
Й огирочки зелененьки,
Всі дівчата молоденьки.
Й огирки-жовтяки –
Старійтеся, парубки!

[Співала Надія Герман (18)]

Пор. № 360.

626

Веснянка[-гра]

1. Десь тут була подоляночка,
Десь тут була красна зірочка.
Тут вона впала,
До землі припала.
Тут вона <...>.
2. Устань, устань, подоляночко,
Устань, устань, ясна зірочко.
Промий очка, як шкляночки,
Та й берися в бочки,
Та й поскачи крочки.
*
3. Пливи по дунаю,
Бери дівку скраю.
Сип гороху з мірку –
Нам горох придасться,
Нам дівонька здасться.

[Співала Надія Герман (18)]

Пор. №№ 38, 157, 165/208, 187, 207/109.

627

[Веснянка-гра]

1. <Дівентор?> по горі ходить. |2
2. Й а чого він по горі ходить? |2
3. Шукає свей жони, шукає молоденькую.
4. Нащо йому його жона, нащо йому, молоденька?
5. Буду єї бити-карати, буду єї, молоденькую.
6. За що єї бити-карати, за що єї, молоденькую?
7. Де поділа коня вороного, де поділа, молоденькая?
8. Пропила й у шиночку, пропила за горілочку.

Далі все повтворюється з заміною ключового слова 7. ...‘коня вороного’... на такі: 15. ...‘золоте сидельце’... та 23. ...‘золоту нагайку’...

Співала Надія Герман (18)

Пор. № 447.

628

Купальська

1. Ой на городі гречка сходить;
Чогось Мариня смутна ходить.
2. Нехай смутиться, не смутиться,
Любить Іваня – не збудеться.
3. Ой на городі ячмінь сходить;
Чогось Іваньо смутний ходить.
4. Нехай смутиться, не смутиться,
Любить Мариню – не збудеться.

Співала Надія Герман (18)

629

Весільна

Розплітаночка¹ плаче, |2
Розплітись не хоче?
Аби вона не хотіла,
На подушці б не сиділа!

Інформант не вказаний

¹ Весільна молода під час обряду розплітання коси.

630

[На хмелю]

[а]

1. Кінець хмелеві, кінець, |2
Будемо плести вінець. |2
2. Наш віночок із з•лота |2
Принесли під ворота. |2
3. – Вийди, господару, до нас, |2
Викупи вінка од нас. |2
4. Сьогодні не викупиш, |2
То завтра не приступиш. |2
5. Занесем до Жидівки, |2
Дасть нам з медом горілки. |2

[б]

1. Господар, не лякайся, |2
За двері не ховайся. |2
2. Викоти нам ту бочку, |2
Що в коморі, в куточку. |2

[в]

1. Наша госпося – пані, |2
Порубала сані. |2
2. Ув печі запалила, |2
Вареників наварила. |2

Співали Надія Герман (18) і Любов Бендерська (18)

631

На бураках

[напливова, російська]

1. Соловейку, канарейку, |2
Чого смутний-невесел?
2. Ой як мені веселитись, |2
Як я в кліточке сиджу?
3. У•чиню я злату клітку, |2
Випущу канарейку.

4. Лети, лети, канарейка, |2
У вишневий сад гулять.
5. По садочку походіла, |2
З садовніком розмовляла.
6. З садовніком розмовляла, |2
С•лодких яблочок нарвала.

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

632

На бураках
[напливова, російська]

1. По Дону гуляє |3
Козак молодой.
2. Льїот девиця сльози |3
Над бистрої рікою.
3. – Чого, дівко, плачеш, |3
Зачем сльози льош?
4. Чи жаль тобі коня, |3
Чи зброї з•латой?
5. – Не жаль мені коня, |3
Ни зброї з•латой.
6. Но жаль мне козака – |3
Козак молодой.

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

633

На хмелю
[Звичайна]

а)

1.	[По садочку походжала, 2 Мати дочку научала.	2
2.	Десь ти, мамцю, та й забула, 2 Як ти молодую була.	2
3.	На камені хуста прала, 2 Разом штири покохала.	2
4.	А п'ятого не хотіла, 2 Бо він чорний, а я біла.	2

[6]

1. Од старшого до меншого, |2 |2
Сідлай коня вороного!
2. Поїдемо в чисте поле – |2 |2
Там дівчина просо поле.
3. Просо поле, гречку в'яже, |2 |2
Вона мені правду скаже.
4. Як не скаже, то втоплюся |2 |2
Або в камень розіб'юся.
5. Нехай кожний тее знає, |2 |2
Що з кохання смерть буває.
6. Із кохання, із любові |2 |2
Присипає земля кості.

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

634

Весільна

Випий, сватуню, випий – |2
Келішок невеликий;
Випий, сватуню, до дна,
Бо горілочка добра.

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

Пор. № 191/169.

635

[Напливова, дворацька]

Коли пити, пити – випивати до дна,
Коли спати, спати – спати до полудня.
Як ти добрий мій товариш,
То ти мені рибку звариш.
Коли вірно любиш,
То й до рибки збудиш.

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

Пор. №№ 182, 368.

636

[Приспівка]

На весіллі була, на хрестини зайшла –
Під порогом ночувала, бо дверей не найшла. |2

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

637

Весільна [приспівка]

Ой сів коло мене ще й ніженьку підобгав,
А я його полюбила, а він мене сподобав. |2

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

638

[Весільна]

Ми од тебе, Мариню, вже йдемо,
Ми тобі “На добраніч” даємо.
Ой розлука наша з тобою,
Як з рідненькою сестрою.
Ой розлученька наша до суду,
Більш я в тебе за дружку не буду.

Співала Любов Бендерська (18)

639

На хмелю

[Напливова, напівписемна]

1. Попід лісом вітер віє, тихенько шелестить;
А мій милий із другою тихенько говорить. |2
2. – Не плач, не плач, дівчинонько, що я тебе люблю,
А ще тоді наплачешся, як тебе не візьму. |2
3. Не шийте плаття білого – я замуж не піду,
Но шийте плаття жовтого – в розлуку пристаю. |2

Співали Олександра Онуфрійчук (22) - 1 голос,
Любов Бендерська (18) - 2 голос

640

[Звичайна]

1. Ой вишенька, черешенька ягідок не має;
Хто в приймаках не буває, той гора не знає. |2
2. Пішов приймак, пішов приймак у поле горати,
А забувся приймачина собі хліба взяти. |2
3. Горе приймак, горе приймак, на шлях поглядає:
“Чужі жінки обід несуть, а меї немає”. |2

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

Пор. №№ 416, 448, 599.

641

[Звичайна]

1. Кажуть люди, що я лиха, а я – Василиха,
Нажалася в полі жита, йду додому стиха. |2
2. Нажалася в полі жита тупими серпами,
Заглядаю до коршемки – п’є милий з кумами. |2
3. – Годі, годі, мій миленький, із кумами пити,
Йди, іди на нивоньку снопики носити. |2

Співали Надія Герман (18) – 1 голос,
Любов Бендерська (18) – 2 голос

642

[Звичайна]

1. Ой ти, голубе, ти сивесенький, гей,
Чого ти смутний, не веселенький? |2
2. Ой як же мені веселим бути, гей,
Любив голубку – забили люди. |2
3. Аби на воді, то не жаль мені, гей,
А то на горі, в зелений траві. |2

Співали Олександра Онуфрійчук (22) - 1 голос,
Любов Бендерська (18) - 2 голос

**Тексти,
вміщені під нотами**

[Без дати]

[Без місяця]

643/20

[Напливова, писемна]

1. Випрагайте, хлопці, коні та й лягайте спочивать,
А я піду в сад вишневий, в сад криниченьку копать.
2. Копав козак криниченьку у вишневому саду –
Чи не вийде моя дівка до криниці по воду?
3. А як прийшла гарна дівка, стала воду набирать,
А за нею гарний хлопець веде коні напувать.
4. Просив [в] єї відеречко – вона йому не дала.
Дарував її колечко – вона його не взяла.
5. – Знаю, знаю, дівчинонько, чим я тебе прогнівив,
Що я вчора ізвечора кращу тебе полюбив!
6. Вона ростом невеличка, така само, як і я,
Руса коса до пояса, в косі лента голуба.
7. Запрагайте, хлопці, коні та й будемо од'їжджать,
Бо не хоче дівчинонька ізо мною розмовлять.

Співали слухачки <Учительського ліцею?>

*с. Войнин Горохівського повіту
[Локачівського р-ну Волинської обл.]*

644/136

[Звичайна]

1. Ой п'є чумак, п'є, бо в чумака гроши є.
Ой за ним, за ним ньенька старенька дрібні сльози лле.
2. – Ой ти сину мій, дитино моя,
Ой не пий, не пий теї горілки, бо зійдеш з ума.

3. – Я горілки нап'юсь і розуму наберусь.
Ой з невірною тою дружиною жити не зійдусь.

Співав Володимир Гулюк (25)

Пор. № 332.

10 червня, [середа]¹

*с. Хорів Здолбунівського повіту
[Острозького р-ну Рівненської обл.]*

645/203

Голосіння

Ой татунечку наш!
Та голубоньку наш!
Звідки ми Вас будемо виглядати?
Ой де ми Вас будемо гукати?

Співала Ксенія Власюк (47)

---

¹ Див. вище збирацький сеанс під цією ж датою та в цьому ж селі, починаючи від № 151/202.

МЕЛОДІЇ

34/1¹

1. У са- ду, са- ду виш- ня сто- я- ла.

Свя- тий ве- чір! Виш- ня сто- я- ла.

119/2

1. Вес- на крас- на... Вес- на крас- на,

що при- нес- ла? Ста- рим ба- бам по ку- дель- ци.

223/3

1. Го- ді, ду- бе, на го- рі сто- я- ти,

Ой час - по- ра лис- ту о- па- да- ти.

¹ Друге число після скісної риски (збільшене та виділене потовщенням) – це порядковий номер мелодій у нотній картотечі Ю. Цехміструка; перше ж число перед скісною рисою вказує на присвоєний порядковий номер відповідного словесного тексту, вміщеного вище в розділі “Тексти”. Брак визначення темпу означає, що такого визначення немає в рукописі Ю. Цехміструка.

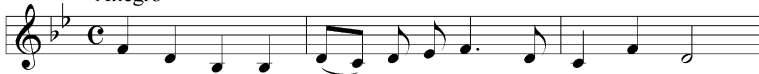
47/4

1. Ну- те, хлоп-ці, вже не ра-но, На ка-ли-ни я- гуд ма-ло.

46/5

Allegro

1. Ой ле- ті- ла чор- на- я гал- ка ни- зей- ко

А й а за не- ю си-вий со- ко- лой- ко бли- зей- ко.

122/6

1. Ой до- жин- ки, ха- зя- ї- ну, до- жин- ки!

Да го- туй же вве- че- рі го- рел- ки.

2. Ой не ка- жи, ха- зя- ї- ну, що ми спа- ли,

А ми тво- є жи- теч- ко до- жа- ли.

127/7

1. Ой ні- хто ж там не бу- вав,
Як той я- вор роз- ви- вав.

Ой я- во- ре, я- во- ронь- ку зе- ле- нь- кий!

32/9

1. Ой бі-ла-я бе-ре-зой-ка, чом не го-риш,
 тіль-ки ку-риш-ся? Мо-ло-да-я мо-ло-ди-це,
 чом не жи-єш, тіль-ки жу-риш-ся?

21/10

1. Лас-ті-вонь-ка ще-бе-та-ла,
 Й до йо-кень-ця при-па-да-ла.

25/11

1. Ой ру-моч-ка ме-дя-на-я,
 Ой ру-моч-ка ме-дя-на-я,
 З ким я пи-ти, мо-ло-да-я?

² Мелодія відсутня в нотній картотечі Ю. Цехміструка.

24/12

1. Ой як доб-ре, хо-ро-шей-ко,
 як рід з ро-дом п'є! Як-би чар-ка,
 як-би дру-га - тай по ме-не шле.

22/13

1. Наш гос-по-дар-ко жу-рив-ся,
 Що в по-лю ко-лос схи-лив-ся.

37/14

Ши-ю, ши-ю - не до-ши-ю.

408/15

1. Ой у бро-ду бра-ла во-ду тай не виб-
 ра-ла до дна; Ой бу-ла в бать-ка од-на
 доч-ка тай не за-зна-ла доб-ра.

126/16

1. Ой ко-ти-ла-ся
да по-до-ро-зі

ци-но-ва та-лір-ка,
ци-но-ва та-лір-ка

да ци-но-ва та-лір-ка.

314/17

1. Ой зам-бар, зам-бар по-над го-ру

кру-ту-ю, по-над го-ру кру-ту-ю.

133/18

1. Ой ко-тив я-во-ронь-ко я-ли-ну

Че-рез ри-чень-ку в до-ли-ну.

125/19

3. Ко_ли_ха_ли ме_не хлоп_ці То в ре_ше_ті,

то в ко_роб_ці. Ой лю лю_лю, лю_лю, лю_лю,

То в ре_ше_ті, то в ко_роб_ці.¹

643/20

1. Ви_пра_гай_те, хлоп_ці, ко_ні та й ля_

гай_те спо_чи_вать, А я пі_ду в сад виш_

не_вий, в сад кри_ни_чень_ку ко_пать.

¹ У Ю. Цехміструка тут помилково виписана поспіль третя і четверта строфи без нормального розпросторення рефреном "Ой лю, люлю, люлю, люлю" та повторення другого рядка (тобто за схемою: АБРБ).

139/21

1. Ой не спить_ ся, не ле_ жить_ ся Пі_ шов би я
і сон ме_ не не бе_ ре.

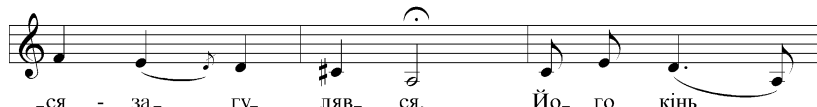

до дів_ чи_ ни - сам не зна_ ю, де жи_ ве.

33/22

1. Ой за_ пивсь чу_ мак, за_ пивсь, за_ пив_

_ся - за_ гу_ ляв_ ся, Йо_ го кінь

во_ ро_ нень_ кий у ста_ ен_ ці за_ сто_ яв_ ся.

153/23

- Прий_ май, жін_ ко, хліб і сіль з сто_ ла,

Прий_ май, жін_ ко, хліб і сіль з сто_ ла,

Ой бо ї_ де да сест_ ра в гос_ ті.

150/24

1. По- гнав Ро- ман си- ви во- ли, да гей,
на ран- ню- ю ро- су
Да по- ки- нув сву- ю ми- лу
й у лі- жеч- ку бо- су.

307/25

1. Пі- ду я на клад- ку, клад- ка в во- ду гнеть- ся;
Ме- ні, мо- ло- до- му, го- ріл- ка не п'ять- ся.

515/26

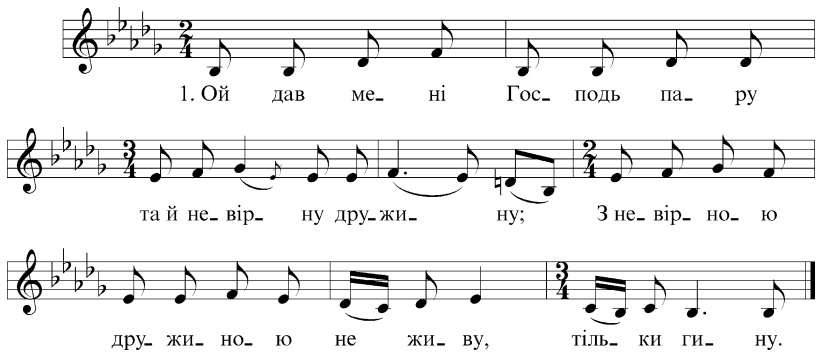
1. Ой гай, мо- я ма- ти, ой гай зе- ле- нь- кий,
Че- рез те- бе не про- ві- є віт- ре- чок буй- нь- кий.

222/27

1. Й ой у са-ду че-ре-шень-ка,
 ой у са-ду виш-ня - Ой там ко-зак
 в дуд-ку гра-є, щоб дів-чи-на вий-шла.

36/28

1. Ой дав ме-ні Гос-подь па-ру
 та й не-вір-ну дру-жи-ну; З не-вір-но-ю
 дру-жи-но-ю не жи-ву, тіль-ки ги-ну.

604/29

1. Ой вер-бо, вер-бо зе-ле-на-я;
 Ой ти, дів-чи-но мо-ло-да-я.

148/30

1. Ой кум до ку- ми за- лі- цав-
 По- сі- я- ти ко- но- пель- ки о- бі- цав-

1. -ся, // 2. -ся. -Ти ку- ма, ти ду- ша!

Кру- гом ку- ма - хо- ро- ша!

118/31

1. Ой у лі- си на ка- лі- ни

Ко- ли- ха- ла дів- чи- нонь- ка дві ди- ти- ни.

117/32

1. Лю-лю, лю-лю, ма-ле ди- тя, спа- ти, По-ко-ли-ше

тво-я руд- ня ма- ти. 2. Лю-лі, лю- лі, ди-ти-но ма-

ла- [я, Десь гу- ля- є ма-ти мо- ло- да- я.]

134/33

1. Ой десь і_ ва_ ньо по_ біг, по_ біг.

чо_ го шу_ ка_ є? - Во_ лів, во_ лів.

136/34

1. Ой наш гос_ по_ дар мо_ ло_ дий,

Під ним ко_ ни_ чок во_ ро_ ний.

224/35

1. - Ой чу_ ма_ че, чу_ ма_ че, Ой чу_

ма_ че, чу_ ма_ че, Жи_ те тво_ є со_ ба_ че.

155/36

1. Ой на ста_ ву, на ста_ воч_ ку

ка_ чеч_ ка но_ чу_ є: - Не бу_ де_ мо, сер_ це,

в па_ рі да ду_ ша мо_ я чу_ є.

221/37

1. Й за_ шу_ мі_ ла дуб_ ро_ вонь_ ка,
 Да за_ пла_ ка_ ла у_ до_ вонь_ ка,
 Да за_ пла_ ка_ ла у_ до_ вонь_ ка.

135/38

1. Ой об_ жин_ ки, гос_ по_ да_ ру,
 об_ жин_ ки - Хо_ тять на_ ши
 сер_ пи_ ки го_ ріл_ ки.

129/39

1. По_ ї_ ду я до но_ во_ го міс_ та,
 куп_ лю жо_ ні фар_ туш_ ка. - Жо_ но мо_ я,
 жо_ нонь_ ко, Не гні_ вай_ ся, сер_ день_ ко!

160/40

1. Не хо- ди, ко- за- че,
по- над бе- ре- га- ми, Не су- ши сер-
день- ка чор- ни- ми бро- ва- ми.

292/41

1. Ой бо- ром, бо- ром, бо- ро- ви- но- ю
Хтось до нас і- де ве- чо- ри- но- ю, // -но- ю.

35/42

1. Не- ма най- хо- рі- ше, Не- ма
як сад зе- ле- нень- кий,
най- ми- лій- ше, як сам мо- ло- день- кий.

250/43

1. Ніч- ку ці- лу я не спа- ла,
Мич- ку ми- ка- ла і пря- ла.
Як сер-день-ко за- ту- жи- ло, Ве- ре-тен-це за- кру- ти- лось.

64/44

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп 64 удари на 44 секунди. Ключова підпис: одинісний, малі. Ритм: 2/4, 3/4, 2/4. Триває три рядки нот.

Чи довш ми сто_ я_ ти_ мо,
 Чи довш ми сто_ я_ ти_ мо Чор_ ни_ ми чо_
 Тай мо_ ріг топ_ та_ ти_ мо
 бут_ ка_ ми, Жов_ ти_ ми під_ кув_ ка_ ми?

213/45

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп 213 удари на 45 секунди. Ключова підпис: одинісний, великий, малі. Ритм: 2/4, 2/4, 2/4. Триває три рядки нот.

1. Й а брат сес_ тру да за стіл ве_ де.
 Ка_ ли_ но - ма_ ли_ но! Ой брат сес_ тру
 да за руч_ ку ве_ де. Я_ го_ до чер_ во_ на!

131/46

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темп 131 удари на 46 секунди. Ключова підпис: одинісний, великий, малі. Ритм: 2/4, 3/4. Триває два рядки нот.

1. - На дзнь доб_ рий, Се_ ню, в те_ бе пу_ рок ве_ лю.
 Поз_ вуль нам їд_ ну_ ю до нас на ве_ се_ лю.

75/47

1. Ти, ро- гу- лой- ко, ро- гу- лой- ко;
 Ти, ро- гу- лой- ко, ро- гу- лой- ко.

81/48

1. А мій ми-лий в корч-мі п'є, А як при-йде, - ме-не б'є:
 - Не-вда-шеч- ко мо- я, Не вда-ла- ся ти в ме- не!

83/49

1. Смут-ний ве- чір, смут- ний ра- нок, Смут- ний
 ве- чір, смут- ний ра- нок - Десь по-
 ї- хав мій ко- ха- нок.

39/50

1. Ой у по_лю, по_лю ви_со_ка го_ра,
Ой у по_лю, по_лю ви_со_ка го_ра.

20/51

1. Ой до ля_са, хлоп_чи_ки, до ля_са,
Ой те_пер вже ко_ля_да - не ва_ша!

15/52

1. Ой лю_лю, лю_лю, мій ми_лий си_ноч_ку, Я
те_бе най_шла в пше_нич_ним ко_ло_соч_ку.

6/53

Ой мо_я ди_ти_ной_ко,
Ой мо_я ка_ли_ной_ко! і т. д.

45/54

1. Ой у по_лі сто_їть два ду_боч_кі -
Схи_ли_ли_ся вер_хи до ку_поч_ки.

44/55

1. Ой хо_ ди_ ла дів_ чи_ на бе_ риж_ ком,

За_ га_ ня_ ла се_ лез_ ня ба_ тіж_ ком.

43/56

1. Шу_ мить, гу_ де со_ со_ ной_ ка, Шу_ мить, гу_ де

со_ со_ ной_ ка, Пла_ че, ту_ жить дів_ чи_ ной_ ка.

42/57

1. Ой у Луць_ ку ста_ ла но_ ви_ на:
на ри_ ноч_ ку

Мо_ ло_ да_ я Ма_ ру_ синь_ ка си_ на по_ ви_ ла.

103/58

1. Під су_ хе_ ю лі_ щі_ но_ ю

Сто_ яв ко_ зак з дів_ чи_ но_ ю.

102/59

Allegro

1. Ой го_ ре мні, мо_ ло_ день_ кій, на чу_ жи_ ні жить,

Що мій ми_ лий в кор_ чмі не п'є й ме_ ні не ве_ лить.

107/60

1. Ой у по_ лі, Брац_ ла_ во_ ві біл ка_ мін_ь ле_ жить,

А на то_ му ка_ ме_ не_ ві сив о_ рел си_ дить.

101/61

Ой дай, ма_ мо, мас_ ла, Я ж то_ бі

крув_ кі пас_ ла Од ро_ си

до ро_ си - Дай мас_ ла на ко_ си.

100/62

1. Як че_ са_ ла ру_ су ко_ су под ві_

нець, Ой десь у пав под стіл гре_ бе_ нець.

99/63

1. Ой там - там в ка_ лі_ но_ вим ле_ се,

У ка_ лі_ но_ вим ле_ се - Там ка_мень во_ди не_ се.

2. Там па_нен_ка се_ дзя_ ла, Там па_нен_ка

се_ дзя_ ла, Ру_ су ко_ су че_ са_ ла.

96/64

1. За_ріж, за_ріж, гос_ по_ да_ ру, ка_ чо_ ра,

Ко_ би бу_ ла жень_ чи_ кам ве_ че_ ра.

98/65

О_ то в ме_ не ку_ ма лю_ ба, А_ то чорт -

Що под_ є_ ю но_ га гру_ ба. А_ то в ме_

не ку_ ма, що од_ рі_ па_ на_ я.

не - ку_ ма, що по_ ти_ ка_ ла_ ся.

97/66

1. На Я_ на, на Я_ на жи_ та на_ жа_ ла,

На Пет_ ра пе_ ро_ гов на_ пек_ ла.

170/67

1. Ой на го_ рі ряс_ ть цві_ те, ряс_ ть цві_ те.

216/68

1. Ой Мо_ ро_ зе, Мо_ ро_ зень_ ку,

ти, пре_ крас_ ний мо_ лод_ че, гей! За то_ бо_ ю,

Мо_ ро_ зень_ ку, вся Укра_ ї_ нонь_ ка пла_ че.

175/69

1. На за_ ру_ чи_ нах бу_ ли,

На за_ ру_ чи_ нах бу_ ли, Мед_ го_ рі_ лонь_ ку пи_ ли.

174/70

Мо_ я Па_ ла_ зю_ ню, Мо_ я го_ лу_ бонь_ ко!

Що я бу_ ду ро_ би_ ти без те_ бе?.. [.....]

173/71

1. Вже наш пан об_ жав_ ся, Вже наш

пан об_ жав_ ся, В чор_ ни_ і шта_ ни вбрав_ ся.

171/72

1. Ой на го_ рі мак, При до_ ли_ ні так.

Всі ді_ вонь_ ки - Ка_ за_ ли нам
ма_ кі_ вонь_ ки, ма_ ті_ нонь_ ки: - Ро_ біть, ді_ ти, так.

172/73

1. Вес_ но на_ ша, вес_ но, Що ти нам при_ нес_ ла?

167/74

1. Ко-ли-са-ла ба-ба ді-да, Ко-ли-са-ла
ба-ба ді-да Із ве-чо-ра до о-бі-да:
2. -Ой спи, ді-ду, ко-ли-шу-тя, Ой спи, ді-ду, і т. д.

208/75

1. Й а в кри-во-го тань-ця, Й а в кри-
во-го тань-ця Да не ви-ве-дем кінь-ця.

209/76

1. Ой го-ро-ше, го-ро-ше, го-ро-ше,
Сі-єм те-бе хо-ро-ше, хо-ро-ше.
2. Сі-єм те-бе на тич-ки, на тич-ки -
Ро-ди, Бо-же, три струч-ки, три струч-ки.

211/77

1. Ой зе_ ле_ на_ я зе_ ле_ ни_ ця,

Ой мо_ ло_ да_ я мо_ ло_ ди_ ця.

212/78

1. Крас_ на_ я пан_ на са_ ди са_ ди_ ля.

Гей - гей! Ро_ жес_ во, Гей - гей! Ро_ жес_ во.

163/79

Allegretto

1. Го_ ра за го_ ро_ ю, дум_ ка за дум_ ко_ ю.

Вда_ ла ме_ не ма_ ти за_ між мо_ ло_ до_ ю.

210/80

1. Хо_ дит жу_ чок по ду_ би_ ні, Грай, жуч_ ку, грай,
А жу_ чи_ ха по дра_ би_ ні. Грай, ви_ гра_ вай!

28/81

1. Ой п'я_ на я, п'я_ на, Й о_ чи_ ний_ ся,
на по_ ро_ зі впа_ ла.

му_ же, бо йду п'я_ на ду_ же!

17/82

Allegro

1. Ма_ ла_ я ніч_ ка - пет_ рі_ воч_ ка,

Не вис_ па_ ла_ ся по_ пів_ ноч_ ка.

5/83

Поволі

Solo

1. Ой збі_ рай_ те_ ся, я_ гуд_ ки,

А ко_ то_ ри_ ї со_ лод_ ки.

2/84

1. Ко_ ло я_ ми Ко_ ло ді_ жеч_ ки,
З ко_ пи_ я_ ми, Си_ ро_ ї_ жеч_ ки,
Ко_ ло кад_ луб_ ця
Па_ руб_ ки б'ють_ ся,
Ой не бий_ те_ ся,
Не сва_ рі_ те_ ся,

А за ме_ не,
мо_ ло_ ду_ ю,

По_ ми_ рі_ те_ ся.

54/85

1. Су-ди, Бо-же, не-ді-ли дуж-да-ти -
То я пі-ду дів-чи-ни сва-та-ти.

51/86

Ко-ли-соч-ка-швач-ка, Ко-ли-шу я чор-но-брів-ця.
Ди-ти-ноч-ка пань-ска,
Зо-ло-ти-ї бель-ця -

56/87

1. Пуд бе-ре-зо-ю про-ме-тя-но -
Там ка-ли-нонь-ки на-сте-ля-но.

275/88

1. А що там у лі-сі сту-ка-є, пу-ка-є?
Я-вор, я-во-ронь-ку! Сту-ка-є, пу-ка-є?

80/89

1. Ой ча-роч-ка, ча- роч-ка ви- но- ва- я,
З ким я та- ба пить бу- ду, мо- ло- да- я?

72/90

1. Не са- до-ви-ся бо- ком, Не са- до-ви-ся бо-ком,
То то-бі не-на- ро- ком, То то-бі не-на- ро-ком.

71/91

1. Ой ле- ті- ли гу- сонь-ки че- рез сад,
Ой ле- ті- ли гу- сонь-ки че- рез сад.

154/92

1. – Ой і- ди, си- ріт- ко, на се- ло блу-ка- ти,
На се- ло блу-ка- ти, ма- му- ні шу- ка- ти.

27/93

1. – Ой на доб-ра-ноч, дів-чи-но, на доб-ра-ноч,
Ой по-дай, по-дай бі-лу ру-чей-ку на ноч.

1/94

1. – Пус-кай-те нас, За гин по-гу-ля-ти.
пус-кай-те нас,

26/95

1. Ой п'я-на ж бо я, п'я-на, Той по-чу-ла
Той до-до-му не зай-ду.
со-ло-вей-ка й у виш-не-во-му са-ду.

30/96

1. За-слаб я, за-слаб – мо-же, я й ум-ру;
Ой пуй-ді-те при-ве-ді-те, ко-го я люб-лю.
2. При-ве-ді-те мні по-па і дя-ка,
Не-хай же я роз-пи-шу-ся шей за жи-во-та.

29/97

1. Ой у по_ лі ка_ ли_ной_ ка шей я_ вор.

Лю_ бив ме_ не гар_ний хло_ пец ще й Сем_ йон.

65/98

За_ кус_ ноч_ кі - го_ лу_ боч_ ки,

За_ кус_ ноч_ ки - го_ лу_ боч_ ки,

Дай_ те нам та_ лі_ роч_ ки,

Дай_ те нам та_ лі_ роч_ ки -

Й од_ да_ мо по_ да_ роч_ ки.

53/99

1. Ой вес_ на, ти - крас_на, що ти нам при_ нес_ ла?

55/100

1. Ой за_ шу_ мі_ ла дуб_ ро_ вой_ ка,

Ой за_ зве_ ні_ ла до_ ро_ жей_ ка.

101¹

68/102

1. У са_ ду, са_ ду мак за_ цві_ тав_ ся.

Свя_ тий ве_ чір! Мак за_ цві_ тав_ ся.

206/103

Вий_ ди, вий_ ди, Йван_ ку - без_ штан_ ку,

Вий_ ди, вий_ ди, Йван_ ку - без_ штан_ ку,

Роз_ ве_ ди нам вес_ нян_ ку!

¹ Мелодія відсутня в нотній картотечі Ю. Цехміструка.

90/104

1. Ко_ са_ ри_ чок сі_ но ко_ сить,
 Ко_ са_ ри_ чок сі_ но ко_ сить,
 Дів_ чи_ ной_ ка й о_ бід но_ сить.

*) Дуже довго

255/105

За_ їнь_ ку, За го_ ло_ вонь_ ку!
 А_ ні то_ бі, за_ їнь_ ку, а_ ні ви_ ско_ чи_ ти,
 А_ ні то_ бі, за_ їнь_ ку, а_ ні ви_ гля_ ну_ ти.

91/106

1. Ой пи_ ла, пи_ ла ой Ма_ ру_ сай_ ка
 на ма_ ду Та про_ пи_ ла
 сво_ ю до_ нач_ ку мо_ ло_ ду.

92/107

1. Ой ти, Хи-муш-ка мо-я, ой чи лю-биш ти ма-на?

- Як лю-би-ла - лю-бить бу-ду, од-ка-зять-ся не мо-гу.

93/108

1. Ой су-ха-я вер-ба, На-гні-ва-
мок-ра-я ка-лю-жа;

- лась ми-ла на сво-йо-го му-жа.

207/109

1. Десь тут бу-ла по-до-ля-ноч-ка,
Десь тут бу-ла мо-ло-день-ка-я.

О-тут во-на впа-ла,
До зем-лі при-па-ла.

205/110

Вес-на крас-на, Що ти нам при-нес-ла? Ста-рим ба-бам

по зас-ту-пи, А мо-ло-ди-цям по ко-ли-со-ці.

204/111

1. Ой об_ жин_ки, гос_ по_ да_ ру, об_ жин_ ки,

Хо_ чуть на_ ши сер_ пи_ ки го_ ріл_ ки.

192/112

Пря_ ду, со_ ко_ чу, Спа_ тонь_ ки хо_ чу.

Ой скло_ ню я го_ ло_ вонь_ ку,

На ма_ ми_ ну по_ сті_ лонь_ ку - Мо_ же, я за_ сну.

193/113¹

195/114

1. Ой по_ ї_ хав Па_ нас По го_ ріл_ ку для нас,

За_ че_ пив_ ся за пень Та й сто_ яв ці_ лий день.

2. При_ йшла ми_ ла, від_ че_ пи_ ла, В по_ ти_ ли_ цю на_ га_ ти_ ла:
- І_ ди, дур_ ню, до_ до_ му, Не ка_ жи_ ся ни_ ко_ му!

¹Ця мелодія в нотній картотечці Ю. Цехміструка буквально відтворює поданий вище № 83/49 з тими ж словами (треба здогадуватися, через простий недогляд збирача, див.: "Від редактора", с. 20).

194/115

Moderato

1. Про_ шай, се_ ло рід_ не_ сень_ ке,
 про_ шай, Ук_ ра_ ї_ но, Про_ шай, сад мій
 зе_ ле_ нень_ кий, про_ ща_ вай, дів_ чи_ но.

198/116

1. Че_ рез річ_ ку клад_ ка, че_ рез
 бо_ рік стеж_ ка - Них_ то не пе_
 ре_ йде, як я, мо_ ло_ день_ ка.

110/117

1. По_ йду я в по_ ле та й нар_ ву я хме_ ло,
 Та по_ кли_ чу сво_ їх сес_ триць на бе_ се_ ду.

111/118

1. Ой у чистім полю, Крикнув козак на Ніч:
при тихим дучю

чаю! - Втикай, мій Нічю! // чаю!

130/119

1. Йа в кривого танця,
Йа в кривого танця А нема йому кінця.

108/120

Шумі гай, шумі гай, шумі гаєчек.
Дайце мне, дайце мне хочаякелішечек.

124/121

1. Люлюлю, дитя, спати, Люлюлюлю,
дитя, спати - Нароботі твоямати.

128/122

1. - О_ ло_ дар, о_ ло_ да_ роч_ ку,
 О_ ло_ дар, о_ ло_ да_ роч_ ку!

132/123

1. - Чом ти, Га_ лю, не гу_ ля_ еш, Га_ лю, Га_ лю?
 - Че_ ре_ ви_ чок я не ма_ ю, ка_ ва_ лі_ ру!

162/124

1. Ой ра_но, ра_но ку_ри за_ пі_ли. Сла_вен є_ сі!
 Сла_вен є_ сі ще й Хрис_ту_ ца_ ру на не_ бе_ сі!

252/125

1. Че_ рез по_ ля_ ноч_ ку по_ ло_ жу кла_
 доч_ ку вер_ бо_ ву, вер_ бо_ ву.

70/126

3. Ой та при- вез- ли три ба- ри- лонь- ки
для всьої ро-ди- ной- ки, для всьої ро-ди- ной- ки.

69/127

1. Не со- кіл ви- ли- та- є,
Не со- кіл ви- ли- та- є.

73/128

1. Ой му- зи- чень-ку, грай, та- ки не ле- нуй- ся!
А я то- бі за- пла- ти- ла, ци вже ти за- був- ся?
2. Ой я то- бі за- пла- ти- ла зо- ло- ти- ї, бі- ле-
До- жи- да- ла ка- ва- лі- ра що-день, що- не- ді- ли.
Ой у- ха, у- ха, у- ха, у- ха, у- ха! і т. д.

74/129

1. Ой лю- лю, лю- лю, мій ма- ле- сень-кий шпач- ку,
Най- шла я те- бе у зе- ле- ной- ким мач- ку.

78/130

1. В бо_ ру но_ чей_ ка сто_ я_ ла.

79/131

1. Я Гри_ця люб_лю, БовГри_ця крам_ни_ця, що схо_чу_куп_лю.
за Гри_ця пі_ ду,

40/132

1. Зе_ ле_ ний бар_ ві_ ноч_ ку, Гей, гу_
й а чом ти не сте_ ли_ - ся?

ляй, ми ла! Й а чом ти не сте_ ли_ ся?

41/133

1. Ой в не_ ді_ лю ра_ но пи_ ту_ хи за_ пі_ ли.

Ра_ дуй_ ся, зем_ лей_ ко, Син Бо_ жий на_ ро_ дивсь!

59/134

1. За_цьви_ла ка_ ли_ на ще й кру_ та_ я гор_ ка,

Ой там за_пла_ка_ ла сал_даць_ка_ я жон_ ка.

106/135

1. Sa_ ma ja nie wiem co za na_ tu_ ra,

Ze ja nie mo_ gę ko_ chać ma_ zu_ ra.

644/136

1. Ой п'є чу_ мак, п'є, бо в чу_ ма_ ка гро_ ши є.

Ой за ним, за ним нень_ ка ста_ ре_

сень_ ка дріб_ ні сльо_ зи ллє.

[Вар.]

2. ди_ ти_ но мо_ я 3. і ро_ зу_ му на_ бе_ русь

85/137

1. Ой ї_ хав, ї_ хав на ко_ ні

тай за_ ї_ хав в го_ ро_ док.

84/138

1. Ой мо_ я ди_ ти_ но, Ой мо_ я ка_ ли_ но! і т. д.

253/139

Allegro

1. Ой шкар-би, шкар- би че- рез до- ро- ги;
В на- шо- го І- ван- ця кри- ви- ї но- ги.

60/140

1. Ой у лі- си на ду- боч- ку
Ко-ли-ха- ла Ма-ру- сень- ка си-на й доч- ку.

61/141

Доб- ра та- я ро- ди- ной- ка, що рід
з ро- дом п'є, вже на ту- ю ро- ди-
ной- ку грім - ту- ча не б'є.

77/142

1. Ка- рез на- ше сель- це ве- зьо- но де-
рев- це. Гей! Ве- зьо- но де- рев- це.

76/143

1. – Ой ти, вер_ бо зе_ ле_ нь_ ка_ я,

Ой ти, вер_ бо зе_ ле_ нь_ ка_ я.

123/144

1. Ой в бро-ду, в бро-ду – хо-лод-на во-да. Свя-тий ве_ чор!

2. Там пан_ на ста_ ла три хус_ ти пря_ ла. Свя_ тий ве_ чор!

3. Ой пря_ ла, пря_ ла дай на_ ши_ ва_ ла. Свя-тий ве_ чор!

137/145

1. По_ під на_ шим га_ см
Не по прав_ ді, ми_ лий,

да пше_ ни_ чень_ ка ла_ ном,
да не по щи_ рим сер_ ці

го_ ро_ ю – го_ вес;
зо мно_ ю жи_ веш.

109/146

5. Рос-ла, рос-ла трав-ка-ста-ла по-си-ха-ти,
Ви-гля-да-ла ма-ти доч-ку тай ста-ла пла-ка-ти.

274/147

Moderato

1. По-ло-жу я кла-доч-ку вер-бо-ву.
Ви йдіть, дів-ча-та, до-до-му!
В лі-сі ка-ли-на - то мо-я дів-чи-на,
Со-ло-вей-ку, не ше-бе-чи!

58/148

1. Жа-ла Ка-се-ня пше-ни-цю,
Пус-ти-ла ко-ня в тра-ви-цю.

256/149

1. Ой за го-ронь-ки... Ой за го-ронь-ки -
там на-ші ді-вонь-ки, Ой іш-ли во-ни де-рев-це са-ди-ти.

254/150

1. Ой у_ же ж вес_ на, ой у_ же ж крас_ на –
із стріх во_ да кап_ ле, із стріх во_ да кап_ ле.

273/151

Поволі

1. Ой ку_ че_ ре, ку_ че_ ронь_ ку,
го_ рох_ вя_ ний він_ ку, го_ рох_ вя_ ний він_ ку.

272/152

1. Іш_ ли ді_ вонь_ ки
по_ я_ го_ донь_ ки
че_ рез бір, че_ рез бір.

271/153

Поволі

1. Вер_ бо_ во_ є ко_ ле_ со, Вер_ бо_ во_ є ко_ ле_ со.

86/154

1. Ой гук- ну- ла ко- ро- вонь- ка,
до- ро- го- ю йду- чи; По- ро- ди- ла
ме- не ма- ти, по- я- го- да йду- чи.

87/155

1. А вже ве- чор ве- чо- рі- є, А на мо- їх
там- на ніч- ка на- сту- па- є,
чор-них о- чак ніг- ди сон не бу- ва- є.

88/156

1. Ой п'я- на я, п'я- на, На по- ро- зі впа- ла.

89/157

1. За- шу- мі- ла дуб- ро- вой- ка, За- пла- ка- ла
за- шу- мі- ла за- ла- на- я;
рек- ру- точ- ка, за- пла- ка- ла мо- ло- да- я.

*) Дуже довго

62/158

1. П'ю т лю- де го- ріл- ку, бі- ли гу- си- во- ду;
 На- ка- жи- те, гу- си, до мо- є- го ро- ду.

196/159

Allegro

1. Чор- но- мо- рець, мам- цю, чор- но- мо- рець,
 Ви- вів ме- не бо- су- ю на мо- ро- зець,
 Ви- вів ме- не бо- су- ю на мо- ро- зець.

67/160

Ой ти, ду- бе, ду- бе ку- че-
 -ра- вий ду- же, да гей! Як на
 то- бі, ду- бе, два го- лу- би гу- де.

95/161

1. Spa_ ło dzie_cko i spać bę_ dzie, Spa_ ło dzie_cko
 i spać bę_ dzie, A Pan Je_ zus
 stró_ żem bę_ dzie,
 A Pan Je_ zus stró_ żem bę_ dzie.

94/162

1. Ци я то_ бі не ка_ за_ ла, ци не го_ во_ ри_ ла:
 "Не кла_ до_ вись ко_ ло ме_ не, бо зро_ биш Гав_ ри_ ла!"

105/163

1. Na Po_ le_ siu by_ łem, dziew_ czy_ nę lu_ bi_ łem.
 Czar_ ne ocz_ ki mia_ ła - mnie się spo_ do_ ba_ ła.

57/164

1. Ой ти, зай_ чи_ ку си_ ве_ сень_ кий.
 Ра_ но - не_ ра_ но! Си_ ве_ сень_ кий.

165¹

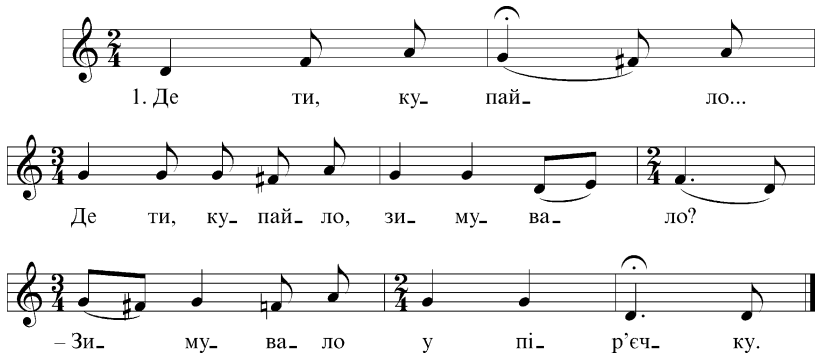
4/166

Moderato

1. Ой бус- лой- ку, го- лу- бой- ку,
Чом з ви- ри- ю не ви- хо- диш?

120/167

1. Де ти, ку- пай- ло...
Де ти, ку- пай- ло, зи- му- ва- ло?
- Зи- му- ва- ло у пі- р'єч- ку.

161/168

Ой зя- тю мій, зя- тю хо- ро- ший,
За- ко- па- ла під виш- не- ю гро- ши.
А хто бу- де доч- ку лю- би- ти,
То той бу- де гро- ши лі- _чи- ти.

¹ Мелодія відсутня в нотній картотечі Ю. Цехміструка.

191/169

Allegro

Й ви- пий, гісь- цю- ню, ви- пий - Ке- ли- шок
не- ве- ли- кий; Ви- пий, гісь- цю- ню, до дна,
Ви- пий, гісь- цю- ню, і всю -
Бо го- рі- лонь- ка доб- ра.
Я ще з ко- мо- ри вне- су.

170¹

138/171

1. Ой га- йом, га- йом, ти- хим ду- на- йом;
Лю- бив дів- чи- ну - ро- дом не зна-ю.

197/172

1. За- па- ли- ла ба- ба гра- ба - граб не го- рить,
тиль- ко ку- рить- ся. Мо- ло-
да- я мо- ло- ди- ця не п'є, не їсть, тиль- ки жу- рить- ся.

¹ Ця мелодія є тотожною № 198/116.

149/173

1. І гой ти, ду-бе ку-че-ря-вий, і гол-ле тво-є
рас-не; Ти, ко-за-че мо-ло-
день-кий, слов-це тво-є крас-не.

297/174

1. А наш гос-по-дар О-мель-ко
Ви-жав жи-теч-ко ху-тень-ко.

298/175

1. Не хо-вай-ся, гос-по-да-рю, не хо-вай-ся,
Ти за на-ми із гнип-ли-ком й у-ви-вай-ся.

299/176

1. Ой ра-но, ра-но ку-ронь-ки пі-ли.
Щод-рий ве-чор, Свя-тий ве-чор!

112/177

1. За річ-ко-ю, за бист-ро-ю - Там по-
знав-ся з дів-чи-но-ю. Що по-то-му,
що я зна-ю, Ніг-ди в не-ї не бу-ва-ю!

113/178

1. Лю-дзє, до ог-ня, до ог-ня, до ог-ня! Як хто не
пшиї-дзє - то відзь-ма, то відзь-ма. 2. То по-ля-ту-ща -
то відзь-ма, то відзь-ма. 3. А хто приї-дзє без по-ля-на,
То тен пуй-дзє без ко-ля-на, То тен пуй-дзє без ко-ля-на.

114/179

A kto przy- dzie... A kto przy- dzie
bez po- la- na, To ten pój- dzie bez ko- la- na!

115/180

1. У на_ шо_ го па_ на, У на_ шо_ го

па_ на Зо_ ло_ та_ я бра_ ма.

257/181

1. - По_ ма_ гай_ бі, Ксе_ ню, ма_ еш_ цу_ рок ве_ лю, -

Чи не мож_на з_їд_ ну пус_ціть до нас на ве_ се_ лю? //_се_лю?

258/182

1. - Є_ дзе, є_ дзе Жель_ман, Є_ дзе, є_ дзе є_ го брат,

Є_ дзе, є_ дзе Жель_ма_ но_ ва Вшист_ ко ро_ діз_ на.

259/183

1. При зе_ ле_ ній діб_ рі_ вонь_ ці Ва_ си_ лень_ ко

сі_ но ко_ сить, За ним, за ним

дів_ чи_ нонь_ ка пре_ лю_ бо_ го си_ на но_ сить.

260/184

1. Під бі-ло- ю кри- ни-це-ю, Під бі- ло-ю кри-ни-
це- ю Сто- їть жи- то з пше- ни- це- ю.

140/185

Й ой сьо- год- ні - не не- ді- ля,
Ой сьо- год- ні - Ко- ло- ді- я.
Ой сьо- год- ні не ро- би- ти -
Ко- ло- донь- ку во- ло- чи- ти. // во- ло- чи- ти.

141/186

1. Ой ча- роч- ко, ча- роч- ко ме- до- ва- я,
З кім я те- бе пиль бу- ду, му- ло- да- я? // -я?
2. З кім я те- бе пиль бу- ду, му- ло- да- я,

142/187

1. Ой де ді-лась, ой а де по- ді-лась О-лен-чи-
на ма- тін- ка; Ой де ді- лась, ой а де по-
ді- лась О- лен- чи- на ма- тін- ка?

Примітка Ю. Цехміструка: У 2-гій зворітці три останні такти є такі:

2. ... із кри- ни- ці во- ди- ці.

143/188

Ко-ро-вай у пе-чі, Ус-ту-пи-ся, си-во-я-ю, -
Си-во-яй на пе-чі.

1. Не су-ши нам ко-ро-ва-ю. //ко-ро-ва-ю.

2.

217/189

1. Ой у по- лі мо- ги- ла ле- жа- ла,
На мо- ги- лі си- дит си- ро- тин...

2. Си- дить во- на дай ги-рень-ко пла- че, Пла-че во- на

218/190

1. На доб- ра- ніч у- сім на ніч,
 а ви, хлоп- ці, чуй- те,
 Гей, а гей! А ви, хлоп- ці, чуй- те.

219/191

1. Ка- ли- но - ма- ли- но,
 чо- го в лу- зі сто- їш?
 Чи су- ши бо- їш- ся,
 чи я- год жа- лі- єш?

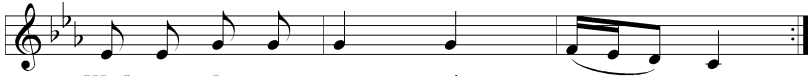
220/192

1. Ой дай, Бо- же, не- діль- ки до- жда- ти -
 По-шлю лю- дей дів- чи- ну сва- та- ти.

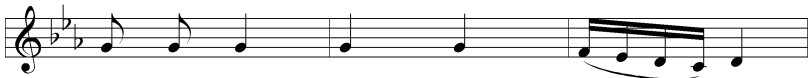
144/193

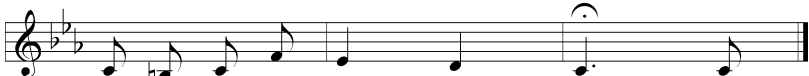
Мі_ сіль, мі_ сіль, ко_ ро_ вай_ нич_ ки,
 Бо як бу_ дем ко_ ро_ вай ро_ би_ ти,

Щоб не бу_ ло за_ ті_ роч_ ки,
 То бу_ де_ мо вас су_ ди_ ти,

А ви, муж_ ні_ ї жо_ ни,

Щоб не бу_ ли зне_ ва_ жо_ ни.

145/194

І. Й ой брат се_ стри_ цю роз_ плі_ тав.

Й а де ті_ ї ви_ плі_ точ_ ки й по_ ді_ вав,

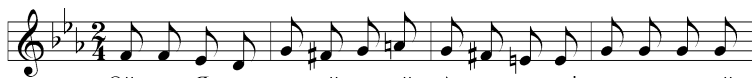

Чи на ти_ хий ду_ най по_ пус_ кав,

Чи най_ мен_ ший се_ стрі й на знак дав?

146^a/195

— Ой ти, Я_сю, гу_ляй, гу_ляй, А ти до мні не при_ту_ляй.

1.
2.
— Щоб то бу_ло за гу_лян_ня, Щоб не бу_ло при_ту_лян_ня!

146^b/196

Сто_їть піп на дзво_ни_ці, При_ча_ща_є мо_ло_ди_ці:

— Сю_ди, сю_ди, кот_ра кра_ща, Бо не ста_не всім при_час_тя.

147/197

1. Пря_ду, со_ко_чу, Спа_тонь_ки хо_чу.

Ой пі_ду я в ко_мо_ронь_ку
На бать_ко_ву по_сті_лонь_ку — Мо_же, я й за_сну.

183/198

1. А ми по по_лю кру_жа_ли, кру_жа_ли,
По_ки пше_ни_цю ви_жа_ли, ви_жа_ли.

184/199

1. Ве_ сна на_ ша крас_ на,
Що ж ти нам при_ нес_ ла?

185/200

1. А я сі_ но гро_ ма_ ди_ ла

зе_ ле_ не - зе_ ле_ не, зе_ ле_ не - зе_ ле_ не.

186/201

1. Би_ ти ко_ та пу лап_ ках,
Щоб не хо_ див пу лав_ ках.

151/202

1. Й ой о_ же_ нив_ ся Се_ мен й а взяв жін_ ку Ка_ те_ ри_ ну.

Й а взяв жін_ ку Ка_ те_ ри_ ну - хо_ ро_ шу, чор_ но_ бри_ ву.

645/203

Ой та_ ту_ неч_ ку наш! Та го_ лу_ бонь_ ку наш! Звід_ ки ми Вас

бу_ де_ мо ви_ гля_ да_ ти? Ой де ми Вас бу_ де_ мо гу_ ка_ ти?

152/204

1. Ой ти, гру- шеч- ка, ти, куд- ра- ва- я,
Ой а де ж ти рос- ла, ку- че- ра- ва- я?

293/205

1. Ой да по- ко- чу я свой зо- ло- тий
пер- стень да по сій кру- той го- рі,
Чи не о- бо- зветь- ся мо- я ро- ди- нонь- ка,
що у чу- жій сто- ро- ні?

156/206

1. Ой у- же вес- на,
ой у- же крас- на,
роз- ви- вай- ся, га- ю,
та роз- ви- вай- ся, га- ю!

164/207

1. – Пус_ кай_ те нас За гін по_ гу_

ля_ ти, За гін по_ гу_ ля_ ти!

165/208

1. Десь тут бу_ ла по_ до_ ля_ ноч_ ка,
Десь тут бу_ ла мо_ ло_ день_ ка_ я,

Тут во_ на впа_ ла,
До зем_ лі при_ па_ ла,
Сім літ не вми_ ва_ лась,
Бо во_ ди не ма_ ла.

166/209

1. Хо_ дить жук по я_ ли_ ні. Грай, жуч_ ку, грай!
по жу_ чи_ ні,
А жу_ чи_ ха

2. Як ви_ ле_ тів жук, Та й на во_ ду – пух! Ой як ви_ йшла

ста_ ра ма_ ти, Ста_ ла жу_ ка ра_ ту_ ва_ ти. Грай, жуч_ ку, грай!

ПОКАЖЧИКИ

АЛФАВІТНО-ІНЦИПІТНІ

Інципітні¹ покажчики систематизують за алфавітом початки як слів, так і мелодій фольклорних творів, вміщених у даному збірнику.

Словесний покажчик складається з двох частин.

У першій частині (А) представлені початкові слова *поетичних текстів*. Тут вони викладаються завжди в обсязі повного першого віршового рядка, що дозволяє більш-менш зорієнтуватися в його структурі та змісті. Інціпіти текстів, записаних кирилицею та латинкою, подаються окремо: спершу – кириличні, потім – латинкові.

Оскільки цей покажчик виконує певною мірою ще й систематизаційну функцію, зводячи разом тексти з однаковими початками, незначно відмінні вирази об'єднуються, а слова-варіанти беруться в круглі дужки. Щоби полегшити пошук потрібних початків з особливими формами висловлювання (діалектизмами, полонізмами, русизмами і т.п.), їх приведено по можливості до літературної норми. З тих же міркувань всюди пропускаються необов'язкові прононціації², йоти й інші протези тощо (наприклад, замість фактичного “Й ой наш господар молодий” у покажчику є “Ой наш господар молодий”, або замість “Соненько й низенько, вже й вечор й близенько” є “Соненько низенько, вже вечір близенько”, також замість “Гой ти, дубе кучеравий, і голя твоє расне” є “Ой ти, дубе кучеравий, гілля твоє рясне” або замість “Десь похав мій миленький да й у поле гора-ти” є “Десь поїхав мій миленький та у поле орати”).

Таке ж пошуково-систематизаційне завдання, але вже не на рівні цілого виразу, а тільки окремих його слів, покликана вирішувати друга частина покажчика (Б). В ній відображені всі іменники перших віршових рядків у своїй основній формі (в називному відмінку однини), причому варіанти (дівчина, дівчинонька; дитина, дитя тощо) чи близько споріднені синоніми зводяться разом в одному вічку. Слова ж з польських текстів подаються не окремо, а відразу після їх українських еквівалентів у дужках (наприклад: бір (bor), ліс (las), сирота (sierocina), тощо).

В обох покажчиках навпроти вписаних віршових рядків та ключових слів зазначаються порядкові номери відповідних поетичних творів (цифри після скісної риски вказуть номер мелодії).

Покажчик *мелодичних* інціпітів, напевно, є менш придатним для систематизаційних цілей і навіть пошуку аналогій (варіантів) через свою доволі високу

¹ Інціпітом (від лат. *incipit* – буквально: “починається”) прийнято називати початковий фрагмент фольклорного твору, що може виконувати роль його назви, якої він звичайно не має.

² Докладніше див.: Луканюк Богдан. Ритмічне варіювання // Сьома конференція дослідників народної музики червононоруських (галицько-володимирських) та суміжних земель. – Львів, 1996. – С. 9-11, 14.

зіндивідуалізованість¹, та все ж у ньому можна доволі легко віднайти потрібну мелодію у збірці, якщо знати кілька її перших нот і правила їх буквенно-цифрового запису, що зводяться загалом до наступного:

1) мелодичний інципіт дорівнює початковій синтаксично завершеній побудові, але в обсязі не більше перших п'яти силабохрон (складонот) твору²;

2) мелоритмічний рисунок подається в мінімально схематизованому вигляді, щоби його можна було записати за допомогою прийнятих символів (див. нижче)³, а саме:

а) розспіви сумуються в одну тривалість,

б) пунктування вирівнюється тільки тоді, коли вони заторкують найменші одиниці типової схеми,

в) павзи додаються до попередніх ритмічних тривалостей;

3) так само мінімально схематизується меліка:

а) мелодія транспонується до основного тону g^1 ,

б) мелізми та звуки розспівів⁴ не враховуються – з них фіксується тільки перша нога (яка не обов'язково є лінійно основною, опорною), а решта опускається,

в) у багатоголосі до уваги береться тільки нижній голос, як основний,

г) з наявних звуковисотних варіантів вибирається той, що виписаний транскриптором як головний (коли такого розмежування немає, то – простіший варіант з погляду лінійного розвитку);

4) звуковисотність (мелічна контурограма) записується буквами латинського алфавіту (за традицією – курсивом), а послідовність тривалостей ритмічного рисунку – арабськими цифрами (ці останні для кращої читабельності викладаються меншими підрядковими цифрами, тобто субшрифтом), для цього:

а) у мелоритмічному рисунку виявляється складнота найменшої тривалості та приймається за одиницю (1), інші тривалості – за кратні їй⁵,

б) у мелічній лінії звуки від *ля* малої октави (A) до *соль* першої октави (g^1) включно кодуються великими буквами, а звуки від *ля* першої октави (a^1) до *соль* другої октави (g^2) – малими буквами⁶; альтерації відзначаються, як звичайно, за допомогою додавання відповідних закінчень: *-is* (підвищення, дієз) або *-es* (пониження, бемоль).

Мелоінципіти викладаються загалом в алфавітному порядку з зазначенням порядком номерів відповідних творів. При цьому слід мати на увазі, що заголовні перші звуки покажчика подаються в зворотньому порядку (так, як в етномузикології

¹ Показово, що в зібранні Ю. Цехміструка практично жоден з інципів не повторюється ще раз в іншій мелодії.

² В електронній базі даних – в обсязі синтаксично завершеної початкової побудови, що відповідає першому віршовому рядку.

³ В електронній базі даних виставлені ще тактові риси (згідно з правилами диференціального тактування).

⁴ Розспів – група звуків, що співаються на один склад словесного тексту й на письмі з'єднуються лігюю.

⁵ Тобто так само, як у мелотипологічному покажчику (див. нижче, с. 440).

⁶ Інакше кажучи, для запису звуків (нот) контурограми двічі використовується алфавіт від A до G і від a до g .

традиційно прийнято записувати вокальні звукоряди – зверху вниз) і то двічі – спершу малі букви від *g* до *a*, потім великі від *G* до *A*, а вже в межах утворюваних таким чином підгруп (відділів) початки окремих мелодій розташовуються в звичному напрямку наростання своїх складових, узятих одночасно: букв – від *a* (*A*) до *h* (*H*), і цифр – від менших до більших (тобто спершу йдуть, наприклад, інципіти, що починаються з G_1 , потім з G_2 тощо, далі вже в межах конкретного інципіту наступною одиницею буде або її повторення $G_1 G_1 \dots$, або ця ж нота більшої тривалості – $G_1 G_2 \dots$, або ж наступна буква за алфавітом, скажімо, найближча нота вверх такої ж тривалості – $G_1 a_1 \dots$, і т.д. і т.п.).

А) словесні

а) початкові рядки

<i>A</i> -а люлі, прилетіли гулі	304
<i>A</i> -а-а, люльочки, порвалися ворозки	3 ^в
Або мене закрути, або дай другому	177
А брат з сестринкою по садочку ходить	558
А брат сестру розплітав	214
А брат сестру та за стіл веде	213/45
А вже вечір вечоріє, темна нічка наступає	87/155
А в кривого танця	130/119, 208 ^а /75
А в нашій перепілки та головка болить	483
А в перепілки та головка болить, а головка болить	465
А в свекрухи білі мухи по стіні лізають	431
А в тім боці сонце сходить, й а в другім заходить	507
А з горбочка й ув лісок	388
А летіли гуси з далекого краю	266 ^а
А ми по полю кружляли, кружляли	183/198
А мій батенько, як цвіт, зав'язав мені весь світ	557
А мій милий в корчмі п'є, а як прийде – мене б'є	81/48
А наш господар, Омелько	297/174
А наш господар – молодий, молодий	567 ^а
А наша господиня молоденька	521
А ой де ділась, а де поділась Оленчина матінка	142/187
А як я була дівкою молодою	436
А я сіно громадила зелене-зелене, зелене-зелене	185/200
А що там у лісі стукає, пукає	275/88
<i>Біг</i> кіт по лавках	3 ^б
<i>Біг</i> кіт через пліт до нової хати	3 ^г
<i>Біг</i> кіт через пліт, подер ногавиці	3 ^а
Біда за бідою, журба за журбою	576

Бити kota по лапках	186/201
Благослови, Боже,	536
Бодай мому миленькому не їлося і не пилося	276 ^б
Болять ручки, болять ніжки – сама не знаю чого	31
Брат косу розплітає	517
Була в баби й одна курочка	53 ^б /99
Була вдова всеред села	489
Була Польща, була Польща та й стала Росія	423, 530 ^а
<i>В бору нічейка стояла</i>	78/130
В долині жито вихиляється	291
Веде брат сестру в хату	236 ^б
Велика худоба – серцу отрада	234 ^б
Вельоне, вельонечку	236 ^а
Вербовеє колесо	271/153, 339
Весна красна з квітками	437
Весна красна, весна красна – розвивайсь, терличу (тирличу)	199
Весна красна, що принесла	119 ^в /2
Весна красна, що ти нам принесла	205/110
Весно наша красна	184/199, 399
Весно наша, весно	172/73, 351
Вечеряй, дочко, дома	305
Вже наш пан обжався	173/71
Вийди, свату, по скриню	11 ^а
Вийди, вийди, Йванку-безштаньку	206/103
Вийшла хмаронька – буде дощ	406 ^а
Вилинула галка з-під темного й лісу	286
Випий, гісцюню (сватуню), випий	191/169, 634
Випрягайте, хлопці, коні та лягайте спочивать	643/20
Віддала мене моя матінка та далеко від себе	410
Від плоту до плоту доріженька круга	613
Від старшого до меншого	633 ^б
В[ід]чиняй, попочку, ворота	225 ^а
Вовк за горою	463
Володар, володарку (володарочку)	585
Впала колодка з печі	188
Впився, козак, впився, з дороженьки збився	415
Всі ви, хлопці – баламути	47 ^б /4
В'чиняй, попочку, ворота	225 ^а
<i>Годі, дубе, на горі (полю) стояти</i>	223/3, 500
Гойда, гойда, гойданки	3 ^г
Гора за горю, думка за думкою	163/79

Горобейонку, в садку, падку	625
Горобчику, шпачку	360
Городар, городарочку	583
Господар, не лякайся	630 ^б
<i>Дала нам сваха сиру</i>	13
Девенто, девенто, що по горі ходиш?	447
Де ти, купа(й)ло, зимувало	120 ^а /167, 238
Десь поїхав мій миленький та у поле орати	530 ^б
Десь тут була подоляночка	38, 157, 165/208, 187, 207/109, 626
Дібрівонько зелена	316
Дівентор по горі ходить	627
Дівки-полатнянки, співайте веснянки	452
Добра тая родинояка, що рід з родом п'є	61/141
Добре ся ми звивали, звивали	479
Додому, додому, охота моя	414
Дуб на дуба похилився	534
Дякую вам за тес	10
<i>Жала Касеня пшеницю</i>	58/148
Жила вдова на край села	49
Жито жала, жито жала близько дорожейки	467 ^а
Жнися, загоне, жнися	512 ^а
Журба за журбою, журба за журбою	382
Журилася попада та свою бідою	249
Журилися воріженьки, журилися люди	369
<i>Зажурилися вишні</i>	9
Заїньку, за головоньку	255/105
Заїньку, на дунаєнько	202
Заїньку, попід лісом – дорога,	343
Заїньку сивесенький	354
Заїньку, та за головоньку	620
Зайчику, зайчику, де ти бував?	456
Закусочки-голубочки	65/98
Замела хату, замела сні та стала на порозі	561
За млином, за дубом комар гуде	622
Запалила баба граба, граб не горить – тільки куриться	197/172
Запливав човенко по річці	462
Заріж, заріж, господарю, качура	96/64
За річкою, за бистрою	112/177
Засію я конопельки ні густії, ні ріденькі	270

Заслаб я, заслаб – може, я умру	30/96
Застягнуся, моя мила, червоними та застяжками	541 ^a
Зацвіла калина та по заходу сонця	513
Зацвіла калина ще й крутая гірка	59/134
Зашуміла дібровонька	221/37
Зашуміла дібровонька зелена	503
Зашуміла дібровойка, зашуміла зелена	89/157
Зашуміла ліщинонька в лузі	237
Звідки вітер віє – туди я хилюся	300
З гори, коню, з гори, коню, з гори на долину	378 ^a
Зелений барвінку, чом ти не стелишся	496 ^a
Зелений барвіночку, а чом ти не стелишся	40/132
Зійди, зійди, місяченьку	289
Зійди, місяченьку	330
Зима наша біла	544
Зрада, зрада чорним очам, зрада	570
<i>Де хмаройка горою</i>	5 ^b
Із гори та в гай котився кришталь	235
Із нового двора сто коней ступає	278
І сюда гляне, і туди гляне, нічого не видати	486
І хріновський став, і тесовський став – за Галину бився	522 ^b
Ішла Яринка на посад	537
Ішли воли із діброви, а овечки з поля	607
Ішли дівоньки по ягодоньки через бір	272/152
Ішли чумаки в сорок три роки	396, 427
Ішов брат горою, стрітився з сестрою	520 ^a
<i>Їде, їде Жельман</i>	258/182
Їхав, їхав Івасюньо на сивим коні	370
<i>Каже мені мати полицю ладнати</i>	261
Кажуть люди, що я лиха, а я – Василиха	641
Калино-малино, чого в лузі стоїш	219/191
Кінець хмелеві, кінець	630 ^a
Кланяйся, Марисю	470
Козак улюбився в молодій дівчині	50
Коли пити, пити – випивати до дна	368, 635
Коли пити, пити, – до дна випивати	182
Колисала баба діда	167/74
Колисаночка – швачка	51/86
Коло крутого колеса	547
Коло млина ріняного зацвіла калина	484

Коло річки понад крутим беріжком	601
Коло ями	2/84
Коровай у печі	143/188
Коровайниці з міста	551
Косаричок сіно косить	90/104
Котився вінок з поля	348
Котився вінок по полю	225 ^d
Котився віночок по полю, по полю	550
Красна панна сади садила	212/78
Крутове колесо	400
Кума мила, кума любя, кума дорога	420 ^a
Кума моя, кума моя, кума дорога	477
Купала, купала	18
<i>Ламай, мати, рожу</i>	64 ^d /44
Ластівойка щebetала	21/10
Летять галочки у три рядочки – зозулька попереду	337, 540
Люди, люди до вогню, до вогню, до вогню	113/178
Люлі, люлі, мале дитя, спати	117/32
Люлю, люлю, дитя, спати	124/121
<i>Малая нічка – петрівочка</i>	17/82, 475, 506
Мальоване зіллячко, зіллячко	209 ^a /76
Матінко, голубонько	538
Маяла пшениця, маяла	406 ^a
Маяло, жито, маяло,	225 ^a
Межи двома гороньками сидить орел з орлоньками	246 ^a
Межи двома <облусами?> стоїть камінь мармуровий	246 ^d
Ми в кривого танця йдемо	344
Ми вас тут не виділи	11 ^d
Ми від тебе, Мариню, вже йдемо	638
Ми голубку та зловили	438 ^d
Місіть, місіть, коровайнички	144/193
Мої милі кумове	566
Молодице, молодице ще й молодиченько	433
Моя дитиночко	63
Моя мамойко	14
Моя Палазуню	174/70
Музиканти мої, а ви мені грайте	215
<i>На весіллі була</i>	290, 636
На горі сонце грає	584
На городі віргонія звивається в трубку	616 ^a

На городі картопелька	349
На городі криниця сама <...>	404
На дворі – хмарно, й а в хаті – гарно	294
На день добрий, Сеню	131/46
На добраніч усім на ніч, а ви, хлопці, чуйте	218/190
На добраніч усім на ніч, бо уже я та піду спати	363
На добраніч усім на ніч, бо я їду спати	245
На долині туман синій	597
Над синім морем – там стояв явір	605
На заручинах були	175/69
На перепілці то й головка болить	203
Напилася на меду	596
На підварку, на підварку солома лежить	497
На поповій сіножаті добре ночувати	578
На річечці кладочка лежала	209 ^в /76
На тихому дунаєві дикий качур ночує	603
На самій границі сам полковник стоїть	434 ^б
На церковці – хрест, хрест, на дзвіниці – трійка	19
Наша господи́нька, ой наша	422
Наша господа́ – пані	630 ^а
Наш господар – зазорця	356 ^а
Наш господарик (господарко) журився	22/13, 512 ^б
Наш господар молоденький	287
Наш господар, як пан	356 ^б
Наше купайло – до місяця	121/167
Наший господар журився	406 ^б
Наш льон зеленейкий	66
На Яна, на Яна жита нажала	97 ^а /66
На Яна-Яночка – невеличка нічка	97 ^б /66
Не гудіте, голуби, на хаті	217 ^б /189
Не крийся, паночку, не крийся	116
Нема найхоріше як сад зеленейкий	35 ^а /42
Не плач, небого, що йдеш за його	539
Не пій, не пій, соловей, бо вже буде скоро день	529
Не садовися боком	72/90
Не сокіл вилітає	69/127
Не ховайся, господарю, не ховайся	298/175
Не ходи, козаче, понад берегами	160/40
Нуте, хлопці, вже не рано	47 ^а /4
Огнися на зілля	366
Ой а біла береза та шумом зашуміла	33 ^б /22
Ой а мій милий у корчмі п'є	554

Ой а що то за річечка – голуби купаються	48 ^b
Ой білая березойко, чом не гориш, тільки куришся	32/9
Ой бодай та береза за шумом пошуміла	564 ^d
Ой Боже, Боже, коли той вечір буде	389, 411 ^a
Ой Боже, мій Боже, що той милий робить	227
Ой Божое роженное всьо тайнії дні	595
Ой бором, бором, боровиною	292/41
Ой брат сестрицю розплітав	145/194
Ой брат сестру та за стіл веде, та калино-малино	528
Ой був би я соколом	119 ^e
Ой був в батька оден син	478
Ой буслойку, голубойку	4/166
Ой в броду, в броду холодна вода	123/144
Ой вербо, вербо зелена	604/29
Ой вербо, вербо, вербо рясная	322
Ой весна красна, ой весна красна – з стріхи вода капле	329
Ой весна красна, ой весна красна – із стріх вода капле	338
Ой весна красна, ой весна красна – розвивайся, липо	405
Ой весна красна, ой весна красна, що ж ти нам принесла	375
Ой весна наша красна	288, 318
Ой весна ти, весна	308
Ой весна, ой весна, що ж ти нам принесла	457
Ой весна, ти – красна, що ти нам принесла	53 ^a /99
Ой весно ж ти красна	425
Ой вечір, вечір, вечориною	353
Ой вийду я, вийду, на гору крутую	293 ^e /205
Ой вийду я на гору	563
Ой вийду я на той ганок	311
Ой виорю нивку широкою	573
Ой випила я дванадцять	464
Ой вишенька, черешенька ягідок не має	640
Ой вишенько, черешенько, чом ягід не має?	599
Ой вишенько, черешенько, чом ягід не родиш?	610
Ой віддала мене мати, ой віддала, віддала	317
Ой відчини, Господи, ворота	471
Ой в кривого танця	453
Ой в ліску, в ліску на жовтім піску	347
Ой в неділю рано пітухи запіли	41/133
Ой возьму я коновочку та піду по воду	384
Ой воротар, воротар	359
Ой в полі, в полі садочок, садочок	567 ^a
Ой в саду, саду вишня стояла	34/1
Ой вчора я пила, пила й нині ся надію	442

Ой гай, моя мати, ой гай зеленський	515/26
Ой гаєм, гаєм, тихим дунаєм	138 ^а /171
Ой говорив короваєць	241
Ой говорять люди, що свекруха добра	409
Ой горе м'ні, молоденькій, на чужині жить	102/59
Ой гороше, гороше, гороше	209 ^а /76
Ой гук, мати, гук, де п'яниці п'ють	234 ^а
Ой гукнула коровойка, дорогою йдучи	86/154
Ой гуляв я, гуляв	176
Ой дав мені Господь пару та невірну дружину	36/28
Ой давно я, давно в батенька (у роду) була	283, 562
Ой дай, Боже, неділі (недільки) діждати	220/192, 239
Ой дай, мамо, масла	101/61
Ой де б я, де б я та з досадоньки пішла	269
Ой десь Іваньо побіг, побіг	134/33
Ой дівчина по гриби ходила	380, 504
Ой дівчино, дівчинонько моя золотая	181
Ой дівчино, дівчинонько-перепиличенько	180
Ой дівчинонько-чарівниченько	138 ^а /171
Ой до лісу, хлопчики, до лісу	20 ^а /51
Ой до луга стежечка	313
Ой до мене, хлопчики, до мене	281
Ой добрий вечір, пане господарю, до тебе	593
Ой дожинки, хазяїне, дожинки	122/6
Ой дубоньку кучерявий, низько гілля попускаєш	530 ^а
Ой за воротами прометено	230
Ой за двором за новеньким	323
Ой зажурився господар	23
Ой закувала сива зозуля, на яворі сидячи	279
Ой замбар, замбар понад гору крутую,	314/17
Ой запив, козак, запив, ой запив, загулявся	564 ^а
Ой запивсь, чумак, запивсь, запився-загулявся	33 ^а /22
Ой застеляйте тисові столи 'брусом	594
Ой зацвіла калиночка та й під перелазом	448
Ой зацвіла червона калина над криницею	333
Ой зашуміла дібровайка	55/100
Ой заїньку, на дунайоньку	403
Ой збирайтеся, ягідки,	5 ^а /83
Ой зеленая зелениця	211/77
Ой з-за гори високої – ой там сонце сяє	614
Ой з-за гори, місяченько, з-за гори	364 ^а
Ой з-за гороньки – там наші дівоньки	256/149
Ой зима, зима морозяная	487

Ой з-під лісу темнього	525
Ой зятю мій, зятю хороший	161/168
Ой їди, сирітко, на село блукати	154/92
Ой їхав, їхав на коні та заїхав в городок	85/137
Ой їхала, їхала	189
Ой качуре, качуроньку в гороховім вінку	273/151
Ой колодка, колодка	413
Ой коню мій, коню, чи я тобі тяжкий	327
Ой котив яворонько ялину	133/18
Ой котився віночок по полю	309
Ой котився віночок по полю, по полю	374 ^a
Ой котилася та дорогою (по дорозі) цинова тарілка	126 ^a /16, 522 ^a
Ой красна, красна калина в лузі	510
Ой куди ж ти походжаєш, ти, мій милий Петрусю	285
Ой кум до куми залицявся	148/30
Ой кумцю, кумцю, добра горілка	365
Ой кумцю-любцю, добра горілка	443
Ой летіла пташка, криленьками страскла	429
Ой летіла чорная галка низейко	46/5
Ой летіли гуси з далекого краю	473
Ой летіли гусойки (гусоньки, білі гуси) через сад	71/91, 485, 508
Ой льон брала, ой льон брала, льон стелила	387
Ой люлі, люлі, мій маленький синочку	168
Ой люлю, люлю, малейкою дитинку	16
Ой люлю, люлю, малесейкий шпачку	74/129
Ой люлю, люлю, мій милий синочку	15/52
Ой люля, люля маленькою дитину	52
Ой мала мати дочку та дочку-одиницю	527
Ой мати, мати, щось маю казати	598 ^a
Ой млин меле, вода реве, а колесо не повернеться	541 ^d
Ой Морозе, Морозейку, український козаче	488
Ой Морозе, Морозенку, ти, прекрасний молодче, гей	216/68
Ой моя дитино	84/138
Ой моя дитиночко	6/53
Ой моя доненько	310
Ой музиченьку, грай, таки не лінуйся	73/128
Ой на •болоні широкі	377
Ой на горі мак	171/72
Ой на горі пшениченька, в долині овес	569
Ой на горі ряст цвіте, ряст цвіте	170/67
Ой на горі сокіл та гей, політає	412
Ой на городі горкун, горкун	459 ^d
Ой на городі гречка сходить	628

Ой на городі верба, вже моя жінка вмерла	468
Ой на добраніч, дівчино, на добраніч	27/93
Ой над церквою хмара	476
Ой наїхало запиваночків Вірочку запивати	70/126
Ой напиймося нині	367
Ой напиймося, роде	501, 575
Ой на ставу, на ставочку качечка ночує	155/36
Ой на ставу, на ставочку – там качка несеться	378 ^б
Ой наша господинька, ой наша, ой наша	374 ^б
Ой наш господар молодий	136/34, 492
Ой наш господар – шодрасий, шодрасий	491
Ой не встою та не влежу	47 ^в /4
Ой не гудіте, голуби, на хаті	240
Ой не любить козак гарної дівчини, тільки пішов до вдовиці	579
Ой не спить, не лежить і сон мене не бере	139/21
Ой не шуми, луже, в зеленому гаю	229
Ой ніхто ж там не бував	127/7, 357
Ой обжинки, господарю (наш паночку), обжинки	135/38, 204/111, 446 ^а
Ой обжинки, господарю, обжинки, обжинки	374 ^а
Ой оженився Семен й взяв жінку Катерину	151/202
Ой піду ж бо я горами, долинами	411 ^б
Ой п'яна ж бо я, п'яна, що додому не зайду	26/95
Ой п'яна я та хилюся (валюся)	233, 301, 324
Ой п'яна я, п'яна, на порозі впала	28/81, 88/156, 523
Ой п'яниця п'є, йому Бог дає	332
Ой п'є вдова, гуляє, вона за смерть не дбає	615
Ой п'є, чумака, п'є, бо в чумака гроші є	644/136
Ой перша квітояка – молода Наталя	12
Ой під вишнями, під черешнями, то – віно	461
Ой піду я в вишнів сад	424
Ой піду я в поле та нарву я хмелю	110/117
Ой піду я гором, бором та стану я під явором	328
Ой піду я лугом, лугом, долиною	232
Ой піду-бо я до нового міста	466
Ой пила, пила, ой Марусейка на меду	91/106
Ой пилося, пилося	362
Ой плыве човен та води повен, накиданий листом	126 ^б /16
Ой поїхав Іванюша на полювання	602
Ой поїхав мій миленький орати у степ	499
Ой поїхав Панас	195/114
Ой помагай-бо, замостові люди	418
Ой попід гаєм, зеленим зіллям	280
Ой приснився сон дивненький	474

Ой рано, рано кури запіли	162/124, 312, 326, 619
Ой рано, рано куроньки піли	190, 299/176
Ой різко, різко, де росла	263
Ой розчешу я свої чорні кудрі, а дівчина косу русу	581
Ой рюмочка медяная	25/11
Ой сама я, ой сама я, як прибудна вівця	407 ^a
Ой сів коло мене ще й ніженьку підобгав	637
Ой сухая верба, мокрая калюжа	93/108
Ой сьогодні – не неділя	140/185
Ой сьогодні хмурний день	303
Ой та липонька та до кленонька через ліс зашуміла	439
Ой та покочу я свій золотий перстень та по цій крутій горі	293 ^a /205
Ой там коло млина зацвіла калина	341
Ой там-там в калиновім лісі	99/63
Ой там, там при горі та при конюшині	572
Ой тату мій, тату, щось маю казати	336 ^b
Ой татунечку наш	645/203
Ой темная та невидная ночина	231
Ой тепер же в нас обжинки, обжинки	589
Ой тече річенька бистра, широченька	598 ^b
Ой ти – Пріска, і я – Пріска	541 ^a
Ой ти, вербо зеленейкая	76/143
Ой ти, вербойко гулявейкая, гулявейкая	546
Ой ти, вербонько гелуная	200
Ой ти, весна красна	480
Ой ти, весна, весна	524
Ой ти, вишне моя кучерявая	381
Ой ти, голубе, ти, сивесенький, гей	642
Ой ти, грушечко, ти, кудрявая	152 ^{a,b} /204
Ой ти, дубе, дубе кучерявий дуже да гей	67/160
Ой ти, дубе, дубе, гей, дубе кучерявий, да гей	372
Ой ти, дубе кучерявий, гілля твоє рясне	149/173
Ой ти, зайчику сивесенький	57/164
Ой ти, травка, ти, муравка, ти, зелена трава	556
Ой ти, Химушка моя, ой чи любиш ти мене	92/107
Ой ти, Ясю, гуляй, гуляй,	146 ^a /195
Ой то нам того хочеться	590 ^b
Ой то тобі, тещенько, зять молодий	178
Ой туди я піду, куди рік не ходила	320
Ой у броду брала воду та не вибрала до дна	408/15
Ой у броду брала воду, до дна не вибрала	467 ^b
Ой у городі поросла кропива	296
Ой угору, сонечко, угору	446 ^b

Ой уже весна, ой уже красна, розвивайся гаю	156/206
Ой уже ж весна, ой уже ж красна – із стріх вода капле	254/150, 522 ^в
Ой у лісі на дубочку	60/140
Ой у лісі на калині	118/31
Ой у Луцьку на риночку стала новина	42/57
Ой умру я, умру й буду дивитися	267
Ой упала колодочка з печи	379, 472
Ой у полі, Брацлавові біл' камінь лежить	107/60
Ой у полі – верба, під вербою – вода	228, 434 ^а
Ой у полі два дубочки	617
Ой у полі дві тополи та вітер колише	420 ^б
Ой у полі калиночка ще й явір	29/97
Ой у полі крутий явір, з-під коріння йде вода	334
Ой у полі могила лежала	217 ^в /189
Ой у полі, полі висока гора	39/50
Ой у полі стоять два дубочки	45/54
Ой у саду вишня, а за садом – гілле	559
Ой у саду сосна – там трава обросла	350
Ой у саду черешенька, ой у саду вишня	222/27
Ой у саду, садочку	346
Ой у стаснці сивий коничок регоче	518
Ой у чистім полі при тихім дунаю	111/118
Ой учора із вечора ще кури не піли	262
Ой ходила дівчина беріжком	44/55
Ой ходить сон коло вікон (хати)	169, 264
Ой чарочко, чарочко виновая (медовая)	80/89, 141/186, 226
Ой чия то хата на дорогу дверми	35 ^в /42
Ой чия то четвертина засіяна сочевицею	494 ^а
Ой чие то сіно лежить на покосах?	336 ^а
Ой чом же ти не гуляєш, Галю, Галю, Галю, Галю	549
Ой чому ж ти не гуляєш, Галю, Галю?	361
Ой чумаче, чумаче	224/35
Ой шкарби, шкарби через дороги	253/139
Ой як добре хорошейко, як рід з родом п'є	24/12
Ой як мені ягідки садити поміж черагами	611
Ой як, як миленькому постілати	352
Ой що там ув лісі стукає-гукає	402
Ой щось у лісі стукає-гукає	505
Ородар, ородар	451
Ото в мене кума любя	98/65
<i>Лерейди, місяцю</i>	432
Перші півні співають – до корчомки йду	553
Пив би я горілку, горілка не п'ється	315
Під березою прометено	56/87

Під білою криницею	260/184
Під сухою ліщиною	103/58
Піду я на кладку, кладка в воду гнеться	307/25
Пийте, люде, горілочку, сірі гуси – воду	533
Пийте, люди, горілочку (горілоньку), а ви, гуси, воду	426, 565, 577
Пішла Ганя замуж, замуж молодая	514
Пішов козак горою, дівка – долиною	445
Пішов наш кавалір у поле гурати	257 ^б /181
Пливе човен по річці – то плаче мати по дочці	509
По Дону гуляє козак молодий	632
По садочку походжала	633 ^а
Повій, вітройку, та повій	590 ^а
Повій, вітроньку, з гаю, із далекого краю	535
Погнав Роман сиві воли на холодну росу	319
Погнав Роман сиві воли та гей, на ранню росу	150/24
Позволь мені, мати, раз, криницю копати, два	555
Поїду я до нового міста, куплю жоні фартуха	129/39
Поки сиві воли мав	502
Поклала кладочку через бистру річку	526 ^б
Покочу я колесо, колесо	586
Положу я кладку вербову	458
Положу я кладку вербову, вербову	401
Положу я кладочку вербову	274/147
Помагай-бі, Ксеню, маєш цурок велю	257 ^а /181
Помагай-бі, кумонейку, помагай-бі	364 ^а
Попід гаєм зелененьким	582
Попід гаєм конем грає, попід ліщиною	391
Попід гаєм трава зеленейка	588
Попід лісом вітер віє, тихенько шелестить	639
Попід нашим гаєм та пшениченька ланом, горою овес	137/145
Породила мене мати у святу середу	325
Посажу я грушечку в чистому полі	574
Посію я конопельки – тонкі, густі, зеленейкі	516, 560
Посію я конопельки та дрібні, зелененькі	248
Посію я рожу – цвіте вдень і в ночі	609
При зеленій дібровоньці Василенко сіно косить	259/183
Приймай, жінко, хліб і сіль з стола	153 ^а /23
Прийшла з другого села	7
Прийшов бурлак та до хати	608
Приплив човен, води повен, та й накритий листом	616 ^б
Продам тебе, коню, за мід, за горілку	580
Прощай, село ріднесеньке, прощай, Україно	194/115
Пряду, сокочу (смикочу, джигочу)	147/197, 192/112, 421, 444, 469
Пуд білою березою	490, 542

Пускайте нас, пускайте нас	1/94, 164/207
Пусти мене, милий, до броду по воду	520 ^б
П'ють люди горілку, білі гуси – воду	62/158
<i>Рано-вранці я вставала</i>	441
Рано сонце сходить, пізньою заходить	419
Розвивайся, сухий дубе, завтра мороз буде	428
Розплітаночка плаче	629
Розсипалися ярі пчілоньки по полю	306
Роман-зілля, роман-зілля по долині розстеляється	494 ^б
Роман-зілля, роман-зілля та й на межу похилається	276 ^а
Рубай, сину, яворину – буде добре клиннтя	355
Рухайся, короваю	179
<i>Серед поля, поля</i>	519
Сидить баба на припічку та пряде куділку	48 ^а
Сидить боцян на костелі	438 ^а
Смутен, смутений сьогоднішній день	302
Смутний вечір, смутний ранок	83/49, 193
Соловейку, канарейку	631
Соненько низенько, вже вечір близенько	532
Стоїть піп на дзвінниці	146 ^б /196
Стояла на колодці	247, 358
Суди, Боже, неділі дождати	54/85
Сукала шнурки шовковії	459 ^а
Схилилася черешенька, що ягід не має	416
Сюди сонце, туди сонце – в середині хмара	243
<i>Там дівчина по гриби ходила</i>	282
Там на чистім полі стояла корчмонька	266 ^б
Та рости, хмелю, та рости, хмелю, вище мої хати	621
Та темная нічка, невидна	371
Та туман яром, по долині	335
Татунечку наш	645/203
Темна хмара виступає	606
Ти, вербойко (вербонько) зеленейкая (гилявенькая)	242, 482
Ти, діброва, ти, зелена,	342
Ти, рогулейко, рогулиця	75/47
Ти, червона калино	454
Тихо, тихо дунай воду несе	321, 386
Туман, туман по долині	82
<i>У вишневому садочку</i>	498
У городі зілля, за городом сіно	587
Ударив грім та на затилку	153 ^б

Уже сонце над хатами	340
У ліску, ліску на жовтім піску	277
У лузі калина над воду схилилась	251
У нашого господаря стоїть явір серед двора	592
У нашого пана золота брата	115/180
У нашого пана обжинки	449
У неділю рано синєє море (там сонечко) грало	109/146, 398
Упав кіт із воріт	450
Упала колодойка з печі	20 ^б /51
У садочку зелененьким процвітають квіти	618
У саду, саду мак зацвітався	68/102
У саду, саду пава ходила	591
У середу родилася – горе мені, горе	435
Усі гори й усі чорні	543
У стаснці, у новенький	511
Устань, Наталю, не сиди	8
Хибкая кладочка, що ступлю, то гнеться	600
Ходить жук (жучок) по жучині,	166/209, 210/80
Ходить сонко коло плота	159
Хто ж тебе білив, білая лебедонько	568
Хто не вийде на се диво	120 ^б
Цілу нічку я не спала	250/43
Червона калинонька над воду схилилася	531
Червона калина, чого в лузі стоїш	345
Червоная калинонька в лузі	390
Через наше сельце везено деревце	77/142, 545
Через поляночку положу кладочку вербову	624
Через поляночку положу кладочку вербову, вербову	252/125
Через річку – кладка, через борик – стежка	198/116
Через сад-виноград	208 ^б /75
Чи всі тії молодиці, що сиділи на вулиці	407 ^б
Чи довш ми стоятимо	64 ^в /44
Чи не бачили (видали, слухали, чували), чи не видали (бачили, слухали) нашої бабусі (наші бабоньки, нашої бабойки, мої бабоньки, мої бабусі) на торзі?	201, 376, 455, 481, 548, 571
Чи я тобі не казала, чи не говорила	94/162
Чого, березонько, чого схилилася?	526 ^а
Чом соловейки не щebetали, як сади зацвітали	552
Чом ти не женишся	496 ^б
Чом ти, барвінку (барвіночку), не стелишся	295, 623
Чом ти, Галю, не гуляєш, Галю, Галю	132/123, 331

Чом ти, коню, не пасешся, бо дорогу чуеш?	417
Чом, бусличку, не виходиш	495
Чому пчоли не йдуть в поле, чому не роятся?	440
Чорні брови маю – я ними моргаю	373
Чорноморець, мамцю, чорноморець	196/159
<i>Ш</i> ирокий лист ярославський, спориш розстелився	244
Шию, шию – не зашию	37/14
Шумить гай, шумить гай, шумить гайочок	108/120
Шумить, гуде ліщинонька (сосонойка)	43/56, 493
<i>Я</i> Гриця люблю, за Гриця піду	79/131
Як у Бога, отцю Миколаю	612
Як чесала русу косу під вінець	100/62
Ясна зоря всьому світу звістила	460
Я тебе, короваю	397
Як я була вдома мала	125/19
Як я була в свої мами	430
Як я сиви воли мав	395
*	
<i>A</i> kto przyjdzie bez polana	114/179
<i>B</i> iedna sierońina służy za pastucha	385
Bodaj cie cesarzu Bóg nie błagosłowił	104
Boże, Boże, Boże z wysokiego nieba	265
<i>C</i> ztery mile za Warszawą	268
<i>J</i> awor, jawor, jaworowe ludzie	158
<i>K</i> to chce ładną żonkę mieć, oj-joj-joj	393
<i>M</i> azur ja mazur, sam no bogaty	392
<i>N</i> a Polesiu byłem, dziewczynę lubiłem	105/163
<i>S</i> ama ja nie wiem co za natura	106/135
Spało dziecko i spać będzie	95/161
<i>W</i> białym ogródeczku zelona pietruszka	383
W ciemnym boru-lesie stoi konik kowany	394
Wiejska mamuniu, ładną córkę masz	384

б) ключові слова

баба	48 ^a , 53 ^b /99, 197/172
“баба” (бабуся, бабонька, бабойка)	201, 376, 455, 481, 548, 571
баламут	47 ^b /4
барвінок	40/132, 295, 496 ^a , 623
батько	283, 478, 557
безштанько	206/103
берег	44/55, 160/40, 601,
береза	32/9, 33 ^b /22, 56/87, 490, 526 ^a , 542, 564 ^b
біда	249, 576
бік	72/90, 507
бір (bor)	78/130, 104, 198/116, 272/152, 292/41, 328, 394
Бог (Bóg)	54/85, 220/192, 227, 239, 265, 332, 389, 411 ^a , 536, 595, 612
брама	115/180
брат	145/194, 213/45, 214, 236 ^b , 517, 520 ^a , 528, 558
Брацлав (місто)	107/60
брід	123/144, 408/15, 467 ^b , 520 ^b
брова	373
бурлак	608
бусол, бусел	4/166, 495
боцян	438 ^a
<i>Варшава (Warszawa)</i>	268
вдова, вдовиця	49, 489, 615, 579
вельон	236 ^a
верба	76/143, 93/108, 200, 228, 242, 322, 434, 468, 482, 546, 604/29
весілля	290, 636
весна	53 ^a /99, 199, 119 ^a /2, 156/206, 172/73, 184/199, 205/110, 254/150, 288, 329, 308, 318, 338, 351, 375, 399, 405, 425, 437, 457, 480, 522 ^a , 524
веснянка	452
вечір	83/49, 87/155, 193, 353, 389, 411 ^a , 532, 593
виноград	208 ^b /75
вишня	9, 34/1, 222/27, 381, 461, 559, 599, 610, 640
вівця	407 ^a , 607
вікно	169, 264
віл	150/24, 319, 395, 502, 607
віно	461
вінок, вінець	100/62, 225 ^b , 273/151, 309, 348, 374 ^a , 550
віргонія	616 ^a
вітер	300, 420 ^b , 535, 590 ^a , 639

вовк	463
вогонь	113/178
вода	62/158, 123/144, 126 ^б /16, 228, 251, 254/150, 307/25, 321, 329, 334, 338, 384, 386, 408/15, 426, 434, 467 ^б , 520 ^б , 522 ^б , 531, 533, 541 ^б , 565, 577, 616 ^б ,
ворог	369
ворозка	3 ^в
ворота	225 ^в , 230, 450, 471
воротар, ородар, володар	359, 451, 585
вулиця	407 ^б
гай	108/120, 137/145, 138 ^а /171, 156/206, 229, 235, 280, 391, 535, 582, 588
галка	46/5, 286, 337, 540
гілля	149/173, 530 ^а , 559
гість	191/169
гойданка	3 ^г
голова	203, 255/105, 465, 483, 620
голуб, голубка (гуля)	4/166, 48 ^б , 217 ^б /189, 240, 304, 438 ^б , 642
голубець	65/98
гора	5 ^б , 39/50, 59/134, 137/145, 163/79, 170/67, 171/72, 223/3, 235, 246 ^а , 256/149, 293 ^{а-б} /205, 314/17, 328, 364 ^б , 378 ^а , 411 ^б , 412, 445, 463, 520 ^а , 543, 563, 569, 572, 584, 614, 627
горб	388
горе	102/59, 435
горілка	62/158, 315, 365, 426, 443, 533, 565, 577, 580
горкун	459 ^б
горобець	360, 625
город (ogród)	296, 349, 383, 404, 459 ^б , 468, 587, 616 ^а , 628
городар	583
городок (=містечко)	85/137
горох	209 ^а /76
господар	22/13, 23, 96/64, 135/38, 136/34, 204/111, 287, 297/174, 298/175, 356 ^{а-б} , 374 ^а , 406 ^б , 446 ^а , 491, 492, 512 ^б , 567 ^б , 592, 593, 630 ^б
господиня, госпося	374 ^б , 422, 521, 630 ^в
Господь	36/28, 471
граб	197/172
граніця	434 ^б
гречка	628
гриб	282, 380, 504
грім	153 ^б
гроші	644/136

груша	152 ^{a-b} /204, 574
гук	234 ^a
гуси	71/91, 62/158, 266 ^a , 473, 485, 426, 508, 533, 565, 577
ганок	311
двері	35 ^b /42
двір	278, 294, 323, 592
деVENTO, дівентор(?)	447, 627
день	302, 303, 529, 595
деревце	77/142, 545
дзвінниця	19, 146 ^b /196
диво	120 ^b
дитина (dziecko)	6/53, 16, 52, 63, 84/138, 95/161, 117/32, 124/121
дїброва	55/100, 89/157, 221/37, 259/183, 316, 342, 503, 607
дівка, дівчина (dziewczyna)	27/93, 44/55, 50, 105/163, 138 ^b /171, 180, 181, 256/149, 272/152, 282, 380, 436, 445, 452, 504, 579, 581
дід	167/74
Дін (Дон)	632
дно	182, 368, 408/15, 467 ^b , 635
добраніч	27/93, 218/190, 245, 363
долина	82, 122/6, 232, 291, 335, 378 ^a , 441 ^b , 445, 494 ^b , 569, 597
дорога	126a/16, 35 ^b /42, 253/139, 343, 613, 415, 467a, 522a, 417
досада	269
дочка, донька, цурка (córka)	257 ^a /181, 305, 310, 509, 527
дощ	406 ^a
другий	177
дружина	36/28
дуб	45/54, 60/140, 67/160, 149/173, 223/3, 372, 428, 500, 530 ^a , 534, 617, 622
думка	163/79
дунай	111/118, 403, 138 ^a /171, 202, 321, 386, 603
жито	97 ^a /66, 291, 225 ^a , 467 ^a
жінка, жона (żonka)	129/39, 151/202, 153 ^a /23, 393, 468
жук	166/209, 210/80
журба	382, 576
Жельман	258/182
загін	512 ^a
заець	57/164, 202, 255/105, 343, 354, 403, 456, 620
ззорця	356 ^a
закуска	65/98

запиваночки	70/126
заручини	175/69
застяжка	541 ^а
зелениця	211/77
зима	487, 544
зілля	209 ^в /76, 280, 366, 587
зозуля	279, 337, 540
зоря	460
зрада	570
зять	161/168, 178
<i>Івана (день, Яна)</i>	97 ^{а-б} /66
ім'я жіноче	8, 12, 58/148, 70/126, 91/106, 92/107, 131/46, 132/123, 142/187, 151/202, 174/70, 257 ^а /181, 331, 361, 470, 514, 522 ^б , 537, 541 ^а , 549, 638, 641
ім'я чоловіче	79/131, 134/33, 146 ^а /195, 150/24, 151/202, 195/114, 206/103, 259/183, 285, 297/174, 319, 370, 602
кавалір	257 ^б /181
калина	29/97, 59/134, 118/31, 219/191, 251, 333, 341, 345, 390, 448, 454, 484, 510, 513, 528, 531
калюжа	93/108
камінь	107/60, 246 ^б
канарок	631
картопля	349
качка	155/36, 378 ^б
качур	96/64, 273/151, 603
квітка (цвіт)	12, 437, 557, 618
кінець	630 ^а
кінь (коп)	85/137, 278, 327, 370, 378 ^а , 391, 394, 417, 518, 580, 643/20
кіт	3 ^{а-г} , 186/201, 450
кладка	198/116, 209 ^б /76, 252/125, 274/147, 307/25, 401, 458, 526 ^б , 600, 624
клен	439
клин	355
козак	50, 160/40, 415, 445, 488, 564 ^а , 579, 632
колесо	271/153, 339, 400, 541 ^б , 547, 586
колиска	51/86
колодка	20 ^б /51, 188, 247, 358, 379, 413, 472
комар	622
коновка	384
коноплі	248, 270, 516, 560
конюшина	572

корінь	334
коровай	143/188, 179, 241, 397
коровайниця	144/193, 551
корчма	81/48, 266 ^б , 553, 554
коса	100/62, 517, 581
косар	90/104
костел	438 ^а
край	266 ^а , 473, 535
крило	429
криниця	260/184, 333, 404, 555
кришталь	235
кропива	296
куділка	48 ^а
кудрі	581
кум, кума, куми	98/65, 364 ^а , 148/30, 365, 420 ^а , 443, 477, 566
купа(й)ло	18, 120 ^а /167, 121/167, 238
кури	162/124, 190, 262, 299/176, 312, 326, 619
курка	53 ^б /99
лавка	3 ^б
лан	137/145
лапа	186/201
ластівка	21/10
лебідка	568
липа	405, 439
лист	126 ^б /16, 244, 616 ^б
ліс (las)	20 ^а /51, 60/140, 99/63, 118/31, 275/88, 277, 286, 343, 347, 388, 394, 402, 439, 505, 525, 639
ліщина	103/58, 237, 391, 493
луг	219/191, 229, 232, 237, 251, 313, 345, 390, 510
Луцьк	42/57
люди (ludzie)	62/158, 113/178, 158, 369, 409, 418, 426, 533, 565, 577, 641
льон	66, 387
мазур (mazur)	392
мак	68/102, 171/72
малина	219/191, 528
мама (mama), мати	14, 64 ^б /44, 101/61, 196/159, 234 ^а , 261, 317, 325, 383, 410, 430, 509, 515/26, 527, 538, 555, 598 ^а
масло	101/61
матінка	142/187
межа	276 ^а
мила	541 ^б

милий	81/48, 227, 276 ^б , 352, 499, 520 ^б , 530 ^б , 554
миля (mila)	268
мід	91/106, 580, 596
місто	129/39, 466, 551
місяць	121/167, 289, 330, 364 ^б , 432
млин	341, 484, 541 ^б , 622
могила	217 ^а /189
молодець	216/68
молодиця	407 ^б , 433
море	398, 605
мороз	428
Мороз(енко)	216/68, 488
музика(нт)	73/128, 215
мурава	556
муха	431
<i>натура (natura)</i>	106/135
небо (niebo)	265
небога	539
неділя	41/133, 54/85, 109/146, 140/185, 220/192, 239, 398
нива	573
ніхто	127/7, 357
ніч	17/82, 78/130, 87/155, 97 ^б /66, 218/190, 231, 245, 250/43, 371, 363, 475, 506
новина	42/57
нога	637, 31
ногавиці	3 ^а
<i>обжинки</i>	135/38, 204/111, 374 ^а , 446 ^а , 449, 589
оболонь	377
обрус	594
овес	137/145, 569
орел	246 ^а
отець	612
отрада	234 ^б
очі	570
<i>п'яниця</i>	234 ^а , 332
пава	591
пан	115/180, 116, 173/71, 356 ^б , 449, 593
пані	630 ^б
панна	212/78
пара	36/28
пастух (pastuch)	385

перелаз	448
перепілка	180, 203, 465, 483
перстень	293 ^а /205
петрівка	17/82, 475, 506
петрушка (pietruszka)	383
півень, пітух	41/133, 553
підварок	497
піп	146 ^б /196, 225 ^а
пісок	277, 347
піч	20 ^б /51, 143/188, 188, 379, 472
пліт	3 ^{а-г} , 159, 613
подолянка	38, 157, 165/208, 187, 207/109, 626
покоси	336 ^а
полатнянка	452
поле	29/97, 39/50, 45/54, 107/60, 110/117, 111/118, 183/198, 217 ^а /189, 225 ^б , 257 ^б /181, 266 ^б , 228, 306, 309, 334, 348, 374 ^а , 420 ^б , 434, 440, 500, 519, 530 ^б , 550, 567 ^а , 574, 607, 617
полиця	261
поліно (polano)	114/179
Полісся (Polesie)	105/163
полковник	434 ^б
полювання	602
поляна	252/125, 624
Польща	423, 530 ^а
попада	249
поріг	28/81, 88/156, 523, 561
посад	537
припічок	48 ^а
птах	429
пчола	306, 440
пшениця	58/148, 137/145, 406 ^а , 569
<i>рано</i>	109/146, 398
ранок	83/49, 193
ринок	42/57
рід, родина	24/12, 61/141, 501, 562, 575
різка	263
рік	320, 396, 427
ріка	48 ^б , 112/177, 198/116, 209 ^б /76, 462, 598 ^б , 509, 526 ^б , 601
рогулька, рогулиця	75/47
рожа	64 ^б /44, 609
розплітанка	629
роман-зілля	276 ^а , 494 ^б
роса	150/24, 319

Росія	423, 530 ^a
рука	31
рюмка	25/11
ряд	337, 540
ряст	170/67
сад	34/1, 35 ^a /42, 68/102, 71/91, 208 ^a /75, 212/78, 222/27, 346, 350, 424, 485, 498, 508, 552, 558, 559, 567 ^a , 591, 618, 625, 633 ^a
сват	11 ^a , 634
сваха	13
свекруха	409, 431
світ	460, 557
село	7, 49, 77/142, 154/92, 194/115, 489, 545
середа	325, 435
серце	234 ^b
сестра	145/194, 213/45, 214, 236 ^b , 520 ^a , 528, 558
син	15/52, 168, 355, 478
сир	13
сирота (sierocina)	154/92, 385
сіль	153 ^a /23
сіни	561
сіно	90/104, 185/200, 259/183, 336 ^a , 587
сіножать	578
скриня	11 ^a
смерть	615
сокіл	69/127, 412
соловей	529, 552, 631
солома	497
сон	139/21, 159, 169, 264, 474
сонце	109/146, 243, 340, 419, 446 ^b , 507, 513, 532, 584, 614
сосна	43/56, 350
сочевиця	494 ^a
спориш	244
став	155/36, 378 ^b
стайня	511, 518
стежка	198/116, 313
степ	499
стіл	153 ^a /23, 213/45, 528, 594
стіна	431
стріха	254/150, 329, 338, 522 ^b
сьогодні	140/185, 303
танець	130/119, 208 ^a /75, 344, 453
таріль	126 ^a /16, 522 ^a
тато	336 ^b , 645/203

терлич (тирлич)	199
тесть	178
тополя	420 ^б
торг	201, 376, 455, 481, 548, 571,
трава	350, 556, 588
трійка	19
трубка	616 ^а
туман	82, 335, 597
Україна	194/115
<i>фартух</i>	129/39
хазяїн	122/6
хата	3 ^с , 35 ^б /42, 169, 217 ^б /189, 236 ^б , 240, 264, 294, 340, 561, 608, 621
хліб	153 ^а /23
хлопець	20 ^а /51, 47 ^а /4, 218/190, 281, 47 ^б /4, 643/20
хмара	5 ^б , 243, 406 ^а , 476, 606
хміль	110/117, 621
хрест	19
худоба	234 ^б
церква	19, 476
цісар (cesarz)	104
чарівниця	138 ^б /171
чарка	80/89, 141/186, 226
черешня	222/27, 416, 461, 599, 610, 640
четвертина	494 ^а
човен	126 ^б /16, 462, 509, 616 ^б
чорноморець	196/159
чужина	102/59
чумак	33 ^а /22, 224/35, 644/136
<i>швачка</i>	51/86
шкарб	253/139
шнур	459 ^а
шпак	74/129, 360
шум	33 ^б /22, 564 ^б
<i>явір (jawor)</i>	29/97, 133/18, 158, 279, 328, 334, 355, 592, 605
ягода	5 ^а /83, 272/152, 416, 599, 610, 611, 640
ялина	133/18
яма	2/84
яр	335

Б) мелодичні

$g_1 d_1 d_1 d_1$	80	$c_1 G_1 h_1 c_2 G_1$	47	$b_1 G_1$	14
$g_1 g_1 d_1 d_1$	185	$c_1 h_1 c_1 e_1 d_4 e_2 c_2$	67	$b_2 d_2 c_2 d_2$	109
$g_2 d_2 g_2$	105	$c_2 c_1 e_1 d_2 G_2$	152		
				$a_1 a_1 b_2 G_1 a_1 b_2 G_4$	18
$es_1 d_1 c_1 b_1 d_6 d_2 b_1$	145	$h_1 a_1 G_1 G_1$	84	$a_1 cis_1 d_2 a_2 cis_1 e_1 d_2$	190
$es_1 d_2 d_1 c_1 es_1 d_1 b_3$	27	$h_1 a_2 c_1 h_1 a_1 G_1$	199	$a_1 Fis_1 D_2 G_4$	140
		$h_1 c_1 c_1 h_1 G_2 h_2 G_2$	90	$a_1 h_1 c_1 e_2 d_1$	137
$d_1 c_1 a_1 G_1 c_1 c_1 c_2$	74	$h_1 c_1 g_2 g_2 e_1 d_1 c_2$	51		
$d_1 c_1 b_1 a_1 G_2 es_2 d_3$	43	$h_1 c_1 h_1 G_1$	207	$G_1 a_1 b_1 b_1 a_1 G_1 G_1$	53
$d_1 c_1 a_1 G_1$	110	$h_1 c_2 a_1 a_1 G_1 h_1$	156	$G_1 a_1 b_3 a_1 b_2 G_4$	92
$d_1 d_1 c_1 d_2 b_1$	164	$h_1 d_1 d_1 e_1 d_2$	131	$G_1 a_1 c_1 e_1 d_1 a_1 a_1$	157
$d_1 d_1 c_1 h_1 G_2$	198	$h_1 d_1 e_1 d_1 c_2 h_1 a_2$	169	$G_1 a_1 c_1 e_1 d_1 d_1 h_1$	111
$d_1 d_1 c_2 b_1 c_1 b_1$	42	$h_1 d_1 h_1 G_1$	57	$G_1 a_1 c_1 G_1 h_1 c_1 d_1$	3
$d_1 d_1 d_1 a_1 G_2$	194	$h_1 d_1 d_1 c_2 a_1 G_2$	61	$G_1 a_1 G_2 c_1 c_1 c_2 a_4$	121
$d_1 d_1 d_1 e_1 d_2$	102	$h_1 h_1 a_1 c_1 h_1 h_1 a_2$	62	$G_1 a_1 h_2$	99
$d_1 d_1 d_1 g_2 d_1$	135	$h_1 h_1 c_1 c_1 h_2 a_2$	182	$G_1 b_1 a_1 G_1 d_3 d_1 d_1$	11
$d_1 d_1 e_1 e_1 d_2 h_1 a_1$	55	$h_1 h_1 d_1 d_1$	209	$G_1 b_1 c_1 b_1 G_2$	29
$d_1 d_1 e_2$	120	$h_1 h_2 c_1 G_2$	177	$G_1 b_1 c_1 b_2 g_1$	52
$d_1 d_1 h_1 h_1 d_2 d_1$	119	$h_2 c_1 h_1 a_2 G_2$	78	$G_1 b_1 c_2 G_2 b_1 c_1 d_3$	32
$d_1 d_1 h_1 a_2 G_1 G_2 c_1$	141			$G_1 b_1 d_1 b_1 G_2 G_2$	134
$d_1 d_1 h_1 d_2 h_2 a_1$	118	$b_1 a_1 c_1 b_1 G_2$	117	$G_1 b_1 d_1 c_2 G_1$	34
$d_1 e_1 d_1 a_1 c_1 b_1$	37	$b_1 a_1 G_1 a_1 b_2 b_2$	86	$G_1 b_1 d_1 d_1$	65
$d_1 g_2 g_1 c_2$	58	$b_1 a_1 G_1 Fis_1 D_1$	178	$G_1 b_1 d_1 d_1 d_1 d_2$	193
$d_1 g_2 g_1 f_1 d_1 c_1$	79	$b_1 a_1 G_2 d_2 G_3$	20	$G_1 b_1 d_1 d_2 G_1$	174
$d_1 h_1 c_1 a_1 G_1 G_1 c_1$	59	$b_1 a_1 G_3 a_1 b_1$	24	$G_1 b_1 d_2$	188
$d_1 h_1 h_1 c_1 d_1 d_1$	73	$b_1 a_1 G_3 a_1 b_1 a_1 G_2$	25	$G_1 b_1 d_2 d_1 c_1$	206
$d_2 c_1 d_1 b_2 F_2$	106	$b_1 b_1 b_1 a_1 G_3 a_1$	138	$G_1 b_1 d_2 d_1 d_1 d_1 e_1$	196
$d_2 d_2 a_2 d_2$	143	$b_1 b_1 F_2 c_2 b_1 b_1 d_1$	189	$G_1 b_1 d_2 d_2 c_1 d_1 b_2$	21
$d_2 d_2 a_2 d_2$	208	$b_1 c_1 d_1 es_1 d_1 c_2$	155	$G_1 b_1 d_2 G_1$	49, 113
$d_2 e_1 d_2 c_2 h_2 a_1 h_1$	149	$b_1 c_1 d_2 d_1 c_1$	16	$G_1 b_1 es_1 c_1 d_1 b_1$	160
$d_2 h_2 d_2 c_2 h_1 a_1 G_2$	153	$b_1 c_1 G_2 G_2 b_2 es_2 c_1 G_1$	85	$G_1 b_2 d_2 c_1 b_1 c_1$	116
$d_2 h_2 G_2 G_2$	5	$b_1 d_1 b_1 a_1 G_2 b_2 G_2$	44	$G_1 c_1 b_1 G_1$	97
$d_3 e_1 d_1 a_1 c_1 c_1 c_4$	107	$b_1 d_1 c_1 c_1 d_3 G_1 d_1$	205	$G_1 c_1 b_1 G_1 g_4$	136
$d_3 G_1 b_1 d_1 c_2 d_2 a_1$	173	$b_1 d_1 d_1 a_1 c_2$	1	$G_1 c_1 b_2 G_2 b_2 es_2 c_1$	192
		$b_1 d_1 d_1 d_1 c_1 c_1 b_1$	64	$G_1 c_1 h_1 c_1 d_1 d_1$	81
$c_1 a_1 G_3 G_1 Es_4$	204	$b_1 d_1 d_1 d_1 c_2 a_1 G_1$	132	$G_1 c_1 h_1 c_1 h_2$	124
$c_1 c_1 b_1 a_1$	195	$b_1 d_1 es_1 d_1 c_2 a_2$	146	$G_1 c_1 h_1 G_1 c_1 e_1 d_2$	35
$c_1 c_1 c_1 c_1 b_2 F_2$	70	$b_1 d_2 d_1 c_2$	12	$G_1 c_1 h_1 h_1 G_2$	129
$c_1 c_1 h_1 a_1 G_2$	144	$b_1 Fis_1 G_1 a_1 b_1 G_1 Fis_2$	2	$G_1 c_2 e_1 d_2 G_1 a_2 G_1$	154

$G_1 d_1 d_1 d_2 c b_1$	168	$G_1 h_1 h_1 c_1 h_1 a_2$	7	$D_1 G_1 G_1 h_1 c_1 h_1 a_1$	104
$G_1 d_1 e_1 g_1 c_2 a_1 d_1$	76	$G_1 h_1 h_1 c_1 h_2$	126	$D_1 G_1 G_1 h_1 d_2 e_1 e_1$	103
$G_1 d_1 g_1 h_1 a_1 G_1 a_1$	123	$G_1 h_1 h_1 c_1 h_2 a_4 a_2$	69	$D_1 G_1 h_1 h_1 c_1 h_1 a_1$	200
$G_1 d_2 b_1 d_1 c_2 a_1$	36	$G_2 b_2 d_2 d_2$	187	$D_1 G_1 h_1 d_2$	13
$G_1 e_1 s_1 d_1 c_1 d_1 b_1$	108	$G_2 c_2 d_1 c_1 a_1 F_1$	66	$D_1 G_1 h_1 d_3 c_1 s_1 d_1$	184
$G_1 F_1 G_1 b_1 d_4$	112	$G_2 d_2 c_1 h_1 a_2 G_4$	26	$D_1 G_2 a_1 b_2$	161
$G_1 F_1 G_1 c_1$	48	$G_2 d_2 d_2 e_1 d_1 c_1 b_1$	39	$D_1 G_2 d_1 a_1 b_1 G_2$	191
$G_1 F_1 s_1 G_1 G_1 f_1 s_1 G_2$	203	$G_2 e_1 s_2$	30	$D_1 G_2 h_1 h_2$	130
$G_1 G_1 a_1 a_1$	162	$G_2 e_1 s_2 d_3 c_1 b_1 c_1 d_2$	56	$D_1 h_1 d_1 d_2 h_1$	75
$G_1 G_1 a_2 c_4$	31	$G_2 e_1 s_2 d_3 c_1 b_2 c_2 b_2$	15	$D_2 G_1 G_1 a_2 c_2$	176
$G_1 G_1 b_1 b_1$	115	$G_2 G_1 G_1 F_1 s_1 a_1$	167		
$G_1 G_1 b_1 c_1 d_4$	96			$C_1 D_1 G_1 G_1 G_1 G_1 G_1$	45
$G_1 G_1 b_1 d_1 d_1 c_1 b_1$	175	$F_1 s_1 G_1 F_1 s_1 E_1$	201		
$G_1 G_1 c_1 c_1 h_1 d_1 a_1$	9				
$G_1 G_1 c_1 e_1 d_1 c_1 a_2$	68	$F_1 F_2 G_1 F_1 D_2 D_1$	71		
$G_1 G_1 c_2 d_1 b_1 a_2 G_4$	95				
$G_1 G_1 c_2 d_1 h_1 a_2 G_4$	202	$D_1 b_1 G_1 a_2 F_1 s_1$	41		
$G_1 G_1 c_2 G_2$	54	$D_1 D_1 a_1 G_2 a_2 a_2 F_4$	22		
$G_1 G_1 F_1 s_1 a_1 G_2 D_2$	180	$D_1 D_1 b_1 G_1 a_2$	17		
$G_1 G_1 F_1 s_1 E_1 D_2 D_1 D_1$	147	$D_1 D_1 b_1 G_1 a_3 a_1$	40		
$G_1 G_1 G_1 a_1 b_2 G_1 G_1$	89	$D_1 D_1 b_1 G_1 a_3 F_1 s_1$	158		
$G_1 G_1 G_1 a_1 b_2 G_2 e_1 s_2$	159	$D_1 D_1 b_3 G_1 a_1 F_1 D_2$	60		
$G_1 G_1 G_1 a_1 c_1 a_1 G_2$	87	$D_1 D_1 F_1 a_1$	28		
$G_1 G_1 G_1 a_1 h_2 G_2$	133	$D_1 G_1 a_1 a_1 h_1 a_1$	172		
$G_1 G_1 G_1 b_1 c_4$	93	$D_1 G_1 a_1 b_2 c_1 b_1 a_1$	166		
$G_1 G_1 G_1 b_1 d_1 c_1$	6	$D_1 G_1 a_1 h_2 h_1$	139		
$G_1 G_1 G_1 G_1 a_1 h_1 c_2$	19	$D_1 G_1 a_2 a_2$	10		
$G_1 G_1 G_1 G_1 b_2 a_1 G_1$	91	$D_1 G_1 b_1 a_1 c_1$	100		
$G_1 G_1 G_1 G_1 h_1 h_1 c_1$	63	$D_1 g_1 b_1 a_2 b_1$	77		
$G_1 G_1 G_1 h_1 d_2 d_2$	125	$D_1 G_1 b_1 b_1 G_2$	83		
$G_1 G_1 G_1 h_1 d_2 h_2$	18	$D_1 G_1 b_1 c_1 G_1 b_1 G_1$	38		
$G_1 G_1 G_1 h_1 d_3 h_1$	163	$D_1 G_1 f_1 c_1$	4		
$G_1 G_1 G_1 h_1 d_4$	72	$D_1 G_1 G_1 a_1 c_2 c_1$	82		
$G_1 G_1 G_2$	128	$D_1 G_1 G_1 a_1 b_2$	148		
$G_1 G_1 h_2$	127	$D_1 G_1 G_1 a_2 b_1$	33		
$G_1 G_1 h_4 G_1 G_1 a_2 h_2$	122	$D_1 G_1 G_1 b_1 d_1 d_1 c_1$	183		
$G_1 h_1 a_1 a_1$	151	$D_1 G_1 G_1 b_1 d_2$	171		
$G_1 h_1 a_1 c_1 h_2 g_2$	50	$D_1 G_1 G_1 b_1 d_4$	197		
$G_1 h_1 a_1 G_1$	94	$D_1 G_1 G_1 F_1 b_2 b_2$	88		
$G_1 h_1 c_1 g_1 d_1 c_1 a_1$	179	$D_1 G_1 G_1 G_1 a_2 b_1 c_1$	186		
$G_1 h_1 d_2$	114	$D_1 G_1 G_1 G_1 b_1 b_1 c_2$	23		
$G_1 h_1 d_2 d_1 h_1$	150	$D_1 G_1 G_1 G_1 d_2 d_2$	142		
$G_1 h_1 h_1 c_1 h_1 G_1 h_2$	98	$D_1 G_1 G_1 h_1$	46		

ЖАНРОВО-ТИПОЛОГІЧНІ

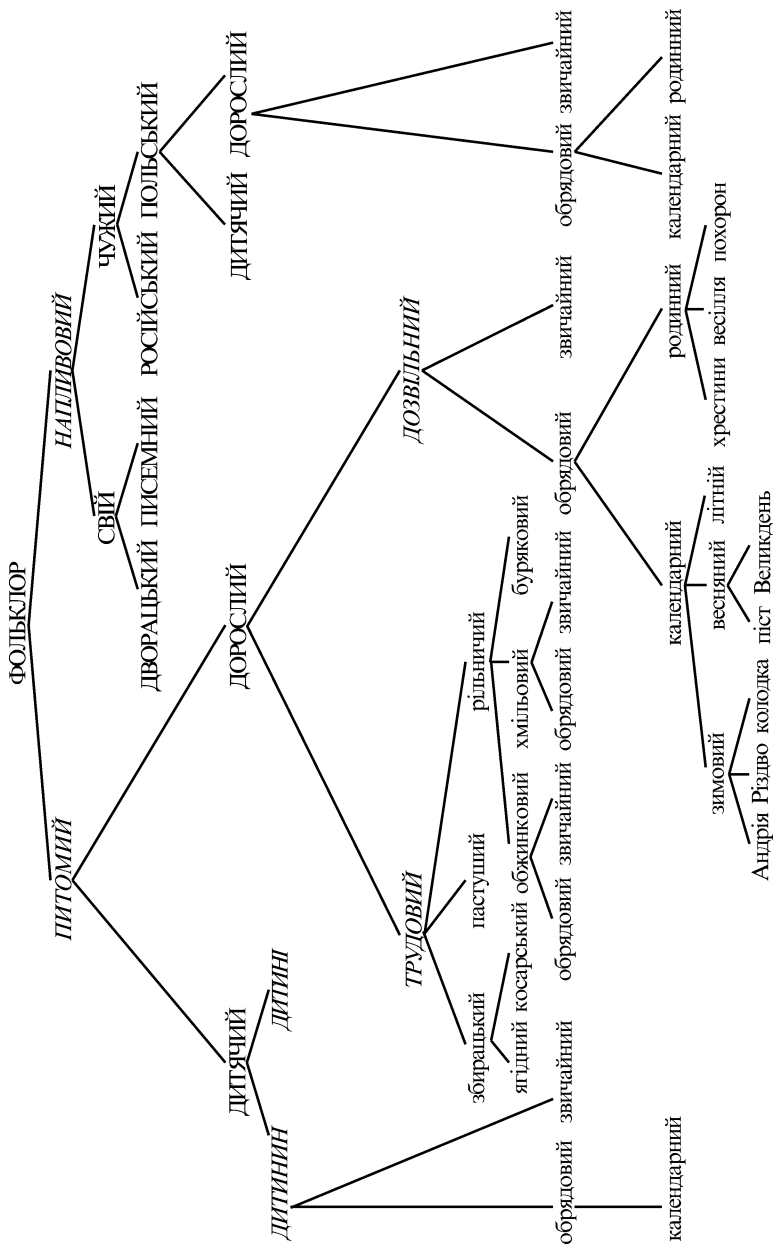
Сучасна фольклористика (як філологічна, так і музична) ще не має виробленого єдиного підходу до визначення фольклорних жанрів, їх класифікації та систематизації, незважаючи на 200-літню історію вельми інтенсивних пошуків у цій галузі. Тому дотепер у збірниках народної творчості звичайно використовуються різні за способами поділу та рівнем деталізації етнографічно-філологічні засади угруповань, зорієнтовані на побутову функцію творів і тематику їхніх словесних текстів. У сутю етномузикознавчих публікаціях, для яких тематичний критерій поділу є загалом малопридатний¹, з деяких пір услід за С. Людкевичем застосовується етнографічно-музична класифікація, при якій до уваги береться найперше походження творів, їхня побутова функція, а далі вже властивий їм спосіб музичного вираження та мелоритмічна формосхема.

З огляду на це, щоби певною мірою задовільнити різнобічні інтереси, нижче подаються, відповідно, два окремі показчики – етнографічно-філологічний, *тематичний* (А) та етнографічно-музичний, *мелоритмічний* (Б). Понятійно-термінологічна система прийнятого тут етнографічного поділу, що є до певної міри спільним для обох показчиків, виглядає таким чином (див. схему на наступній сторінці).

Визначені понятійні одиниці різного рівня слід трактувати не надто буквально, вони мають радше орієнтовний характер, оскільки в фольклорній реальності, як відомо, тому чи іншому творові не раз бракує чіткої, однозначної прив'язки до певної побутової обставини: в різних місцевостях він може виконувати відмінні функції (наприклад, в одній бути веснянкою, а в іншій супроводжувати великодну гру чи хоровод), або кілька відмінних функцій одночасно (веснянки, великої гри і купальської), або набути нової функції, відмінної від первісної, що зумовила його зміст і структуру, тощо². Через те, зокрема, виявилось неможливим звести в єдиний показчик етнографічні визначення Ю. Цехміструка, оперті на відомостях, отриманих ним безпосередньо від інформантів, і не тільки тому, що він не завжди подавав такі визначення до кожного твору чи задовільнявся інколи вельми приблизними загальниками (як скажімо, “веснянка”, хоча фактично це могла бути весняна гра чи танок), але й ті ж самі твори в різних записах

¹ Людкевич Станіслав. Передмова // Роздольський Йосиф, Людкевич Станіслав. Галицько-руські народні мелодії. – Ч. 1. – С. X-XI; Квітка Климент. Українські народні мелодії. – С. V-VI.

² Більше того, в пісенному фольклорі не раз буває ще й так, що поетичний текст і злучена з ним мелодія належать до зовсім різних категорій, наприклад, мелодія є питомою, а текст – напливовим (або навпаки); текст обрядовим, а мелодія звичайною (або навпаки), тощо. Через те в обох показниках можуть мати місце природні розбіжності у визначеннях.

часом характеризував по-різному. Тому в тих випадках, коли твір у пропонованих показчиках довелося віднести до іншої категорії, ніж це вказано збирачем, його визначення подаються тут же в підрядкових примітках.

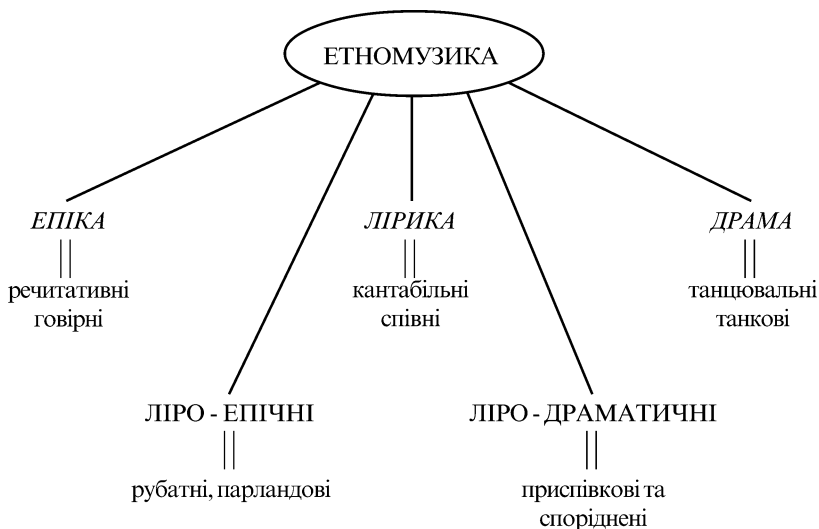
Подальша класифікація творів уже за їх поетичним змістом у першому, *тематичному* показчику (А) є логічно менш витриманою, позаяк залишаються все ще невиробленими остаточно її засади – головню через різнокаліберність матеріалу, де мало що не кожен етнографічний розряд вимагає окремого підходу. Тому трудові, родинні та календарні фактично вже далі не деталізуються, адже здебільшого їх поетичний зміст прямо пов'язаний з описом відповідної етнографічної обставини. У зв'язку з цим весільні твори розкладені за вузловими моментами обряду, хоча слід мати на увазі, що деякі з них можуть використовуватися кілька разів під час різних дій, як наприклад, на посаді в молодій і молодого, як до шлюбу, так і після шлюбу. По суті тематично згруповані тільки звичайні твори (тобто неприурочені до певної, наперед визначеної життєвої ситуації, а виконувани при першій-ліпшій нагоді). Вони насамперед розбиті на три основні роди – ліро-епічних (сюжетних, за народною термінологією – “довгих”), ліричних (несюжетних, помірних) і ліро-драматичних (афористичних, “коротких”)¹, деталізація внутрішнього поділу яких цілком залежить уже від їхніх іманентних властивостей. При цьому слід застерегтися, що розмежування *вуличних* і *застольних* (“*хатніх*”) творів серед ліричних є цілковито умовне та проведене передовсім з огляду на те, що застольні нерідко виконуються під час різних родинних обрядів, а вуличні – календарних свят або як трудові. У свою чергу порівняно мала кількість ліро-драматичних творів зробила подальшу їх тематичну класифікацію зайвою. Напливові ж твори через свою специфічність упорядковані за походженням – писемним або напівписемним, давнішим (дворацьким, бурсацьким і т.п.) або новішим щодо вітчизняного фольклору, а з інонаціональних докладніше охарактеризовані тільки польські, як більш чисельні та розмаїті.

Мелотипологічний показчик (Б) стосується передовсім музичної частини збірки. У ньому твори, звичаєво прив'язані тією чи іншою мірою до певних етнографічних обставин, формують відповідні жанрові цикли, складовими яких виступають у різних наборах основні жанри *музичної епіки* (речитативні, говірні), *лірики* (кантабільні, співні) та *драми* (танцювальні, танкові)². Поряд з ними в

¹ Дійсно епічні та драматичні фольклорні твори відсутні в зібранні Ю. Цехміструка.

² Під поняттям “танок” останньо розуміється передовсім “народна гра, учасники якої, узявшись за руки, ходять по колу, співаючи й танцюючи або тільки танцюючи; хоровод” (Словник української мови: У 11 т. – Київ, 1979. – Т. X. – С. 34), принаймні саме на такому його трактуванні наполягав свого часу К. Квітка, а за ним В. Гошовський та ін. Тут це поняття трактується в його найпервіснішому, старосвітському значенні (за С. Людкевичем), тожому новішому поняттю “танець”, але як узагальнююче, родове, що включає власне *танці*, *хороводи*, споріднені з ними *марші* й інші види та різновиди (етно)музики до кроку.

циклі інколи можуть бути присутні ще два види пісенних мелодій, що займають якби проміжне положення між правдивою епікою та лірикою – *ліро-епічні* (рубатні та виконувані в манері *raglando*)¹, а між лірикою та драмою – *ліро-драматичні* (приспівки, жартівливі, пісні до танцю і т.п.). У музичному жанрі (основному чи проміжному) виокремлюються при потребі ще властиві йому різновиди (як наприклад, *ладканкові* та *пісенні* форми серед обрядових співних чи *коломийкові* та *шумкові* серед звичайних танкових мелодій). Загалом понятійно-термінологічну систему етномузичних жанрів можна зобразити у вигляді такої схеми:

У межах виділених таким чином культуро-жанрових рубрик подаються властиві їм *пісенні типи*, що викладаються у вигляді таблиці з 4 колонок. У першій колонці зазначаються порядкові номери (“лічильник”) пісенних мелотипів, у другій вписуються їхні *базифіковані* структури віршів², а в третій –

¹ Твори такого музичного жанру не зареєстровані Ю. Цехміструком.

² Про модифікації віршових структур та їх моделювання (базифікацію) див.: Сокальський Петро. Руська народна музика. – Київ, 1959. – С. 264 і далі; Бажаньській Порфирій. Руськонародна поетична и музикальна ритмика. – Львів, 1891. – С. 22-24; Квитка Климент. Избранные труды. – Т. 1. – С. 67-69, 152-154; Гошовский Владимир. У истоков народной музыки славян. – Москва, 1971. – С. 22-23; Луканюк Богдан. Ритмічне варіювання. Слід застерегтися, що відмінність застосованого тут підходу від класичного полягає в тому, що наявні у віршах серед- та міжстрофові повтори (рефрени) не вважаються надмірними модифікаціями і враховуються нарівні з іншими силабічними групами як у структурних формулах, так і в музично-ритмічних схемах.

музично-ритмічні *схеми-моделі*¹; в останній же, четвертій колонці вказуються відповідні номери творів з мелодіями.

У записах віршових структур латинська літера V заміняє термін “вірш” (мнемонічно від лат. *versus*), а точніше – “віршовий рядок”². Перед нею дрібною буквою вгорі вказується система віршування: вільно-речитативна – символом ^vV, тонічна – ¹V, силаботонічна – ¹V, звільненосилабічна – ²V; відсутність таких додаткових відміток означає, що йдеться про силабічне віршування, найпоширеніше в українській народнопісенній творчості.

Далі тільки для силабічних, а ще також для рівноскладових тонічних віршів, виписуються властиві їм складочислові формули, при цьому окремі цифри виражають кількість силаб у стопах (силабічних групах), крапка з комою (“;”) розділяє віршові рядки (передусім у гетерометричних структурах), крапка (“.”) – строфи у поетичних текстах різнострофної будови, а знак додавання (“+”) вказує на контамінацію в одне ціле творів з різною структурою віршів. Кількість повторень ізометричних віршових рядків (але не окремих силабічних груп!) показує дрібна цифра внизу (субшрифтом); такі ж цифри, подані через комо, сигналізують про варіантно змінне число повторень (наприклад, 7_{2,4}).

Звільнено-силабічні вірші (²V) всюди приведені до своєї мінімальної структури (найменшого числа складонот). У формулах тонічних віршів (¹V) спершу вказується обсяг рядка – чотири- чи восьмистопний, а далі їхня форма – *тирадна* (T) чи *строфічна* (C) із зазначенням підрядною малою цифрою кількості рядків (буква *n* означає довільну кількість). У подібних формулах силаботонічних віршів (¹V) після кількості стіп у рядку конкретизується їх вид³ великими латинськими буквами: А – *анapest*, Б – *амфібрахій*, Д – *дактиль*, Х – *хорей*, Я – *ямб*.

Поряд з цифровою формулою ритмічної структури віршів подається через знак рівняння (“=”) буквенна формула їх т.зв. семантичної форми, тобто властиві їм закономірні співвідношення змінюваних (контрастних) і повторюваних слів або виразів. При тому використовуються, як звичайно, літери кирилиці⁴:

¹ При моделюванні музично-ритмічних рисунків застосовувалися три фундаментальні правила К.Квітки (Квітка Климент. Пісенні форми з удвоє збільшеними ритмічними групами // *Музика*. – 1923. – № 2. – С. 17; його ж, *Українські пісні про дітозгубицю* // *Етнографічний збірник УАН*. – 1926. – Кн. 3. – С. 7-8; або: Квітка Климент. *Избранные труды*. – Т. 1. – С. 50; т. 2. – С. 121-122), крім того, нівелювалися усі види *варіаційності*, зумовлені модифікаціями віршових структур, і вільноагогічної *варіантності*, що породжують асиметрію музично-синтаксичних складових (побудов) мелодій. Поза тим реставрувалися деякі прояви *трансформації*, котрі вже достатньо вивчені та не потребують спеціальних (монографічних) аналітично-порівняльних студій, при цьому вилучення (пропуски) зазначалися трьома крапками (...), а вставки – знаком додавання (“+”). Про термінологічне розмежування понять ритмічної варіаційності, варіантності та трансформації див.: Луканюк Богдан. Ритмічне варіювання. – С. 11 (виноска 4).

² Квітка Климент. *Українські пісні про дітозгубицю*. – С. 7.

³ У тонічних віршах стопи завжди *хорейчі*.

⁴ Гошовский Владимир. У истоков народной музыки славян. – С. 301.

великі – для віршових рядків, малі – для силабічних груп (стіп). Однаковими буквами першої половини алфавіту фіксуються середстрофові повтори, другої половини (починаючи від букви “р” і далі) – міжстрофові (рефрени чи приспіву); ці останні задля унаочнення ще підкреслюються як у цифровій, так і в буквенній формулі. Брак буквенної формули означає, що строфа будується на постійній зміні слів (тобто за своїм змістом усі складові строфи знаходяться в контрастному співвідношенні: абвг... чи АБВГ...).

Типові мелоритмічні схеми записуються цифровим способом¹, коли за одиницю (“1”) приймається найменша силабохрона, решта ж прирівнюється до чисел, кратних їй. Наприклад, ритмічний рисунок із чотирьох вісімок викладається як послідовність чотирьох одиниць: 1111, з двох четвертних і двох півнот, аналогічно, як 1122, а з двох вісімок, четвертої та півноти – як 1124 тощо. Часокількісні мелоритмічні схеми почленовано згідно з принципами диференціального тактування²: частини мелодії, що відповідають віршовим рядкам, охоплюються з обох сторін подвійними тактовими рисками (“||”), натомість побудови, цезури між якими збігаються з середвіршовими, розмежовуються одинарною тактовою рисою (“|”). Відсутність музичної цезури при наявності віршової маркується одинарною пунктирною рисою (·). Буквально повторювані музично-ритмічні рисунки окремих побудов виписуються тільки раз із відповідними знаками скорочення ||: ::; такі ж знаки повторення, вміщені в круглі дужки, є факультативними (наявними в одній версії мелодії та відсутні в іншій). Типологічно невизначені дані заступлені символом: – ??? – .

При порядкуванні пісенних типів у кожній окремо взятій жанровій рубриці враховуються передусім їхні структури віршів (друга колонка), а відтак у межах спільних віршових структур, що витворюють свого роду “синонімічне гніздо”, беруться до уваги відповідні їм мелоритмічні схеми (третя колонка). Самі ж пісенні типи розміщуються, так би мовити, в алфавітному порядку – строго в послідовності від менших чисел до більших на кожній черговій позиції, рухаючись зліва направо: спершу за комбінаціями чисел у цифрових формулах (скажімо, V43, V434, V44, V443, V444, V4443, V4444, V4445, V445, V446, V45, V46 і т.д.), утім завжди незалежно від кількості реальних повторень ізометричних віршів; далі вже аналогічно викладаються мелоритмічні схеми, як наприклад, в ось такому можливому ряді 5-складників: 11112, 11114, 11121, 11212, 11222, 12111, 21111, 21122, 22112, 22211 і т.д. Завдяки такому словниково-спрощеному порядкуванню кожен пісенний тип отримує своє, наперед точно визначене місце, чим значно полегшується пошук потрібного зразка, зокрема в порівняльній роботі.

¹ Його свого часу запропонував той же К. Квітка в роботі “Українські пісні про дітозгубицю”.

² Луканюк Богдан. Диференціальний принцип тактування.

А) тематичний

ПИТОМИЙ

ДИТЯЧИЙ

дитинин

веснянка – 53^а/99 (див. також: 4/166, 53^а/99)

гри – 2/84, 37/14, 463 (див. також: 1/94, 38, 164, 165, 418)

дитині, колискові – 3, 15/22, 16, 51/86, 52, 74/129, 117/32, 124/121, 159, 167/74, 168-169, 186/201, 264, 304, 450

ТРУДОВИЙ

обжинки, обжинкові – 5^б/83, 22/13, 23, 58/148, 78/130, 96/64, 115/180, 116, 122/6, 135/38, 136/34, 173/71, 183/198, 204/11, 225, 287, 297/174, 298/175, 309, 340, 348, 356, 374, 406, 422, 446, 449, 479, 491-492, 512, 521, 550, 567, 589-590

(див. також – звичайну: 260)

хмелєві – 630 (див. також – звичайні: 633, 639)

ягідні – 5^а/83 (див. також – звичайні: 86/154)

(бурякові – звичайні: 79/131, 194/115, 631-632)

(косарські – звичайні: 90/104, 259/183)

родинний

хрестини (на хрестинах)

пісні

кумівські – 152^а/204, 395, 502, 566 (див. також: 363 й ін. звичайні, застольні)

жартівливі – 148/30 (див. також: 249, 368)

приспівки – 98/65, 414

весілля

пісні

заручини – 175/69 (див. також 27/93)

запоїни – 70/126

весілля:

початок – 263, 536

перед шлюбом у молодого:

коровай – 7-9, 65/98, 142/187, 144/193, 179, 241, 337, 397, 540, 551

до молододі – 69/127, 278-280

перед шлюбом у молододі:

дівич-вечір, посад – 46/5¹, 370, 537

¹ У Ю. Цехміструка – коляда (мабуть, помилково).

розплітання коси, вибрання, посад – 12, 71/91, 100/62, 101/61, 145/194,
213/45, 214, 236, 314/17, 485-486, 508, 517, 528, 568, 629
до шлюбу – 398, 439, 470, 476, 538, 552
після шлюбу в молоді:
посад – 72/90, 471
поїзд молодого – 64^а/44, 178, 191/169, 634
до молодого – 10-11, 13, 64^б/44, 305, 509, 518
після шлюбу в молодого:
поїзд молоді, посад – 306, 313
застілля – 436, 575 (див. також: 430)
кінець весілля – 366, 638
приспівки – 161/168, 350, 369, 431, 440, 539 (див. також: 47/4, 48, 349, 404, 433, 637)
віват – 429
коровайна – 143/188, 195/114

похорон
голосіння:

за дитиною – 6/53, 63, 84/138,
за дочкою – 174/70, 310
за мамою – 14
за батьком (татом) – 645/203
пісня – 30/96

календарний

зимові

колядки – 34/1¹, 41/133², 68/102³, 123/144, 162/124⁴, 190, 212/78⁵, 277⁶, 299/176⁷, 312,
326, 347, 461, 510, 591, 593⁸, 605, 619
щедрівки – 21/10⁹, 511, 580, 592
коляди – 39/50, 460, 594-595
колодкові (карнавальні) – 20/51, 140/185, 188, 247, 358, 379, 413, 472 (див. також:
141/186, 442, 523)

¹ У Ю. Цехміструка – щедрівка.

² У Ю. Цехміструка – коляда.

³ У Ю. Цехміструка – щедрівка.

⁴ У Ю. Цехміструка – коляда.

⁵ У Ю. Цехміструка – коляда.

⁶ У Ю. Цехміструка – щедрівка.

⁷ У Ю. Цехміструка – щедрівка.

⁸ У Ю. Цехміструка – щедрівка.

⁹ У Ю. Цехміструка – коляда.

весняні

рогулька – 230¹

веснянки – 4/166², 40/132, 53^a/99³, 76/143, 77/142, 119/2, 126/16, 127/7, 156/206, 172/73, 184/199, 185/200, 199, 200, 205/110, 206/103, 235, 242-244, 252/125, 253/139, 254/150, 256/149, 273/151, 274/147, 288-289, 291, 292/41, 294, 308, 318, 329, 330, 338, 342-343, 346, 351, 353, 355, 357, 375, 377, 399-401, 405, 425, 432, 437-438, 452, 457-458, 462, 480, 482, 495-498, 522, 524, 544-546, 547⁴, 584-586, 616, 621-624 (див. також: 49, 54/85, 60/140, 75/47, 341)

гаївки (великодні, хороводи, гри)⁵: 1/94⁶, 38⁷, 128/122⁸, 129/39⁹, 130/119¹⁰, 132/123¹¹, 157, 164/207¹², 165/208¹³, 166/209, 170/67, 171/72, 187, 201-203, 207/109, 208/75, 209/76, 210/80, 255/105, 258/182, 271/153, 272/152, 331, 339, 344, 352, 354, 359-361, 376¹⁴, 403, 418¹⁵, 447, 451¹⁶, 453, 455-456, 465, 466, 481, 483, 548-549, 571, 574, 583¹⁷, 620, 625-627 (див. також: 158)

літні

купальські та петрівчані – 17/82, 18-19, 55/100, 56/87, 57/164, 75/47¹⁸, 97/66, 120/167, 121/167, 133/18, 134/33, 211/77, 238, 275/88¹⁹, 295-296, 402, 459, 475, 505-506, 519, 628 (див. також: 113/178, 114/179, 230, 587)

¹ У Ю. Цехміструка – одночасно також петрівочна.

² У Ю. Цехміструка – дитяча.

³ У Ю. Цехміструка – дитяча.

⁴ У Ю. Цехміструка – веснянки

⁵ У народі узагальнюючий термін “гаївка”, як відомо, не застосовується поза Галичиною, проте К. Квітка пропонував використовувати його для наукового термінологічного відмежування даної категорії весняних творів (переважно великодних забав) від властиво “веснянок” та “волочебних” (“ранцівок”, “ломкачок”).

⁶ У Ю. Цехміструка – дитяча гра.

⁷ У Ю. Цехміструка – дитяча гра.

⁸ У Ю. Цехміструка – веснянка.

⁹ У Ю. Цехміструка – веснянка.

¹⁰ У Ю. Цехміструка – веснянка.

¹¹ У Ю. Цехміструка – веснянка

¹² У Ю. Цехміструка – дитяча гра.

¹³ У Ю. Цехміструка – дитяча гра.

¹⁴ У Ю. Цехміструка – веснянка.

¹⁵ У Ю. Цехміструка – дитяча гра.

¹⁶ У Ю. Цехміструка – веснянка

¹⁷ У Ю. Цехміструка – веснянка

¹⁸ У Ю. Цехміструка – одночасно також веснянка.

¹⁹ За Ю. Цехміструком – постова, виконується у Великий Піст.

звичайний

ліро-епічні (сюжетні, “довгі”):

історичні:

соціальні – 111/118, 216/68, 488

побутові – 423, 530^а

балади:

соціальні – 91/106, 266^б, 424

побутові:

любовні – 42/57, 224/35, 321, 323, 386, 490, 582

сімейні (родинні) – 49¹, 107, 150/24, 151/202, 163/79, 262, 319, 410, 478, 487, 489, 507, 514, 525, 527, 558, 602, (606-?)

притчі, *побутові* – 110/117, 153/23, 154/92, 474, 542, 543, 573

ліричні (безсюжетні, “помірні”):

соціальні (козацька, рекрутська, солдатська, чумацька, бурлацька тематика) – 43/56, 59/134², 89/157, 221/37, 223/3, 327, 396, 415, 427, 434^б, 493, 500, 503, 608

побутові:

(вуличні)

любовні – 27/93³, 31, 33/22, 35/42, 54/85⁴, 60/140⁵, 67/160, 82, 83/49, 90/104, 103/58, 118/31, 138/171⁶, 149/173, 155/36, 160/40, 193, 218⁷/190, 219/191, 220/192, 222/27, 228, 237, 239, 245, 259/183, 260/184⁸, 261, 266, 270, 276^а, 282, 300, 302, 307/25, 311, 315, 320, 334-336, 341⁹, 345, 363, 372-373, 378, 380, 387-389, 391, 407^б, 411, 417, 419-420, 428, 434^б, 435¹⁰, 445, 454, 467, 473, 477, 484, 494^б, 504, 513, 516, 531-532, 534, 555¹¹, 560-561, 563-564, 572, 578-579, 581, 587¹², 597-598, 603, 607, 609, 613-614, 617, 633, 642

¹ За Ю. Цехміструком співається на весну.

² За Ю. Цехміструком – коли ідуть на роботу.

³ За Ю. Цехміструком – на заручинах.

⁴ За Ю. Цехміструком – весняна, співають дівчата, коли ідуть на роботу.

⁵ За Ю. Цехміструком співають на весну.

⁶ У Ю. Цехміструка – на Андрія (Калити).

⁷ Можливо, коли ідуть у нічне з конями, принаймні за поетичним змістом.

⁸ У Ю. Цехміструка – обжинкова.

⁹ За Ю. Цехміструком – веснянка.

¹⁰ За Ю. Цехміструком – “вулишна”.

¹¹ За Ю. Цехміструком – сучасна.

¹² За Ю. Цехміструком – петрівочна.

сімейні (родинні) – 32/9, 36/28, 45/54¹, 86/154², 93/108, 109/146,
137/145³, 147/197, 192/112, 196/159, 197/172, 217/189, 227, 229,
231, 234⁴, 240, 248, 251, 267, 269, 283, 284, 293/205, 316-317, 322,
325, 328, 333, 382, 408/15, 409, 412, 416, 421, 430⁴, 444, 448, 467⁶,
469, 494⁴, 515/26, 520, 526, 530, 533, 535, 553, 554, 556-557, 562,
569-570, 576, 599, 604/29, 610-612, 640

(застільні, *сімейні*) – 24/12⁵, 25/11⁶, 26/95⁷, 28/81, 61/141⁸, 62/158⁹, 88/156,
102/59, 198/116, 232-233, 286, 301, 324, 332, 364¹⁰, 365¹¹, 367¹², 407^a,
426, 442¹³, 443¹⁴, 464¹⁵, 499, 501, 523¹⁶, 526⁶, 533, 565, 577, 588, 596, 600,
615, 641, 644/136

жартівливі – 125/19¹⁷, 281

ліро-драматичні (афористичні, “короткі”), приспівки (в т.ч. до танцю) – 47/4¹⁸,
48¹⁹, 66, 73/128, 94/162²⁰, 146^a/195, 146^b/196, 176-177, 180-181, 189²¹, 215, 290, 349²²,
362, 404²³, 433²⁴, 541, 636, 637²⁵

¹ За Ю. Цехміструком – їдучи на конях.

² За Ю. Цехміструком – трудова: “як вертають з ягід”.

³ У Ю. Цехміструка – на Андрія (Калити).

⁴ У Ю. Цехміструка – весільна.

⁵ У Ю. Цехміструка – хрестильна

⁶ У Ю. Цехміструка – хрестильна

⁷ У Ю. Цехміструка – хрестильна

⁸ У Ю. Цехміструка – під час учти, застілля (“на *biesiadach*”).

⁹ У Ю. Цехміструка – хрестильна

¹⁰ У Ю. Цехміструка – хрестильна.

¹¹ У Ю. Цехміструка – хрестильна

¹² У Ю. Цехміструка – хрестильна

¹³ У Ю. Цехміструка – колодкова

¹⁴ У Ю. Цехміструка – хрестильна

¹⁵ У Ю. Цехміструка – хрестильна

¹⁶ У Ю. Цехміструка – колодкова

¹⁷ У Ю. Цехміструка – колискова.

¹⁸ У Ю. Цехміструка – на весіллі.

¹⁹ У Ю. Цехміструка – при весільних танцях.

²⁰ За Ю. Цехміструком – “трандичка”.

²¹ У Ю. Цехміструка – на Андрія (Калити), як їде на кощобі.

²² У Ю. Цехміструка – весільна.

²³ У Ю. Цехміструка – на весіллі.

²⁴ У Ю. Цехміструка – весільна.

²⁵ У Ю. Цехміструка – весільна.

НАПЛИВОВИЙ

СВІЙ

(літературний, писемний, напівписемний)

Давніший (до кінця XVIII ст., дворацький, бурсацький), звичайний
ліро-епічна, балада – 285
ліричні

(вуличні)

любовні – 44/55, 87/155, 112/177, 246, 390, 559

сімейна – 468, 234⁶,

(застольні) – 182, 368¹, 635

жартівлива – 249²

Новіший (кінець XIX – XX ст.), звичайний – 29/97, 50³, 79/131⁴, 139/21⁵, 194/115⁶,
250/43, 303, 371, 441, 529⁷, 601, 618, 639⁸, 643/20

ЧУЖИЙ

Польський, уснонародного походження:

дитині, колискова – 95/161

весілля – 99/63

весняні:

веснянка – 104

гаївки (гри) – 131/46, 158, 257/181

літні – 113/178, 114/179

звичайні:

ліро-епічні – 268 (балада)

ліричні – 105/63, 106/135, 265, 384-385, 394

жартівлива – 393

ліро-драматична (застольна приспівка) – 108/120

літературного, (напів)писемного походження, дворацький – 383, 392

Російський, звичайний – 80/89, 81/48, 85/137, 92/107, 141/186⁹, 152⁹/204¹⁰, 226, 381,
631-632.

¹ У Ю. Цехміструка – на хрестинах.

² У Ю. Цехміструка – хрестильна.

³ За Ю. Цехміструком – вулишна.

⁴ У Ю. Цехміструка – на бураках.

⁵ У Ю. Цехміструка – на Андрія (Калити).

⁶ У Ю. Цехміструка – співають на бураках.

⁷ У Ю. Цехміструка – веснянка.

⁸ У Ю. Цехміструка – на хмелю.

⁹ У Ю. Цехміструка – колодкова.

¹⁰ У Ю. Цехміструка – на хрестинах.

Б) музичний

ПИТОМИЙ

ДИТЯЧИЙ

ДИТИНИН

Весняний

Танкова

1. ${}^T V 8 C_1$ ${}^T R^1$ – речення 53/99

Звичайний

Танкові

2. ${}^T V 4 T_n$ ${}^T R$ – мотив + фраза 2/84
3. ${}^T V 4 C_2$ ${}^T R$ – речення 37/14

ДИТИНІ

Колискові

Співні

4. $44_3 = AAB$ $||1111|1124||$ 167/74, 124/121
 $||1111|1111||$
 $||1111|1124||$
5². 46_2 $||:1122|112224:|$ 117/32
6³. $46_2 (=57_2)$ $||:1212|121233:| (=||:11112|1111233:|)$ 74/129

Споріднені з танковими

7. $\dots; 44; 6_2 = ВКФ б/з^4$ $|| \dots ||$ 186/201
 $||:1111|112:|$
 $||:111122:|$ ⁵

¹ ${}^T R$ – акцентно-динамічна система мелоритму.

² Пор. тип № 42.

³ Пор. тип № 22.

⁴ Велика колісцева форма без зачину, представлена тільки другою (ходом) і третьою (кінцівкою) частинами (детальніше про велику кільцеву форму та її трансформації див.: Луканюк Богдан. К критике музыкальных текстов народно-песенного творчества: О веснянке “Вийди, вийди, Іванку” // Актуальные проблемы современной фольклористики: Сборник статей и материалов. – Ленинград, 1980. – С. 99-106; його ж, “Дударик” М.Д. Леонтовича // Народна творчість та етнографія. – 1978. – № 1. – С. 59-60).

⁵ У нотації Ю. Цехміструка бракує продовження мелодії, відповідного наявній структурі вірша.

8. ...; 6_n; 44 = ВКФ б/з || ... || 51/86
 |:111122:||
 ||1111|1124:||

ДОРΟΣЛИЙ

ТРУДОВИЙ Обжинки

Співні, ладканкові

- 9¹. ^zV43₂ ||:1111|112:|| 122/6, 135/38, 96/64,
204/111, 298/175
- 10². ^zV43₂ ||:1212|123:|| 22/13, 23/[13],
136/34, 5/83,
78/130(?), 58/148
11. ^zV43₂ ||:1221|123:|| 297/174
12. 433₂ = а6б ||:1212|123|123:|| 183/198
- 13³. 6₃ = ААБ ||111122|| 115/180
 ||111111||
 ||111122||
- 14⁴. 6₃ = ААБ ||121233|| 173/71
 ||121212||
 ||121233||

РОДИННИЙ

Хрестини

Танкові, приспівкові

15. ^TV8C₂. 4C₂. 8C₁ = ВКФ ^TR – речення + мотив + речення 148/30
16. ^TV4C₂; 8C₂ = ВКФ б/з ^TR – фраза + речення 98/65

Весілля⁵

Співні, ладканкові

- 17⁶. ^zV43₂ = АА ||:1111|112:|| 71/91

¹ Пор. тип № 17

² Пор. типи № 18, 68.

³ Пор. тип № 44.

⁴ Пор. типи № 23 і 23а.

⁵ Тут прийнято засади музично-жанрової типології весільних мелодій, запропоновані в роб.: Добрянська Ліна, Луканюк Богдан. Спроба типології весільних ладканок і пісень західного Полісся та західної Волині // Четверта конференція дослідників народної музики червоноруських (галицько-володимирських) та суміжних земель (Львів, 1-3 квітня 1993 року): Матеріали. – Львів, 1993. – С. 45-51; теж (доповнене перевидання) // Етнокультура спадщина Полісся. – Рівне, 2004. – Вип. 5. – С. 95-108.

⁶ Пор. тип № 9.

18 ¹ .	${}^zV43_2$	:1212 123:	100/62
19.	${}^zV43_n$	:1212 123:	145/194
20.	$446_2 = AA, абр; абс$	:1111 1111 111122:	213/45, 142/187
21.	$446 = A$	1212 1212 121233	70/126
22 ² .	$46_{(2)} (=57_2) = A(Б)$	(:)1212 121233(:) (=:11112 1111233:)	314/17, 27/93
23 ³ .	$6_3 = AАБ$	121233 121212 121233	99/63(?) 72/90
23а.	$6_3 + 446_2 = AАБ + ВГ$	121233 121212 121233	175/69
24.	6_n	:1212 1212 121233:) 121233 :121212:) 121233	64/44, 65/98
24а.	6_n б/з	... :121212:) 121233	101/61, 191/169
24б.	6_n б/з	... :121212:) :111122:)	101/61
25.	${}^zV6_n \text{ б/з}$	... :111111:) 111122	144/193

Співні, пісенні

26.	$34 = AA$	:112 1111:)	69/127
27 ⁴ .	443_2	:1111 1111 112:)	46/5

Танкові та споріднені⁵

28.	45_4	:1111 21122:)	161/168
29.	${}^TV4C_4$	^T R – період	143/188

Похорон

Речитативні, *ГОЛОСІННЯ*

30.	${}^vV$	зачин + співомовлення	174/70, 645/203
31.	${}^vV$	співомовлення	6/53, 84/138

¹ Пор. тип № 10, 68.

² Пор. тип № 6.

³ Пор. тип № 14.

⁴ Пор. тип № 77.

⁵ Приспівки з весільною тематикою переважно лучаться із мелодіями звичайних приспівок.

Співна, пісенна

32.	55; 445	11114 11114 1111; 1111 11114	30/96
-----	---------	-------------------------------------	-------

КАЛЕНДАРНИЙ

Зимовий

Співні, колядкові¹

33.	44; 55 = аб; <i>pp</i>	1111 1111 11112 11112	212/78
34.	554 = абр	11112 11112 1122	123/144
35.	55; 44 = аб; <i>pb</i>	21122 21122 2222 2222	299/176
36.	55; 45 = аб; <i>pb</i>	11112 11112 1122 11112	68/102
37.	55; 45 = аб; <i>pb</i>	11112 11112 12 12 11112	34/1
38.	554; 454 = абр; <i>сту</i>	11112 11112 2112 2112 11112 2112	162/124

Співна, *шедрівкова*

39.	44 ₂	:1122 1122:	21/10
-----	-----------------	-------------	-------

Співні, *колядні*

40.	65 ₂	:111122 11114:	39/50
41.	66 ₂ = AP	111122 111122 211211 211112	41/133

Колодкава, співна

42 ² .	46 ₂	:1122 112224:	20/51
-------------------	-----------------	---------------	-------

¹ У даному поділі зимових пісень колядки, шедрівки та коляди розмежовані за формально-стильовими ознаками, запропонованими Олександром Потебнею (Потебня Александр. Объяснения малорусских и сродных народных песен: В 2 ч. – Варшава, 1887. – Ч. 2. – С. 14, 33) та підтриманими згодом Ф. Колесою (Колесса Філарет. Музикознавчі праці. – Київ, 1970. – С. 384, 387-391), К. Квіткою (Квитка Климент. Избранные труды. – Т. 1. – С. 103-155) і В. Гошовським (Гошовский Владимир. У истоков народной музыки славян. – С. 85-86).

² Пор. тип № 5.

Весняний
Постова, співна

43. 44_2 – ??? – 4/166

Співні, ладканкові

44¹. ${}^zV6_3 = ААБ$ ||111122|| 208/75, 206/103, 130/119

||111111||
||111122||

44а. ${}^zV6_2 = ...АБ$ || ... || 172/73

||111111||
||111122||

Співні, пісенні

45. $44_2 = АА$ |:1111|2222:| 76/143

46. $4...; 44_2 = а... аб; вг$ || ... 1124|| 119/2, 256/149

||:1111|1124:|

47. 44_2 |:1211...|1211...:| 205/110

48. $44666_2 = абввв_2$ |:2211|2211|:111111|221124:| 126/16, 254/150, 156/206

49. 55_2 |:11121|11121:| 292/41

50². $6_2 = АА$ |:121112:| 128/122, 184/199

51. $66; 16 = аб; рб$ ||111122|111122|| 77/142

|| 8 |111122||

52. $77; 57 = аб; рб$ ||1111212|1111212|| 40/132

||31212|1111212||

Танкові

53. $43_2 = АА$ ||2222|112|| 271/153

||1111|114||

54³. $433_2 = абб; вгг$ |:1111|211|112:| 209/76

55. $43_2; 444 = АБР$ |:1111|112:| 127/7

||1111|1111|1124||

56. $43_2; 44; 43 = АБРС$ |:1111|112:| 274/147

||1111|1111||

||1111|112||

57. $444_2 = абр; вгс$ |:1111|1111|2114:| 132/123

58. $...; 44_2; 4_2 = ВКФ б/з$ || ... || 210/80

||:1111|1111:|

||:2114:|

¹ Пор. тип № 13.

² Пор. тип № 109, а також 118-119.

³ Пор. тип № 139.

59.	4443; 43 ₂ = <u>APC</u>	1111 1111 1111 112 :1111 112:	129/39
60.	...; 44 ₂ ; 6 ₂ = ВКФ б/з	... :1111: :111122:	273/151, 185/200, 164/207
60а.	...; 44 ₂ ; ...6 = ВКФ б/з	... :1111: ... 111122	1/94
61.	45 ₂ ; 6 _п ; ... = ВКФ б/к	:2222 11222: :111122: ...	207/109, 165/208
62 ¹ .	5 ₂ ; 44 ₂ ; ...5 = ВКФ	:11114: :1111 1111: 11114	171/72, 166/209
63 ² .	633 _{1,2} = абб _{1,2}	(:)111122 422 224(:)	170/67, 272/152 64 ³ .
	633 = абб	111122 224 224	252/125
65 ⁴ .	66; 446	111122 111122 1111 1111 111122	257/181
66.	67; 445	:111122 1111112 1111 1111 21122	258/182
67.	^T V8C ₃ = <u>APC</u>	^T R – період	255/105

Літній

Співна, ладканкова

68 ⁵ .	^Z V43 ₂	:1212 123:	133/18
-------------------	-------------------------------	------------	--------

Співні, пісенні

69.	4...; 44 ₂ (=5...; 54 ₂) = а...; аб; вг	- ??? -	120/167
70.	4...; 44 ₂ = а...; аб; вг	1111 ... :1111 2222:	114/179
71.	533 = абб	11112 112 112	113/178
72.	54 ₂ = АБ (АА) (аб; пб)	:11121 1212:	134/33, 75/47, 211/77, 17/82, 56/87, 55/100, 57/164
73 ⁶ .	66 ₂ = аб; пб	:111122 111122:	275/88
74.	66 ₂ = АБ	- ??? -	97/66

¹ Пор. тип № 125.

² Пор. тип № 54.

³ Пор. типи №№ 12 і 71.

⁴ Пор. тип № 119.

⁵ Пор. тип № 10, 18.

⁶ Пор. типи № 112, 137.

**Звичайний
Співні**

75.	$43_3 = \text{ААБ}$	1111 112 2222 112 1111 112	224/35
76.	434_2	:1111 211 1124:	80/89
77 ¹ .	443_2	:1111 1111 112:	91/106
78.	$44_3 = \text{ААБ}$	1111 1111 :2211 1122:	90/104
79.	44_2	:1111 1112:	221/37
80.	$44_4 = \text{АБРБ}$	:1111 1124:	125/19
81.	$44_3 = \text{ААБ}$	1111 2222 :2211 1122:	25/11, 260/184
82.	$44_3 = \text{ААБ}$	1111 2244 1111 2222 1111 2244	153/23
83.	$44_3 = \text{ААБ}$	:1122 1122:	83/49
83.	44_2	:1212 1212:	103/58
85.	$44_3 = \text{ААБ}$	2211 1122 1122 1122:	43/56
86.	$44; 444$	... 1124 ...1124 1122 1122 ...1124	118/31, 60/140
87.	4444_2	:1111 1111 1111 2244:	32/9, 197/172, 259/183
88.	$4444_2; 44_4$	:1111 1112 1111 1112: (:1111 1112:)	89/157
89.	445_2	:1111 1111 11114:	42/57, 102/59, 293/205
90.	445_2	1122 1122 11114 1111 1111 11114	107/60
91.	445_2	:1122 1122 11226:	137/145
92.	445_2	:1212 1212 12113:	24/12, 61/141
93.	$446; 36 = \text{ааб; рб}$	1122 1122 112224 114 112224	218/190
94.	446_2	1111 1124 221124 2211 1122 221124	216/68
95.	446_2	1122 1122 112224:	150/24
96.	446_2	1211 1112 121112 1211 1211 121112	222/27
97.	446_3	:1211 1211 121112:	155/36
98.	446_3	:1212 1211 121212:	86/154
99.	446_2	2211 2211 221124 1111 2222 221124	149/173

¹ Пор. тип № 27.

100.	447 ₂	:1111 1111 1111112:	408/15
101.	447 ₂	:1111 1111 1121124:	36/28
102.	46 ₂	:1111 111122:	45/54
103.	46 ₂	:1122 111124:	223/3
104.	46 ₂	1122 111126 1122 112224	217/189
105.	46 ₂	:1122 221124:	54/85, 220/192
106.	54 ₂	:11112 1212:	604/29
107.	55 ₂	:11112 11112:	138/171
108.	55; 445	11114 11114 2222 2222 22228	644/136
109 ¹ .	6 ₂	:121112:	88/156
110.	64 ₂	:111122 2424:	196/159
111.	66 ₂	111111(?) 221124 221124 221124	110/117
112 ² .	66 ₂	:111122 111122:	160/40, 62/158
112a.	66 ₂	111111... 111111... 111122 111122	28/81
113.	66 ₂	111122 111122... 111122 111148	59/134
114.	66 ₂	:112112 112112: (-?)	93/108
115.	66 ₂	112112 112112 121112 112112	35/42
116.	66 ₂	:112224 111126:	154/92
117.	66 ₂	:112224 112224:	67/160
118 ³ .	66 ₂	:121112 121112:	33/22, 307/25, 163/79, 198/116
119.	66 ₂	121112 121112 111122 112112	219/191
120 ⁴ .	66; 446	111122 111122 1111 1111 111122	109/146
121.	66; 446	121233 121233 1212 1212 121233	111/118
122.	66; 446	221124 221124 1122 1122 221124	515/26
123.	66; 446	221124 221124 2211 1122 221124	26/95
124.	77; 447	1121124 1121124 2211 1122 221124	151/202

¹ Пор. тип № 50, а також №№ 118-119.

² Пор. типи № 73, 137.

³ Пор. типи № 50, 109, а також наступний № 119.

⁴ Пор. тип № 65.

Танкові та споріднені
Велика колісцева форма

125¹. 5₂; 44₂; ...5 = ВКФ ||:11114:|| 192/112, 147/197
||:1111|1111:||
|| ... |11114||

Коломийкова

126. 446₂ ||:1111|1111|111122:|| 94/162

Шумкові

127. ^TV4C₂ ^TR – речення 47/4
128. ^TV4C₄ ^TR – період 195/114, 140/185,
146/195-196
129. ^TV8C₂ = АБ. Р ^TR – період + речення 73/128

НАПЛИВОВІ

Співні

130. 44₄(= ^LV4X₄) ||:1111|2222:|| 250/43
131. 44₄(= ^LV4X₄) = ААББ ||:1212|1212:|| 95/161
132. 44₄(= ^LV4X₄) ||1212|1212|| 112/177
||221|2112||
||:1212|2112:||
133. 443₂ ||:1111|1122|114:|| 29/97
134. 4443₂ ||:1122|1122|1122|114:|| 139/21
135. 55;65 ||11226|11226|| 152/204
||112116|11226||
136. 57₂ ||:11121|1112133:|| 15/52
137². 66₂ ||:111122|111122:|| 105/163
138. 77; 447 ||1121124|1121124|| 87/155
||1122;1122|1121124||

Танкові та споріднені

139³. 433₂ ||:1111|211|112:|| 44/55
140. 434₂ ||1111|211|1124||
||1111|211|2114|| 141/186

¹ Пор. тип № 62.

² Пор. типи № 73, 112.

³ Пор. тип № 54.

141. 446_2	$\text{}^T\text{R}$ – період	194/115
142. $\text{}^T\text{V}8\text{C}_2$	$\text{}^T\text{R}$ – період	108/120
143. $\text{}^T\text{V}4,8\text{C}_{4,2}$	$\text{}^T\text{R}$ – період	81/48
144. $\text{}^L\text{V}8\text{X}_2$	$\text{}^T\text{R}$ – період	92/107
145. $\text{}^L\text{V}8\text{X}_2$	$\text{}^T\text{R}$ – період (3/4)	85/137
146. $\text{}^L\text{V}8\text{X}_2$	$\text{}^T\text{R}$ – період	643/20
147. 55_2	$\text{}^T\text{R}$ – період ($\ :111 21 111 21:\ $)	106/135, 253/139
148. 55; 335	$\ 11112 11112\ $	79/131
	$\ 111 111 11112\ $	
149. 66; 336	$\ 111122 111122\ $	131/46
	$\ 111 111 111122\ $	

ГЕОГРАФІЧНІ

Географія записів Ю. Цехміструка відображена в чотирьох покажчиках – аналітичному та трьох систематичних, і двох схемах. Усі вони покликані не стільки звести воєдино твори зі спільним місцепоходженням (адже збірник текстів укладений за часом запису та населеними пунктами, в яких ті записи здійснювалися) – хоча і це не позбавлене свого значення, оскільки Ю. Цехмістрок поспіль відвідував не раз дуже віддалені місцевості, а інколи згодом знову повертався до тієї ж місцевості, і через те записи з близьких собі теренів у збірнику мусли опинитися в різних місцях, – скільки по можливості охарактеризувати обшир розвіданої збирачем території, щільність її обстеження тощо.

Аналітичний покажчик (А) містить такі відомості: номер за порядком, тип (категорія) і назва населеного пункту (через знак “=” подається його інша назва, якщо цей населений пункт перейменовувався), а далі в дужках він локалізується за теперішнім адміністративно-територіальним поділом послідовно на рівнях сільської, селищної чи міської ради – району – області¹ й окремо за історико-етнографічними областями (їх належність до певних етнографічних країв і провінцій відображена в відповідному систематичному покажчику)².

Крім того, щоби при потребі було легше віднайти потрібний населений пункт, біля скороченого найменування адміністративної області через дефіс вказується його місцезнаходження на стандартних топографічних мапах областей України (масштаб 1:200 000)³ завдяки тому, що ці мапи мають поділ на великі та малі квадрати (площею відповідно 20 км x 20 км і 4 км x 4 км), з яких великі маркуються по горизонталі великими криличними буквами А, Б, В і т.д., а по вертикалі – цифрами 1, 2, 3 і т.д.; малі ж квадратики на цих мапах є, на жаль, непроіндексованими, але їм легко можна подумки присвоїти в межах кожного великого квадрату малі букви а, б, в, г і д по горизонталі та малі підрядні числа від ₁ до ₃ по вертикалі. У результаті, скажімо, вказаний код Вл-А1а₁ буде означати, що населений пункт знаходиться на топографічній мапі Волинської області у великому квадраті під бувою А по горизонталі та за цифрою 1 по вертикалі, а далі в малому квадраті на перетині малої букви а і підрядного числа ₁.

¹ За довідником: Українська РСР. Адміністративно-територіальний устрій: На 1 січня 1987 року.

² Про прийнятий тут етнографічний поділ див.: Луканюк Богдан. Питання методики географічного етномузикознавства й етнографічне регіонування західноукраїнських земель.

³ Україна. Топографическая карта: Вольнская область. – Б.м.: Типографічні карти ВС України, 1992; Україна. Топографическая карта: Ровенская область. – Б.м.: Типографічні карти ВС України, 1992; Україна. Топографическая карта: Тернопольская область. – Б.м.: Типографічні карти ВС України, 1992 [усі станом на 1971-86 рр.].

Після локалізаційних відомостей і двокрапки вказуються номери творів, записаних у зазначеному населеному пункті, а скраю ряду підсумовується їх загальна кількість. При цьому не враховуються різні поетичні тексти, виконувани на одну мелодію.

Систематичні покажчики (Б) складені на підставі аналітичних даних і, відповідно, за ними порядкують зібране. Так, адміністративно-територіальний (а) групує одиниці поділу в зворотньому порядку – від більших до менших утворень: область – район – рада – населений пункт; так само історико-етнографічний (б), але на рівні власних поділів: край – провінція – область. Координатний покажчик (в) зводить населені пункти за великими квадратами топографічних мап.

Як в аналітичному, так і в систематичних покажчиках назви титульних даних викладаються за алфавітом і наростанням чисел. Всюди використовуються такі умовні скорочення:

с – село
смт – селище міського типу
м – місто
ср – сільська рада
мр – міська рада
рн – район
Вл – Волинська область
Рв – Рівненська область
Тр – Тернопільська область
Зах. – західний
Сер. – середній

Завершують географічні покажчики дві схеми (В). Одна з них – це контурна мапа теренів колишнього Волинського воєводства (а), де назви населених пунктів заступлені їхніми порядковими номерами в головному аналітичному покажчику (наприклад: число 43 означає, що це село Стара Гута). Друга схема (б) презентує окремо сітку координат топографічних мап на рівні великих умовних квадратів із зазначеною в них загальною кількістю зафіксованих творів, що якнайнаочніше показує міру обстеження збирачем окремих місцевостей зокрема та регіону в цілому.

А) аналітичний:

1. с Білосток (ср Садів, рн Луцьк, Вл-Д8₄; Зах. Волинь): 608 = 1
2. с Будки (ср Будки, рн Кременець, Тр-Г2_б; Погорина): 351-372 = 22
3. с Буша (ср Буша, рн Здолбунів, Рв-Д10_а; Сер. Волинь): 307/25,
308-313, 314/25 = 8
4. с Верба (ср Овадне, рн Володимир-Волинський, Вл-В7_в;
Зах.Полісся): 266 = 1
5. с Войнин (ср Шельвів, рн Локачі, Вл-Г8_д; Зах. Волинь): 644/136 = 1
6. с Глухи (ср Глухи, рн Стара Вижівка, Вл-Г3_а; Зах. Полісся): 230 = 1
7. с Городне (ср Куснища, рн Любомль, Вл-Б4_г; Зах. Полісся): 491-509 = 19
8. с Грабів (ср Зоря, рн Рівне, Рв-Г8_в; Сер. Волинь): 288-291, 292/41,
293/205, 294-296, 297/174, 298/175, 299/176, 300-306, 605 = 20
9. с Гута Немовицька (ср Немовичі, рн Сарни, Рв-Д4_в; Сер. Полісся):
106/135, 107/60, 108/120 = 3
10. с Дорогиничі (ср Дорогиничі, рн Локачі, Вл-Г8_б; Зах. Волинь):
183/198, 184/199, 185/200, 186/201, 187-190, 191/169, 192/112,
193/113, 194/115, 195/114, 196/159, 197/172, 198/116 = 16
11. с Дубове (ср Дубове, рн Ковель, Вл-Г4_г; Зах. Полісся): 510-514,
515/26, 516-520 = 11
12. с Застав'є (ср Підгородне, рн Любомль, Вл-В5_а; Зах. Полісся):
560-570 = 11
13. с Замости (ср Гайки, рн Турійськ, Вл-В6_в; Зах. Полісся): 270 = 1
14. с Затурці (ср Затурці, рн Локачі, Вл-Д8_б; Зах. Волинь): 264-265 = 2
15. с Здовбиця (ср Горники, рн Дубно, Рв-В10_в; Сер. Волинь): 334-340 = 7
16. м Здолбунів (рн Здолбунів, Рв-Д9_а; Сер. Волинь): 232 = 1
17. с Зимне (ср Зимне, рн Володимир-Волинський, Вл-В7_б; Зах. Волинь):
226, 241-244, 271/153, 272/152, 273/151, 274/117, 275/88, 276-287 = 22
с Зоря – див.: с Пузів
18. с Зносичі (ср Тинне, рн Сарни, Рв-Д5_г; Сер. Полісся): 117/32,
118/31, 119/2, 120/167, 121-123, 529-543 = 22
19. с Конюшки (ср Озеряни, рн Дубно, Рв-Г9_б; Сер. Волинь): 315-333 = 19
20. с Кортеліси (ср Кортеліси, рн Ратне, Вл-В1_д; Зах. Полісся): 69/127,
70/126, 71/91, 72/90, 73/128, 74/129, 75/47, 76/143, 77/142, 78/130,
79/131, 80/89, 81/48, 82/0, 83/49, 84/138, 85/137, 86/154, 87/155,
88/156, 89/157, 90/104, 91/106, 92/107, 93/108, 94/162 = 26
21. с Куснища (ср Куснища, рн Любомль, Вл-Б4_в; Зах. Полісся): 475-478 = 4
22. с Кустин (ср Кустин, рн Рівне, Рв-Д8_б; Сер. Волинь): 204/111,
205/110, 206/103, 207/109, 208/75, 209/76, 210/80, 211/77, 212/78,
213/45, 214-215, 216/68, 217/189, 218/190, 219/191, 220/192, 221/37,
222/27, 223/3, 224/35 = 21
23. с Липовиця (мр Кременець, рн Кременець, Тр-Д1_б; Погорина):
227-229 = 3
24. смт Локачі (рн Локачі, Вл-Г8_в; Зах. Волинь): 267 = 1

25. с Любитів (ср Любитів, рн Ковель, Вл-Д5б₄; Зах. Полісся): 225 = 1
26. с Людвісин (присілок смт Торчин, рн Луцьк, Вл-Д8д₁; Зах. Волинь):
383-385, 392-394 = 6
27. с Малий Омеляник (ср Забороль, рн Луцьк, Вл-Е8г₃; Зах. Волинь):
422-428 = 7
28. с Мартишківці (ср Бережанка, рн Ланівці, Тр-Е3а₃; Погорина):
341-350, 429-434 = 16
29. с Машів (ср Машів, рн Любомль, Вл-Б5г₂; Зах. Полісся): 448-474 = 27
с Мирне – див.: с Печалівка
30. с Михалківці (ср Бухарів, рн Острог, Рв-Е9б₄; Сер. Волинь): 446^{аб}-447 = 3
31. с Немовичі, Гута-Перейма (ср Немовичі, рн Сарни, Рв-Д5б₁; Сер.
Полісся): 95/161, 96/64, 97/66, 98/65, 99/63, 100/62, 101/61, 102/59,
103/58, 104, 113/178, 114/179, 115/180, 116 = 14
32. с Нивецьк (ср Нивецьк, рн Дубровиця, Рв-Г3д₃; Зах. Полісся): 524-528,
606-607 = 7
33. с Озютичі (ср Кисилин, рн Локачі, Вл-Г7г₄; Зах. Полісся): 199-203 = 5
34. с Охлопів (ср Квасів, рн Горохів, Вл-Г9в₅; Зах. Волинь): 164/207,
165/208, 166/209, 167/74, 168-169, 170/67, 171/72, 172/73, 173/71,
174/70, 175/69, 176-182 = 19
35. с Переятин (ср Башарівка, рн Радивилів, Рв-А11д₅; Надбужжя):
435-445 = 11
с Перейма – див.: Немовичі, Гута-Перейма
36. с Печалівка = Мирне (ср Мирне, рн Костопіль, Рв-Е7а₂; Сер.Полісся):
231, 133-240 = 9
37. с Підлісці (ср Млинівці=Радянське, рн Кременець, Тр-Д1а₅;
Погорина): 245-251, 252/125, 253/139, 254/150, 255/105, 256/149,
257/181, 258/182, 259/183, 260/184, 261-263, [250/43-?] = 19
38. с Полапи (ср Полапи, рн Любомль, Вл-Б4а₃; Зах. Полісся): 479-490 = 12
39. с Пузів = с Зоря (ср Зоря, рн Володимир-Волинський, Вл-Б7д₁;
Зах.Полісся): 571-582 = 12
40. с Радеж (ср Немовичі, рн Сарни, Рв-Д4б₃; Сер. Полісся): 105/163,
109/146, 110/117, 111/118, 112/177 = 5
с Радянське – див.: с Млинівці
41. с Ружин (ср Ружин, рн Турійськ, Вл-Г5б₃; Зах. Полісся): 583-603 = 21
42. с Ставки (ср Овлочин, рн Турійськ, Вл-Б6д₃; Зах. Полісся): 544-559 = 16
43. с Стара Гута (ср Стара Гута, рн Стара Вижівка, Вл-В4б₁;
Зах. Полісся): 1/94, 2/84, 3, 4/166, 5/83, 6/53, 7-14, 15/52, 16, 17/83,
18-19, 20/51, 21/10, 22/13, 23, 24/12, 25/101, 26/95, 27/93, 28/81, 29/97,
30/96, 31, 32/9, 33/22, 34/1, 35/42, 36/28, 37/14, 38, 39/50, 40/132,
41/133, 42/57, 43/56, 44/55, 45/54, 46/5, 47/4, 48-50 = 50
44. с Студині (ср Береськ, рн Рожище, Вл-Д7б₃; Зах. Полісся): 397-407,
408/15, 409-421, [331/43-?] = 25
45. с Тараканів (ср Тараканів, рн Дубно, Рв-В10а₂; Сер.Волинь): 615-642 = 28

46.	с Тесів (ср Тесів, рн Острог, Рв-Е9в ₄ ; Погорина): 521-523, 609-614	= 9
47.	с Тинне (ср Тинне, Сарни, Рв-Д5д ₃ ; Сер. Полісся): 604/29	= 1
48.	с Тур (ср Тур, рн Ратне, Вл-В2в ₄ ; Зах. Полісся): 51/86/, 52/10, 53/99, 54/85, 55/100, 56/87, 57/164, 58/148, 59/134, 60/140, 61/141, 62/158, 63, 64/44, 65/98, 66, 67/160, 68/102	=18
49.	с Усичі (ср Буяни, рн Луцьк, Вл-Е8а ₂ ; Зах. Волинь): 373-382, 386-391, 396-397	=18
50.	м Устилуг (рн Володимир-Волинський, Вл-Б7г ₃ ; Зах. Волинь): 268-269, 560-570	=13
51.	с Хорів (ср Хорів, рн Острог, Рв-Д10д ₂ ; Сер. Волинь): 124/12, 125/19, 126/16, 127/7, 128/122, 129/39, 130/119, 131/46, 132/123, 133/18, 134/33, 135/38, 136/34, 137/145, 138/171, 139/21, 140/185, 141/186, 142/187, 143/188, 144/193, 145/194, 146 ^a /195, 146 ^b /196, 147/197, 148/30, 149/173, 150/24, 151/202, 152/204, 153/23, 154/92, 155/36, 156/206, 157-159, 160/40, 161/168, 162/124, 163/79, 645/203	=41
	Без місяця: 643/20	= 1

Б) систематичні:

а) адміністративно-територіальний

Область	Район	Сільрада	Населений пункт	
Вл	Володимир-Волинський	–	Устилуг	
		Зимне	Зимне	
		Овадне	Верба	
		Пузів = Зоря	Пузів = Зоря	
		Горохів	Квасів	Охлопів
		Ковель	Дубове	Дубове
			Любитів	Любитів
		Локачі	–	Локачі
			Дорогиничі	Дорогиничі
			Затурці	Затурці
			Кисилін	Озютичі
			Шельвів	Войнин
		Луцьк	Буяни	Усичі
			Забороль	Малий Омеляник
			Садів	Білосток
			Торчин	Людвісин
		Любомль	Куснища	Городне
				Куснища
			Машів	Машів
Підгородне	Застав'є			
	Полапи	Полапи		

	Ратне	Кортеліси	Кортеліси
	Рожище	Тур	Тур
	Стара Виживка	Береськ	Студині
		Глухи	Глухи
	Турійськ	Стара Гута	Стара Гута
		Гайки	Замости
		Овлочин	Ставки
		Ружин	Ружин
Рв	Дубно	Горники	Здовбиця
		Озеряни	Конюшки
		Тараканів	Тараканів
	Дубровиця	Нивецьк	Нивецьк
	Здолбунів	–	Здолбунів
		Буща	Буща
	Костопіль	Печалівка = Мирне	Печалівка = Мирне
	Острог	Бухарів	Михалківці
		Тесів	Тесів
		Хорів	Хорів
	Радивилів	Башарівка	Перенятин
	Рівне	Зоря	Грабів
		Кустин	Кустин
	Сарни	Немовичі	Гута Немовицька
			Немовичі
			Перейма
			Радеж
		Тинне	Зносичі
			Тинне
Тр	Кременець	–	Липовиця
		Будки	Будки
		Млинівці = Радянське	Підлісці
	Ланівці	Бережанка	Мартишківці

б) історико-етнографічний

Велике Полісся:

–Західне: 4, 6, 7, 11, 12, 13, 20, 21, 25, 29, 32, 33, 38, 39, 41-44, 48

–Середнє: 9, 18, 31, 36, 40, 47

Волинь:

–Західна: 1, 5, 10, 14, 17, 24, 26-27, 34, 49, 50

–Середня: 3, 8, 15, 16, 19, 22, 30, 45, 51

Мале Полісся:

–Надбужжя: 35

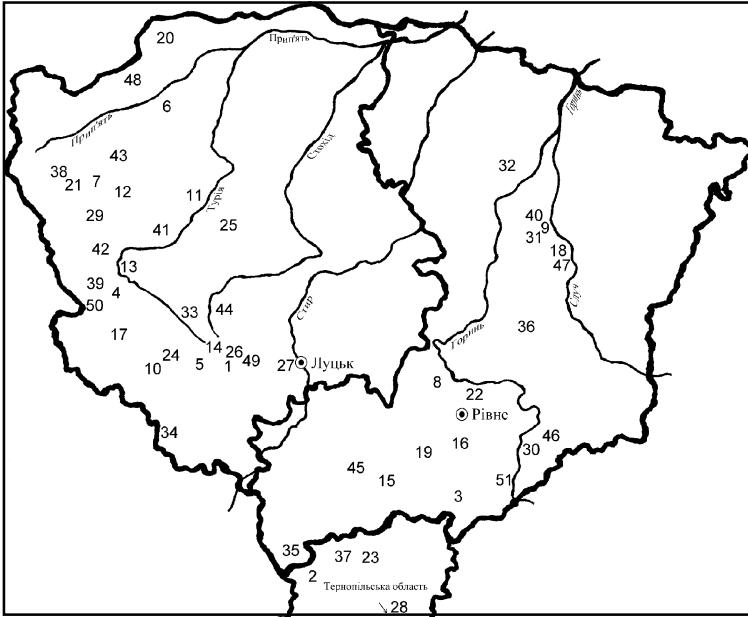
–Погорина: 2, 23, 28, 37, 36

в) координатний

Ум кв	Населені пункти	Ум кв	Населені пункти
Вл-Б4а ₄	Полапи	Вл-Е8а ₂	Усичі/Людвісин
Вл-Б4в ₅	Куснища	Вл-Е8г ₃	Малий Омеляник
Вл-Б4г ₅	Городне	Вл-Д8д ₁	Людвісин
Вл-Б5г ₂	Машів	Рв-А11д ₃	Перенятин
Вл-Б6д ₃	Ставки	Рв-В10а ₂	Тараканів
Вл-Б7г ₃	Устилуг	Рв-В10в ₃	Здовбиця
Вл-Б7д ₁	Пузів = Зоря	Рв-Г3д ₃	Нивецьк
Вл-В1д ₄	Кортеліси	Рв-Г8в ₃	Грабів
Вл-В2в ₄	Тур	Рв-Г9б ₃	Конюшки
Вл-В4б ₁	Стара Гута	Рв-Д4б ₅	Радеж
Вл-В5а ₁	Застав'є	Рв-Д4в ₅	Гута Немовицька
Вл-В7б ₅	Зимне	Рв-Д5б ₁	Немовичі, (Гута-)Перейма
Вл-В7в ₂	Вербя	Рв-Д5г ₁	Зносичі
Вл-Г3а ₁	Глухи	Рв-Д5д ₃	Тинне
Вл-Г4г ₅	Дубове	Рв-Д8б ₃	Кустин
Вл-Г5б ₃	Ружин	Рв-Д9а ₂	Здолбунів
Вл-Г7г ₄	Озютичі	Рв-Д10а ₄	Буща
Вл-Г8б ₃	Дорогиничі	Рв-Д10д ₂	Хорів
Вл-Г8в ₂	Локачі	Рв-Е7а ₂	Печалівка=Мирне
Вл-Г8д ₄	Войнин	Рв-Е9б ₄	Михалківці
Вл-Г9в ₅	Охлопів	Рв-Е9в ₄	Тесів
Вл-Д5б ₄	Любитів	Тр-Г2б ₂	Будки
Вл-Д7б ₃	Студині	Тр-Д1а ₅	Підлісці
Вл-Д8б ₁	Затурці	Тр-Д1б ₅	Липовиця
Вл-Д8г ₄	Білосток	Тр-Е3а ₃	Мартишківці

В) схеми
а) контурна мапа¹

б) сітка координат

	<i>Волинська</i>							<i>Рівненська</i>								
	А	Б	В	Г	Д	Е	Ж	З	А	Б	В	Г	Д	Е	Ж	З
1			26													
2			18													
3				1								7				
4		35	50	11									8			
5		27	11	21	1									37		
6		16														
7		25	23	5	25										9	
8				18	9	25							20	21		
9				19									19	1	12	
10												35		49		
11									11							
	<i>Тернопільська</i>															
									А	Б	В	Г	Д	Е		
1													22			
2											22					
3														16		

¹ Комп'ютерна графіка Юрія Рибака.

ВИКОНАВЦІВ

Як писав свого часу Климент Квітка, “існує погляд, що коли нема змоги подати біографії особи, від якої зроблено етнографічний запис, то нема рації і зазначати її ймення”, а проте сам він вважав за потрібне опублікувати їхній список у своїй збірці “головне для вдячної пам’яті громади”¹. І це справедливо подвійно, бо ж авторами будь-якої етнографічної збірки є не тільки збирачі, але й їхні інформанти. До того ж, *іменний* покажчик (А), з одного боку, якоюсь мірою характеризує роботу збирача, показуючи загальну кількість охоплених ним інформантів, його підхід до їх підбору за віком і статтю, що наочно показує додатковий *статистичний* покажчик (Б), а з іншого – і кожного інформанта, зокрема через зафіксований репертуар, його кількісні та якісні властивості (обсяг, жанровий склад, повнота творів, впевненість виконання тощо).

А) іменний

№ з/п	Прізвище й ім’я	Вік	Населений пункт	№№ творів
1.	Барчук Ірина	13	Стара Гута	4-5
2.	Басюк Віктор	21	Печалівка=Мирне	231, 233-240
3.	Безега Сусана	25	Дубове	515, 512 ^d , 515, 517, 519
4.	Бендера Катерина	62	Усичі	379, 386, 389-390
5.	Бендерська Любоб	18	Тараканів	630-642
6.	Бикос Уляна	44	Конюшки	321
7.	Бойко Ганна	16	Перенятин	435
8.	Борщук Хома	27	Тур	64-66
9.	Бронович Віра	16	Грабів	291
10.	Васковська Євгенія	22	Тесів	521-523
11.	Вах(ова) Вікторія	46	Людвісин	383-385, 392-393
12.	Власюк Ксенія	47	Хорів	124-137, 139, 149-151, 155, 645
13.	Возняк Текля	26	Студині	398, 406
14.	Воронько Дарія	29	Перенятин	436, 442
15.	Врублевська Ванда	47	Людвісин	394
16.	Гаврилук Філат	24	Стара Гута	47, 49
17.	Галан Ганна	19	Дорогиничі	183, 189-191, 195-198
18.	Галан Євдокія	17	Дорогиничі	184-188, 192-194, 196
19.	Гарасим’юк Антоніна	27	Студині	400, 412, 419-421

¹ Квітка Климент. Українські народні мелодії. – С. XII.

20	Герман Надія	18	Тараканів	619-637, 639-642
21	Гетюк Тетяна	15	Стара Гута	40-42, 44, 46, 48, 50
22	Головій Панас	13	Тур	68
23	Головчик Параска	30	Тур	57-62, 64-66
24	Горбач Марія	13	Дубове	510-511
25	Горбач Меланія	13	Дубове	510-511
26	Горшарук Ганна	13	Стара Гута	4-5,
27	Грабовець Мотрона	60	Полапи	479-484, 486-490
28	Гелитуха Серафима	65	Машів	449
29	Гіпський Іван	35	Липовиця	227-229
30	Гулюк Володимир	25	Войнин	644
31	Данилюк Євдокія	51	Підлісці	245-259, 263
32	Данилюк Феодосій	56	Підлісці	260, 262
33	Денисюк Марія	18	Будки	369
34	Дичко Меланія	8	Стара Гута	37
35	Дідюк Ганна	18	Ставки	544, 546, 548-550, 554, 557
36	Дордюк Бартоломей	18	Кортеліси	83
37	Жолоб Лукерія	42	Стара Гута	10-19, 206-29, 31-36
38	Йосипчук Ганна	20	Тесів	609-614
39	Кардан Ганна	12	Стара Гута	1, 38
40	Карп'юк Павлина	59	Усичі	375-378
41	Ковальовець Олександра	16	Городне	491, 494, 505-506, 509
42	Ковальчук Єлисавета	40	Конюшки	315-317
43	Ковальчук Марія	18	Михалківці	446 ^в -447
44	Козак Віра	62	Кортеліси	67, 75, 84
45	Корнилюк Федор	25	Кортеліси	83
46	Корнилюк Хожина	40	Кортеліси	70, 78-83, 85
47	Корчинська Павлина	47	Будки	351-368, 370-371
48	Корчук Олекса	20	Білосток	608
49	Кривонюк Оксана (Ксенія)	55	Малий Омеляник	422, 424-425, 427
50	Кушнір Стратон	35	Охлопів	181
51	Лавор Марія	21	Нивецьк	524-528
52	Ладун Анастасія	18	Перенятин	435
53	Лукашевич Теодора	58	Усичі	373-374
54	Луцик Горпина	26	Тур	51-55, 61-62, 64-66
55	Ляшко Катерина	17	Пузів=Зоря	571
56	Мазурик Анастасія	77	Полапи	486, 488-490
57	Маковійчук Ольга	26	Студині	397, 401, 404, 407-408, 412-413, 418-420
58	Максимчук Антоніна	16	Грабів	288
59	Мартинюк Дарія	30	Ставки	547, 550-552, 558

60	Матвійчук Мотрона	–	Студині	403
61	Махновська Марія	50	Пузів=Зоря	575, 577-579
62	Мишук Ганна	28	Городне	501
63	Молог(івна) Ніна	18	Любитів	225
64	Мрочко Ганна	22	Тур	56
65	Новосад Ганна	54	Ружин	583-584, 586, 588-603
66	Олександрович Станіслава	30	Затурці, Верба, Локачі, Устилуг, Замости	264-270
67	Олександрук Василь	72	Городне	493
68	Олесюк Серафима	–	Грабів	300
69	Олишук Олекса	27	Здолбунів	232
70	Онуфрійчук Олександра	22	Тараканів	615, 617
71	Осійчук Ольга	16	Грабів	289, 291, 303
72	Осійчук Серафима	24	Грабів	289-290, 293, 304
73	Пакуз Луцина	48	Радеж	109-110
74	Палімарчук Тамара	20	Перенятин	441
75	Паляничка Єлизавета	20	Охлопів	164-165
76	Паляничка Олександра	55	Охлопів	171-173
77	Панасюк Лукерія	35/37	Зносичі	117-123, 529-543
78	Панасюк Настасія	22	Зимне	275, 277-280
79	Папик Катерина	81	Зимне	286-287
80	Перепелиця Тетяна	40	Хорів	124-126, 128, 131-155
81	Пилип'юк Марія	17	Ставки	545, 550, 553-554
82	Плухтій Тетяна	55	Малий Омеляник	427-428
83	Посздник Дарія	17	Мартишківці	341-344, 429-434
84	Полішук Мотрона	37	Озютичі	199-203
85	Польова Галина	18	Перенятин	435
86	Пранціш Тадей	19	Нивецьк	606-607
87	Прокопчук (Прокоп'юк) Анастасія	23	Конюшки	318-320, 333
88	Рибчук Євдокія	17	Дубове	512-514, 516-520
89	Романчук-Новосад Євтухій	31	Студині	412, 415, 419
90	Романюк Ганна	13	Стара Гута	1, 5
91	Романюк Демид	25	Стара Гута	43, 45, 50
92	Романюк Стефан	–	Студині	404
93	Романюк Федора	16	Городне	492
94	Романюк(ова) Надія	86	Стара Гута	6-9, 20 ^a , 30,
95	Савин Павлина	67	Ружин	1. 585, 587
96	Сангуш Юліан	–	Конюшки	332
97	Сапежук Олександр	23	Зимне	226, 241-244

98	Семенюк Єфросінія	39	Усичі	387-388, 391
99	Серчук Ярина	13	Стара Гута	38
100	Сидорчук Ніна	18	Здовбиця	334-337, 339-340
101	Симонович Михайло	19	Тинне	604
102	Скрипка Платон	30	Стара Гута	43, 50
103	Слюсарук Секлета	22	Зимне	271-279, 281-285
104	Смага Химка	65	Охлопів	166-169, 174-180, 182
105	Столяровська Надія	18	Будки	372
106	Столярчук Дарія	74	Малий Омеляник	423
107	Стратюк Ірина	16	Буща	307-314
108	Стрипчук Федора	–	Конюшки	322-328
109	Тарновська Ірина	–	Пузів=Зоря	576
110	Тетюк Мотрона	40	Кортеліси	78
111	Ткач Марія	17	Здовбиця	334-340
112	Ткачук Ганна	17	Михалківці	446 ^g
113	Трачук Ганна	14	Охлопів	170
114	Третяк Антон	32	Грабів	296
115	Трофимчук Антоніна	12	Хорів	156-157, 159-161, 163
116	Трофимчук <...>	17	Михалківці	447
117	Туровчук Петро	41	Пузів=Зоря	574, 580-582
118	Тучомська Єлизавета	–	Тур	63
119	Убаревич Анна	18	Здолбунів	232
120	Фомич Мотрона	38	Кустин	204
121	Харлай Володимир	18	Грабів	605
122	Хоронжичевська Каміла	91	Немовичі, Пейрейма, Радеж	95-104, 111-116
123	Цехмістук Юрій	41	Глухи, Тесів	230, 610
124	Ципошик Федора	30	Полапи	485-486
125	Черства Ганна	17	Конюшки	329-331
126	Чорнобай Євдокія	24	Підлісці	261
127	Чорногоренко Єлизавета	40	Устилуг/Застав'є	560-570
128	Чуйко Марія	20	Городне	491-492, 494-500, 502-504, 507-508
129	Шишук Єлизавета	12	Стара Гута	2, 4-5, 38-39
130	Щербинська Віра	16	Пузів=Зоря	572-573
131	Щербинська Катерина	13	Пузів=Зоря	572
132	Ющук Анастасія	57	Машів	448-455, 464
133	Якубовська Текля	80	Людвісин	383-385
134	Янчук Мотрона	7	Стара Гута	3
135	Янчук Параска	13	Стара Гута	38
136	Ярошук Іван	13	Хорів	162
137	Ясюра Федір	65	Усичі	395-396

138	Яхевич Олена	14	Хорів	158
139	Гурт (шість-сім) дівчат	16-18	Грабів	292, 294-295, 297-299, 301-302, 305-306
140	Дівчата в класі	–	Михалківці	446 ^a
141	Слухачки ліцею	–	–	643
142	Три жінки	–	Тур	67

Б) статистичний

Вік	Жіночої	Чоловічої	Всього
7-8 років	2	–	2
12-15 років	14	2	16
16-21 рік	39	6	45
22-32 роки	19	10	29
35-51 рік	18	4	22
54-67 років	13	2	15
72-91 рік	6	1	7
Без віку	(8)	2	10
Всього	119	27	146

ІЛЮСТРАЦІЇ

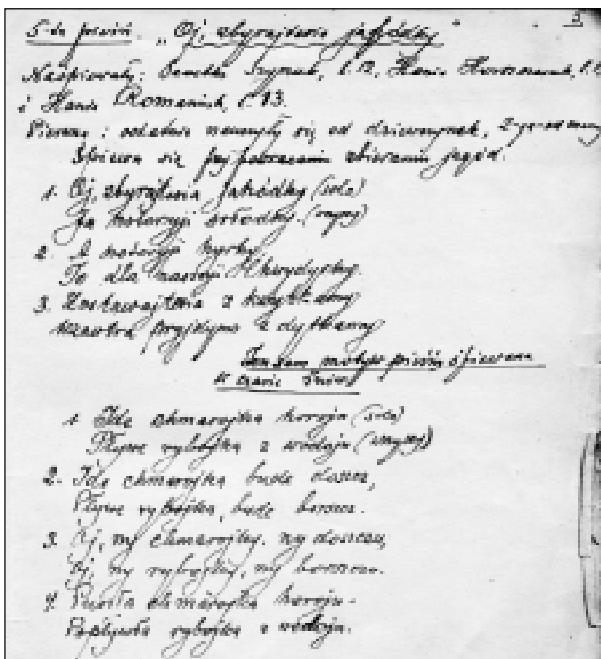
Фонограф

Факсиміле рукописів:

3.
Квіти піді Виступити (сонячний-вісочка, від
 Англії, де існує). Квіти: Іванко Іванко, І. І.
 Іван Іванко, І. І. Іванко Іванко, І. І.
 Квіти піді: сонячний-вісочка, від Англії
 від Англії.

1. Квіти піді, Іванко Іванко,
 Сонячний-вісочка
2. Сонячний-вісочка
 Квіти піді, Іванко Іванко?
3. Квіти піді, Іванко Іванко,
 Сонячний-вісочка
4. Квіти піді, Іванко Іванко,
 Сонячний-вісочка
5. Квіти піді, Іванко Іванко,
 Сонячний-вісочка

Сторінка польового зошита

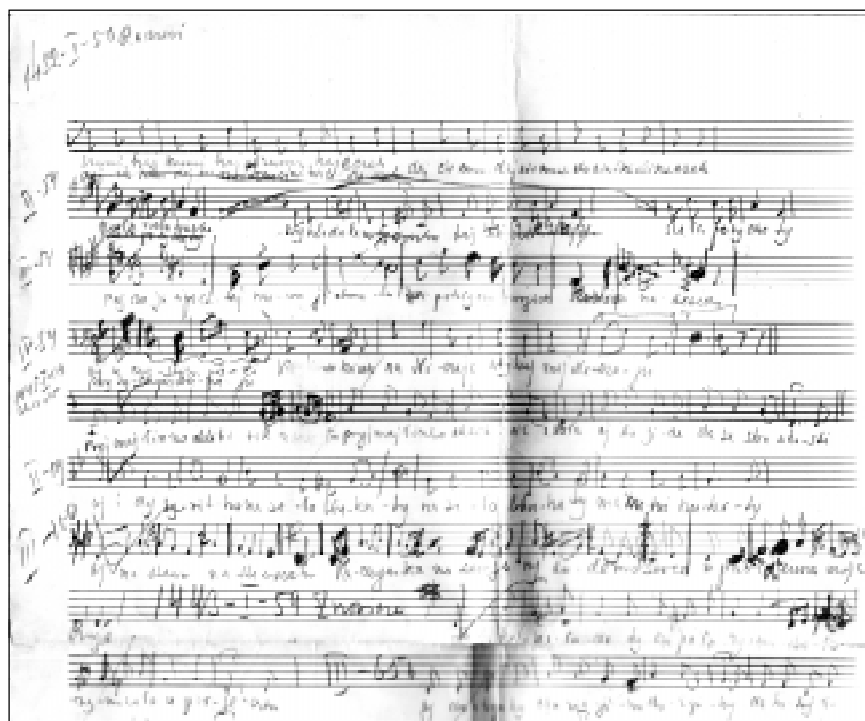
Сторінка польового зошита

Листок нотної картотеки

Листок нотної картотеки

Чернетки нотних транскрипцій

Фото з польового зошита:

Надія Романюкова (?) разом з (?)

Лікора Жолоб

Тетяна Гетюк, 15 років

Чоловік з хлопчиком (не ідентифіковані)

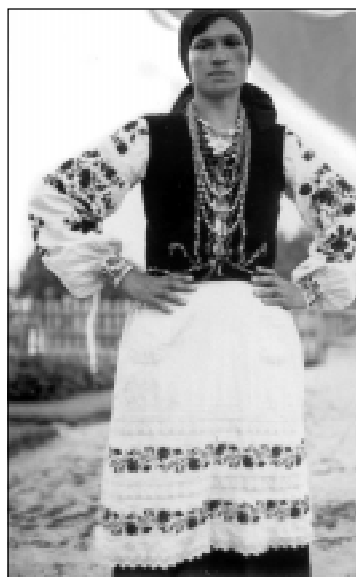
Дві старші жінки (не ідентифіковані)

Жінка з с. Конюшків

Горпина Луцик

Жінка в регіональному вбранні

Камілія Хоронжичевська

Антоніна Трофимчук
в національному вбранні

Явдоха та Ганна Галан
разом з незієдентифікованою
жінкою

Явдоха та Ганна Галан

Матрона Поліщук
в регіональному вбранні

Група: Віктор Басюк, Ганна Убаревич,
Ніна Молотів і Олександр Сапезук

Явдоха Данилюк / Євдокія Чернобай

Секліта Слюсарук і Настасія Панасюк

Катерина Папик (80 років)

Група виконавців з с. Грабів

Група виконавців з с. Грабів

Група виконавців (незідентифікована)

Аттестатъ

Предъявитель сего Георгій Антоновъ Цехмиструкъ, сынъ крестьянина мѣстечка Киликіева Волынской губерніи, Острожскаго уѣзда, родившійся въ 1895 году, м. Апрѣля 10 дня, православнаго вѣроповѣданія, обучался съ 1912 г. въ Волынской Свято-Ѳеодоровской церковно-учительской школѣ, въ которой и окончилъ курсъ ученія въ 1915 году, оказавъ, при отличномъ (5) поведеніи, слѣдующіе успѣхи:

По Закону Божию: св. Писанію и Христ. вѣроученію отличные (5)

*“ Церковной исторіи, общей и русской
“ Дидактикѣ и главнымъ основаніямъ педагогики
“ Церковному пѣнію, съ обученіемъ регентованію
и музыкѣ* } оч. хорошиіе (4)

*“ Церк. - Славянскому языку
“ Русскому языку, словесности и исторіи литературы
“ Исторіи всеобщей и русской* } отличныіе (5)

“ Географіи всеобщей и географіи Россіи очень хорошиіе (4)

*“ Математикѣ: арифметикѣ, главнымъ
основаніямъ алгебры, геометріи и землемѣрія
“ Свѣдѣніямъ о природѣ, ея силахъ и явленіяхъ.
физикѣ, химіи, ботаникѣ и зоологіи* } отличныіе (5)

“ Черченію и рисованію

“ Гигіенѣ

*за каковыя и удостоенъ Совѣтомъ сей школы, на основаніи ст. 56
Высочайше утвержденного 1 Апрѣля 1902 г. Поло-*

женія о церковныхъ школахъ, званія учителя Начальнаго училища.

По отбыванію воинской повинности онъ, Г. Цехмиструкъ, пользуется, на основаніи п. 1 отд. 2 Высочайше утвержденнаго 1 Апрѣля 1902 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, правомъ на сокращенный срокъ службы, опредѣленный п. 1 ст. 37 Высочайше утвержденнаго 23 Іюня 1912 года закона объ измѣненіи Устава о воинской повинности.

Въ удостовѣреніе чего и данъ ему, Г. Цехмиструку, сей аттестатъ отъ Совѣта Волинской Свято-Феодоровской церковно-учительской школы, за надлежащимъ предписаніемъ и приложеніемъ печати Совѣта.

С. Дерманъ, Волинск. губ. 1915 года, мѣсяца Мая 15 числа М.П. Завѣдующій школою (-) Архимандритъ Іовъ, Членъ Совѣта, Учителя: (-), М. Кедровъ (-), В. Левицкій; Дѣлопроизводитель (-) Ал. Полетаевъ.

З оригіналомъ згідно:

19.ХІІ 941. (-)

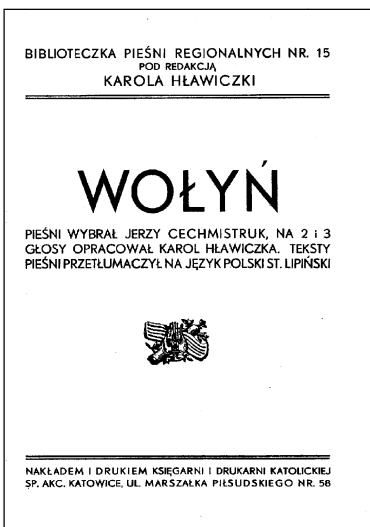
З сімейного альбому:

Юрій Антонович Цехмістрок з дружиною Євгенією Євгеніївною,
донькою Аріадною та онуком Віталієм

Будинок на вул. Соломії Крушельницької, 22 у м. Рівному,
де у 1960 – 1968 роках проживала сім'я Цехмістроків

Титульна сторінка
репертуарної збірки “Волинь”

Рівненська музична школа, в якій у 1952
– 1968 роках працював Ю. Цехмістрок
(нині школа № 1 ім. М.В. Лисенка)

Ю. Цехмістрок та викладач фортепіано М.О. Брагінська
серед випускників школи (1961 р.)

Меморіали:

Пам'ятник на могилі Ю. Цехміструка
на Дубенському кладовищі
у м. Рівному

Пам'ятна дошка, відкрита 17 жовтня
2001 р.

Ініціатори відкриття пам'ятної дошки
професор Богдан Луканюк і доцент
Богдан Столярчук

ЗМІСТ

Текстова частина:

<i>Від видавця</i>	5
<i>Від редактора</i>	8
<i>Умовні знаки та скорочення</i>	26
Фонографічні записи:	
Тексти:	29
Записи 1936 року	29
Записи 1937 року	175
Тексти під нотами	337
Мелодії	339
Показчики:	
Алфавітно-інципітні	399
А) словесний	401
а) початкових слів	401
б) ключових слів	417
Б) мелодичний	426
Жанрово-типологічні	428
А) тематичний	434
Б) музичний	440
Географічні:	450
А) алфавітно-аналітичний	452
Б) систематичні:	454
а) адміністративно-територіальний	454
б) історико-етнографічний	455
в) координатний	456
В) схеми:	457
а) контурна мапа	457
б) сітка координат	457
Виконавців:	458
А) іменний	458
Б) статистичний	462
Ілюстрації	
Фонограф	465
Факсиміле рукописів	465
Фото з польового зошита	468
Атестат	473
З сімейного альбому	475
Меморіали	477

Електронна частина (CD-додаток):

Юрій Цехмістрок. Народні пісні Волині: Фонографічні записи
1936–1937 років.

Редакція нотних транскрипцій

База описивно-аналітичних даних

Зміст фоноваликів

Наукове видання

Цехміструк Юрій

**НАРОДНІ ПІСНІ ВОЛИНИ:
ФОНОГРАФІЧНІ ЗАПИСИ 1936–1937 РОКІВ**

Джерельні матеріали та видання – *Богдан Столярчук*
Відчитання та загальна редакція – *Богдан Луканюк*

- Набір – *Богдан Луканюк (тексти) і
Ліна Добрянська (мелодії)*
Опрацювання – *Ліна Добрянська (макет) і
Маркіян Кушнір (компакт-диск)*
Мовна консультація – *Ольга Гнатюк,
Ольга Харчишин*

Здано до набору 2.08.06. Підписано до друку 24.10.06.
Формат А5. Папір офсетний. Друк різнограф.
Гарнітура TimesNewRoman. Ум. друк. арк 30,0
Наклад 300 примірників. Замовлення № 28

Видавець Зень О.М.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції: серія РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.
33022, м. Рівне, пр. Кн. Романа 9/24; тел.: (0362) 24-45-09

*Віддруковано:
РВП «РОСА»*

*35000, м. Костопіль, вул. Грушевського, 4. Тел.: 2-44-40
Рестраційне свідоцтво: серія РВ № 19 від 27 березня 2003 р.*